

Bill No. 3/07-08

17-02-11

Consumers have to be organised to press their case

provi- for vi- s for tor in initia- other com- ce, the quality issued certain , tech-

for redressing the consu- complaints. These were, howev- when TRAI in July 2000 issu- lation on Quality of Servic- and Cellular Mobile Telep- vices with fewer parameters- nally suggested. The regul- seeks to create conditions fo- satisfaction by making know- ity of service which the servic- has to provide and the meas- formance against standards. nately, however, it does not p-

a tries new

food-

measures like closing inefficie- sector units do not work as the- weaken demand due to large-s- offs. He has argued that the da- Japan's economy is not inefficiency but inadequate demand.

The immediate problem is not that

विवाह वृन्दावन नू केशव देवस with
the commentary विपिका नू गणेश देवस
- Ed. & Pub. by पं. कामराजसाह कपारे
at गणेश प्रेस - slightly worn moth
eaten pinholes in few middle pages
damaging 1-2 letters and neatly
repaired. loose leaves lithoprint
edn., Benares, 1947. (with one
line illustration at end.)

1398

45

of services, monitor the perform-
ance of utilities, and award
penalties or rebates in case of
failure. They should also liai-

to be emulated in other states as well.
Research institutions too have a major
role to play to ensure that quality issues
are on the top of the regulatory
ent delibera-
on technical
ot on quality
n. Hopefully,

regulatory re-
satisfaction
ully realised,
lled for. The
for money,
nown to the
gulator.
(Tata Energy
stitute, Delhi)

employment. In a booming economy,
the workers released as firms go bank-
rupt and public works are canceled
would soon find productive

strong parallels with that of India's at
present. In fact, Yashwant Sinha's Bud-
get was clearly a supply side effort
aimed that effecting greater structural
changes through labour reforms and

ment's rec-
billion pack-
from the a-
in Delhi,
power, am-
In one
The right
draw atten-
old funda-
the first g-
cal parties
have to m-
front. You
critical ma-
ty to orga-
sentiment
drawing r-
differenc-
stance, b-
hatma G-
say, Dinsl-
And ye
erning str-
all three
ministers
state chie-
et. al., sa-
portant f-
governm-
sumed t-
avoid the

श्रीकाशीजीमेंमहत्माआदिविश्वेश्वरपरपंडितदुर्गाप्रसादजीकटारेपरलोकस्थकेपुत्रपंडितकामता
प्रसादजीकटारेकेगणेशयन्त्रालयमेंविवाहवृन्दावनटीकासंयुक्तछापीगईलिरवा कानुनराम का
पनेबालासिववरनजिसेलेनाहोयउसेचौदनीचौकमेंपंडितकामताप्रसादजीकटारेकेदुकानपरमिलेगी

Rare Book Collection

ACC No.: R-241.....

1398

वि. च. ॥ श्रीगणेशाय नमः अथ विवाहं दृष्टवानं सव्याख्यानं लिख्यते तीर्थानामधिपः कुभृच्छित्तपदो संत्यक्तवेलास्थिति रित्यर्था अ-
दी. सकल हि जाधिय समीक्षा सौरुमुत्पूरभृत् लक्ष्मीशोऽखिलदानवारिसततप्रस्निग्धसदा स्थितिर्घोषध्वस्तमलोजयस्युरुक्पासि १
१ धुर्गुरुः केशवः १ अथ चतुष्टयवाची तत्र प्रथमं गुरुपक्षे केशवो गुरुर्जयति सर्वोत्कर्षेणावर्तते गृणात्युपदिशति शास्त्राणी-
ति गुरुः तमेव सर्वोत्कर्षेणोत्तयति तीर्थानामधिप इत्यादि विशेषणैः तीर्थो ध्वरे गुरौ मार्ग इत्यभिधानात् तीर्थानां गुरुणामधि-
यः महागुरु रित्यर्थः तल्लक्षणमाह स्मृतिः पिता पुत्रमुत्पाद्य संस्तुत्य वेदान्वेदायां श्रग्राहयित्वा वृत्तिकल्पयति समहागुरु-
र्भवतीति यद्वा तीर्थानां गंगादीनामधिपः सर्वतीर्थमयोगुरु रिति स्मृतेः कुभृच्छित्तपदः कुभृतो राजानः तैः श्रितं सेवितं प-
दं यस्यासौ तथा असंत्यक्तवेलास्थितिः न संत्यक्तवेला सुपूर्वाह्लादिकालेषु स्थितिर्विहिता चारोयेनासौ तथा यत्यर्था सकल-
हि जाधिय समीक्षा सौरुमुत्पूरभृत् यस्मान्पत्यर्था साः प्रासाः कलाः यवनादयोस्तयत्यर्था सकलाः ते च ते हि जाधिया विप्रश्चे-
ष्टास्तेषां समीक्षा सदृशं न तथा आसा प्रासा उरुः अधिका मुद्धर्षः तस्य पूरस्तं विभर्तीति तथा लक्ष्मीशः यशुधान्यादि धनवान्-
यद्वा लक्ष्मीनाम्नीममजननी तस्यादेशः पतिः अखिलदानवारिसततप्रस्निग्धसदा स्थितिः अखिलानी अनेकानि चतानि दाना-
नि च तेषां वारि उदकं तेन सततमनवरतं प्रस्निग्धा प्रकर्षेणाद्वा सदा स्थितिर्गृहभूमिर्यस्यासौ तथा घोषध्वस्तमलः घोषेणा अ-
ध्ययनादि घोषश्च वयो न ध्वस्तो मलः पापं येन स तथा जनानामिति शेषः उरुक्पासिंघुः उरुः पृथुर्या कृपा तस्याः सिंघुः कृपासा-
गरः अथ समुद्रपक्षे कथं भूतः सिंघुः तीर्थानामधिप स्तीर्थराजः कुभृच्छित्तपदः कुभृतः पर्वताः मैनाकादयः तैः श्रितमा-

राम- १

श्रितं पदस्थानेयस्यासौ तथा पदं व्यवसिति त्राणस्थानलक्ष्मांश्चिवस्तुष्वित्यभिधानात् असंत्यक्तवेलास्थितिः वेलासमुद्रतीर-
तस्याः स्थितिर्मर्यादा असंत्यक्तावेलास्थितिर्येन स तथा यदि त्यव्ययं यत्तदा काले पर्याप्तकलः परिपूर्णा कलो हि जाधिय-
श्चंद्रस्तस्य समीक्षा समुदयः तेन आसा प्राप्ता उरु अधिकतरा मुद्धर्षयेन स तथा तदा पूरभृज्जलपूरभृत्स्यात् चंद्रोदये हि समु-
द्रस्य जलभरः अत्रापि पूर्णं चंद्रोदये अधिकपूर इति भावः लक्ष्मीशः लक्ष्म्या ईशः पिता अखिलदानवारिसततप्रस्निग्धस-
द्गतिः अखिलादानवारयो देवाः तैः सततं प्रस्निग्धा शोभमाना सद्गतिः स्थानभूमिर्यस्यासौ तथा यत्स्थाने विषावादि देवानि वसंती-
त्यर्थः घोषध्वस्तमलः घोषेण गर्जनेन ध्वस्तः मलः पातकेन स तथा सुग्रीवसफलं जन्मये वसंति महोदधौ अहन्यहनि घोषेण ब्रह्म-
हत्या विलीयत इति पुराणान् अथ विष्णुपक्षे केशवो नारायणो जयति गुरुः उद्धवार्जुनादीनां ज्ञानोपदेशा तीर्थानामधिपः गंगादीनां
तन्यादजन्यत्वात् कुभृच्छ्रितपदः कुभृद्धरणीधरः शेषः तत्र श्रितं पदं यस्य स तथा शेषशायीत्यर्थः असंत्यक्तवेलास्थितिः असंत्यक्तवे-
लायां समुद्रतीरे हारकादौ स्थितिर्निवसतिर्येन सौ तथा यत्पर्याप्तकलहिजाधियसमीक्षा प्रोरुमुत्पूरभृत् यस्मात्पर्याप्ताः शौर्यादिक-
लायेन सः यत्पर्याप्तकलः हिजाः प्रस्निग्धास्तदधि योगरूढः यत्पर्याप्तकलश्चासौ हिजाधियश्च तस्य समीक्षा संदर्शनं तथा असा उरुर्मे-
हती मुद्धर्षस्तस्याः पूरां विभर्तीति तथा लक्ष्मीशो लक्ष्मीपतिः अखिलदानवारिसततप्रस्निग्धसद्गतिः दानवारिदंतिनां म-
दजलं तेन सततं प्रस्निग्धा आर्द्रकृता अखिला समग्रा दानवारिसततप्रस्निग्धा सद्गतिर्गृहांगणभूमिर्यस्यासौ तथा कृष्णरा माव-
तोर यस्य गृहांगणभूमिरेवं विधेति पुराणप्रसिद्धा घोषध्वस्तमलः घोषाणां ब्रजस्थितगोयादीनां ध्वस्तः मलो येनासौ तथा कृष्णाव

वि. वृ.
दी.
२

नारे प्रसिद्धमिदं उरु कृपासिंधुः महासत्त्वगुणात्त्वान् अथ सूर्यपक्षे केशवः सूर्यः केशारश्मयः प्रशस्ताः केशायस्यासौ केश
वः केशाद्वोन्यतरस्यामिति प्रशंसायां मतुषर्थे वः कथं भूतः केशवः गुरुः रोमकमयासुरादीना ज्योतिः शास्त्रादिज्ञानोपदेश अ
न एव तीर्थानामधिपः तीर्थानां ज्योतिः शास्त्रादीनां अधिपः प्रवर्तकः तीर्थं शास्त्राध्वरसौ नेष्वित्यभिधानात् कुभृच्छ्रित
पदः कुभृदुदयाचलः तत्र श्रितं पदं येन तथा उदयशिरस्वरिष्णुगस्वर्णसिंहासनस्थ इत्युक्तः असंत्यक्तवेलास्थितिः वेलाका
लः तस्य स्थितिर्वत्सरः दिनादिनियमः असंत्यक्तावेलास्थितिर्येनासौ तथा यत्पर्याप्तकलहिजाधिपसमीक्षाकर्त्री आसौरमुत्पूरभृत्या
न् यस्मात्सूर्यात्यर्याप्ताः प्राप्ताः कलायेनासौ यत्पर्याप्तकलः स चासौ हि जाधिपश्चंद्रस्तस्य समीक्षासंदर्शनं चंद्रस्य प्रतिदिनकलावृद्धिः
क्षयश्च सूर्यकिरणसंसर्गोद्भूत इति ग्रहगणिते वासना प्रसिद्धा आपास्तदर्शनलालसाः तेषां ऊरुमुत्पूरः महाहर्षभरस्तं विभर्ति पु
ष्पातीति तथा लक्ष्मीशः लक्ष्म्यो दीप्तयः तासामीशः अखिलतैजसाधीशः दानवारिसततप्रस्निग्धसुद्राक्षितिः अखिलाश्च ते दा
नवारयश्चंद्रादिदेवाः तैः सततं प्रस्निग्धाशोभमाना सुद्राक्षितिः स्थानभूमिर्यस्मासौ तथा इंद्रादिदेवैः सेवित इति तात्पर्यार्थः ।
घोषध्वस्तनलः घोषेण नाम गर्जनेन ध्वस्तो मलः येनासौ तथा उरु कृपासिंधुः महाकृपासागरः स्थावरजंगमजगत इति शेषः
आदित्याज्जायते वृष्टिरेष्टेरन्नततः प्रजा इत्याद्युक्तेः इत्येते मदुदितश्लोकस्यार्थाः अथ प्रकृतं वधातिस्मविवाहपूर्वकपदं वृंदा
वनं केशवादिभ्यो यत्कुटिलोक्तियुक्तिबहुलं बहुर्थगुह्यपदैः हेलागम्यममल्यदृष्टसुधियांतनेतरेषांतथातस्मान्न हि वृत्तिं विशेष
सहितामारब्धुमस्युत्सुकः २ नानाकलागमपदुर्भुविगीतकीर्तिः श्रीकेशवस्य तनयः कुरुते गणेशः दीकां भर्मा धनमसा ।

राम.
२

वि. टं. टी. ३ यनांचलाश्चलवलन्नयनांचलास्तेषां श्रीशोभायस्मिन्नवसंनिवेशे स तथा समासांतविधेरनित्यत्वात्कप्रत्ययाभावः सानुरागपरस्य
रावलोकनेनयनांचलौचंचलौवलंतौ चेतिजातिः लज्जाकुलनयानयनांचलाभ्यामेवावलोकनंयुक्तंसकः यन्ननवसंनिवेशे शृंगारहा
रमणिकौस्तुभरश्मिगुंफः अंचलग्रथनमंगलमाचचार आचीर्णवान् शृंगारस्यहारः शृंगारहारः तस्यमणिः शृंगारहारमणिः सूचकौ
स्तुभश्चशृंगारहारमणिकौस्तुभौतयोरश्मयस्तेषांगुंफः गुंफग्रथनेगुंफनंगुंफः ग्रथनमितियावत् अंचलयोर्ग्रथनंतदेवमंगलं अंच
लग्रथनमंगलंश्रियः शृंगारहारमणिः शार्ङ्गिणस्तुकोस्तुभः तद्रश्मीनांपरस्परंग्रथनं अंचलग्रथनभावं प्रापेत्त्यर्थः विवाहस
मयेवधूवरप्रावृतवस्त्रांचलग्रथनमंगलत्वेनक्रियतइतिशिष्टसमाचारः सतुप्रागेवशृंगारहारमणिकौस्तुभरश्मि

संवर्ग्यगर्गभृगुभागुरिरैभ्यगीर्भ्यः सारंवराहमिहिरादिमतानुसारं ॥

गुंफनेनैवनिष्पन्नइतिभावः अत्रमंगलार्थं गणादिदोषनिरासार्थंवा आदौश्रीशब्दप्रयोगः तदुक्तं देवतावाचकाः शब्दा ये च भद्रा
दिवाचकाः ते सर्वे नैवनिर्द्याः सुलिपितोगणानोपिवेति यथा श्रियः कुरूणामधिपस्येत्यादौ १ अथास्यग्रंथस्य आर्षमूलत्वे
नप्रामाण्यंतथाप्राचीनग्रंथेभ्योवैशिष्ट्यं द्योतयन् संवधादिचतुष्टयगर्भतदारंभहेतुंवसंततिलकयाऽऽहसंवर्ग्यइति अ
हंविवाहचंदावनंनामग्रंथं विरचयामि अन्वर्थेनामविवाहइन्नविवाहः स्त्रीपुरुषसमागमलक्षणाः तदर्थंचंदावनमिव
चंदावनंविवाहचंदावनंकुस्मोहितन्नगोपीभिः सहपरस्परपाणिधारणपूर्वकरासक्तीडादिकंकृतवान् अन्येपिसूरसे

राम.
३

न सुषेणादयः वृंदावनं नाम वनं यमुनातीरे प्रसिद्धं यद्वा विवाहानां वृंदं विवाहं वृंदं तदवतीति विवाहं वृंदावनं अत्र हि सम्यक् सदसत्क
ल निरूपणेन असत्समयपरित्यागात्समयविवाहकरणेन पुत्राद्यभिर्वृद्धिद्वारा विवाहावनत्वं युक्तमस्य ग्रंथस्य कथं भूतं विवाहं वृंदावनं
स्फारत्स्फुरत्यरिमलाढ्यफलं स्फारंति तानि स्फारंति विस्तृतानि स्फुरंस्फुरंति स्फुरंति तानि स्फुरंति विवक्ष्यमानानि यरिगतो मलपरिम
लः दोषाभावः कुगतिप्रादयश्चेति तत्पुरुषः तेनाढ्यानि परिमलाढ्या निस्फारंति स्फुरंति परिमलाढ्यानि फलानि न सत्रफलादीनि य
स्मिंस्तथा पुनः कीदृशं विचाररम्यं नानाविधविरुद्धमुनिवाक्यानां पूर्वपक्षसिद्धान्तरूपसारासारविचारेणारम्यं किं कृत्वा गर्गादिगी

॥ स्फारत्स्फुरत्यरिमलाढ्यफलं विवाहं वृंदावनं विरचयामि विचाररम्यं २ ॥

भ्यः सारं संवर्ग्य गर्गादयो यवनसितपुलस्त्यादीनामुपलक्षणं तेषामप्यत्र मनोपन्यासदर्शनात् गर्गादीनां गिरः वचनानि तेभ्यः ए
कदेशीयादिवाक्यपरिन्यागेन बहुमतस्वीकारात्मकं सारं संवर्ग्य मेलयित्वा न केवलं समत्वेनैव सारं संवर्गितं किंतु वराहमिहिरा
दिमतानुसारं आदिशब्देन लल्लु श्रीपति श्रीधरादीनां ग्रहणं वराहमिहिरादीनां मतमनुसरतीति तथा गर्गादिवाक्यानां सारासा
रपर्यालोचनया वराहादिमतानुसारं विचार्य विरचयामीत्यर्थः अत्रः स्यानां महत्त्वनामपि गर्गादिमुनिवाक्यमूलत्वेन प्रामा
ण्यमिति भावः स्फारदित्यादिविशेषणद्वयेन पूर्वग्रंथेभ्योऽप्येव शिष्टं द्योतितं अथ संबंधादिचतुष्टयकथनमंतरेण शास्त्रार
भवेव्यर्थप्रसंगः तदुक्तं सिद्धिः श्रोतृप्रवृत्तीनां संबधकथनाद्यतः तस्मात्सर्वेषु शास्त्रेषु संबंधः पूर्व उच्यते किमेवात्राभिधे

वि. चं.
दी.
४

यस्यादिति पृष्टस्तु केनचित् यदि न प्रोच्यते तस्मै फलशून्यं तु तद्वेत् सर्वस्यैव हि शास्त्रस्य कर्मणो वापि कस्यचित् यावत्प्रयोजनं नो
नं तावत्तत्केन गृह्यत इति एवं ब्रह्मोपदेशं हृदि मत्वा अनेनैव पद्येन संबंधः सूचितः परिमलाक्षपफलमित्यनेन अभिधेयं सूचितं तस्या
स्य शास्त्रस्य च प्रतिपाद्यप्रतिपादकत्वेन संबंधो वा प्रयोजनं तु शुभाशुभफलादेशः तच्चिज्ञासुरधिकारी एतदुक्तं भवति चतुरा
ननमुखादि निसृतस्यास्य शास्त्रस्य नारदवसिष्ठादिमुनिपरंपरयास्मिन् लोके प्रथितस्य ब्रह्मणा सह संबंधः उक्तं च नारदेन अस्य शा
स्त्रस्य संबंधो वेदांगमिति धातुत इति अस्य शास्त्रस्य वेदांगत्वमिति कृत्वा धातुतः संबंध इत्यन्वयः यद्वा वक्ष्यमाणानां भिधेयस्य तत्प्रतिपा
दकशास्त्रस्य च प्रतिपाद्यप्रतिपादकत्वेन संबंधः नक्षत्रशुद्धिकालमीमांसा राशिमेतलकनवांशविचारग्रहशराचंद्रनारावलं राहुलता
निष्पादितग्रशुद्धिगो धूलिकगोचरनिर्णयशुभाशुभयोगभावफलयोगबलसामुद्रिकलक्षणदिमिश्रफलवधूवरप्रभ्रादिकप्र
तिपाद्यत्वादत्राभिधेयं प्रयोजनं तु जन्मजन्मांतरार्जितसदसत्कर्मविपाकरूपशुभाशुभफलसूचकनक्षत्रग्रहफलादिना जगतः
शुभाशुभनिरूपणं तत्राशुभफलं ग्रहशान्त्यादिना ग्रहबलाद्युपेतः सत्समये विवाहादिसंपादनेन वा सच्छकुननिमित्तादिना वंच
यिष्यत इति कृत्वा तथा तत्प्रतिकारनिरूपणं च उक्तं च नारदेन प्रयोजनं तु जगतः शुभाशुभनिरूपणमिति तच्चिज्ञासुरधि
कारी सच हि जयवनतुष्टूदादि वेदांगत्वात् यतो हि जैरेव सांगो वेदो ध्येतव्यो ज्ञातव्यश्च उक्तं च तस्मादिजैरध्ययनीयमेव पुरायं
रहस्यं परमं च तत्त्वमिति अध्यापने तु ब्राह्मणाय वाधिकारी सत्रियवैश्ययोर्ध्यापननिषेधात् महाप्रयोजनं तु वेदांगाध्यय
नेन धर्मपरिपालनत्वात् जगतोऽशुभनिराकरणेन च सुकृतसंचयद्वारा त्रिकालदर्शित्येन योगितुल्या वस्थांगतस्य योगिव

राम.
४

निरनिशयानंदावासिलसरासोसावासिः उक्तं च श्रीमद्वाचगते गर्गप्रतिनंदेने ज्योतिषास्यनंसासाद्यन्त ज्ञानमर्तो द्वियं प्रणीतं भ
वतायेन पुमान्वेदपरावरमिति सिद्धांतेपियो ज्योतिषवेति नरः समस्य क धर्मार्थमोक्षान्नभतेयशश्चेति गर्गो ग्रंथतश्चार्थतश्चेत
त्वात्तं जानातियो हि जः अग्रभूकसमवेच्छादे पूजितः पंक्तिपावनं इति अत्र सम्यक्पदग्रहणेन असम्यक्शास्त्रपरिज्ञानादय
था शास्त्रं विवाहादिफलादेशकस्य पंक्तिं दूषकत्वं मस्तीति गम्यते यत उक्तं तेनैव अविदित्वैव यः शास्त्रं देवज्ञत्वं प्रपद्यते स पंक्तिदू
षकः पापो ज्ञेयो न सत्रसूचकः न सत्रसूचको हि पृथुपवासं करोति यः सत्रजस्य धत्ता मिश्रं सार्द्धं सृष्टविदं विनेति ऋष्टविदं विना न
सत्रसूचकेन अतश्चायथा शास्त्रमादेशक एव न सत्रसूचकः न त्व क्त्वा शास्त्रपरिज्ञाता देवज्ञत्वं प्रपद्यत इत्युक्तत्वात् पूर्वाजितस
दसत्कर्मवियाको देवमित्युच्यते न ज्ञानातीति देवज्ञः तस्य भावो देवज्ञत्वं ब्रह्मस्यतिरपि देवज्ञैः शास्त्रतत्त्वज्ञैर्मुहूर्तौ निष्यते यदि स
मुहूर्तः समन्वेष्टो नान्येन सत्रसूचकैरिति अत एव कश्यपेन वेदपारगसाहित्येनैव न सत्रसूचकस्य आदे पूज्यत्वं स्मर्यते अ
रिर्विश्रं भहंता च व्यंगो न सत्रसूचकः काराः कुंठश्चमंदश्चश्चित्रीसूरवः सुवृत्तवान् सर्वे आदेनियोक्तव्या मिश्रिता वेदपारगैरि
ति दोषोपि स्मर्यते प्रायश्चित्तं चिकित्सां च ज्योतिषं धर्मनिर्णयं विना शास्त्रेण यो ब्रूयात्तमाहुर्ब्रह्मघातकमिति अतो सम्यक्शा
स्त्रवेदनादयथा शास्त्रफलादेशको न सत्रसूचकः ननु शास्त्रे कदेशवेनेति सिद्धं अत एवाक्तं गर्गादिभिः वनं समाश्रिता येपि नि
र्ममानिः परिग्रहाः अपि ते परिहृयन्ति ज्योतिषां गतिको विदं मुहूर्तं तिथिं न सत्रमृतवश्चायने तथा सर्वाण्येवाकुलानि स्युर्न स्या
त्सावत्सवंत्सरो यदि नासां वत्सरिके देशे वस्तव्यं भूतिमिच्छता च सुभूतो हि यत्रैष पापं तत्र न विद्यते इत्यादि मुक्तावल्यादिष्व

वि-८० पिदशदिनकृतपापं हन्ति सिद्धांतवेत्ता त्रिदिनजनितमंहस्तत्रवेत्तानिहन्ति करणभगणावेत्ता चैकरात्रोत्थपापं जनयति बहुपापं चैक
टी- नक्षत्रसूचीति एकः केवलः नक्षत्रसूचकः अतोऽस्य शास्त्रस्यैकदेशाध्ययनेऽपि त्रैवर्णिकस्यैवाधिकारोऽस्तीति सिद्धं तत्राप्याय
५ वाक्यानां पाठमात्रेणापि फलमस्ति स्मृत्यादिपठनवदिति ॥ २ ॥ अथ विवाहादिसर्वकार्येषु नारदादिभिः प्रथममुद्दिष्टत्वात् यंच
गशुद्धेः प्राधान्यं तत्रापि प्राधान्यं नक्षत्रशुद्धेः तथाचाहुः भावांश्च शुद्धोदयमप्यशुद्धं भशुद्धिहीनं प्रवदन्ति संतः तस्माद्विशेषेण
भशुद्धिमादौ विचार्य कार्यं शुभमाहुराया इति अतः सैव प्रथममभिधीयते ॥ सातृक्तनक्षत्राणामेव अतः प्रथमं शुभनक्षत्रा-
ण्युक्त्वा तत्संगेन शुभासौ रमासांश्चाहध्रुवेति वंशस्थवृत्तं ध्रुवाशिरोहिणीन्युत्तराशि अनुराधादीनि प्रसिद्धानि करोहस्तः

॥ ध्रुवानुराधामृगमूलरेवतीकरं मघास्वातिरदृषणोगराः ॥

तेषां समाहारे एकवद्भावः स्त्रीवत्त्वं च मघास्वात्यौ प्रसिद्धे अयमेकादशनक्षत्रात्मको गराः चेददृषणाः वक्ष्यमाणपापवेधा
दिदोषरहितः तदा मृगीदृशां स्त्रीणां मृगजातिः स्त्रीमृगीतस्यादृगिव दृग्यासां तासां करग्रहे विवाहे मंगलकृत्यान् वक्ष्यति च
सूर्यददृषणाभूषणोत्पादिकूरवेधादिदोषे त्वशुभफलं तत्र तत्र वक्ष्यति रवेरिति षण्णागृहाणां समाहारः षड्रहीमकरादि
र्यस्याः सोमकरादिः साचासौ षड्रहीचमकरादिषेड्रहीअमीनामीनरहितामकरकुंभमेषवृषमिथुनस्थोर्को विवाहे मंगलकृदि-
त्यर्थः नन्वत्र नक्षत्रग्रहादीनां शुभफलकर्तृत्वं कथं युज्यते प्राचीनसदसत्कर्म विपाकरूपस्यैव स्यावस्यावश्यं भावि

राम-
५

त्वात् तथाच शौनकः येन तु यत्मा स व्यं तस्य विधानं सुरेश सचिवोप्ययः साक्षान्नियतिज्ञः सोपिनशक्तो न्यथाकर्तुं तद्विज्ञानोपायं लग्नविधानेन संप्रवक्ष्यामि जन्मन्यथावा प्रश्ने तत्सदृशफलं विवाहेपीति अतो यथोक्ता विवाहादिसमयाद्देवपाकज्ञानोपायाः विवाहादिषु यावदशसमयावामिस्नादशं देवमस्तीति ज्ञेयं यत् उक्तं तेनैव वरणाप्रदानपरिणयशचीप्रपूजाभिषेककरणानि शुभमेतिथौ विलम्बेन भवन्ति किलात्यपुण्यानामिति अतो विवाहादिशारुंदेवज्ञापकमेवेति नैवं सद्युक्तं मन्यसे विवाहादिषु विहितशुभकालस्य यन्त्रादिना प्रयत्नेन पुरुषसाध्यत्वात् सत्युभययोगे कर्मसिद्धिर्न केवलं देवेनेति तथाच वक्ष्यति फलेद्यदि प्राक्तनमेव तत्किं कृष्याद्युपायेषु परः प्रयत्नः श्रुतिः स्मृतिश्चापि नृणां निषेधविध्यात्मके कर्मणि किं निषण्णेति यदि तु देवमेव फलेन तदा सर्वोपि जनः कृष्या

रवेरमीनामकरादिषड्ग्रहीकरग्रहे मंगलकृन्मृगीदृशाम् ३॥

द्युपायेषु कथं प्रवर्तते किंच निषधविध्यात्मकाः श्रुतिस्मृत्यादयोपि निरर्थकाः स्युः न नृसमारोहेन कूपमेवेक्षत बवाहुभ्यां नदीतरेन संशयमभ्यापद्येतेत्यादीनामाश्वलायनादिकल्याणां श्रीकामः पुष्टिकामो वाग्रहयज्ञसमाचरेदित्यादियाज्ञवल्क्यादिवचनानां चिकित्सादिशारुस्यच वैयर्थ्यप्रसंगः स्यादित्यर्थः तथाच याज्ञवल्क्यः देवे पुरुषकारे च कर्मसिद्धिर्व्यवस्थिता तत्र देवमभिव्यक्तं पौरुषं पौर्वदेहिकमिति कर्मसिद्धिः फलावाप्तिरिति प्राप्तिस्तत्परा सा च केवलं देवेन व्यवस्थिता अपि तु पुरुषकारेपि पुरुषकारः प्रयत्नः अपि च पुरुषकाराभावे देवमेव नास्तीत्याह तत्र देवमिति पूर्वदेहार्जितं पौरुषमेव देवमित्युच्यते त

वि. सं.
टी.
६

अल्पपुरुषकारादनंतरं महाफलोदयेन अभिव्यक्तं अतएवाहवसंतराजः पूर्वजन्मजनितं पुराविदः कर्मदैवमिति संप्रचक्षते
उद्यमेन तदुपार्जितं तदा वांछितं फलति नैव केवलमिति तस्मात्प्रयत्नाभावे दैवं नास्तीत्यतो विवाहादिषु शुभकालावाप्तिलेस
गोयत्नो विधातव्यः तथा च नारदः सर्वाश्रमाणामास्थेयं गृहस्थाश्रममुत्तमं यतस्तदपियोषायां शीलवत्यां स्थितं ततः तस्याः
सच्छीललब्धिसुसुलग्नवशतः खलु पितामहोक्तं संवीक्ष्य लग्नशुद्धिं प्रचक्ष्महे इति अतो दैवयत्नयोरन्यतरेण फलसिद्धिर्न भव
तीत्यत्र दृष्टान्तमाह याज्ञवल्क्यः यथा ह्येकेन चक्रेण रथस्य गतिर्भवेत् तद्वत्पुरुषकारेण विना दैवं न सिध्यतीति अतएव ग्रा
थकारोपिवक्ष्यति प्राक्कर्मबीजं सलिलानलोर्वीसंस्कारवत्कर्मविधीयमानं शोषाय पोषाय च तस्य तस्मात्सदा सदाचारवतां न
हानिरिति यत्रा कर्म तस्य शोषाय पोषाय च अधुनाविधीयमानं कर्म भवति किं तत् बीजं सलिलानलोर्वीसंस्कारवत् यथा स
दीजं शुभैः सलिलादिसंस्कारैः संस्कृतं सदुदेति वर्धते च तद्वत्प्राक्कर्मापि रोहि तेन सत्प्रयत्नेन वर्धते अन्यथा शीयत इत्यर्थः
तस्मात्कारणाच्छास्त्रविहितविवाहादिशुभकालग्रहशान्तिचिकित्सादिसदाचारवतापुरुषाणां सदानहानिः स्यात् अपि च दैवं
किल पुरुषनिष्ठं तद्देशकालवशतएव विपच्यते दुष्टमपि दुष्टांतरसाहित्येनैव दुष्टकारियथा दुर्जनो रंध्रान्वेषणो न अतएवो
क्तं श्रीयति ना अकालचर्यामृगयां च साहसं सुदूरया नंगजवाजिवाहनं गृहे परेषां गमनं च वज्रयेद्गृहेषु राजा विषमस्थितेष्वि
हेति वसंतराजोपिनैतदेवमिह येन देहिनां पूर्वकर्मविहितं कुतो विहिदेशकालवशतो विपच्यते युज्यते व्यवहितं कथं तु तदि
ति एतदेव दैवप्रामाण्यं शेषं स्पष्टं अतश्च दुष्टमपि दैवफलं विवाहादिसत्समयावासिरूपयत्नेन निवर्त्यत एव यथाह स

राम.
६

एवसर्पवन्दि विषकंटकादिकं येन देवशरणोपि मानवः दूरतस्त्यजति पौरुषं सदा तेन नः स्फुरति देवतोधिकं यौरुषेण हृदये शितांग
तिं प्राप्नुवंति पुरुषाः सुमेधसः यांति देवशरणं लयं यथापादयोर्ज्वलमिदावपावके इति अतः शकुनगोचरादिना आवेदितं अशुभं दे
वफलं शुभेन प्रयत्नेन संतो वंचयंत्येव तथा च स एवाह तन्निरूप्य शकुनेन दुःखदं वंचयंति नियतं समुद्यतं पौरुषेण पुरुषाः सु
मेधसः संश्रयंति पुनरात्मनो हितमिति तद्देवफलं दुःखदं समुद्यतं शकुनेन निरूप्य पुरुषाः पौरुषेणा वंचयंतीत्यन्वयः अथानंत
रोक्तेः सर्पवज्रादिदृष्टान्तः पौरुषमेव फलसाधनं कथं न स्यात् उच्यते समानभूमिषु समानसलिलादिसंस्कारेषु फलवैचित्र्यं द
र्शनात्कारणान्तरं कल्प्यते तद्देवदेवमिति अत उभययोगे सत्येव फलसिद्धिरिति अथ केचिदुद्धिः कर्मानुसारिणीति मन्यमाना प्रय
त्नोपि देवानुरूपदुति कृत्वा देवमेव फलसिद्धेः कारणमिति मन्यंते तन्न चतुरस्त्रं अनवस्थादोषप्रसंगात् तथा हि प्राक्कर्माजितपौरुष
मेव किल देवमुच्यते अन्नस्यः प्रयत्नः प्राचीनपौरुषलक्षणो न देवेन जन्यः तदपि पौरुषं तत्प्राचीनपौरुषजन्यतदपि तत्प्राचीनपौरुष
जन्यमित्यनवस्था अतः प्रयत्नोपि देवप्रेरित इत्यनुपपन्नं नैतन्मन्यामहे न खल्वियमनवस्थादूषणं अनादिसंसारे बीजांकुरन्या
यदृष्टान्तसद्भावात् न चैतद्युक्तं न हि बीजांकुरन्यायाद्देवमेव मूलं इति निश्चीयते नापि प्रयत्नः अतः सत्युभययोगे फलसिद्धिरिति
यतं चतुरस्त्रं एवं चेत्तर्हि शो न कोक्तवाक्यानां पूर्वोक्तानां का संगतिः उच्यते देवं तु दृढकर्मरूपमदृष्टकर्मरूपं चेति द्विविधं तत्र
दृढकर्मरूपं स्यावश्यं भावित्वा दृढशान्त्यादिरूपेण संपूर्णं प्रयत्नेनापि तन्नियारयितुं न शक्यते दृढमूलत्वात् खरतरवाना
घातेपि दृढमूलपादपवत् अदृढकर्मरूपं तु प्रयत्नेन निवार्यते प्रशिथिलमूलपादपवत् तथा च जातके ये धर्मकमनिर

वि. चं.
टी.
७

तादृश्यादि प्रयत्नाभावेन विपक्षतएव तथान्वतत्रैव पापिष्ठायेदुराचारादेव ब्राह्मणानिंदकाः अयस्य भोजिनस्तेषामकालमरणां
ध्रुवमिति अतएव चिकित्साशास्त्रेऽपि पूर्वजन्मकृतं पापं व्याधिरूपेण बाध्यते इति सर्वव्याधीनां साधारण्येन कर्मजन्यत्वेऽपि साध्या
साध्यत्वेन द्वैविध्यमस्ति तत्रापि कृच्छ्रोपायः सुखोपायो द्विविधः साध्य उच्यते असाध्यो द्विविधो ज्ञेयो साध्यो यश्चाप्रतिप्रक्रियः सा
ध्यासाध्यत्वमायां नितिसाध्याश्चासाध्यतां तथा प्रतिप्राणानसाध्यस्तु नराणामक्रियावतामित्यादिना अचिकित्सितव्याधेर्दृढक
र्ममूलत्वमन्येषामदृढकर्ममूलत्वं निश्चीयते अतोऽद्वैतस्येदं द्वैविध्यमस्ति अतः शौनकादिवाक्यानां पूर्वपक्षरचिना नामयम
र्थः येन त्विति येन पुरुषेण यस्यासन्नं अवश्यं भोक्तव्यं दृढकर्मोपार्जितमितियावत् तद्दृढस्य निरप्यन्यथा कर्तुं न शक्तः अथोद
न्यददृढकर्मोपार्जितस्य तथा कर्तुं शक्त इत्यर्थः वरणाप्रदानेति तद्विज्ञानोपायमिति अत्रायं भावः यस्य परिणयनादिकाले दृष्टवृह
स्पति चंद्रादौ दृष्टे सति तदैव पाकस्य तादृशमशुभफलमिति ज्ञातं उक्तं च विवाहपदलांते तेनैव एवं बुद्ध्या मतिमान् भविष्यफलमादि
शेत्सुमुद्वाहे इति अतो बोधायनादिविहितेन तच्छ्रुतिरूपेण धर्मेषां प्रयत्नात्मकेन तन्निवर्त्यते धर्मेषां यापनमपनुदतीति श्रुतेः शुभ
कालेन तु अशुभे देवफलं निवर्त्यते शुभं तु वध्यते अतएव तत्रैव तेनैवोक्तं सुपरीक्षितं विलग्नं धर्मार्थसुखाय भवति दंपत्योः तद्विप
रीतं निमेषादनागताती तत्कालेन अपरीक्षितं विलग्नं न हि देयं पंडिते न देवविदा अयशो बुनिधौ मज्जति शास्त्रमविज्ञाय यो दद्या
दिति वृहस्पतिरप्याह ॥ स्वभावादेव कालोऽयं शुभाशुभसमन्वितः आनादिनिधनः सर्वाननिर्दोषाननिर्गुणानस्मान्निर्दोषका
लोऽथोमुहूर्तमधिगच्छतां कालः शुभगुणैर्युक्तो बलवद्भिः शुभप्रदः दोषैर्युक्तोऽपि च प्राणैर्बहुभिर्व्यत्ययह्योरिति अतः शुभ

राम.
७

कालवलेनपूर्वकर्मोपार्जितमशुभमपिनिवर्त्यतद्वनिसर्वमनवद्यं अतो नक्षत्रादीनां कालावयवत्वात्सर्वकर्मसु शुभाशुभफलराज-
 त्वमस्तीति सिद्धं ३ अथ पूर्वाफाल्गुनीपुष्यौ के श्चिदुक्तौ तन्मतनिरासार्थमाह इन्द्रवज्रोपेन्द्रवज्रा मिश्रणात्मिकोपजातिकेयं प्रह-
 रं चेत्तोयस्यासौ नचेताः तस्यापत्यं प्राचेतसो मुनिविशेषः स भगर्क्षं पूर्वाफाल्गुनी नक्षत्रं शिवं शुभमस्मिन्विवाहेयच्चाह तस्मिन् नक्षत्रे
 ऊढापरिणीतासीतासुरं नसिषेवे नसेवितवतीवनवासरसोहरणादिकंदुःस्वमेवाप अतो गर्गशौनक नारदादिभिर्नोक्तमिति कृ-
 त्वा तन्नादरणीयमिति भावः ननु विवाहे भगर्क्षे विधायकस्य मुनिवचनस्य कथमयं प्रत्यक्षबाधः उच्यते तस्य सीता विवाहात्प्राक्पुग
 विशेषविषयत्वादिति योजनीयं पुष्यस्तु अतिकामं पुष्यति बर्हयति एवं कारणादस्मिन्विवाहविषये सपुष्यः प्रजायते ब्रह्मणः स-

प्राचेतसः प्राह शुभं भगर्क्षं सीता तदूढानसुरं वसिषेवे ॥

काशाच्छापे आप प्राप्तवान् पुष्पातिकार्यं रीतिपुष्यः कथं तो निपातः ब्रह्मणः किल विवाहः पुष्ये भूत् अनंतरं शं मुवित्राह सम-
 ये पार्वती सौंदर्यदर्शनात्प्रचलितचेतसो ब्रह्मणाः परिहितवस्त्रांतश्चुतवीर्यस्य हस्तद्वयेन परामृष्टस्य तनुमध्यस्थितकरा सह
 स्नेह्यो निष्यन्ना अंगुष्ठप्रमाणाषष्ठि सहस्रमितो बालस्त्रित्यानाममुनयो भूवन्निति ब्रह्मपुराणादौ प्रसिद्धं ततो नु तसो ब्रह्मज्ञानद-
 स्ता सम्यगवलोक्य पुष्यकृतविवाहनिमित्तमिदमिति कामोद्रेकरूपं वैकृतमिति निश्चित्य विवाहविषये पुष्यं शप्तवानिति कृत्वा
 गर्गादिभिः सनिषिद्ध इति भावः तथा च शौनकः अद् चतुष्कात्कन्या गुरुकुलविद्वेषिणी भवति पुष्ये ह्यपरापति संत्यक्ता ये धव्यं

वि. सं. दी. ८ वासमाप्नोतीति अन्येपि ग्रहेण विद्वेष्य शुभान्वितोपीति ४ अथ विवाहे प्राचट्कालादिकं कैश्चिदुक्तं तन्मनं निरस्यति इंद्रवंशावं
शस्यमिश्रणात्मिकोपजातिका प्राचट्कुषाः वसंतः प्रसिद्धः ऊर्जः कार्तिकः सहा मार्गशीर्षः तेषु करग्रहः परैरन्यैर्वात्स्यपराशरा
दिभिः उदाहारि उदाहृतः तन्मनं हारि न हरतीति हारि मनो हारि न चार्थित्यर्थः तत्र हेतुमाह रवेरिति यत्तोरवेरुत्तरायणं मकरा
दिषट्कं अवैसारिणं मौनरहितं मौनो वैसारिणोऽजइत्यभिधानात् पुरंधीराणां स्त्रीणां पाणिग्रहणोपरायणं अतिश्रेष्ठं ।
अमीनोत्तरायणस्य गंगादिबहुसंभतत्वाद्दक्षिणान्तः पातिनां प्राचडादीनां ग्रहणमेकदेशीयमतो नादरणीयमिति भावः ।

पुष्यस्तु पुष्यत्यतिकाममेव प्रजापतेरापसशायमस्मात् ४ प्राचट्संतोर्जसहः करग्रहः परैरुदाहा
रितन्मनं रवेरवैसारिणमुत्तरायणं पुरंध्रिपाणिग्रहणोपरायणं ५ याम्योत्तराः प्रागपराश्च पंचहेहेचरे
तथा च ज्योतिः सारे वात्स्यो वर्षमनूनमिच्छति तथारैभ्यो यनं चोत्तरं स्त्रीनामानमृतं विहाय मुनयो मां ॥ खेरचये हि दिक्षु ॥
व्यशिष्या जगुः चैत्रं प्रोक्ष्य पराशरः परिणयेषु पंचद्वौर्भाग्यदत्त्वा षाढादिचतुष्टयं न शुभं दं कैश्चित्प्रदिष्टं बुधैरिति स्त्रीनामात्र
तुः प्राचट् शरच्च शौनकस्तु वरां विशेषेण नरतु विशेषमाह परिणयकालः शुभदः शरदि वसंते च विप्राणां राजन्यवैश्ययोरपि
शुभदो ग्रीष्मः समुद्दिष्टः घनसमये शूद्राणां शिशिरे चान्यनसंकरभवा नारदस्तु अप्रबुद्धो हृषीकेशो यावत्तावन्नमंगलमिति ॥ शुभ
क्लैकादश्युत्तरं कार्तिकं मार्गशीर्षं च विधत्ते अन्येपि नाषाढप्रभृतिचतुष्टये विवाह इत्यादिना तौ विधत्ते शौनकस्तु तौ निषेधति कु

राम.
८

लटावैकार्तिके मासि सौम्ये परवेश्मरता कलहपरादुःखसंतप्तेति शार्ङ्ग-धरादिभित्तुतौ मध्यमौ उत्तौ एवं सति देशाचारतो न्नव्यवस्थाज्ञे
या देशे देशेया स्थितिः सैव कार्येति वराहोक्तत्वात् दाक्षिणात्याहिमार्गशीर्षे विवाहं कुर्वन्ति केचित्गर्जराः कार्तिके पीत्यादि अतो
ग्रंथकृता स्वदेशाभिप्रायेणोदमुक्तं इति सर्वमनवद्यं ५ अथ नक्षत्रदोषान्विवक्षुर्वेधदोषस्य महादोषांतः पाति त्वेन प्राधान्या
त्तमुपजातिका ह्येन तावदाह याग्योत्तराः प्रागपराश्च पंचरेखारचयेत् विदिशुकोणेषु हेतरेखारचयेत् द्वादशं पंचशलाकारं
चक्रं तत्र चक्रे सहाभिजिहिदिग्दितीयाग्नितारः भवर्गः भवेत् अभिजिता सह वर्तते सौमहाभिजित् तेन सहेति तुल्ययोग

विदिग्दितीयाग्नितारः सहाभिजित् न भवेद्भवर्गः ६ तस्मिन् अभिन्नाग्रगतं भिनत्तिग्रहो विवा
हर्षमशेषमेव स्त्रीपुंसयोरायुरसौम्यवेधः सौम्यव्यधो हंति सुखानि शश्वत् ७ वैश्वदेवतचतुर्लवः श्रवः

इति बहु श्रीहिः तत्र सहस्यसादेशस्य वैकल्पिकत्वं विदिशिहितीयाया रेखा तयाग्नितारसंबद्धा अभिजिता रुक्मिकायस्य सतथा को
णस्थहितीया रेखातः रुक्मिका दीनिसाभिजिति नक्षत्राणि सव्येन मार्गेणा असव्येन वान्यसेदित्यर्थः अपसव्यमार्गस्य शिष्टगर्हित-
त्वान्तस्य मार्गो न श्रेयान् ६ तस्मिन् चक्रे अभिन्नाग्रगतं विवाहर्षमशेषं समस्तमेव ग्रहो भिनत्ति यस्यां रेखा याग्रहस्तदग्रस्थ नक्ष
त्रं वेदधयतीत्यर्थः विवाहग्रहणं विवाहकृत्योपलक्षणां यथाह श्रीपतिः वधूपवेशे दाने च चरणोयाणि पीडने वेधपंचशला-
कारव्येन्यत्र सप्तशलाकके इति अशेषग्रहणाचरणवधनिर्गसार्थे तद्विषयं वेधस्य निवेधफलमाह स्त्रीपुंसयोरिति असौम्य

वि. चं.
टी.
२

वेधः पायग्रहवेधः स्त्रीपुंसयोरायुर्हतिस्त्रीचपुमांश्चस्त्रीपुंसौ अचतुरादित्वान्साधुः सौम्यव्यधः सौम्यग्रहवेधः शश्वदनवरतंसुखा-
निहंति ७ अत्रसहभिजिदित्युक्तं अतोभिजित्प्रमाणं तथाविवाहकृत्यादन्यत्रसप्तरेखाचक्रवेधइत्याहरथोद्धता वैश्वदैवनमुत्तराषाढा
तस्यचतुर्लवश्चतुर्थीशः अंतिमः श्रवः श्रवणस्तस्यपंचभूलवः पंचदशांशआदिमः इयंइहवेधादिविषये अभिजिन्मितिः स्यात् अय
मनंतरोक्तोव्यधोवेधः विवाहात्कन्यावरणादिविवाहकृत्यादन्यतः अन्यत्रसर्वत्रव्रतबंधवास्तुयात्रादिषुसप्तरेखवलयेसप्तरेखचक्रेवि
लोक्यते तथाच श्रीपतिः वधूपवेशोदानेचेत्यादि अत्रविवाहपटले अन्यकृत्योपयोगिवेधनिरूपणाद्देधादयः सर्ववक्ष्यमाणा हो

अ.
१

पंचभूलवइहाभिजिन्मितिः अन्यतः परिणयादयं व्यधः सप्तरेखवलये विलोक्यते ८ सकिलवेधविधिर्हि
तृतीययोश्चरणयोर्मिथ्या आदिचतुर्थयोश्च शुभविद्धमशेषमुद्धृत्यजे चरणगं शुभवेधमसंपदि ९ यदशुभे

षासाधारण्येन सर्वशुभकृत्येषुज्ञानव्याप्तिसूचिनं तथाचवक्ष्यति तदस्विलेपिस्वलं शुभकर्मणीति ८ अथपादवेधं तद्विषयं चाह
तबिलंबितं स अनंतरोक्तोवेधविधिर्हितृतीययोश्चरणयोस्तथा आदिचतुर्थयोश्चरणयोर्मिथ्या परस्परं स्यात् द्वौ चत्रयश्च तेषांपूरणौ
हितृतीयौ न योर्द्वितीयतृतीययोरित्यर्थः आदिश्च चत्वारश्च आदिचत्वारः तेषांपूरणौ आदिमचतुर्थयोरित्यर्थः प्रथमचरणस्थिते प्र
हेविद्धनक्षत्रस्यचतुर्थचरणोविद्धश्चतुर्थस्थे प्रथमइत्यर्थः एवं द्वितीयतृतीयावपि किलेति प्रसिद्धार्थे न्यासक्रमेण प्रथमादिचरणा-
स्थिते ग्रहे तद्देखाग्रनक्षत्रचतुर्थं तृतीयद्वितीयप्रथमाश्चरणाः क्रमेण विद्धाः स्युरिति प्रसिद्धं पादवेधविषयमाह अशुमेति अशु

राम.
२

भविष्यं पापग्रहविहसुडुनक्षत्रमशेषं समस्तं त्यजेत् शुभस्य शुभग्रहस्य वेधं चरणस्थितं असंपदि असंपत्तौ अन्यनक्षत्रालाभे सति
त्यजेत् अर्थादन्यनक्षत्रसंभवे सति शुभविहसुडुमपिनक्षत्रमशेषमेव त्यजेदिति तथा च श्रीपतिः ऋहं सौम्यग्रहैर्विहं पादमानं परित्य
जेत् क्रूरैस्तसकलं त्याज्यमिति वेधविनिश्चय इति यत् क्रूरैरपित्यजेत्यादं केचिदुच्यते नीषिणा इति केषां चिन्मते न नारदादिव ह
मनविरोधान्नादरणीयमिति भावः एवं वेधदोषं निरूप्य दोषान्तराण्याह दुतविलं वितं यन्नक्षत्रमशुभैः पापग्रहैर्गतं गम्य अ
धिष्ठितं च अशुभश्च अशुभौ च अशुभाश्च अशुभाः द्वैकशेषः एकेन अशुभेन ह्यभ्यां त्रिभिर्वा गतं गम्य भुक्तं भोग्यं अधिष्ठितं य

गतं गम्यमधिष्ठितं यदपि च त्रिविधा दुतदोषितं तरणितारकतोपि चतुर्दशं तदखिले पिरवलं शुभकर्मणि १०
रविनरेवैर्मितमर्कविधुं तु दोमुनिभिर्दुरखंडलमंडलः हुनवहाकृतिषड्भिर्नदंतिभिः क्षिति सुतादभिलतय
क्तं यदपि च नक्षत्रत्रिविधैर्भौमांतरिक्षैरद्भुतैः दूषितं दिव्याद्भुतानि ग्रहर्षजनिता निप्रत्यर्कादीनि भौमानि भूकंपादीनि आंतरिक्षाणि उ
ल्कादीनि एषामन्यतममद्भुतं यस्मिन् दिननक्षत्रे जातं यदपि च तरणितारकतः सूर्याधिष्ठितं नक्षत्राच्चतुर्दशं संध्योदिममित्यर्थः तरणोक्ता
एकं नक्षत्रं तरणितारकं कनीनिकायां नक्षत्रे तारकं तारकेति चेति विश्वः कनीनिकानेन तारातनक्षत्रमखिलेपि शुभकर्मणि विवाहव्रत
वेधयात्रादौ खलं पापं स्यादिति प्रत्येकं सवध्यते १० अथ लज्जादोषमाह दुतविलं वितं अर्कः सूर्यः विधुं तु दतिव्यथयतीति विधुं तु
दोराहुः तौ रविनरेवैर्मितं स्वाधिष्ठितं नक्षत्रात्क्रमेणाह दशविंशतितमं अभिसंमुखं लज्जयतः खंडमेव खंडलं खंडलं भागः छेदश्चे

वि. वृ. निक्षीरस्वामीनखंडलमखंडलं नखंडलं यस्यासौ तथा संपूर्णमंडलश्चंद्रः मुनिभिः सप्तभिर्मितं अभिलक्षयति यत्तदुक्तं भवति संपूर्णमंडलं अ-
दी. १० लश्चंद्रः किल पूर्णिमांते भवति तत्र यन्त्रसंज्ञं तस्मात्सममचंद्रो भिलक्षयति तच्च कृत्स्नपञ्चमसदा स्यादिति दुतवहास्त्रयः।
आकृतिर्द्वाविंशतिः षड् सिद्धाः जिनाश्चतुर्विंशतिः दंति नोष्टौ तैस्तुल्यनक्षत्रं स्वाधिष्ठितनक्षत्रात् क्रमेण क्षिति सुताज्ञौ ममार-
भ्यग्रहं अभिसंमुखं लक्षयति भौमादयः क्रमेण न्यादीनि लक्षयतीत्यर्थः ११ अत्र सर्वेषां संमुखं लक्षयने मेवोक्तं पूर्वस्मिन् चतुर्णां
पृष्ठलक्षणे चतुर्णां भिलक्षणे कथमुक्तं तत्र हेतुमाह दुतविलंबितं इत्येवं विधेद्युसदां ग्रहाणां अभिलक्षणे संमुखं लक्षयने सति

निग्रहः ११ इति सति युसदामभिलक्षणे यदनुलक्षणे मुक्तमृषिब्रजैः तदुदुपश्चिमपूर्वविभागयोरन-
धिकाधिकदोषविवक्षयो १२ उदु निनिर्देहितेषु भलक्षणां फलमस्ति वलस्य गलक्षणा अशु-
यदनुलक्षणे पृष्ठतो लक्षणे मृषिब्रजैर्मुनिसंघैरुक्तं ब्रजमार्गेण सिध्यतीत्यस्य वक्रेण साधना योगादिति न्याये सत्यपि तत्र उ-
दुपश्चिमपूर्वविभागयोः नक्षत्रोत्तरपूर्वार्धयोः न्यूनाधिकदोषविवक्षया हेतुना उक्तं एतदुक्तं भवति ग्रहनक्षत्राणि प्रादुर्भवा-
नि सन्ति तत्र पुरप्रेरिता लजा अग्रस्थस्य पृष्ठे लगति पश्चात्प्रेरिता अग्रभागे अतः अग्रलक्षणा लक्षितं नक्षत्रस्य पूर्वार्धे अधिकदो-
षः उत्तरार्धे न्यूनः पृष्ठलक्षणा तु पूर्वार्धे अल्पः उत्तरार्धे अधिकः स्यादिति अनेन हेतुना पृष्ठलक्षणे महर्षिभिरुक्तमित्यर्थः ग्रंथकृता
नुलक्षितं नक्षत्रस्य अखिलस्यापि निषिद्धत्वाद्भिलक्षणे मेवोक्तं १२ अथ लक्षणाः फलमाह दुतविलंबितं उदु निनक्षत्रेषु भ-

ग्रहलत्रयानिर्दलिते सति न स्य नक्षत्रस्य यद्विहितं शुभफलं तन्नास्तिकया हेतुभूतया चलस्य गलत्रया गलतीति गलत्रस्य भा-
वो गलत्रात्तया निर्वलत्वेनेत्यर्थः अशुभग्रहेण लत्रितं यद्वनक्षत्रं तत्र ऊढयोः परिणीतयोर्दं पत्योः परमन्त्यर्थं असुतापकरणं प्रा-
णनापदं सन् धनसुतानतिरवादयति अशुभलत्रितनक्षत्रे उद्वाहितयोः प्राणनापो धनसुताश्च नश्यंतीत्यर्थः १३ अथैकार्गल-
दोषमाह वसंतिलका ऊर्ध्वगता सकारे स्वातिर्यक् स्थिता भिरूयो दशरेखाभिर्विद्धा सती र्वार्जूरिकं नाम चक्रं स्यात् इहा-
स्मिन् चक्रे वक्ष्यमाणं शीर्षं नक्षत्रमारभ्य सहाभिजितिभ्यश्चक्रे न्यस्ते सति सह अभिजिता वर्तमानं नक्षत्रं यावद्ब्रूहिः प्राग्वत्तजा

भलत्रितमति तदूढयोर्धनसुतानसुतापकरणं परम् १३ विद्वान्नयो दशभिर्ऊर्ध्वगतैः करे र्वार्जूरिकं त-
दिह शीर्षं भतो भचक्रे न्यस्ते सहाभिजिति तारकराजभान्वो रूक्त्यर्क्षगम्यगतयोर्नयनार्गलेयं १४ ॥

रकराजभान्वोऽश्वं द्रसूर्ययोः कनीनिकायां नक्षत्रे तारकं तारकेति चेति विश्वः तारकाणां राजा तारकराजः यद्वा ज्यापोः संज्ञायामि-
ति ह्रस्वः स्वस्वनक्षत्रस्थितयोऽश्वं द्रार्कयोरेकरे र्वार्जूरिकं तारकं तारकेति चेति विश्वः तारकाणां राजा तारकराजः यद्वा ज्यापोः संज्ञायामि-
त्यर्थः कथं भूतयोः तुल्यर्क्षगम्यगतयोः ऋक्षयोर्गम्यगते ऋक्षगम्यगते तुल्ये ऋक्षगम्यगते ययोस्तौ तथा एकतरस्य यावति
नक्षत्रगते तावति अन्यस्य गम्ये सतीत्यर्थः अनेन पादवेधः सूचितः तद्यथा प्रथमचतुर्थचरणयोरन्योन्यं किल वेधः तत्रैकत-
रस्य प्रथमचरणस्थस्य पादमात्रं गतमन्यस्य चतुर्थचरणस्थस्य पादमात्रं गम्यं स्यात् एवं द्वितीयतृतीययोरपि तथा च-

वि. वृ. नारदेन महादेवेषु पठितं स्वार्जूरिकं समाधिभूमिति १४ अत्र शीर्षं भक्तो न्यास उक्तस्तच्छीर्षं भंत्यैकार्गलं फलं चाह रथोद्धतादु अ.
 टी. ष्टयोगे सति तस्य दुष्टयोगस्य भितिः रूपसंयुता अर्धिता सती शीर्षं भवति शेषमस्याः सा शेषिणी यदि सा शेषिणी भवति तदा सा द्विवि १
 ११ ष्व १३। ३० युक् शीर्षं भवति तस्य दुष्टयोगाः व्याघातशूलपरिघव्यतिपातविष्कुंभगंडातिगंडवज्रवैधनाः तत्र व्याघातसंख्या १३ रू-
 पसंयुता १४ अर्धिता जातं ७ शीर्षं भवति एवं शूलदिषु तथा गंडो दुष्टयोगस्तस्य संख्या १० रूपसंयुता ११ अर्धिता ५। ३० इयं शेषि-
 णी जाता अतः सार्द्धं त्रयोदशयुता १९ जातं शीर्षं भवति मूलः एवमतिगंडेपि १७ मंगलमिति सार्गले विधौ सति मंगलं गलति अर्गलया
 शीर्षं भवति रूपसंयुता दुष्टयोगमिति रर्धिता सति शेषिणी यदि च सार्द्धं विश्वयुद्धं गलं गलति सार्गले विधौ
 १५ त्यक्त्वा गतैष्यस्य परेतु हेतुसंज्ञेति नक्षत्रमशेषमेव एकार्गलस्येव हि सा च भंगी संध्या गतं यद्गलहस्तयं
 वर्तमानः सार्गलः एकार्गलगतयोश्च द्वार्कयोः सतोर्मंगलं नश्यतीत्यर्थः १५ अत्रैकार्गलविषये परमतमाह इंद्रवज्रा परेश्रीपत्यादयः
 तुल्यसंयुता गतयोरिति मंगलैष्यस्य हेतुं त्यक्त्वा एकार्गलविद्धनक्षत्रमशेषमेवो जं नित्यजं नितेषामयमाशयः हियस्यात्कारणान् संध्या राम.
 गतं संध्योदितं नक्षत्रं सर्वमेव गलहस्तयंति परिवर्जयंति सैव भंगी रचनायुक्तिः एकार्गलस्य गले हस्तेन नोदयंति गलहस्तयंति ११
 कल्यादित्वाणि च यद्गलं संध्या गतं रविणा पादविद्धमपि सर्वमेव त्यज्यते तद्देकार्गलस्य मपीत्यर्थः निष्पुनर्वस्वोर्नक्षत्रं ह-
 द्दत्तं नक्षत्रं तरेतरयोगेपि पृथक्त्वं ज्ञापकात्सर्वोपि हं द्वौ विभाषया एकवत्स्यात् अतो गतैष्यस्यैकत्वं अथ कैश्चिन्नक्षत्रैः

षट् भांतरितम् समनिष्ठमिति विशेषितं तच्चांद्रजामित्रेपरिणतमित्याह १६ उपजातिका भार्दमंतरं यस्पततथा क्रूरस्य षड्भांतरं सु
समनिष्ठमेवेति केषांचिद्विशेषवादः विशेषोक्तिः असौ यस्मान्पापाद्भांतरं मृगं अस्मान्पापाच्चतुः पंचलवेषु चतुः पंचाशदंशेषु चांद्र
जामित्रं पंचाशदंशेषु परिणामति स्म चंद्रजामित्रेण परिणतः न स त्रहि चंद्रनिष्ठं प्रति राशौ न वनमांशाः तस्माद्भांतरं स्थितः क्रूरश्च
चाक्षतुः पंचाशदंश एव भवति अतः परिणामे चांद्रजामित्रं मेवेदमिति कृत्वानां विशेष इति भावः यमिरमिनम्यातां सक्तेति ई
दृशगागमश्च १७ अथ कैश्चित्वादेवेधेयुक्तिरुक्तानामनूद्यदूषयति उपजातिका विषादिनादिग्धेन परामृष्टेन शरेणा अ

नि १६ क्रूरस्य भांतरं मृगस्य मेवमनिष्ठमित्येष विशेषवादः पापाच्चतुः पंचलवेषु चांद्रजामित्रं मस्मान्स्व
लुपर्यणंसीत् १७ क्षतादनेदिग्धशरार्दितस्य शस्तं मृगस्यामिषमेव मन्ये क्रूरांश्चिवेधाय पदं वदंति ते नैव

र्दितस्य विद्धस्य मृगस्य आमिषं मांसं क्षतादने क्षतादन्यत्र शस्तं तद्वद्यत्र पादे वेधः स एव पादोऽभूदिति एव मन्ये केचित् क्रूरांश्चिवेधाय
पदं विषयं वदंति ते नैव पदेन तेषां स्वपक्षहानिः स्यात् १८ एतदेव स्पष्टं वक्ति उपजातिका यथैकदिशि एकस्मिन् अवे शो शरेणास
तो विद्धोऽपि रणः मृगः स्वैः असुभिः प्राणैर्विश्लेषं वियोगमायाति प्राणवियोगं प्राप्नोतीत्यर्थः तथा क्रूरस्यांश्चिवेधात्तारकाणां व
लरूपयोः संपन्नश्चेत् एतदुक्तं भवति यथा विषप्रदिग्धशरेणाविद्धमृगस्य मांसं क्षतव्यतिरिक्तं शस्तं तद्वद्यस्मिन्यादेयां पवेधः
स एव दुष्टइत्यन्ये वदंति तदुक्तं यद्यपि विद्धमृगस्य क्षतव्यतिरिक्तं मांसं शस्तं तथापि तस्य मृगस्य गता सुखमापन्नस्य वलरूप

वि. ८. संपन्नश्च। एवं तस्य पापवेधनस्य तस्यापि एवं गले पादुका न्यायेन तेषां स्वपक्षस्थापकपदेनैव स्वहानिरिति अनोयदुक्तं अशुभः विद्धम
 टी. १२ शेषमुद्धृत्य जेदितितत्सम्यक् १९ अथ चंडायुधदोषमाह उपजातिकाहर्षणादीनां षण्णां योगानां अवसानस्य यन्न सन्नतस्मिन्नेव
 न सन्नेरे शं ईशस्य दमैशं चंडमुग्रं अरुं पतेत् चंडीशं चंडारूपातः स्यादित्यर्थः तत्फलमाह मंगलेति मंगलानां भंगस्तल्लभ्यस्य।
 तत्तथा मंगलभंजकमित्यर्थः २० अथ चंडायुधसंभवार्थं योगनिर्देशात्तत्साहचर्येणादृष्टयोगानां वज्रैर्विभागान्ते तत्संगेन ग्रह
 णादुष्टकालं चाह उपजातिकागंगंडः शूलशूलः विविष्कंभः ववज्रः व्याव्याघातः अति अतिगंडः एतेषु योगेषु तेषामादिमाः क्रमे
 तेषां निजपक्षहानिः १८ विश्लेषमायातियथासुभिः स्वैरेणः शरेणैकदिशि सतोपि तथांघ्रिवेधादपि ता
 रकाणां कूरस्य नश्ये हलरूपसंपत् १९ यदंतगं हर्षणासाध्यशूलगंडव्यतीपातकवैधतानां तत्रैव च।
 षट्शरत्रिनिर्दष्टका ६। ५। ३। ३। ६। घटिकास्य जेत् अग्राद्यक्षरग्रहणो नैव नामग्रहणं यथा हज्जातके शकुवकुसुचरा
 द्याहृदितो वीर्यवंत इति पारिघस्येदं पारिघं आदिमं ह्यंशे अर्द्धं त्यजेत् कुत्रचिन्नं शमिति पाठः सत्तु बहुवाक्यधिरोधान्नादरणीयः
 इंदुभान्वोः पर्वण्यतीते सति चंद्राकं ग्रहणानंतरं दिनसप्तकं त्यजेत् २१ अथ ग्रहणादिसंबन्धिनसंज्ञदोषमाह शालिनीयस्मि
 न्नृसेनसन्नेरे संहिके योराहुर्दश्यते ग्रहणाभवेदित्यर्थः ग्रहणं सर्वोत्पातानामुपलक्षणं यदपि चित्रविधोद्धृतदोषितमित्युक्तत्वात्
 वाहृत्य यवातारखेटयोर्भौमादिष्वन्यतमखेटयोर्भेदः भेदयोगः स्यात् तन्न सन्नेरे आषण्मासं षण्मासं पर्यंतं लग्ने दुभाजित

अ. १

राम. १२

नेंदूभजतीतिलनेंदुभाक्तस्मिन्नलनेंदुभाजिलग्नस्ये चंद्रेवासनीत्यर्थः किंचिच्छुभंकर्मभाजिष्णुभाजतेतत्तन्भाजिष्णुशोभमा
ननस्यात् नद्यथा अश्विन्याग्रहणेजानेसम्यंशत्रयोदशभागान्तः मेषलेनेसतिअश्विनीलग्नस्थः स्यात् एवंभरण्यादि
ष्वपिचंद्रस्थनक्षत्रंदिननक्षत्रमितिप्रसिद्धं उक्तंचव्यवहारतत्त्वे उत्पत्तौस्त्रिविधैर्हंतग्रहणगंचामासषट्कृत्येति २२ अथोत्पा
तादिदोषमुक्तनक्षत्रस्यशुद्धिमाह उपजानिकाउत्पत्तास्त्रिविधाः पापग्रहारविभौमादयस्तेर्मुक्तं तदुक्ततदुत्पन्नदोषैस्त्यक्तंयत्र
क्षत्रतत्तदोषेषुसकलेषुसुभेषुकर्मसु अहंयोग्यंस्यात् तदाकदायदिदुः आक्रम्यपुनर्भुजति दोषत्यागानंतरंचंद्रभोगेजानेसति

द्रोडनिचंद्रमैशमस्त्रपतेन्मंगलभंगलक्ष्म २० गंश्रुविवव्यातिषुषट्शरन्निनिनंदषट्काघटिकाः
कर्मण ह्यमांत्यजेत्यारिधमिंदुभान्वोः पर्वण्यतीतेदिनसप्तकंच २१ यस्मिन्नृदोषोदयैतसैहिकेयो

द्वितीयचंद्रभोगेषुद्धंभवतीत्यर्थः अथैतत्प्रसंगेनपातदोषमाह त्यजेदितिर्वीहोः समक्रांतितनूसकलेषुसुभकर्मसुत्यजेत्
क्रांत्योस्तनूस्वरूपेसमेचते क्रांतितनूचसमक्रांतितनू चंद्रार्केयोर्लवाद्येक्रांतीयावत्समेतावदित्यर्थः २३ अथतत्संभव
कालमाह उपजानिकाभ्रवनामाद्वादशयोगः तस्मिंस्त्रिभागशेषेनृतीयांशावशिष्टेसति सेंद्रेषड्विंशेयोगेन्यंशेणतेनचसा
ति चकारैवार्थेअस्यक्रांतिसाम्यलक्षणस्यदोषस्यसंभवीदानीं संभवः स्यात् तदासन्नेकालेभवेदित्यर्थः ध्रुवेव्यतीयान्ता
रव्यः सेंद्रेवैधतारव्यइति ग्रंथनिर्माणकालेद्वादशांशआसन् तदभिप्रायेणोदमुक्तं ततोयथायथाअयनांशाअधि

वि. वं. कास्तथातथातयोर्योगोर्न्यूनताचिंत्यातदानयनं श्रीगुरुणा केशवेनोक्तं विधायनां शानखभाजितास्तदीनाश्चसाहचिभुवोद्विपक्षाः १
टी. तत्तुल्ययुत्योर्गतयोर्विलोक्यः यातोच्यतीयातकवैद्यतारव्यइतिचेदिंदुभावोः क्रांत्यनरमानार्धयोगाधिकंनदाएषदोषोनस्यातचंद्रार्कयोः १
१३ क्रांत्यनरपावआनैकपाद्धीन्यूनतावदेवचायंदोषइत्यर्थः तदानयनं प्रथकताकरणकंतीरवेमदितंदिङ्मात्रमनोक्तं २४ अथनक्षत्र
शुद्धेः प्राशस्त्यमाहद्रुतविलंबितंमृगांकस्थमृमीदृक् तस्यामृगांकमृगीदृशः चंद्रनक्षत्रस्ययदिस्फुरददूषणभूषणकांतयःसुःअदू
षणं पापवेधादिराहित्यंभूषणं शुभदृष्ट्यादिकंकांतिः प्रकाशः अशीणत्वादिः स्फुरस्फूर्तौ स्फुरंतिताः स्फुरत्यः परिपूर्णाः ताश्चताअ

भेदस्तारारवेदयोर्यन्नवास्यात् आषण्मासंतत्रलपेंद्रभाजिभ्राजिष्णुस्यान्नो शुभं कर्म किंचित् २२ उत्प्रातपा
पग्रहमुक्तमृक्षं यदींद्राक्रम्य पुनर्भुनक्ति तदातदहंसकलेषुकर्मसुत्यजेत्समक्रांतितनूरवीं होः २३ त्रिभा
दूषणभूषणकांतयश्चतास्तथा तदासुतनोर्वध्वाः करं अवाप्यकरग्रहणं कृत्वावरः भरेण संभृतं परिपूर्णां शुभरसं शुभोपभोगं अश्नुते
प्राप्नोति दोषरहितनक्षत्रेपाणिग्रहकृद्दूरः अतिशुभं प्राप्नोतीत्यर्थः २५ इति श्रीसकलागमाचार्यवरे श्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणे
शविरचितायां विवाहचंद्रावनटीकायां विवाहदीपिकायानक्षत्रशुद्धिप्रकरणं प्रथमोऽध्यायः १ अथकालमीमांसाध्यायोव्याख्या
यनेनक्षत्रशुद्धेर्भूषणत्वादौतामभिधायेदायीराशिघटितं विवशुस्तत्प्रसंगेन तावत्कालमीमांसानिरूप्यते तत्रादौ जन्मराशयोरेव
घटितावलोकनेयुक्तिमाहरथोद्धृता अंगमस्तीत्येषामंगिनः तेषां शरीरिणां द्दं प्रसिद्धं जन्मलग्नं अंगं शरीरं पूर्वमुनयोमेनिरेम

न्यतेस्म इंदुमंदिरं चंद्रगृहं जन्मनियश्चंद्रराशिः समनइति मे निरे तथा चाहः शौनकादयः शरीरं लग्नवशात्स्वदुःखं मानसं शशांकव
शादिति हियस्मात्कारणात्सौहृदं मित्रत्वं मनसोरेव ननु देहयोः नकुलसर्पयोरपि सौमनस्ये सति सहवासित्वदर्शनात् न स्मात्कारणादयं
मेलकः इंदुगेहयोश्चंद्रराशयोरेव स्यात् जन्मराशयोरेव घटितयोगेन ननु जन्मलग्नयोरिति सुष्ठु हृदयं यस्य सुष्ठु चतुर्द्वयं चेति वा तस्य भा
वः सौहृदं भावे अण् हृदयस्य हृदादेशः पूर्वपदादेर्द्विः बह्वसुष्ठु हृदयं यस्यासौ सुहृत् संहृदुर्हृदौ मित्रा मित्रयोरिति निपातः सुष्ठु
चतुर्द्वयं चेति वा तस्य भावस्तथाननुहृद्गमिं ध्वंते पूर्वपदस्य चेति पूर्वोत्तरपदाद्योर्द्व्यासौ हार्दमित्येव स्यात् छंदसि तु महते सौभगा

गशेषे ध्रुवनाम्नि चैन्द्रे व्यशे गते संप्रति संभवोऽस्य मानार्थयोगाधिकमिंदुभावोः क्रांत्यंतरं चेन्न तदैष दोषः २४

स्फुरददूषणाभूषणकांतयो यदि भवन्ति मृगां कर्मगोदशः करमवाप्यवरः सुतनोस्तदा शुभरसंभरसंभृतमश्रु

येत्यादयः प्रयोगाः छंदस्येव तत्र सर्वविधीनां विकल्पविधानादिति प्रसादकारादयः यत्तु श्रीभागवते न तत्र सौहृदं धर्मसंतोषो भूतसौहृ
दं इत्यादिषु दृश्यते तदेपि संदिग्धं पुराणानामपि छांदसत्वात् विशेषेण श्रीभागवतस्य अतोभाषायां सौहृदमिति प्रयोगः कथं युज्य
ते यदि तु ग्रंथकृता प्रयुक्तस्तर्हि कथं चिद्गतिमानं चिंत्यते श्रीगणेशस्त्यनेन संज्ञापूर्वकस्य विधेरनित्यत्वस्य स्थापितत्वात् उभयपद
वृद्धेरनित्यत्वमिति एवं वसुभेचलसौहृदयस्त्रियोद्धेष्या इति वराहोक्तमपि निवेदितव्यं १ ननु चंद्रराशयोर्मेलकस्तर्हितन्न वा शयो
रपि कथन्न मेलक इत्याह २ योद्धना सौहृदं मित्रत्वं चंद्रराशिवशं चंद्रराश्यधीनमेवेति यदुक्तं न तस्मै योर्न वा शयोरपि कथन्न

वि. दृ. स्यात् जन्मनियदाशौचंद्रः सजन्मराशिरित्युच्यते तयोश्चेन्मेलैको विलोक्यते तर्हि तदंतर्गतयोः सूर्यस्योश्चंद्रनवांशयोरापि कथं न मेल- अ-
दी. कइत्याक्षेपः अपिः समुच्चये अत्रोत्तरं एवमस्त्विति चेदित्यध्याहारः एवं चेदस्मिन् भवतु तर्हि कर्कटे कर्कटराशिस्थे विधौ मकरांशगे म- १
१४ करनवांशस्थिते सति उत्तरायणं कथं न स्यात् अयं न हिराशिवशादेव न तु नवांशवशादिनिप्रसिद्धं अतो राशयोरेव मेलकइति २
अथ राशिवशादेवाय नमित्यत्र प्रमाणमाह यस्मात्कारणान्मासषट्कं षण्मासपर्यंतं दक्षिणादक्षिणस्यां दिशि दक्षिणाद्यच्च तद्धि-
तश्चासर्वविभक्तिरित्यव्ययं आदित्यः सूर्यः सति गच्छति तत्र स्मात्कारणान् इति एवं विधमयनं श्रुतिर्जगौ जगाद यस्मात्कारणा-

ते २५ इति श्रीविवाहचंद्रावनेन सप्तसुद्धिप्रथमोऽध्यायः १ अथ कालमीमांसाध्यायः जन्मस्वरूपमिदं मंग-
मंगिनां मे निरे मन इती दुमंदिं सौ हदं हि मन सो न देहयोर्मेलकस्तदयमिंदुगेहयोः १ चंद्रराशिवशमेव सौह-

त्सूर्यो मासषट्कं दक्षिणां दिशं गच्छति तस्मान्न त्र्यमासामयनं श्रुतिर्जगादेत्यर्थः एवं स युक्तिकमागमप्रमाणमुत्का प्रमाणांतरमाह मूलसं-
क्रमेति नवांशपेक्षया मूलराशिः विवस्वतः सूर्यस्य मूलसंक्रमो राशिसंक्रांतिः तत्समांतत्सदृशीं कृतवोच संतादयोपि स्वस्वमंगिस्वी- राम-
यस्वीयरचनं चिन्हमिति यावत् विभक्तिधारयंति वसंते पुष्योद्गमादि ग्रीष्मे निदाद्यादि इत्यादीनियान्तरं तु चिह्नानि तानि रश्मिराशि- १४
संक्रमवशेषतस्तदनुप्रत्यक्षं दृश्यते अतो राशिवशादेव मेलकइति सिद्धं ३ अथ युक्तपंतरमाह रथोद्धतादिनर्षस्यादेव सन सप्तस्य
विरहे वियोगे सति करग्रह नक्षत्रात्ता भेसतीत्यर्थः तस्य करग्रह नक्षत्रस्य उदये क्षणेषु मुहूर्तेष्वपि करग्रहः किं नेष्यते धिष्येतस्मि

तस्यभस्योदयोवेतियस्मिन्धिष्येयच्चकर्मोपदिष्टतदैवत्येनन्मुहूर्तेपिकार्यमितिचकथितेपिदिननसत्रालाभेसतिनदुदयेतन्मुहूर्तेवाकरग्रहोमहद्भिः कथंनेष्यते अपितुनेष्यतइत्यर्थः अतोखिलं समस्तं जगतः फलं स्थूलमेवमिति एवं च तर्हि सूक्ष्मफलस्य गतिमाह तद्विशेषयतीति तत्र स्थूलफलं सूक्ष्मतागतिः सूक्ष्मफलस्य गतिः विशेषयति विशेषं करोति सूक्ष्मफलं स्थूलस्य विशेषं करोतीत्यर्थः ४ तर्हि सूक्ष्ममेव फलं प्रमाणं कथं न स्यादित्याशंकायामाह स्वागता प्रतिबेलं तत्तदूहनविकल्पसमूहैः अव्यवस्थितिः स्यादिति हेतोः मुनीन्द्रास्थूलमप्यनुसरंति केवलमणीयो न रमणीयमित्यन्वयः वेलां वेलां प्रतीतिप्रतिबेलं वीप्सा-

दं सूक्ष्मयोरपि न किं न वांशयोः एवमस्तमकरांशगेविधौ कर्कटेपि किमु नोत्तरायणं २ मासषड्मय न च दक्षिणादित्येतदिति श्रुतिर्जगौ मूलसंक्रमसमां विवस्वतः स्वस्वभंगिमृतवोपि विभ्रति ३ श्रौव्ययीभावः तस्यास्तस्यावेलाया ऊहनं दितर्कस्तस्य विकल्पान्मुद्रादयः तेषां समूहास्तैः कृत्वा अव्यवस्थितिरव्यवस्था स्यादिति हेतोर्मुनीन्द्रागर्गादयः स्थूलफलं वर्षमासतिथ्यादिकमप्यनुसरंति तत्र प्रवर्तते केवलमणीयः सूक्ष्मतरं फलं न रमणीयं स्यात् अतिशयितमणुअणीयः सूक्ष्मफलस्यानवस्थानात् स्थूलेष्वपि प्रवर्तते इति भावः एतदपि स्पष्टयिष्यति ५ एवं चेत्तर्हि सूक्ष्मफलमकिंचित्स्यात्तत्राह स्वागता भुवि पृथिव्यां वर्तमानं अयं भूयान् बहुतरो जनः जाता वेकवचनं एकधिष्यदिनः जोपि एकनक्षत्रतिथिजातोपि भिन्नफलभाक् विसदृशफलभागी भवतीति प्रत्यक्षं तेन कारणेन सूक्ष्मतापि

वि. सं.
दी.
१५

गरिष्ठागरीयसीस्यात् अपिः समुच्चयेतर्हि स्थूलं न्याज्यं स्यात्तत्राह साचेति साचसूक्ष्मतामूलं स्थूलं अनुरुध्य अनुसृत्य विधेया स्यात् ।
स्थूलानुसारेण सूक्ष्मतापि ग्राह्येत्यर्थः ६ कथं स्थूलमनुरुध्य सूक्ष्मता ग्राह्येत्येतदर्थं सूक्ष्मताया अनवस्थानं प्रकटयति उपजातिकौ
सूक्ष्मयोरपि न किं नवांशयोरिति नवांशः किल सूक्ष्म उक्तः नवांशादपि द्विरसां शोद्वादशांशः सूक्ष्मः द्वौ चरसाश्चतैः अंशः आदौ द्वांशः
तत्र तस्या सांश इति कृत्वा द्वादशांश एव सिद्धः यथा सूर्ये नंदैर्हेतुं तस्या दायुर्मासादिकं स्फुटमित्यादिषु सूर्ये हतं सन्नंद हतमिति व्याख्या
यतेन तु द्वादशाधिकनवशतैस्तद्दत्रापि अतएव बृहज्ज्ञानके चंद्रोपगद्विरसभागसमानरूपमिति तत्त्वबनस्तस्माद्द्वादशांशाद
किं दिनर्शविरहे करग्रहोनेष्यते तदुदयक्षणेऽपि स्थूलमेव मरिवलं जगत्फलं तद्विषेययति सूक्ष्मता गतिः ४
अव्यवस्थिति रिति प्रतिबेलंतत्र दूहन विकल्प समूहैः स्थूलमप्यनुसरंति कृतींद्राः केवलं न रमणीयमरणीयः
पि त्रिंशल्लवस्त्रिंशांशः सूक्ष्मः ततोऽपि लिसाकला सूक्ष्मा इतीत्यनेन प्रकारेण अवलि सवाचां अवलि सवाक्येषां नेतथा एव मुक्त
वतामित्यर्थः पुरुषाणां दृक् दृष्टिः कस्यानियतौ समस्या समाधानं एतु गच्छतु समसनं समस्या कपय एवं सूक्ष्ममुक्तवतां दृष्टेर्न कुत्रा
प्यवसानमस्ति सूक्ष्मस्य अपर्यवसाधनादिति भावः ७ एवं सूक्ष्मकालानां कलने सति सिद्धांतमाह इंद्रवज्रासकिल कालस्यैक
देशः अत्यंतसूक्ष्मः अतिदुर्लभः येन कृत्वा खिलानां प्राणिनां फलार्द्धिः फलसंपद्विदुराभेदे न शीला स्यात् भिन्नभिन्नेनित्यावत्
क्षिदिविदिभिदां कुरः सः सूक्ष्मकालः अस्मादृशां वयमिव दृश्यं ते ते स्मादृशाः तेषां चर्मचक्षुषां दृग्विषयो दृष्टिगोचरो न स्यात् ।

अ.
२

राम.
१५

दुर्ज्ञेय इति यावत् तथा च नारदः स्वस्थे तरे सखासीनयावत्स्यंदतिलोचनं तस्य त्रिंशत्तमो भागस्तत्परः परिकीर्तितः तत्परश्च त्रिंशद्भाग
स्तुतिरित्यभिधीयते ब्रुदेः सहस्रभागो यो लग्नकालः स उच्यते देवोपितं न जानाति किंपुनः प्राकृतोजनः सकालोप्यन्यकालो वा पू
र्वकर्मवशाद्भवेत् निमित्तमात्रं देवस्तद्वशाच्च शुभाशुभमिति सिद्धांतयनितस्मादिति तस्मात्सूक्ष्मकालस्याद्विषयत्वात् सर्व
जनानां व्यवहारसिद्धिः मूलानुकूला स्यात् मूलस्यानुकूला मूलानुकूला स्थूलानुसारिणी वत्सरमारभ्य नवांशपर्यंतमित्यर्थः अ
स्मान्साध्यत्वात् ८ अथानयोः स्थूलसूक्ष्मयोः समाधानमाह मालिनी इत्यनंतरोक्ते सति मूले स्थूलमध्ये यदि सूक्ष्मभावांशलः ।

भिन्नभिन्नफलभागभुविभूयानेकधिष्यदि न जोपि जनोयं सूक्ष्मतापिननुतेन गरिष्ठासाचमूलमनुरुध्य
विधेया ६ सूक्ष्मो नवांशाद्विरसांश एव त्रिंशत्स्त्रवस्तस्त्रवतोपि सूक्ष्मः ततोपि लिसेत्यवलिप्तवाचां दृगे तु क
व्विर्लाभश्चेत्स्यात् तत्र दशखिलं सर्वमपि सिद्धं फलितं स्यात् एवं स्थूलंतदंतर्गतं सूक्ष्मं च विलोकनीयमित्युक्तं अन्यथा बाधकमाह
नास्तीति चेन्मूलस्य स्थूललब्धिर्नास्ति तदा तदुभयलवनाशः स्यात् तस्य फलजान्तस्योभयलवौ स्थूलसूक्ष्मलक्षणौ यौ विभागौ
तयोर्द्वयोरपि नाशः स्यात् कस्मात् अणूनामपि सूक्ष्माणां दुर्गमत्वात् दुःखेन गम्यंते ज्ञायंते तानि दुर्गमाणि तेषां भावस्तत्त्वतस्मा
त् अतो नवांशपर्यंतं सूक्ष्मकालस्य मनुष्यगम्यत्वात् तत्पर्यंतं स्थूलान्तर्गतं सूक्ष्मं विचारणीयमिति सिद्धं अतो नवांशयोरपि
मेलकः स्यादिति नवांशमेलकस्य जने व्यवहारो नास्तीत्येतत्सप्रपंचं वक्ष्यति एतदुक्तं मयामनसि समाहितमित्याह परि

वि. २. णतिरिति तृतीयं कालमीमांसायाः कालविचारणेन नोस्माकं परिणतिः रूढा स्फुरिता कालस्य मीमांसाविचारणं मानतेः स्वार्थे सन्नत
दी. १६ तः प्रत्ययांताद्वावे अच कालविचारणे क्रियमाणे अस्माकमयं बुद्धिपरिणामो रूढ इत्यर्थः ९ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेश
वसावत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहवृंदावनटीकायां विवाहटीपिकायां कालमीमांसाध्यायो द्वितीयः २ एवं श्रासंगिकं का
लमीमांसनं निरूप्य अधुना प्रकृतं मेलकाध्यायं निरूपयति तत्रादौ राशिमेतत्कंसोपपत्तिकमाह उपजातिकावधूवराणां स्त्रीपु
रुषाणां जन्मसंयोजनं राशयो द्विद्वादशः सरव्यविधिः मैत्रविधिर्न दृष्टः न लक्षितः पूर्वमुनिभिः द्वाचद्वादशचद्वादशतयोः पू

स्यां नियतोऽसमस्या ० अन्यंतसूक्ष्मः सकलैकदेशो येन तस्मिन्नां भिदराफलार्थिः नास्मादशां द्वाविषयः सत
स्मान्मूलानुकूला व्यवहारसिद्धिः ८ इति सति यदि मूले सूक्ष्मभावां शलब्धिस्तदस्मिन्मपि सिद्धं नास्ति चे
न्मूलसंपत्तौ तदुभयलवनाशो दुर्गमत्वादणूनां परिणतिरिति रूढा कालमासयानः ९ इति श्रीविवाहवृं

रणो द्विद्वादशः एकस्य राशेः सकाशादन्यराशिर्द्वितीयस्तस्मादप्यन्यो द्वादश इत्यर्थः अत्र हेतुः व्ययेन विज्ञमितियतो व्यये सति
विज्ञेयस्यात् व्ययो द्वादशस्थानं विज्ञेयं त्रय्यस्तत्र कुतो धनमिति अनेनैवात्र द्रिद्वत्त्वमिति फलं च सूचितं भवति एवं
नपसीत्यादिहेतुना पंचनवेत्यादि पंचचनवच अष्टचषट्च पंचनवाष्टषट् तेषां पूरणाः पंचनवाष्टषष्टः पंचमनवमोष्ठमष
ष्ठ इत्यर्थः तयमि सति अपत्यं न स्यात् तत्र ब्रह्मचर्यादिनियमविधानात् तपोनवमस्थानं अपत्यं पंचमं अतो न पंचमन

अ.
२

राम
१६

वमः सरव्यविधिः अत्रानपत्यतेति फलमपि सूचितं द्विषति शत्रौ सति आयुर्नैव स्यात् शत्रुसंनिध्ये कथमायुरिति शत्रुः षष्ठं आभ
युरष्टमं अतोष्टमषष्ठोन सरव्यविधिः अत्र नायु व्यभिनि फलं च अर्थाच्छेषाश्चतुर्दशमनृतीयेकादशोभयससमाः शुभाः सकराणि
त्वे विशेषं वक्ष्यति १ अथास्यापवादं तारा मैत्रं चाह स्वागतायदाक्षेत्रयोराशयोः सुहृदभिन्नपतित्वं दृश्यते तत्रदा अखिलेषु द्विद्वाद
शादिषु अपि मेलः सरव्यं स्यात् मेलनं मेलः किंपुनः शुभेषु चतुर्थदशमादिषु सुहृदौ अभिन्नौ च सुहृदभिन्नौ तौ च तौ पती च त
यो भी वस्तु त्वं पत्योः सुहृत्वं एकत्वं चेत्यर्थः राश्याधिपांस्तु सुहृत्वं च वक्ष्यति तथा चोक्तं नवर्णशुद्धिर्न गणोन यो निर्दिह्यते
दावने कामी मांसाः ध्यायो द्वितीयः २ अथ मेलकाध्यायः व्ययेन विज्ञेयं न तपस्य पत्यं नायुर्द्विषत्येव व

धूवराणां द्विद्वादशः पंचनवाष्टषष्टौ जन्मर्षयोः सरव्यविधिर्न दृष्टः १ दृश्यते सुहृदभिन्नपतित्वं क्षेत्रयो
शे चैव षडष्टके पि वैरेपि दूरे यदि वा त्रिकोणे मैत्रीयदि स्याच्छु भदो विवाह इति २ अथ तारा मैत्रं भीरुभादिति भीरुः स्त्री विशेषास्त्वं
गनाभीरुः कामिनी वामलोचनेत्यभिधानात् तस्यानसन्नमारभ्य वरतारावरनसन्न अचल पंचनृतीयाक्रमेण शोकश्चैव विपदे स्या
त् द्वे द्वे कत्वे क्लीबत्वं अचलाश्च पंच च चत्रयश्च तेषां पूरणी तथा ससमी पंचमी नृतीया चेत्यर्थः ससमी शोकाय पंचमी वैराय नृ
तीया विपदे इति एतत्प्रथमं नवके एवं पुनर्द्वितीये नृतीयेपि केचिदेव मुभय भाभ्यामपीच्छति तथा चाहः पुंस्रसाद्वर्णयेद्या
वत् कन्यर्षे कन्यभादपि वरमं न वहच्छेषताराः सन्ति परस्परमिति एतदन्यदेशेषु प्रसिद्धं ग्रंथकृतोक्तं तत्र देश एव २ अथै

वि. सं.
टी.
१७

कनसत्रे एकराशौ च विशेषमाह उपजातिकायदि नृनार्योर्वैरवध्वोः भिन्नराश्योः सतोर्न सत्रमेकं भवति अथवा अभिन्नराश्योः
एकराश्वोरपि भिन्नमृष्टं स्यात् अपि वार्थं तदानिविडा अनिशयितानृनार्योः प्रीतिः स्यात् तत्र नाडी दोषोपि नास्तीत्याह चेत्कृतिके
ति चेत्कृतिकारो हि णिवन्नदानाडी न स्यात् यथा कृतिकारो हि ण्योरेकनाडी त्वेपि एकराशौ सति नाडी दोषो न स्यादित्यर्थः अनेनै
व गण दोषोपि निरस्तः एवं शततारकापूर्वाभाद्रपदादिष्वपि तथा च गर्गः एकराशिं विना नाडी योगमादौ विवर्जयेत् न दोषस्त्वे
कराशिस्थे भकूटे न्येषु मृत्युद इति भृगुरपि दंपत्योरेकराशिश्चेत् पृथग् संयदा भवेत् वसिष्ठोक्तो विवाहः स्याद्गणनाडी न चिंत

स्तदखिलेष्वपि मेलः भीरुभाद्रचलपंचतृतीयाशोकवैरविपदे वरतारा २ न सत्रमेकं यदि भिन्नराश्यो
रभिन्नराश्योर्यदि भिन्नमृष्टं प्रीतिस्तदानीं निविडानृनार्योश्चेत्कृतिकारो हि णिवन्ननाडी ३ पराशरः ॥

येदिति ३ एतद्बहुमतमुक्तामतांतरमाह उपजातिकायकौचतौ न सत्राशी तथा एकनसत्रे एकराशौ एकत्र सत्यपीति अपिः
संभावनायां नवोशभेदान्न सत्रचरणभेदात्सौमनस्यं सुहृत्वं पराशरः प्राह एकनसत्रे एकराशावशुभमिति बहुमतं प्रागुक्तं तत्रा
पि चरणभेदे सति शुभमिति पराशरमतमित्यर्थः तत्राप्येकाशत्वे चरणैकत्वेपि वशिष्ठः सौमनस्यं प्राह एतद्बहुमतिष्यति अत्र
न सत्रैको नाडी दोषो नास्तीत्याह नैकत्रेति द्वयोरपि न सत्रयोरेकत्र एकस्मिन् स्थाने पिंडे गोलके सति किल निश्चयेन नाडी वे
धो न स्यात् द्वयोर्व्यवहितयोः सत्येव वेधः स्यादेकत्वे तु न स्यादिति भावः नाडिरितीकारांतः कृदिकारादति न इति डी वंतोप्य

राम.
१७

स्ति ४ अथनाडीदोषाभावेन दृष्टान्तमाह उपजातिकायथाहि अग्निः आत्मननुस्वमूर्तिने जोरूपानदहति अपिच दर्शनीयो
रमणीयः पुरुषः स्वदृष्टेर्दृष्टानस्यात् कर्मणिषष्ठी चक्षुष्मानपि द्रंष्टा स्वदृष्टिं नयश्यतीति तथा एकत्र पिंडे नाडीवेधो न स्यादि
ति पूर्वेषां न्वयः अथैकांशकत्वे दोषमाह एकांशकत्वे इति एकांशकत्वे चरौ कत्वे सति तु भर्तृभार्याव्यवहारसिद्धिर्न स्यात् कु
तः समप्रभावात् समानसामर्थ्यात् अयं भावः नृनार्योरेकांशकत्वात् समानसामर्थ्यं तस्मिन् सति अयं भर्तातिदधो नेयं भार्येति स
र्वव्यवहारो गार्हस्थ्यादिरूपो न संभवतीति अत एकांशकत्वे सौमनस्यं न स्यादिति भावः ५ अथनाडीवेधमाह वसंततिलका क

प्राह नवांशभेदादेकंशराशयोरपि सौमनस्यं एकांशकत्वेपि वसिष्ठशिष्येनैकत्र पिंडे किल नाडिवेधः ४
नाग्निर्दहत्यात्मननु यथाहि द्रष्टा स्वदृष्टेर्न हि दर्शनीयः एकांशकत्वेपि समप्रभावान्न भर्तृभार्याव्यव
हारसिद्धिः ५ रुद्रार्यमेन्द्रवरुणाद्वयमश्विनीच विष्वाग्निचायुफणिनां युगमन्यभंच शेषाणि चेति नवक

द्राद्रौ अर्यमाउत्तराफाल्गुनी इंद्रो ज्येष्ठावरुणः शततारका एतानि च त्वार्यारभ्य प्रत्येकं द्वयं एवमष्टौ अश्विनीच एकाकिनी ए
वमेकोनवकः विंशउत्तराषाढा अग्निः कृतिकावायुः स्वातीफणी आश्लेषा एवमारभ्य प्रत्येकं युगं एवमष्टौ अंत्यभं रेवतीच
एकाकिनी एव द्वितीयोनवकः शेषाणि पूर्वाफाल्गुनी चित्रा धनिष्ठा भरणी मृगपूर्वाषाढा नराधा पुष्योत्तराभाद्रपदाः अयं नृतीयो
नवकः इति नवकत्रयं स्यात् वधूवरयोर्जन्मोद्भूनी जन्मनक्षत्रे एकपाते एकस्मिन्नवकमध्ये प्राप्ते न नाडी स्यात् किमर्थं वरव

वि. चं.
टी.
१८

धूनिधनायहयोरेकनाड्यामृत्युः स्यादित्यर्थः अत्ररुद्रादिदेवतानिर्देशेनतन्मन्त्रमाद्र्दिगृह्यते लोकेहिस्वामिशब्दंसे
वकंप्रयुजानादृश्यते अतोदेवताशब्दस्तन्मन्त्रनिष्ठ्यादिषूपचर्यते तथाविधवृद्धप्रयोगदर्शनाच्चनागोद्वादशनाडी
भिर्दिक्पंचदशभिस्तथा भूतोद्वादशनाडीभिर्दूषयत्युत्तरातिथिमित्यादिनागः पंचमीदिग्दशमीभूतश्चतुर्दशीति ६ अ
थत्रिनाडिकाचक्राभिप्रायेण नाडीवेधउक्तः केचित्तुत्र्यंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदं
तन्मन्तदूषयति उपजातिकात्रपश्चद्विच अंग्रयोयस्यत्रिद्वंघ्रितच्चतन्मन्त्रंनक्षत्रंनक्षत्रंनक्षत्रंनक्षत्रंनक्षत्रंनक्षत्रंनक्षत्रंनक्षत्रंनक्षत्रं
त्रयमेकयातेजन्मोडुनीवरवधूनिधनायनाडी ६ प्रमीयमाणोपिमनैर्मुनीनांत्रिद्वंघ्रिनक्षत्रभुवःकुमा
र्याः नाडीचतुःपंचतयस्यपक्षोनक्षोदवीथीविषयत्वमेति७ अश्वेभाजोरगाहिश्वरवनकरिपवोमेषवो

र्याः क्रमान्नाडीचतुःपंचतयस्यचत्वारश्चपंचचतुःपंचतेवयवायस्यतच्चतुःपंचतयनाडीचतुष्टयं नाडीपंचकंचेति संख्या
या अवयवेतयप् तस्यपक्षः मुनीनांहारीतादीनांमनैः प्रमीयमाणोपिप्रमाणं प्राप्नुवन्तपि आगमप्रामाण्यं प्राप्नोपि शोदवी
थीविषयत्वं शोदस्यवीथीपदवोतस्याविषयत्वं विचारमार्गगोचरत्वं नैतिनगच्छति अंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदं
र्घादिकं तथाचहारीतः त्र्यंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदंघ्रिभेदं
स्यविषयमाहवृद्धगर्गः जांगलेचतुमालापांचालेपंचमालिकात्रिमालासर्वदेशेषुविवाहेऋषिसंमतमिति एवंशो

राम.
१८

देक्रियमाणोसपक्षोत्रदेशेव्यवहारंनप्राप्नोतीत्यर्थः० अथयोनिमैत्रमाह स्वग्धराश्वस्तुरगः इभोहस्तीअजोमेषःउरगःसर्पः
पुनरहिःसर्पःश्वाशुनकःखनकरिपुमूषकशत्रुर्माजोरःमेषअजःपुनरोतुर्माजोरःदिःदिवारंआरुमूषकःगौर्धनुःकालीम
हिषीव्याघ्रःप्रसिद्धःपुनःकालीमहीषीपुनःपशुरिपुर्वाघ्रःहरिणोमृगःपुनरेणोमृगःपुनःकीशोवानरःसिंहःप्रसिद्धःतुरगो
श्वःपुनर्मृगपतिःसिंहःकागोमेषःपुनर्मैतंगोहस्तीद्वैकत्वेक्षीवत्वं एवंक्रमेणअश्विनीतःअश्विनीमारभ्ययोनिःस्यात्सा
योनिःसर्वैरनेष्टाकयोःवरयुवतिनृपामात्ययोःवरश्चयुवतिश्चवरयुवती नृपश्चअमात्यश्चनृपामात्यौवरयुवतीचनृपामा

तुहिरभ्युर्गोकाल्योव्याघ्रकालीपशुरिपुहरगौराश्वकीशाःक्रमेणहौवभूकीशसिंहौतुरगमृगपतिश्काग
मानंगमैवंनेष्टायोनिःसर्वैरावरयुवतिनृपामात्ययोरश्विनीतः८ त्रियुग्मीरोहिण्यासहशिवयमर्सेनरिसु

त्यौचनयोःपृथक्पृथक्द्वित्वविवक्षायांनवद्वत्वं अश्विनीतइत्यत्रतसिलादिष्वक्तत्वंसुचइत्यनेनपुंवद्भावेप्राप्तेउक्तपुंस्कत्वा
मावान्नरूपीप्रत्ययलोपःअत्रयोन्योर्वैरंलोकाज्ज्ञेयंगोव्याघ्रगजसिंहमित्यादिना ८ अथगणमैत्रमाहशिखरिणी त्रयाणांयु
ग्मानांसमाहाररूपीयुग्मी फल्गुनीद्वयंआषाढाद्वयं भाद्रपदाद्वयंचेतिरोहिण्यासहरोहिणीचेत्यर्थःशिवयमर्सेआर्द्राभरण्यौ
अयंनक्षत्रनवकोनरिमनुष्येभवेत्श्रुतिःश्रवणःस्वातीप्रसिद्धामित्रोनुराधा अदितिःपुनर्वसुःगुरुःपुष्यःकरोहस्तःअत्यं
रेवतीअश्विअश्विनीशशिभंमृगशिरा अयंनवकःसुरेदेवेभवेत्परंचित्राज्येष्ठाधनिष्ठाविशारवासूलंकृत्तिका

वि. वं.
टी.
१९

अ.
३

शततारकामघाश्लेषादतीदं नवकंदैत्ये भवेत् एवं गणत्रयं अस्य प्रयोजनमाह मृत्युरिति दनुजमनुजानां राक्षसमनुष्याणां
मृत्युः नृनार्यो रक्षोमानुषगणयोः सतो मृत्युः स्यादित्यर्थः निर्ऋतितनयानां राक्षसानां अनिमिषैर्देवैः सह स्वैरमतिशयितं
वैरं स्यात् क्षपरिणये विवाहे अर्थाच्छेषाणां मित्रत्वं ९ अथ स्वाभाविकं राशिर्वैरं तथा वश्यमैत्रं चाह शार्दूलविक्तीडितं
चापाजौ धनुर्मेषौ वृषभेण सह नित्यद्विषौ नित्यविरोधि नौ चापेन अजेन वा सह वृषभो नित्यं शत्रुरित्यर्थः एवं मुत्तरत्रापि कुं
भमिथुनौ कर्केण मेषस्त्रियाशौ लाग्नीतुला मिथुने सविषेण वृश्चिकेन शौलाग्नी इत्यत्र संख्या संज्ञया तत्संख्यौ राशी विवक्षितं

रे श्रुतिस्वामी मित्रादिति गुरुकरांत्याश्वि शशिभं परं दैत्ये मृत्युर्दनुजमनुजानामनिमिषैः सह स्वैरं वैरं नि
र्ऋतितनयानां परिणये ९ चापाजौ वृषभेण कुंभमिथुनौ कर्केण मेषस्त्रियाशौ लाग्नी सविषेण कार्मुकह

तौ अतो नवहृत्वं यथानिगमवाक्ये युग्मानियुगभूतानां षण्मुन्योर्वसुरंधयोरिति षण्मुन्योः षष्ठीसप्तम्योः वसुरंधयोरष्टमीनव
म्योः एवमत्रापि कार्मुकहरीधनुः सिंहो न केण मकरेण तद्वन्नित्यद्विषौ कुंभतुले दूषेण मीनेन एते द्विर्द्वादश षडष्टकयोर्मध्ये नि
त्यवैरिण उक्ताः शेषाणां मैत्रं अत्रान्यहेतुमाह शत्रूमंदसितौ इत्यादिसत्याचार्यमते यदधिपत्योः शत्रुत्वमस्ति त एवैते पठि
ताः शेषाः श्रेष्ठाः तथा च तद्वाक्यम् द्विर्द्वादशेषेषु वृषमिथुनावित्यादिषडष्टके च सिंहो मीनयुत इत्यादिग्रंथकारस्त
सत्याचार्यमतमैत्रमसहमानो मुंहेतुं परित्यज्य राशयोरेव वैरं नित्यद्विषावित्यनेनावदत् न तु तदधिपतिवशेनेति ग्रंथ

राम.
१९

कारस्याशयः अथैवैश्वर्यमैश्वर्यशगादित्यादि सिंहं विना न्ये सर्वे राशयः नृणां मनुजानां तुलामिथुनादीनां वशगाः स्युः वशमधीनं ग
कुं निते तथा तेषां नृणां भोज्याः लभ्याः जलचारिणो मीनादयः स्युः हरेः सिंहस्य च श्विकं विना सर्वे राशयः वशगाः स्युः शेषं वश्या
वश्यं लोकप्रसिद्धे ज्ञेयं ९० अथेषां गुणदोषाणां निर्णयं विवक्षुस्तान् वन्नत्र किंचित्स्वकौशलं दर्शयति उपजातिका धुरिभा
रे मुखेति यावत् कुंभहर्षोः कुंभसिंहयोः राशिर्मेत्री स्यात् समसप्तकत्वात् तयोः राश्योः ग्रहौ स्वामिनौ शनिर्बोतयोः वि

रीनक्रेण नित्यद्विषोतद्वत् कुंभतुल्येष्वेव वशगाः सिंहं विना न्ये नृणां तद्भोज्या जलचारिणो हरिवशाः सर्वे
विना च श्विकम् ९० स्याद्वा शिर्मेत्री धुरि कुंभहर्षोः करग्रहस्तद्ग्रहविग्रहेऽपि तस्यामपत्यां मृगराजमीना
वप्यादतौ तद्ग्रहयोः सुहृत्वे ९१ पत्योर्विरोधे सति भृत्ययोः स्यान्मे लोप्यमेतत्तदलंभमैत्र्या अत्रोच्य
ग्रहे वैरेपि करग्रहः स्यात् तस्यां राशिर्मेत्र्या असत्यां षडष्टकत्वात् मृगराजमीनौ सिंहमीनावप्यादतौ करग्रहे गृहीतौ तद्ग्रहे
तुः कस्मिन् सति तद्ग्रहयोस्तस्वामिनोः गुरुसूर्ययोः सुहृत्वे मेत्रे सति ग्रहमेत्रं सुरगुरु रित्यादिनावश्यति राशिर्मेत्रग्रहमेत्र
योरन्यतरत्वाभे शुभमिति तात्पर्यार्थः ९१ अथासिपतिर्द्ववज्जापत्योः स्वामिनोर्विरोधे वैरे सति भृत्ययोस्तस्मैव कयोर्मेत्रमेत्रे
सत्यपि अमेलं अमेत्रं स्यादिति लोकप्रत्यक्षं अतो ग्रहवैरे सति राशिर्मेत्रं न मुखमिति भावः अत्रास्मिन् विषये उच्यते उत्तरं द
यते एकस्य राज्ञः सेनानरयोः सेनासंबन्धिपुरुषयोर्मिथः परस्परं विग्रहोद्दिरोधान् वधोघातः किं न स्यात् अपितु स्यात्

वि. चं.
टी.
२०

देव अतो राशि मैत्रं मुख्यमित्युक्तं १२ अथ प्रत्युत्तरं उपेन्द्र वज्रा स्वामिनि अपश्यति तयोः सेनानरयोर्वधो मिथं स्यात् स्वामिसमसं
न स्यादेवेति इति चेत्तर्हि ग्रहेश्वराणां राश्य धिपानां किमदृष्टमस्ति अपितु नैः सर्वे दृष्टमेव देवतात्वात् यत्र दशमेन तीये दृष्ट्या
दिनादर्शनादर्शनेन मुक्तं तत्तत्फलार्थमेव वास्तवंतु ग्रहेश्वराणां किमदृष्टमस्तीति अतः कारणात्प्रभुसख्यस्वामि मैत्रमेव
धिकमिति चेत् नदासमसप्तकस्य कुंभसिंहा वित्यादिकेस्य का गतिः प्रसंगमनिका कथ्यतामिति १३ सिद्धांत रूपांगानि माह
उपजातिका स्वभावमैत्र्यादिषु चतुर्षु मध्ये पूर्वपूर्वगमे पूर्वपूर्वालाभे सति परः परः उत्तरोत्तरः गवेध्यः अन्वेषणीयः आदौ राश्योः
स्वभावमैत्री समस सकादिका विलोकात्तदलाभे सपत्योः तद्वा श्यधिपयोः सखितान् स्वग्रहसख्यस्यालाभेव शित्वं राश्योर्वश्यत्वं व
ते किं न मिथो वधः स्यादेकस्य सेनानरयोर्विरोधात् १२ अपश्यति स्वामिनि तद्दृष्टं दृष्टं च स्वराणां
किमदृष्टमस्ति अतो धिकं चेत्प्रभुसख्यमेव ततो गतिः का समसप्तकस्य १३ स्वभावमैत्री सखि

श्यालाभेन्योन्यं भयोर्न सन्नयोर्यो निश्चिद्विः यो निवैराभावः चेत्तु युगपद्युतिश्चतुर्णामपिलाभस्तदाहस्ते त्रिवर्गी स्यात् त्रिवर्गो
धर्मकामार्थैरित्यमरः धर्मादयः करगताः स्युरिति एवं पूर्वपूर्वस्यैकस्य अलाभे सति उत्तरोत्तरलाभेन तदपवादः उक्तः चतुर्णां
मपिलाभे सति शुभं न याणां द्वयोर्वालाभेन तत्तत्फलं १४ अथ स्वाभाविकग्रहमैत्रस्यापितत्कालसख्यनन्यूनाधिक
तामाह दृष्टं वज्रा प्रसूतो जन्मकाले यस्माद्गृहात्पार्श्वयोः केन्द्रद्वयं पार्श्वकेन्द्रद्वयं तन्मर्यादीकृत्येत्यापार्श्वकेन्द्रद्वयं तत्र
गच्छंति न आपाश्वकेन्द्रद्वयं गारवपांथाः ग्रहाः खेभ्यो काशे पथंति गच्छंति ते खपांथाः तेन ग्रहेण सार्धं मिथो मित्राणि स्युः

अ.
३

राम.
२०

एतदुक्तं भवति जन्मकाले यस्मिन् राशौ यो ग्रहः स्थितस्तस्मात्पृष्ठवर्ति केन्द्रं दशमस्थानं भवति अग्रतश्चतुर्थं तद्वधित्वेन तदंतर्बर्ति ।
स्थानानि दशमैकादशद्वादशद्वितीयतृतीयचतुर्थानि एष्वन्यतमस्थाने स्थितौ ग्रहौ तौ तत्कालं मिथो मित्रे स्तः अन्ये तु शत्रव इति तथा
च वराहः तत्कालेन दशायवंधुसहजस्वांत्येषु मित्रं स्थित इति प्रसूतिग्रहणं तत्कालं सरव्यस्य जातकशास्त्रोक्तेः अतो न्यत्रापि तद्वि
लोक्यमिति ज्ञेयं तदेवाह न्यूनामपि स्त्रीनरौ च भृत्यराजानौ च तेषां स्त्रीनराणां भृत्यराज्ञां च गृहवशेन यास्वाभाविकी मैत्रीतां एतत्
तत्कालं सरव्यविशिष्टं विविशेषयति कथं भूतामपि न्यूनामपि किंपुनः संपूर्णां तथा हि स्वाभाविको यो मित्रं समः शत्रुर्वी स चेत्तत्का

तास्वपत्योर्वशित्वमन्योन्यभयोनिशुद्धिः परः परः पूर्वगमे गवेष्यो हस्ते त्रिवर्गी युगपद्युतिश्चेत् १४ ॥

आपार्श्वकेन्द्रद्वयगाः प्रसूतौ तत्कालं मित्राणि मिथः स्वपांथाः न्यूनामपि स्त्रीनरभृत्यराज्ञां तत्कालं सरव्यं

ले मित्रं भवति तदा क्रमेणाधि मित्रं मित्रं समः स्यात् चेत्तत्काले शत्रुस्तदा समः शत्रुरधि शत्रुरिति १५ अथ वर्णमित्रमाह इन्द्रवज्राय
जनयाजनादीनि षड्गुणितानि येषां तेषां षड्गुणः विप्राः तेषां शासितदेवदैत्यौ अधिपौ स्तः शासिताः शिशिताः देवदैत्यायाभ्यां तौ ग
रुशुक्रावित्यर्थः राजन्यानां सत्रियाणां समूहो राजन्यकं तस्याधिपती कुजाकौ स्तः विद्वद्भूद्वयोः क्रमेण चंद्रवधौ विशां चंद्रः शूद्राणां व
ध इति संकीर्णानां संकरभवानां निषादादीनां पतिः शनिः स्त्रीनृषु बधूबरेषु वर्णमैत्री स्यात् तद्यथा राश्यधिपयोर्वर्णौ विलोक्यो
तत्रोन्नतवर्णः पुरुषः शस्तः समवर्णो मध्यः हीनवर्णो धम इति एतदुक्तं यथक्तास्वदेशप्रसिद्धेः अन्यदेशे तु मीनाद्वा स्त्रणपूर्वाव

वि-चु- र्णो कन्योत्तमोवरः श्रेष्ठः मध्यस्थः समवर्णो नीचो हीनो द्वयः पुरुषद्वयं वर्णमैत्रीकेवलं गणमात्राय न तु मेलकं निर्णयाय अतो मेल-
 टी- कं निर्णयानंतरमेवोक्ता १६ एवं राशिकूटमुत्कान्तदुपयोगिग्रहमैत्रं जातकोक्तमत्राह एतदारभ्यश्लोकाष्टकं द्रुतविलंबवितरवेः रविमा-
 २१ रभ्य एते सुहृदः अर्थादन्ये शत्रवः रवेः सुरगुरुर्मित्रं अन्ये शत्रवः चंद्रस्य बुधगुरुमित्रे शेषाः शत्रवः भौमस्य शुक्रबुधौ मित्रे अन्ये
 शत्रवः बुधस्य रविर्व्यतिरिक्ताः मित्राणि रविः शत्रुः गुरोः कुजव्यतिरिक्ता मित्राणि कुजः शत्रुः शुक्रस्य रवींद्रव्यतिरिक्ता मित्राणि रवी-

विशिनष्टिमैत्रम् १५ षट्कर्मणां शासितदेवदैत्यैराजान्यकस्याधिपती कुजा कौविट् शूद्रयोश्चंद्रबु-
 धौ शनिश्च संकीर्णपः स्त्रीनृषु वर्णमैत्री १६ सुरगुरुर्ज्ञगुरुकविकोविदौ विरवयो विकुजाविरवींदेवः
 अशशिसूर्यकुजाः सुहृदोरवेयवनयुक्तिरियं नयवीयसी १७ इदमुदीर्य वराहविरोचनो निजमतेपिन

दृशत्रुशनेः शशिसूर्यकुजव्यतिरिक्ता मित्राणि शशिसूर्यकुजाः शत्रवः इयं यवनाचार्याणां युक्तिर्नयवीयसी न कनिष्ठास्थूलदूरयवेति
 यवादेशः यवनाचार्यमतमिदं महदिन्यर्थः १७ कथमिदं महदिनसंस्थापयति विरोचनः सूर्यः मिहिरोपिसूर्यः अतो वराहमिहिरः
 इदं यवनमतं निजमते वराहज्ज्ञानकादावुदीर्य उत्कापिनदूषितवान् पुनर्वाकपालं कारे अन्यमतं स्वमतेन हि निवेश्य यदि निवेशितं
 दूषितं न हि नो चेत्तर्हि तत्संमतमेवेति न्यायविदः वक्ष्यति च अतः कारणात्स वराहः इदं ग्रहमैत्रीशास्त्रं यवनेषु यथा त-
 थै सत्यं बहु अतिशयितं जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तत इति मन्यत एव वराहो यवनशास्त्रं याथाार्थ्येन अतितरामन्यत एवेत्य

र्थः १८ एतदेव भग्यंतरेणाह यस्मात्कारणान्त्वमनेस्वमतमध्ये निवेशितं निक्षिपं परमतं यदि न दूषितं तदा तन्मतं आहतं स्वी-
कृतमेवेति न्यायविदः तत्र स्मात्कारणात् नूनमित्यहं तर्के इतीति कथं सवराहः कलितकेवलसंत्यमतः कलितं लक्षितं
केवलं साकल्येन सत्याचार्यस्य मतं येन सतथा यवनपंक्तिषु यवनाचार्यवचनेषु अनिःस्पृहः निर्गतः स्पृहानिस्पृहः
न निस्पृहः अनिस्पृहः इति वराहोपि सत्याचार्यमतं सम्यगालोच्यापि यवनमतं स्पृहयत्येवेत्यहं तर्के इत्यर्थः १९ एवं चे-
न्न हि वराहो यवनमतं अल्पमतत्वं कथमुक्तवानित्याशंक्याह अयं मिहिरो वराहमिहिरः इदं यवनोक्तं ग्रहसुहृत्वं

दूषितवान्युनः सधुमन्यत एव यथा तथं जयति शास्त्रमिदं यवनेष्वपि १८ परमतं स्वमते विनिवे-
शितं यदि न दूषितमाहतमेव तत् कलितकेवलसंत्यमतः सतद्यवनपंक्तिषु नूनमनिस्पृहः १९॥

ग्रहमैत्रमादिशान्सन्नबहुत्वं अवहूनामतमिति हृदि मनसि किं जगृहे धृतवान् यवनग्रहमैत्रमुत्का केषां चिदेवं मतमिति कथं
उक्तवानित्यर्थः तथा च नद्वाक्यं जीवो जीवतु धौ सितेन्दुतनयो व्यर्का विभौमाः क्रमाद्दोहं क्व वि कुजेन्दुवश्च सुहृदः केषां चिदे-
वं मतमिति अतो यवनमैत्रमवहुसमतमिति वराहस्याभिप्राय इति भावः अत्रोत्तरं उभयथेति तन्मते तस्य वराहस्य मते
महति पृथुतरे सति उभयथा उभयपक्षेपि समंतुल्यं स्यात् यतो यस्मात्कारणाद्द्वयं केचन केपि भवेमस्याम वराहमतं म-
हच्चैतर्हि वयमपि महान्तो भवामेत्युभयत्र समं उभयोरपि मानुषत्वादिति भावः २० एतन्निरस्य पुनः संस्थापयति ।

वि. चं. सक्तोक्तशलोवराहः बहुतरैर्भूयिष्ठैर्यत्कृतं तदेव अनुसर्तुं अनुसरति बहुमतानुसारमेव वक्तव्यार्थः सृगणौ अयं धातुपाठे वैदिकः अ.
टी. धातुष्वेव ज्हादिषु पठितः भाषायां भ्वादिष्वेव अनुसर्तुं कृतस्ये वचने भाषायां सरतीत्येव यडः लुकिनुसर्तुं तस्मादयं क ३
२२ विप्रमादस्ये अतोत्रेदं पठितव्यं अनुससारजदप्ययथातथमिति इति चेत्तदपि अयथातथसंयनं भवेति अत्र हेतुः एथ गितियुतः
एथ गपि द्विगुणे त्रिगुणे प्राप्ते सक्तत्रिगुणमिति यडुक्तं सा अवहृक्तिः अवहृनासक्तिः सायथावर्गे तमस्वरुशिद्रेष्वाणवांशके
सक्तद्विगुणं वक्तुं च योस्त्रिगुणितं द्वित्रिगुणत्वसक्तत्रिगुणमिति वर्गे तमादिष्वन्यतमगते वक्तुं च योस्त्रिगुणितं च गृहं सति

किमवहुत्वमयं मिहिरोदिशान् ग्रहसु हृत्वमिदं जगृहेहृदि उभयथापि समंसति तन्मते महति केपि
भवेमवयं यतः २० बहुतरैः कृतमेव कृती स चेदनुसर्तुं तदप्ययथातथं एथमपि द्विगुणो त्रिगु

नस्यायुषः एथ द्विगुणत्रिगुणस्य च प्राप्तौ एकवारमेव त्रिगुणं तदायुः कार्यमिति वराहेण यडुक्तं तन्न बहुसंमतमनो वराहोक्तमपि
न बहुसंमतमिति भावः तथा चोक्तं कल्याणवर्मणा बहुताडनसंप्राप्तिं याकरोत्येकवर्गणां वराहे मिहिराचार्यः सानदृष्टापुरातनैरि
ति अतो वराहोपि बहुसंमतमेव वक्तुं तिन किं तु कदाचित् स्वमनोरुचितमपि वक्तुं त्यजोयवनोक्तं ग्रहमैत्रविषये केषांचिन्मतमि
ति वराहेणोक्तेऽपि तद्वाक्यस्याप्रामाण्याद्यवनोक्तमेव ग्रहमैत्रं न हृदित्यर्थः एतन्नवांशचिन्ताव्याजेनापि सम्यक्संस्थापयिष्य
ति एतद्व्युत्पन्नः स्वपक्षस्थापनार्थं यादित्यमात्रं वास्तवैतदिति वयं ब्रूमः यत उक्तं वराहेण वृहज्ज्ञातके सन्त्योपदेशो वरमत्र

राम.
२३

किंतु कुर्वन्त्ययोग्यं बहुवर्गणाभिः आचार्यकत्वं तु बहुघ्नतोयामेकं तु यद्भूरितदेवकार्यमिति अत्रैवं मतभेदे सति सत्योपदेशो वंस्तर्हि
किंतु अन्ये स्वतंत्रगवक्रवर्गोत्तमस्वगृहादिगते ग्रहे सति बहुवर्गणाभिर्यदायुः कुर्वन्ति तदयोग्यं अनवस्थादोषप्रसंगादिनिभावः आचा-
र्यस्य कर्म आचार्यकं तस्य भावः आचार्यकत्वं आचार्यस्य सत्याचार्यस्यायमभिप्राय इत्यर्थः बहुवर्गणायां प्राप्तायां सत्यां यदेक-
मधिकं वर्गं तदेव कार्यमिति तद्यथा उच्चगतस्य उच्चगणो रूपत्रयं वक्रगतस्य चेष्टागुणोपिरूपत्रयं तत् घातमूलं स्फुटगुणोपि-
रूपत्रयं वगोत्तमस्वगृहादिगते आश्रयगुणोपिरूपत्रया सन्नः तत्स्फुटगुणयोर्घातमूलकर्मगुणोपिरूपत्रयं अतः उच्चवक्र-

रोसकृन्निगुणमित्यवहृत्तिरियं यतः २१ अभिदुरावधियौ सृजतः शुभं शशिनवांशकयोरिति देवलः

तदपि चारुनचारुधितैर्मुरैर्व्यवहरन्ति तथा वितथाशयाः २२ लवदशैव हिलग्नदृशं विना फल-

वर्गोत्तमस्वगृहद्रेष्काणादिगतेपिसकृन्निगुणमित्येव अतो वराहेण गर्गसत्यादिमतानुसारेण यदुक्तं तद्युक्तियुतं बहुमतं चेति अतो-
ग्रंथकृता बहुतरैः कृतमेवेत्यादियदत्रोक्तं तत्र विचारणीयमिति २१ सुवराशिसरव्यप्रसंगेनोत्काडदानीं नवांशसंख्यस्यापि ग्राह्य-
त्वप्रतिपादितत्वात् तत्कथं नोक्तं तद्विषयमाह जन्मकालेशशिनवांशयोश्च द्रगतनवांशयोः अभिदुरेनभिदुरं ययोस्तावभिदुरौ-
सुहृदौ भिदेर्भावे कुरच् अघियौ शुभं सृजतः कुरुत इति देवलो मुनिः प्राह तदपि चारु रमणीयं यतः कालमीमांसयेव प्रतिपा-
दितं तथा तेन प्रकारेण जनाः वितथाशयानव्यवहरन्ति वितथमसत्यमाशयो येषां ते तथा असत्याभिप्रायाः कैः आर्द्रवत-

वि. वृ. टी. २३
रूपितैः कुपितैः मुरैः अयुक्तं मनसि रवीकृत्य किंचित् कुपितमुरैवेन व्यवहरंतीत्यर्थः यद्वा अवितथा शयाः यथार्थमनोभावाः मन
स्य वमेवास्ति परं तु तादृशे मुरैस्तथानव्यवहरंति लोके अप्रसिद्धिभयादिति भावः २२ सर्वदेवलादिमते सत्यपियेन वांशसख्यव्यव
हारं न कुर्वन्ति तेषामनिष्टमाह ये देवविदः करग्रहे लग्नदशं विना लवहशानवांशदृष्टेव फलममंसतलुडि मन्त्येते स्म तेपि शशिन
वांशसखित्वपराङ्मुखाः किंस्युः तथा हि उदयगतनवांशः स्वेशदृष्टो युतोवानभवति यदि मृत्युः स्यात्तदानीं वरस्येत्यादीनि नवांशदृ
ष्टेव लग्नफलमन्यते लग्नफलं नवभागे इत्यंशस्य मुख्यत्वात् तस्य वमेलकार्थे च द्रनवांशयोः सख्यं कथं न मन्यं तदिति तेषामनिष्टं अ

ममंसतयेपि करग्रहे २२ श शिनवांशसखित्वपराङ्मुखाः किमलमस्तु गतानुगतं जगत् २३ इति विवाह
वृंदावने मेलकाध्यायस्तृतीयः ३ अथ नवांशचिन्ताऽध्यायः नवलवाधिपती उदयास्तयोरनिमिषार्चितचो

येदमलमस्तु दूरंति षुतुतत्कथं जगद्दिश्वंगतानुगतं गतमनुगतं गतानुगतगतानुगतिको लोको न लोकः पारमार्थिक इति कश्चिदि
त्यज्ञानाद्भवहरत् तथैवान्यस्तद्दुन्योपीत्यंधपरंपरावदिति भावः २३ इति श्रीसकलागमाचार्य श्रीकेशवसावत्सरात्मजगणेशवि
रचितायां विवाहवृंदावन टीकायां विवाहदीपिकायां मेलकाऽध्यायस्तृतीयः ३ अथ सूक्ष्मलग्नादिफलं विवक्षुलावन्नवांशचिन्ता
निरूपयति तत्रादौ करग्रहोक्तनवांशोपपत्तिव्याजेन यवनोक्तग्रहमैश्वर्यं संस्थापयति तथा हिलग्नं किल भर्तृस्थानं तत्रत्यो नवांशोपि
सप्तमं जायास्थानं तन्नवांशश्चतयोः सख्येवरवध्वोः सख्यं अतः सूक्ष्मयोरुदयांशास्तांशयोः स्वामिवशात् सख्ये सति वधूवर

अ.
३

राम-
२३

योरधिमैत्रं स्यात् अतोयेषां नवांशानामेवं घटते न एव नवांशास्तुला ध रादयः पूर्वैः पठितास्ते च यवनोक्तग्रहमैत्रस्यैव स्वीकारा-
त घटते अतो यवनोक्तमेव ग्रहमैत्रं प्रमाणमिति सिद्धांतं मन सिमत्वा पूर्वोत्तरपक्षौ च यतिनवलवेत्यादिना श्लोकघटनेन
अत्राध्याये सर्वाणि द्रुत विलंबितानि उदयास्तयोर्लग्नतत्समगतयोर्नवलवयोरधिपतौ अनिमिषार्चितं चांद्रमसायनौ
यदिस्तः अनिमिषा देवाः तैरर्चितो बृहस्पतिः चंद्रमसो नंतरापत्यं चांद्रमसायनो बुधः नैतच्चतुरस्तं अनंतरापत्येककअ
विधानात् केचिदपत्यमात्रेपि अणादीनि कुंतितदपिन नडादिष्वपाठात् पृथग्निधानादर्शनाच्च एवं सति तस्यैवमित्याद्य-

द्रमसायनौ वरपतिं वरयोः समवैरिणौ यदि तदिष्टफलेष्वपि फल्गुतः १ तदुदयद्विपदांशं नियाम

को यवनसौ हृदमाद्रियतां जनः इतरथा कथमस्तु करग्रहस्तनुफलं हिलवानवलंबतः २ अथरिषू

पिनिरस्तं यत्तु प्रायश्चित्तस्मृतौ चांद्रायणमिति प्रयोगः तदेवं स्यादितं चंद्रस्य अयनमिवायनं चरणायस्मिन्कर्मशित्वांद्रायणं
संज्ञायां दीर्घः एवं सोमायनादि अतो ग्रंथकृता अनंतरापत्ये चांद्रमसायनइति प्रयुक्तस्य गतिमात्रं चिंत्यते चंद्रमसइदं चांद्रमसं
चांद्रमसं अयनं उत्पत्तिस्थानं यस्यासौ चांद्रमसायनो बुधः तौ गुरुबुधौ यदि समवैरिणौ स्तः तत्तदा वरपतिं वरयोर्वरबध्वोः प्रतिवृ-
णुते यतिं वरा संज्ञाया भृत्तृजिधारिसहित पिद्रमइति खः खित्वान्मुम् इष्टफलेषु शुभफलेषु फल्गुतानिः फलता स्यात् एत-
दुक्तं भवति लग्ननवांशः किल वरस्य स्थानं तत्समाशो वध्वाः अतस्तदधिपयोर्मे त्रैसु नितयोः शुभं तत्र यदा लग्ने धनुरशः तदा स्त-

दि. ८. समेमिथुनांशः अनयो रधिपती गुरुबधौ नौ सत्याचार्यमने शत्रुमंदसिता वित्यादिना मिथः समवैरिणौ भवतः अतो ब्रवरवध्वोः । अ-
 टी. शुभं न स्यात् तस्माद्भुनं शो न ग्राह्य इत्यनिष्टं प्राप्तं १ अतो यवनमैत्रं ग्राह्यमित्याह तत्र स्मात्कारणाज्जनः यवनसौहृदं यव-
 २४ नो दिनमैत्रमाद्रियतां स्वीकुरुतां दगतौ तुदादिः कर्त्तरिल्लोट सौहृदमित्यस्य गतिः प्राग्वत् कथं भूतो जनः उदयद्विपदां
 शनियामकः उदये लग्ने द्विपदां शो नर राश्यं शस्तं यत्कृतीति तथा कर्त्तरि वृण लगे द्विपदां शस्वीकारं नियममिव नमैत्रं
 ग्राह्यमित्यर्थः अन्यथा त्वेदोषमाह इतरथेति इतरथा द्विपदां शानगीकारे करग्रहः कथमस्तु अपितु मास्तु तत्कथं द्विपदां

यदि नो भयससमौ न दपशः कलशस्य किमागतं द्विपदां दधतो यशुभर्क्षतायदि दृष्टानि मिषौ कि-
 मुपेक्षितौ ३ अमनुजा विनिचेत्किमु शो न को न वलवं क्षपमादतवान्मुनिः शुभग्रह द्विपदास्तलवः

स्मात्कारणात्तनुफलं लग्नफलं लवान् अवलं वते आश्रयते लवाधीनं लग्नफलमिति अयं भावः लग्नफलं न वभागे इत्युक्तत्वात्
 वांशो मुखः सच द्विपदस्य भावः तथा चोक्तं प्राग्लग्नो द्विपदग्रहः कुर्यादिन्यांशको दयो नाशमिति अतो द्विपदां शादन्य नवांशे वरुध्वो-
 र्नाशविधानात् करग्रहः कथं स्यात् अतो द्विपदां शनियमै सति उदयास्तांशाधिपयोर्मैत्र्याभाव्यं साच धनुर्द्वारांशे यवनोत्तयासभ्य-
 ते अतो यवनोक्तमेव ग्रहमैत्रं आद्रियतामिति २ अत्राप्यन्यस्यांशं कामनूद्य दषयति अथ प्रकारान्तरे अथ उभयससमौ नरि-
 पूतः समससकयोः सदा राशि मैत्री अस्त्येव चतुर्देशमवत् अतो धनुर्मिथुनयोर्मैत्रं सदा स्तीतियदीदं तदा कलशस्य द्विपदां

राम.
 २४

नरतां दधते विभ्रतोप्ययशः अशुभत्वं किमागतं कुं भेहि उत्तरार्धे मनुष्य उदयास्तां शयोः सदा समसप्तकत्वान्नैत्रं अतः कुं भोः
 कथं न गृहीत इति अत्रोत्तरं अशुभं सतेपि अशुभं सतापापग्रहं भवनत्वं कुं भोहि पापग्रहं भवनमनो नोक्त इति अत्र प्रत्युत्तरं एवं
 चेत्तर्हि वृषानि मिषौ वृषमीनौ किमुपेक्षितौ कथं परित्यक्तौ वृषमीनौ सौम्य भवनत्वेपि कथं त्यक्ताविति ३ अत्रोत्तरं प्रत्युत्तरं
 णितौ वृषमीनौ अमनुजौ मानुषौ न भवतः न दुदयद्विपदांशं नियामक इत्युक्तत्वात् इति चेत्तर्हि शौनको मुनिर्दृष्टं मीनं नवलवत्
 कथं मादृतवान् स्वीकृतवान् ग्रहसितं वदनाचमीनां श इति मीनो हि जलचरः कथं शौनकेन गृहीत इति अत्रोत्तरं समीनः।

सचेद्भवतु तत्र किमस्तु तुलाभूतः ४ द्विचरणाः शुभभंचनवांशकस्तदयमेकतरः परिगृह्यते इदमसंग
 तमंगतवेरितं जगति नैकवशात् किल सौहृदं ५ रवचरयोः सखितायदि कारणं ध्वनितसानितरां यव

शुभगृहद्विपदास्तलवः शुभगृहं द्विपदश्च अस्तलवो यस्य स तथा मीनस्यास्तांशः कन्या असौ शुभग्रहं द्विपदश्च अतो मीनांशः शौन
 केन आदृत इति अत्र प्रत्युत्तरं इति चेत्तर्हि तुलामृतः किमस्तु तुलाधारस्य हि अस्तलवो मेषः स शुभगृहद्विपदश्च न भवति अतः क
 स्मात्तुलाधरः स्वीकृत इति ४ अत्रोत्तरं प्रत्युत्तरं यदेवमुक्तं त्वया तर्हि अयमेकतरो नवांशो द्विचरणाः शुभभंचनपरिगृह्यते उदयनवां
 शास्तनवांशयोरेकतरो नवांशो मनुजः सौम्यगृहं च गृह्यते न तु हावपीत्यस्माकमाशयः द्वयोरेकस्य निर्धारणेतरप तुलाभूतो हि अ
 स्ते शौमेषः न योस्तुलामेषयोरेकतरस्तुलाधरः असौ द्विचरणाः शुभभंचनस्ति अतस्तुलांशो गृहीत इत्यर्थः अत्रोत्तरं अंगेत्यव्ययं संबो

वि. २६ दी. २६ धिपयोः सत्यपि मैत्रे कथं त्यज्यते अशुभर्षत्वादिति चेत्तन् वृषांशस्य सत्यपि मैत्रेत्यागात् अमनुजत्वादिति चेत्तर्हि शौनकेन अ-
 मीनांशः कथमादृतः शुभग्रहद्विपदास्तलवः सचेत्तदपि न तर्हि तुलांशः कथमादृत्यत इति त्वयैवोच्यते उदयास्तांशयोरेकतरा-
 स्तादृशोगृह्यत इति चेत्तदपि न जगति नैकवशात्किल सौहृदमिति त्वयैवोपन्यस्तत्वात् अथ चेत्तद्वेदमभिप्रेतं उदयद्विपदा-
 शनियामक इति तदपि न जगति नैकवशात्किल सौहृदमिति त्वयैव स्मारितत्वात् अस्तांशोपि द्विपदोभाव्यः अथ परिशेषात्प्राग-
 ग्नेद्विपदगृहात्कुर्यादन्यांशकोदयोनाशमित्यागमबलादिदमित्येव वक्तव्यं न ह्यस्माकं फलितं मनोभिलषितं आगमस्य क-
 थतुलाशादिषु कारणान्तस्वीकर्तव्यः किमर्थं कारणान्तरं ग्रहमैत्रं कल्पनीयं कल्पनालाघवात् शौनकेन मीनांशस्य अमनुज-
 त्वेपि स्वीकाराच्च अतो न वांशोक्त्या यवनमैत्रशास्त्रस्य संस्थापनं न संयुज्यते किमनेन न बलवाधिपती इत्यादिना ग्रंथसंदर्भेण
 अतएव बराहः ज्योतिरागमसिद्धिप्रतिपत्तौ न योग्यमस्माकं स्वयमेव विकल्पयितुं किंतु बहूनां मतं वक्ष्ये इति अतो वराहेण य-
 वनमनेकेषां चिदेवं मतमित्युक्तं सत्योक्तं ग्रहमैत्रं बहुमतमतः सर्वजनेषु प्रसिद्धतरं यवनमैत्रं त्वेकदेशीयमतो महद्भिरुच्ये-
 क्षितं किमर्थमत्र ग्रंथं कृतोभि निवेशः किमपराद्धं च सत्यादिभिः उच्यते ग्रंथकृद्भिः स्वगौरवार्थं किंचिदपूर्ववक्तव्यं वृथो वमहता-
 मप्युक्तिः किंचिदुपणीयेत्यलं बहुक्त्वा अथेषां मध्यं शानां विशेषमाह अस्तपतीति अस्तांशः न स्य पतिस्तस्य द्विषनं शत्रुः सर्व-
 म्परो यस्य न वांशस्य स तथा उदयास्तांशो धिपयोस्तात्कालिकशत्रुत्वे सति स न वांशस्याज्य इत्यर्थः तुलादिषु हि उदयार-
 धिपयोः स्वाभाविकशत्रुत्वाभावात् विशेषान्तरमाह बलबंधेति बलेन बंधः पतिर्यस्य न वांशस्य स तथा यस्याशस्य पतिः ॥

राम-
 २६

स्थानादिवलैर्यदिहीनः तदा तमपित्यजेदित्यर्थः ८ अथोदयास्तशुद्धिमाह लवपतिः लवलग्नयोस्त्रिवसुव्ययवित्रगः पतिमृतिंकुरु
ते अंशाधिपतिरंशास्त्रगनादात्तृतीयाष्टमहादश द्वितीयस्थितो भर्तृमृतिंकुरुत इत्यर्थः इयमुदयशुद्धिः अथास्तशुद्धिः नवलवेति
नवलवादस्तं सप्तमं तस्य पतिः तदस्तभयोस्तयोर्लवलग्नयोरस्तभे सप्तमं भवनेतयोः तथा तद्वत् त्रिवसुव्ययवित्रगः मृगदृष्टे
ध्वा असूत्र्यतिहंति नवलवात्सप्तमाधीशोनवांशसप्तमास्त्रग्नसप्तमाहात्रिवसु व्ययवित्रगस्तदावधूं द्वितीयार्थः ननु पूर्वैर्यवना
दिभिर्नवांशाधीशस्य नवांशदृष्टौ लग्नदृष्टौ च सप्त्यामुदयशुद्धिरुक्ता कथमत्रौक्तं त्रिवसुव्ययवित्रग इति उच्यते षष्ठं द्वितीय

बंध्यपतिंत्यजेत् ८ लवपतिः कुरुते लवलग्नयोः पतिमृतिं त्रिवसुव्ययवित्रगः नवलवास्तपतिः

पतिहंत्यसूत्र्यगदृशश्च तदस्तभयोस्तथा ९ उभयदृक् फलदावलदाढ्यंतोलवदगुहहते किय

भवनं द्वादशमेकादशं न पश्यति स्वस्थानाद्दीप्त्यंते ग्रहास्तथा न्यानि भवनानीत्यत्र ग्रहस्थानाद्युदेकादशं तस्माद्ग्रहस्तृतीयराव
भवेति एवं यत् षष्ठं तस्माद्ग्रहो षमरावयद् द्वितीयं तस्माद्द्वादशः यद्वादशं तस्मात् द्वितीय इति अतो यदुक्तं त्रिवसुव्ययवित्रग इति तद्ग्रहा
दर्शनमेवेति न विरोधः अथान्यैः केवलमत्रादृष्टेर्बोदयशुद्धिरुक्ता युतः स्वनाथेन विलोकि तोबानवांशको लग्नगतो नराणां
निहंत्य निष्ठानितथापमृत्युकलत्रसंस्थश्च नितं विनीनामिति तदलाभे लग्नदृष्ट्या वा पश्यद्यदांशाधिपतिर्विलग्नलप्रेथवास्या
दुदयांशशुद्धिः अस्तांशनाथः स्मरभं विलग्नान्पश्येत्तदास्तांशविशुद्धिरुक्तेति ९ अत्र तु लवलग्नयोरिति योगपद्युक्तं तत्क

वि. वं.
टी.
२७

यमित्याह उभयस्य दृक् उभयदृक् नवांशस्य लग्नस्यापि यादृष्टिर्नित्यर्थः साफलदास्यात् कस्मात् बलदादर्थतः बलस्य दृढत्वात् अ-
लग्नं हि शरीरं अंशस्तु न देवयवरूपः उभयदर्शने सति सम्यक् फलमिति अतो लवदृक् अंशदृष्टिः कियदूनतामुद्दहते धारयति किं
परिमाणमस्येति कियत् कियच्च तदूनं च तस्य भावः कियदूनता केवलमंशदृष्टिः किंचिन्मूलफलमित्यर्थः ततस्मादतः कारणाद्विहा-
स्मिन्निवाहे केवललग्नदृशः फलं शक्यं कलितमर्धितं यवने श्वरैः कलितं लक्षितं शकलं संजातमस्येति सकलितं अंशदृष्टिं विना केव-

दूनतां तदिह केवललग्नदृशः फलं शक्यं कलितं कलितं यवने श्वरैः १० स्पृशति किञ्च कदाचिददृश्यतां म-
वयवो वयविन्यवल्लोकिते अमतकेवललग्नदृशानतन्मतमर्कसहसमुपास्महे ११ ननु नवांशकमंशपति
निजं कलयतीह विलग्नविलोकने यमवल्लोकयते सततोः पृथग्यदितदिष्ट फलाय जलांजलिः १२ अथ यग-

लाया लग्नदृष्टेः फलमर्धितं यवनेः प्रोक्तमित्यर्थः १० अमुमुक्तमेवांशयुक्तादृढयति यस्मात् कारणात् अवयविनिविलोकिने सति
अवयवः कदाचिददृश्यतां किं स्पृशति अपितु अवयविन्यवल्लोकितेऽपि कदाचिदवयवोप्यदृश्यतां स्पृशत्येवेति द्वौ न त्रौ प्रकृता राम
र्थव्रूतः दृष्टेऽप्यवयविनिकदाचित्कश्च न तदवयवो न दृश्यत इत्यर्थः ततस्मात् कारणादमतकेवललग्नदृशानमता केवललग्न-
दृष्टेऽप्यंशान्तेषां मतं न अतर्कसहं अपितु तर्कसहमेव तर्कसहते ततर्कसहं वयं समुपास्महे अनुसरामः येषां केवललग्नदृष्टिर्न-
मता अपितु उभयदृक् संमतान्तेषां मतं तर्कसहं तद्वयं मन्यामहे इत्यर्थः यदुक्तमुभयदृक् फलदेति ११ तत्र केवललग्नदृष्टिं म-

राम
२७

न्यमानः पर आक्षिपति ननु इत्यहो इह विवाहे अंशपतिर्लग्नविलोकेनेति निजं नवांशं कलयति यश्यति तस्य लग्नोत्तत्वात् अन्य
थात्वे अनिष्टमाह यमवलोकयते इति नवांशपतिर्नवांशमवलोकयते सद्यदित्तनोः सकाशात् एथगस्ति तदा तदिष्टे फलमाप्त
स्य लग्नस्य दृष्टफलं नवापि संमतं तस्मै जलांजलिः स्यात् जलांजलिदानं मृतस्यैव अतो लग्नफलं गतमेवेत्यर्थः तनुफलं हि
वानवलंबते इति नवापि संमतं नवांशाधीनं लग्नफलमिति तस्य मज्जनमेव स्यादित्यनिष्टप्रसंजनं १२ अत्राप्यनिष्टमुभय
दृष्टिं मन्यमानः स्वयमाह ननु अहोसनवांशश्चेत् अपृथगस्ति लग्नोत्तर्गतस्य वास्ति तदा तनुं लग्नं पश्यता अवलोकयता अ

स्ति सचेन्ननुपश्यता तनुमसावधिपेन निरूपितः हृदयहारदृशे वमृगीदृशः प्रणयिना तरलस्तरलद्युतिः १३॥

तनुपतिस्तनुमस्तमथास्तपोयदि न पश्यति न श्यति तत्कृतं इति परः परमत्र मते पते स्त्रवतरो चतरो द्रु

धिपेन लग्नस्वामिना असौ नवांशो निरूपितो दृष्ट एव स्यात् रूप अवलोकने चुरादिः केन क इव प्रणयः प्रीणनं तदस्यास्तीति प्रणा
यी प्रियः तरलोहारमध्यमणिः कथं भूतेन प्रणयिना मृगीदृशः अंगेनाया हृदयहारदृशा हृदये हारस्तं पश्यतीति हृदयहारदृक्
तेन तथा कथं भूतो मध्यमणिः तरलद्युतिः तरलाच्चंचलाद्युतिर्यस्यासौ तथा प्रियेणांगनायाहारे दृष्टे सति तदंतर्गतो मध्यमणि
र्हृष्ट एवेति तथा लग्नं पश्यता तदधिपेन तदंतर्गतो नवांशोऽपि दृष्ट एवेत्यर्थः अतो नवांशयति नानवांशो दृष्ट इत्यन्वयो
च्यते तद्वर्था मित्यनिष्टप्रसंजनं अतश्च प्रागुक्त कालमीमांस नाच्च नवांशपतेर्लग्नदृष्टिस्तदंतर्गतं नवांशदृष्टिं च विलो

वि. वृ. २५
 केपेति सिद्धं १३ ननु लग्नपतिना लग्नं द्रष्टव्यमस्तपतिनास्त लग्नमित्येन दपिकेषां चिन्मतमस्ति न दपि दृश्यति यदि तनुपतिस्तनुं न पश्यति अथ अ-
 भस्तपो लग्नात्समाधीशोस्त लग्नात्समं न पश्यति तदा तत्कृतं लग्नकृतं अस्त लग्नकृतं च शुभं न पश्यति इति परः कश्चिदाह वत अहो अस्मिन् ४
 तेलवतरो लवस्त रुरिव नरुस्तस्मिन्नरोद्रः उग्रः शाणोद्धतः अशनिः खड्गः परपतेत्यरिमित्यव्ययमुत्कृष्टार्थे अस्मिन्मते नवांश
 वृक्षोपरि अत्यर्थं रौद्राशनिपातो भवेन्नवांशफलोच्छेद इत्यर्थः एवं स युक्तिका मुदयास्त शुद्धिमुत्काः धुना जन्मराशि लग्नाभ्या
 मंशासं शुद्धिमाह लग्नं च भंच लग्नभेज नने लग्नभेज न्न लग्नजन्मराशी तयोर्मृति शां सितुः अष्टमस्थानाधिपतेः मृतिगतस्य ना
 भ्यामष्टमस्थितग्रहस्य चराशीनां नवांशकाः यदि विवाहकाले तनुगता लग्नस्थितास्युः तदा वधूरतिलका अभर्तुर्का सतीति
 वाशनिः १४ जननलग्नभयोर्मृति शासितुर्मृतिगतस्य चराशिनवांशकाः तनुगता यदि तन्ननु ते वधूरतिलका
 तिलकाय जलांजलीन् १५ व्यलिवृषं जननर्क्षं विलग्नयोर्भवन्मष्टममभ्युदितं त्यजेत् सितपुलस्तिम
 लकाय भर्त्रे जलांजलीन् तनु ते विस्तारयति ददातीत्यर्थः तिलकः शृंगार तिलकः नास्ति तिलको यस्याः सा अनिलका विधवे
 त्यर्थः तिलक इव तिलकस्ति स्नकः भर्त्रे नियावत् मृतभर्त्रे स्वयमेवांजलिदानेन वध्वा अनपत्य तापि सूचिता एतदेतं भवति राम.
 कस्यचिज्जन्मलग्नं वृषः जन्मराशिः कर्कः तयो रष्टमभवने धनुर्धरकुंभौ तयो रधियती गुरुशनी एतौ नित्यौ कदाचित्त्रधनं २५
 भेवाकश्च नग्रहः स्थितः स चेच्छुक्रः तेषां गुरुशनिशुक्राणां राशयो धनुर्मीनमकरकुंभजलावृषाः एष्वन्यतमस्य नवांशो यदि
 तस्य विवाहे लग्नगतो भवति तदा परिणीता स्त्री अनपत्या विधवा भावेति एवं वध्वा अपि जन्मलग्नाज्जन्मराशेश्च १५॥

अथाष्टमलग्नदोषं तदपवादं चाह जननसर्वविलग्नयोर्जन्मराशिजन्मलग्नयोरष्टमं भवनमभ्युदितं उदयंगतं विवाहेत्यजेत् ।
जन्मराशेर्जन्मलग्नाद्वा अष्टमलग्नं त्यजेदिति तात्पर्यार्थः कथं भूतं व्यतिरिक्तं वृश्चिकवृषावष्टमावपि न
त्याज्यादित्यर्थः अनहेतुमाह सितपुलस्तीति तयो रल्लिख्योरो शता स्वामिना तनुसमायोहि लग्नाधिपतिः स एव अन
रिति इति हेतोः सितपुलस्त्योर्मते दूषणं न समेति न संगच्छते तन्नुरिति राशेरप्युपलक्षणं सतंदुक्तं भवति वृश्चिकोष्टमो मे
षस्यैव भवति यो वृश्चिकस्याधिपः स एव मेषस्य एव वृषोष्टमस्तुलाया एव तयो रधिपतिरेक स एव अत एकाधिपतित्वा
त् वृषवृश्चिकयोरष्टमत्वेन दोष इति केचित्सुहृत्त्वपिन दोषमाहुः सप्तकुलीरवृषालिमृगांगना जननराशिविलग्नगृहाष्ट

तेन तदीशता तनुसमेतिसमेति न दूषणं १६ चरलवं चरवेशमगमुत्सृजेन्मृगतुलाधरगे मृगलक्ष्मणि युव
तिरन्न भवेत्कृतकौतुकामदनवत्यर्नवजनोन्मुखी १७ ॥ ८८ माः शुभफला भृगुणा कथितास्तयो रधिपती सुहृदौ हि य
रस्यरिति १६ अथ चरत्रयसंनिपातदोषमाह चरलवं चरनवांश्चरवेशमगं चरराशिलग्नस्थितमुत्सृजेत् परित्यजेत् कस्मि
न्सति मृगलक्ष्मणि मृगतुलाधरगे सति मृगः शशः लक्ष्मलाक्ष्मण्यस्या सौ तथा तस्मिन् चंद्रमकरस्थे तुलास्थे वेति चरामेष
कर्क तुलामकराः तत्र कर्क मेषस्थिते चंद्रे विवाहनसत्राभावात् मृगतुलाधरग इत्युक्तं अत्र फलमाह युवतिरिति अ
त्र योगे कृतकौतुका युवतिः सदनवती सती अनवत्यर्जनोन्मुखी भवेत् कौतुकं विवाहकं करं कृतं कौतुकं यस्याः सानथा

वि. चं. विवाहितेत्यर्थः ननवः अनवः पुरातनस्तस्य जननं त्रीन्मुखीन्सुकामदनातीसती पूर्वभर्तृपरित्यागे उत्कंठिता परपुरुषगा ५
मिनीत्यर्थः केचित्तु वर्गोत्तमे सति नैष दोष इत्याहः वर्गेति मेवरगृहे न चरो न वांश इति अतस्वाहुरन्येपि कर्कलगेन ४
२५ वामेषे घटांशो यदि दीयते तुलायां मकरे चंद्रे वैधे व्यंलभते तदेति १७ अथ चतुर्थद्वादशलगतस्य दोषतदपवादं चाह
तनुश्च जन्म च तनुजन्म नीतयोस्तनुजन्मनोः जन्मलग्नजन्मराश्योः सुखगृहं चतुर्थं भवने तनुगतमित्यनेतिः सुखहत्सुख
नाशनं स्यात्कैः सुखकर्तृभिर्गृहैः अवलताशवलैः कालाच्चेति ससम्यर्थे तृतीया अवलानां भावः अवलता तथा शवला

सुखगृहं सुखहत्तनुजन्मनोरवलताशवलैः सुखः कर्तृभिः अपितयो व्ययभं व्ययभं कृचेद्दिगतवाधनकाधन

कारिणः १८ अशुभकृत्तुलगाः खलु योऽंशको जनुरनेह सिनेह सितांशुगे ॥ मलिनास्तैर्वलरहितैरित्यर्थः अथोत्सुख

कर्तारोग्रहाय दिवलिनः स्युस्तदा जन्मलग्नराशिभ्यां चतुर्थलग्नं न सुखहत्स्यादिति अपीति तयोर्जन्मलग्नजन्मराश्योः व्ययभं
द्वादशभवनमपितनुगतं तदा व्ययभं कृत्स्यात् व्ययभं न कीति व्ययभं कृत् व्ययनाशनं तदा कदायदा धनकारिणो ग्रहाः वियुत
वाधनकाः स्युः विगतं वाधनकं येषां ते तथा वाधारहिताः निर्दृष्टा इत्यर्थः यदा तारोग्रहाः दोषरहिताः स्युस्तदा जन्मलग्नराश्यो
द्वादशलग्नं व्ययनाशकरं स्यादित्यर्थः अर्थो देते निर्वलास्तदा सतद्वयकरं स्यादिति तथा च गर्गः चतुर्थद्वादशेत्कार्ये
लग्ने बहुगुणान्विते इति अपि चाकार्ययोगवलात् द्वादशचतुर्थे इति १८ अथ जन्मगृहवशेन नवांशस्य दोषान्तरं तदपवा
दाद्यन ३

जनपः अनेहाजनुरनेहास्तस्मिन्जन्मकालेअंशकः अशुभकृतत्वलगोभवतिअशुभं करोतीत्यशुभकृत सचासौख्यलभ्य अ
शुभकृतत्वलः तंगच्छतीति अशुभकृतत्वलगः जन्मकालेदुष्टकारियापग्रहोयस्मिन्नवांशेस्तिसनवाशइत्यर्थः इहास्मिन्नवांशे
सितांशुगेसितांशुचंद्रंगच्छतीतिसितांशुगः तस्मिन्सितांशुगे तनुगते लग्नगतेपिअपि वायेयुवयोषितोर्वरवध्वोःशिवंशुभं
स्यात् वरवध्वोर्जन्मकालेदुष्टकारिपापग्रहोयस्मिन्नवांशेस्तिसनवांशोयदिविवाहकालेचंद्रगतोवाभवेत्तदा अशुभकृतस्या
दित्यर्थः इत्यादिकस्याशजनितदुष्टस्यापवादमाह वलवतइतिवलवतः वलयुक्तास्त्वतोशात् क्वचिद्वयनस्यात् चेज्ज्ञातको

तनुगतेपिशिवंयुवयोषयोर्वलवतोलषतो नभयंकचित् १९ अनुजनुर्मृतिमोमृतिपश्चयः सतनुगस्त
नुतेनशिवंकचित् इतिविवक्तिरियंफलदासदासइहसिध्यतिचेत्समयः स्फुटः २० ॥ ॥ ॥

केनअधिपयुतोदृष्टोवेत्यादिप्रकारेणवलवानंशराशित्तायस्यकस्याप्यंशजनितस्यदुष्टस्यभयंनस्यादित्यर्थ १९ अथा
जन्मकालिकग्रहवशेनदोषांतरमाह जनुरनुक्रम्यअनुजनुरव्ययीभावः अथवा अनुगतोजनुः अनुजनुः अत्यादयः कानाद्य
र्थे द्वितीययेतितत्पुरुषः पुंवत् जनुर्जननजन्मानीत्यमरः जन्मकालानुक्रमेणयोग्रहोमृतिगः जन्मलग्नादष्टमः यश्चअन्मल
ग्नमृतिपः अष्टमस्थानाधीशः सग्रहोयदिविवाहकालेतनुगतोलग्नगतस्तदाशिवंशुभंकचिन्नतनुतेनकदाचिच्छुभंक
रोतीत्यर्थः इतीयंजन्मकालवशेनयाउक्ताविवक्तिः विवेकः विवेचनं विवक्तिः सासदानदाफलदास्यात् तदाकदाचेत्सज

वि. चं.
टी.
३०

नमकालो विवाहकालश्च इह काले स्फुटः सिध्यति यदा घटी पलात्मिकः स्फुटो जन्मकालो विवाहकालश्च साधितः स्यात्तदैवेदं
सूक्ष्मफलविवेचनं स्यान्नान्यथेत्यर्थः २० इति श्रीसकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशवसांबन्तरात्मजगणेशविरचितायां विवाहचं
दावनेदीकायां विवाहदीपिकायां नवांशं चिंताध्यायश्चतुर्थः ४ एवं लग्नेन वांशशुद्धिमभिधाया धुना ग्रहबलशुद्धिमाह त
त्रादौ लग्नाद्देवेः शुभाशुभस्थानान्याह अत्रापि द्रुतविलंबितवृत्तानि अरिः षष्ठ्यपराक्रमस्तृतीयं लाभस्य कादशं विनाशोष्ट
मं एषु गच्छति तथा लग्नादेषु वर्तमानो रविः मृगदृशां स्त्रीणां शयसंग्रहे पाणिग्रहे अविश्रमसौख्यसुतार्थदः स्यात् नास्ति

अ.
४

इति विवाहचंदावनेन वांशचिंताध्यायश्चतुर्थः ४ अथ लग्नवलाध्यायः अरिपराक्रमलाभविनाश
गौरविरविश्रमसौख्यसुतार्थदः मदनमूर्तिशयः शयसंग्रहे मृगदृशामशनिः शनिराहुवत् ॥१॥

Centre for the Arts

विश्रमो विश्रान्तिर्यस्य तद विश्रमं तच्च तत्सौख्यं च तददातीति तथा पंचशास्त्रः शयः पाणिरित्यमरः शेषेष्वष्टसु स्थानेषु दु
ष्टदुर्त्यर्थसिद्धं तत्राप्यतिदुष्टस्थानद्वयमाह मदनमदनमूर्तिशयः अशनिः स्यात् अतिदुष्टः स्यादित्यर्थः मदनमदन
नमूर्तिर्लग्नं तत्र शोते सौमदनमूर्तिशयः ससमस्थो लग्नस्थो वैत्यर्थः अशनिरिवाशनिः खड्गः घातकद्वितयावत् श
निराहुवत् यथेषु स्थानेषु शनिराहुतथैव विरिति शनिराहो रपीदमेव फलमिति भावः अत्र राहुशब्देन केतुशब्द
गृह्यते तस्यापि तद्रूपत्वात् यतो वक्ष्यति च वृत्तपातमपरं स्वपाततो राहुरेतीत्यादि अतएव स्पष्टमाह श्रीपतिः प्राग्लग्नो

राम.
३०

द्विनंदनेनशिरिनास्वर्भानुनाचंक्रमादिति १ अथचंद्रस्यत्रयस्तृतीयं धनं द्वितीयं लाभसकादशंसुखंचतुर्थं एषु शशीभः स्यात्तरे
 षेष्वाशुभः तत्राप्यतिदुष्टान्याह निधनेति निधनमष्टमं मूर्तिर्लग्नं रिपुः षष्ठं सख्यति गर्हितो निदुष्टः सतत्प्रसंगेन दोषांतरमाह अशुभद
 अशुभश्च शुक्रश्च अशुभश्चैतयोः सर्वासतथाराजाहः सखिभ्यश्च पापयुक्तः शुक्रयुक्तो वेत्यर्थः असूत्र्याणान्खनति प्राणना
 शको भवतीति अर्थादुधयुक्तो गुरुयुक्तो वाशुभः दोषांतरमाह दिनकरोति दिनकरो न करः शंसुखं न करोति दिनकरेण ऊनाः
 करारश्मयो यस्य स तथा अस्तंगत इत्यर्थः २ अथ भौमस्य अवनैर्जातो अवनिजो भौमः त्रिभवारिषु बृहद्वये भवति शेषेषु न व

त्रिधनलाभसुखेषु शुभः शशीनि धनमूर्तिरिपुष्वति गर्हितः अशुभ शुक्रसखः सखनत्यसूत्रदि
 नकरो न करो न करोति शं २ अवनिजस्त्रिभवाद्विषु बृहद्वये मृत्तिकरो मृत्तिमूर्तिमदाश्रितः ॥ १० ॥

सुदुष्टः तत्राप्यतिदुष्टानि मृतीति मृत्तिरष्टमं मूर्तिर्लग्नं मदः सप्तमं सतानि आश्रितः एषु स्थित इति यावत् मृत्तिकरः स्यात् इहा
 स्मिन् भौमेन भोयु जिसति न भसायुनकीति न भोयुक्तस्मिन् भोयुजिदशमस्थे सति वधूश्च्युतनया सती तनयामिषं शुक् स्यात्
 च्युतस्य तोनयो यया सा तथा अन्यायमार्गवर्तिनी तनयस्यामिषं मांसं भुनक्तीति तथा अस्यायवादमाह जीवदृशं विना तस्मि
 न दशमस्थे भौमे गुरुणा दृष्टे सति नायं दोष इत्यर्थः ३ अथ बुधस्य हि मांशुजो बुधदशगृहं विरहप्यपृथक् कृत्य शेषेषु सप्तमव्य
 तिरिक्तेषु वैश्वसुस्थानेषु वैश्वमगृहसुताः पुत्राः अर्थाद् द्विविणतत्प्रदः सप्तमाष्टमयोस्तु अतिदोषमाह सनियतमिति स बुधः स

वि. वं.
टी.
३१

करे गितमृत्युगः वधूवरं यमकरे नियतं विदधाति करोति मकरेण इंगितं चेष्टितं यस्य समकरे गितो मदनः स समं मृत्युरष्टमं
तत्र गतो बधूवरं यमहस्ते विदधाति मारयतीत्यर्थः ४ अथ गुरोः अंत्यं द्वादशमदः स समं ताभ्यामन्यानि अनंत्यमदानि
तेषु द्वादशसप्तत्यतिरिक्तेषु स्थितो गुरुः मुदं हर्षं श्रियं लक्ष्मीं च सृजति ददाति तत्राष्टमे महादोषमाह कालगृह इति का
लो मृत्युः तद्गृहमष्टमं तत्र स्थितो गुरुः गृहभंगदः स्यात् गृहभार्या तस्या भंगो मृतिस्तत्प्रदः स तत्प्रसंगे न गुरोर्दोषांतमाह अशु
भकृदि ति मकरेऽपि स्थितो गुरुः करग्रहे अशुभकृत् स्यात् नीचराशिस्थितत्वात् दोषांतरमाह नमृगेति मृगराजः सिंहस्तत्र

अ.
५

इह न भोयुजि जीवदृशं विना च्युतनया तनयाभिषभुग्वधूः ३ व्ययगृहं विरह्य हि मां शुजः सकलवेषम
सुखे मसुतार्थदः समियतं विदधाति वधूवरं यमकरे मकरे गितमृत्युगः ४ गुरुरनेत्यमदेषु मुदं श्रियं स
जति कालगृहे गृहभंगदः अशुभकृन्मकरेऽपि करग्रहे नमृगराजगतो जगतो हितः ५॥ ७ ॥

गतो गुरुः जगतो विष्वस्य करग्रहे न हितः न शुभः ५ अथ शुक्रस्य सहसहजं तृतीयं एकदेशग्रहणेन नाम ग्रहणात् सप्ततः शत्रुः
पक्षिमीलनं मरणमष्टमं मन्मथो मदनः सप्तमं राघुप्रथमदेवगुरुः गुरुभीति कृत् स्यात् मथ्यमा देवा दैत्याः पूर्वदेवाः सुरद्विष
इत्यभिधानात् तेषां गुरुः शुक्रः गुरुभीतिर्महाभयं मरणादितत्कारी भवेत् शेषगृहेष्वष्टसु स्थानेषु महोत्सवान्वाहयति
प्रापयति ददातीत्यर्थः तत्र द्वादशे विशेषः व्ययगत इति स शुक्रो व्ययगतो द्वादशस्थः मत्तांतरादये यामने समतां मध्य

राम
३१

त्वंवहति तथा च न द्वाकं के प्याहुरंत्ये शुभदौ सिने ज्या विनिश निराह के नूनां फलं रवि वदित्युक्तमेव एवं प्रातिस्विकं भावफलमुक्त्वा
 धुना कर्तरी लक्षणं विशेषफलं जामित्रफलं चाह ईतनुर्लग्नं रोहिण्या मित्रं रोहिणि मित्रं रोहिणी भर्ता चंद्रः ज्यापोः सज्ञाया
 मिनिद्रस्वः तयोर्लग्नं चंद्रयोः खलकृता पापग्रहकृता दुरधरा वधूं विधुरां विधुतां कुरुते दुरधरा जातके प्रसिद्धा उभय
 स्थितेर्दुरधरेति लग्ना चंद्राद्वा द्वितीयद्वादशस्थयोः पापग्रहयोः सतीः पापग्रहकृता दुरधरा स्यात् सान्न कर्तरी न्युच्यते सा
 वधूवां कुरुते अथ जामित्रदोषः श्रुतीति तयोस्तनुरोहिणि मित्रयोश्चुनिश शंशयं चाशदशं इत प्राप्तमपुण्यपापग्रहं

सहस्रपत्ननिमीलनमन्मथे प्रथमदेवगुरुर्गुरुभीतिकृत् वहति शेषगृहेषु महोत्सवं अयगतः

समतां समतां तरान् ई खलकृता तनुरोहिणि मित्रयोर्दुरधरा विधुरां कुरुते वधूं ॥ ६६ ॥ त्यजेत् किं किमिव

अपुण्यमिव लग्नं चंद्रो वायुस्मिन्नवांशे स्तितस्माच्चतुः पंचाशत्तमेन वांशे यदि पापो स्तितं पापग्रहं पातकं तं दूरं त्यजेदित्यर्थः ७
 अथ गुरुशुक्रयोर्वाल्यादिदोषमाह सुरगुरुर्भृगुश्च गतेष्वयोरुदयास्तयोः सप्तदिना निक्षिपति शुभमिति शेषः कालनैरंतर्ग
 द्वितीया गुरुः शुक्रो वा स्वोदयादनंतरं सप्तदिना निवालः अस्तात्प्राक्सप्तदिना निवृद्धः क्षिपति प्रेरयति नाशयतीत्यर्थः ८ सा
 स्मिन् युगे युग्मे गुरुशुक्रयुगले गलदोजसि स्थानादिचलहीने अस्तंगते नीचस्थिते चेत्यादिसूचितं ८ एवमन्तांतरान्ताम्ये
 न बालत्ववृद्धत्वे उत्काहनादिकपरत्वेन तयोः सयुक्तिकं विशेषमाह अंगिरसो बृहस्पतेः शिशुजरत्वं क्रमेण दशचतु

वि. वृ. देशः अहानिस्फुटं स्यात् शिशुश्च जरच्च शिशुजरंतौ जौ नो जीर्णो जरन्नपीत्यमरः तयोर्भावः शिशुजरत्वं दशदिनानि बालत्वं च
तुर्दशवृद्धत्वमिति अत्र स्फुटमित्युक्तेः पूर्वसाधारण्येनोक्तमिति सूचितं उशनशः शुक्रस्य शिशुजरत्वे पश्चिमेष्वग्निशिशु-
शिक्रमेण दशपंचच अहानि स्यात् पश्चिमोदये दशदिनं बालत्वं अस्ते पंचदिनं वृद्धत्वमित्यर्थः अपश्चिमपूर्वदिशि नि-
दशाहं स्यात् त्रयश्च दशच त्रिदशच तानि अहानि त्रिदशाहं संकालनैरेतयै द्वितीया अहः शब्दात् दशच रात्रान्हा

श्रुतिशारांशमिति स्मरभेत योर्ग्रहमुपपन्नं मपुण्यमिव त्यजेत् ७ क्षिपति सप्तदिनान्युदयास्तयोः
सुरगुरुश्च भृगुश्च गतौ प्ययोः इह युगेपियुगस्य करग्रहस्फुटनमंगलदोगलदोजसि ८ शिशुजरत्वं
महान्युदयास्तयोर्दशचतुर्दशचो गिरसः स्फुटं उशनसो दशपंचच पश्चिमगतिवशान्निदशाहम-

हाः पुंसि त्रिदिनं बाल्यं दशदिनं वृद्धत्वमित्यर्थः कस्माद्गतिवशात् शुक्रस्य वक्रमध्यस्य पश्चिमास्तपूर्वोदयश्च भवति अतोर्कस्य प्रा-
गतित्वाच्छुक्रस्य पश्चिमगतित्वाच्च गतियोगेन तदंतरवृद्धत्वे सति अल्पदिनैरेव शुक्रस्यो रज्ज्वलना स्यात् अतो न बालत्वं वृद्धत्वं
मल्पदिनमुक्तं पश्चिमोदयपूर्वास्तोत्तुमार्गगतावेव भवनः अतस्तत्र गत्यंतरे रागंतरवृद्धौ सत्यावह दिने रज्ज्वलना स्यादतस्तेषु दिने
मुक्ते अतो न हेतुर्गतिवशादिति एवं लग्नाद्गृहवलान्युक्तानि तत्र केषामवश्यकत्वं तदाह ९ शुभणिः सूर्यः जीवोगुरुः लवोदयो
शिशुस्तौ लवोदयशसिनौ अंशपतिलग्नपतीतेषां चतुर्णां सुदुपतेष्वंद्रस्य इति पंचवली विना चलभुवां फलानि विरिं वि-

कमलासनः तेन कृतान्यपि शुभविरिञ्चिपरिणमंति पंचानां चलानां समाहारः पंचवलीचलाचंचलाभूर्यासां ताश्चलभुव
स्त्रियः तासां फलानि विरिञ्चिः कमलासन इत्यमरः तेन कृतान्यपि शुभविरिञ्चितानि शुभविरिञ्चि शुभनाशकानि प्रथमाव
हवचनं रिचविरेके कर्तारिच्छिप्य परिणमंति परिपच्यंते यत्र लग्नेद्युमणिजीवादीनां पंचानां चलनं लभ्यते तदा स्त्रीणां सर्वा
णि फलानि ब्रह्मकृतान्यपि शुभनाशकत्वरूपं परिष्कारं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः १० अथ द्वादशबुधगुरुशुक्राणां मन्तान्तरमाह व्य
यगृहं द्वादशस्थानं यदि बुधभार्गवजीवयुग्मं भवति यद्येकोपिव्ययस्थानेन न भवेत्तदा नरनीरजनेत्रयोः नरोवरः नीरजं कम

द्युमणिजीवलवोदयशासिनामुदुपतेरिति पंचवलीं विना परिणमंति फलानि चलभुवां फलविरिञ्चि
विरिञ्चिकृतान्यपि १० व्ययगृहं बुधभार्गवजीवयुग्यदिनतत्कुलमित्रजनेष्वपि कृपणतो नरनीरजनेत्र
योरिति नशक्रमते क्रमते क्रमते मतिः ११ ॥ ॥ लंतहन्ते त्रेयस्याः सावधूः वरवध्वोः कृपणता स्यात् केष्वपि कुलमित्रज
नेष्वपि कुलमित्राणिकुलपरंपरागतमित्राणि यद्वा कुलपुत्रभ्रात्रादिमित्राणिसुहृदः ते च ते जनाश्च तेष्वपि किंपुनरं त्येषु इदं क
स्य मतमित्याह इतीति इत्येवं विधेशक्रमते इदं मतविषये अस्माकं मतिर्न क्रमते न चलति एवं विधे इदं मतं स्माकं बुद्धिः प्र
वर्तते इत्यर्थः तथा च रेणु विवाहपटले बुधभार्गवजीवानामेकोपियदि न व्यये तदौदार्यं न दंपत्योः पुत्रपित्रतिथिष्वपि नि
॥ ११ ॥ इति श्रीसकलाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहचंदावनटीकायां विवाहदीपिकायां

वि. ३३ लग्नवल्लाध्यः पंचमोऽध्यायः ५ एवं लग्नवल्लमुक्त्वा धुनावधूवरयोश्चंद्रवलविचार आरभ्यते तत्रादौ मतांतरमनूद्य दूष
यति अत्राध्यायेरथोद्भूतचूत्तानिकन्यकायावितरणदानंतस्मै कन्यादानायपुरुषोवरः पुरुषाः पूरुषानरादन्यमरः पात्र
मानं पात्रमेव पात्रमानं इति हेतोस्तस्य वास्येदं बलं दंडोरिदमैदवं चंद्रवलं केचित्कोविदावुधाः सन्सुधीः कोविदो मरः
मरः न वितरंति न ददंति वरः पात्रमानमिति हेतोर्वरस्य विवाहे चंद्रवलं नावलोकयमिति केषांचिन्मते तदा क्यंचनाधि
कारेनराणांच विवाहे गर्भं शोधन इति तेषामुपहासमाह कोविदामिति तेषां मनस्तन्मनः किलकः विदाकरोतु विचारयतु

अ.
६

इति विवाहचंद्रावने लग्नवल्लाध्यः पंचमः ५ अथ चंद्रवलाऽध्यायः कन्यकावितरणायपूरुषः
पात्रमानमिति नैदवं बलं केचिदस्य वितरंति कोविदाः कोविदो किल करोतु तन्मनः ९ ईदृशं यदि
ततः प्रतिग्रहग्राहिणोस्य किमभिप्रपंचितैः सांशनाडिगणयोनिशुद्धिभिर्जन्मलग्नभवनव्ययाष्टमैः २

नकोपि तेषां नानसंतस्य जानंत्वित्यर्थः विदां कुर्वंस्वित्यन्यतरस्यामिति आम्लोदोलोपः लोडंतः कुजोतु प्रयोगश्च तेन विदा
मित्यो मंतमव्ययं अतो न योर्व्यवधानेपि प्रयोगो घटते यथारघुकाव्ये तं पातयां प्रथममासपपातपश्चादिति ९ एवं ये
मन्वानास्तेषामनिष्टमाह ततस्तस्मादुक्तहेतोः यदीदृशं यानमिति हेतोर्वरस्य चंद्रवलं दद्यादिति तदास्य प्रतिग्रहग्राहि
णोवरस्य सांशनाडीत्यादिभिः अभिप्रपंचितैः सविस्तरं प्रतिपादितैः किंपचि विस्तारे प्रतिग्रहं गृह्णातीति प्रतिपादयति

राम.
३३

ग्राही अंशश्च नाडिश्च गणयोनिश्च तेषां शुद्धयः ताभिः सह वर्तमानानि तानि तथा जन्मनिलग्न भवने ताभ्यां व्ययाष्टगन्ति
या अयं भावः यत्त्वयोच्यते वरः प्रतिग्रहग्राहकस्य पात्रमात्रं अतो स्य नैदं वलं एवं चेत्तर्हि वरस्य पराशरः ग्राह
नवांशभेदादित्यादिनां शुद्धिः नाडीयोनिगणनां शुद्धयश्च जन्मलग्नजन्मराशिभ्यां द्वादशाष्टमगतानि लग्ननवां
शादीनि संप्रपंचकथं प्रतियादि तानि द्रव्यादीनि वरस्य त्वपापि गृह्यते तर्हि स चंद्रवले कथं न गृह्यते इति तस्यानि
ष्टं किंच २ अस्य श्लोकद्वयस्य सवमादीत्यनेन संबंधः लग्ने भवेत्लाग्निकः नवलवानवांशः यदि स्वामिना नि

लाग्निको नवलवः पुमंतस्तु स्वामिना यद्दिनयुक्तवीक्षितः संगमं दिशति दीर्घं निद्रया पत्युर्निद्रुतनुका
मगो ग्रहः ३ चंद्रमस्य पचयात्परिच्युते चारुगोचरचरैः परैरपि कर्तुं रायति शुभं सभं गुरं निर्दिशत्यसित
जाधिपेन युक्तो वीक्षितो वा न स्यात् पुंसः अंतः पुमंतः अंतो वसांन किंच संगममिति इंदुश्च तनुश्च इंदुः शौनकादयः ४॥
दुतनूताभ्यां कामगः सप्तमगः जाभिन्नस्थितो ग्रहः पत्युर्भर्तुं दीर्घं निद्रया मरणेन सह संगमं समागमं दिशति ददाति दिश
दानं भर्तुं मरणं कुर्यादित्यर्थः ३ चंद्रमसीति चंद्रोऽपचयात्तद्वदेः सकाशात्परिच्युते बलहीने सति कर्तुं वरस्य अशक्त
शुभं उत्तरकालीनं शुभं उत्तरः काल आयतिरित्यमरः सभं गुरं सभं जनं भजे भी वं कुरः विनश्यदिति यावत् अस्मिन्
शौनकादयो मुनयो निर्दिशंति कथयंति कैरपि परैर्भौमादिभिर्ग्रहैश्चारुगोचरचरैरपि चारुश्चासौ गोचरश्च तत्र

वि. वृ.
टी.
३४

चरन्ति ते तथा गोचरे शुभस्थानस्थितैरपि अयं भावः चंद्रे स्त्रीणत्वादिनावलहीने सति अन्यग्रहाणां गोचरबललाभे सत्यपि वरस्यो नर
कालीने सर्वशुभफलं नश्यतीत्यसितशो नकादयो जगः उक्तं च तैः न कुर्वीतास्तगे चंद्रे दुःस्थिते जन्म राशितः क्रूरग्रहयुते न ह नृणां
लान्यस्त्रिलान्यपीति ४ इत्याद्यनिष्ठप्रसंगेन तन्मतं दूषयति नृणां एवमादिफलवादिनः एवमादीनि फलानि पुरुषाणां हि
नित्यं चंद्रवलं कथं नेच्छंतीति तेषामनिष्ठं अतस्तै रपि वरस्य चंद्रवलं स्वीकर्तव्यमित्यर्थः यदुक्तं तैः पुंसो रविवलं ग्राह्यमिति त
स्वीकरोति भानुरपीति येषां मतं यन्मतं यन्मते उक्तयः यन्मतोक्तयः तासु यन्मतवचनेषु नृजन्मतः नरस्य जन्मराशेः सका
शाद्भानुरूपचये भाव्य इत्यध्याहारः गोचरे हि भानुरूपचयस्थान एव शस्तः तन्नोस्माकमपि दृष्टं संमतमेव तथा च तद्वाक्यं

एवमादिफलवादिनो नृणामैदवं बलमुशंति किं न ते भानुरप्युपचये नृजन्मतो यन्मतोक्तिषु तदिष्टमेव नः ५

योनिः स्त्रीणां शिशिरकिरणश्चिन्नभानुश्च पुंसां इत्यादि अत्र यदुक्तं स्त्रीणामेव चंद्रवलं तन्निराकृतं यदुक्तं रविवलमिति तदस्मा
कमपीष्टमिति भावः अतो वरस्य वध्वा अपि गोचरेण चंद्रवलं च ग्राह्यमिति सिद्धं वस्यति च योषितां गुरुयतंगोचर इत्या
दि ५ एवमनिष्ठप्रसंगेन तन्मतं निरस्य युक्त्यंतरेणापि पुनर्दूषयति त्रिवर्गपतिना नरेणाशशिवलं न समाप्यते कन्याया च
त्वासमाप्यते लभ्यते त्रिवर्गपतिनेति हेतुगर्भं धर्मार्थकामानां स्वामिना पुरुषेण कन्याद्वारा यदि चंद्रवलं प्राप्यते तर्हि
हविवाहसमये यत् गोमहीमहिष्यादि दीयते तर्हि तद्वलं तेषां गोमहीमहीष्यादीनां यच्चंद्रवलं ततस्य वरस्य दिशदेहि

अ.
६

राम.
३४

धेनुः मही सेन बाटिकादि महिषी प्रसिद्धा आदि शब्देन दासी दास शय्यादीनां ग्रहणं यदि पान्न मात्रमिति हेतोः कन्यायाय चंद्र
वलं तदेव वरस्य तर्हि गवादिकं दीयते तस्यापि यच्चंद्रवलं तदेव वरस्य भवेदित्यति प्रसंगः यद्वाऽयमन्वयः चेन्निवर्गपति
नानरेण शशिवलं न समाप्यते न प्राप्यते यदि कन्यया समाप्यते तर्हि इह विवाहे यद्वादिकं दीयते तस्य वादे स्तद्वलं तस्य चंद्रस्य
वलं दिशेत्यति प्रसंगः ६ यच्च परमते योनिः स्त्रीणां शिशिरकिरण इत्यादितदनदूषयति इंदुश्चंद्रमाः इंदुवदुवदनानुगं व
लं यच्छति ददाति इंदुरिव वदनं यस्याः सा इंदुवदनानां अनुगच्छतीति इंदुवदनानुगं अंगनानुसारं यत् इंदुः युवतिग्रहः

न निवर्गपतिनानरेणा चेत्कन्यया शशिवलं समाप्यते दीयते यदि ह गोमही महिष्यादितर्हि दिशतस्य
तद्वलम् ६ इंदुरिंदुवदनानुगं वलं यच्छतीह युवतिग्रहो यतः तन्मृणामपि कथं षडष्टगः खंडयत्ययमसु

स्त्रीग्रहः तस्मात्तद्वलं स्त्रीणामेव न तु नराणामिति चेत्तर्हि अयं चंद्रमाः प्रसूतिषु जन्मकालेषु षडष्टमः ॥ प्रसूतिषु ॥
सन्मृणां पुरुषाणामपि असूत्राणाम् कथं खण्डयति अयमर्थः चंद्रमा स्त्रीग्रह इति कृत्वा विवाहे स्त्रीणामेव चंद्रवलं ग्राह्यं
तर्हि तेनैव हेतुना जन्मकालेषु षडष्टगेन चंद्रेण मृणामपि न कार्यं तच्च तेषामप्यस्ति अतो वरस्यापि चंद्रवलं ग्राह्यं
निसिद्धं ७ एवं न केवलं पुरुषं फले जातं केन चंद्रः स्वीकृतः किं त्वन्येष्वपीत्याह होरया जातं केन हि मरुशि मरादतः स्वी
कृतः केषु सुन फलं फादिष्वपि पुंस्फलेषु योगेषु पुंसां फलेषु तेन तथारविवर्जं द्वादशैर्न फा चंद्राद्द्वितीयगैः सुन फलं

वि. वं.
टी.
३५

दूत्यादिषु चंद्रयोगेषु अन्येष्वपि चंद्रकृतेषु राजयोगादिष्वपि जातकेन पुरुषफले चंद्रः स्वीकृत इत्यर्थः अतो वरस्यापि चंद्र
वलं विलोक्यमिति सिद्धं अथ कृष्णपक्षे के चित्तां वलिपसीमादुस्तद्विषयमुपन्यसति अत्रिरिति बहुले कृष्णप्राप्ते
पितारकापते चंद्रस्य वले सति तारकां वलीयसी अत्रिर्मुनिराह कृष्णपक्षेपिन केवलं तारावलीयसी किंतु ताराकापति
वले सति अतः कृष्णपक्षे चंद्रवलाभावे सति तारावलं न प्रमाणमिति मुनेरो शयः ८ अथ मन्तांतरं दूषयितुं मुपन्यस्यति
विकलं वर्षा शरीरं यस्यासौ विकलवर्षा शरीरं वर्षा विग्रह इत्यमरः तस्मिन् विकलशरीरे प्रोषिते प्रवासे प्राप्ते वा प्रियेभ

अ.
६

हो रयापि हिमरश्मिराहतः पुंस्कलेषु सुनफानफादिषु अत्रिराह बहुले पितारकां तारकापतिवले वली
यसीम् ८ प्रोषिते विकलवर्षे णि प्रिये तोलिलिः स्त्रियमियेषका र्थिणी अस्तु किंतु न पतिः प्रतीयतां

त्रैरिसति तोलिलिर्मुनिः स्त्रियं कार्यिणीं दूयेषरोक्षत् कार्यं विद्यते यस्याः सा कार्यिणी सा न्यथा घटयितुं पटीयसी ९॥
णी कार्यं कर्त्री अत इति ठना विनिमल्वर्थे इतिः कृत्स्नस्य यां तस्य निषेधेपि क्वचिद्विधानात् कृष्णपक्षे चंद्रस्य शरीरशरीरत्वा
त् वनस्य न्यादिषु प्रोषितत्वाच्च तत्पत्न्यास्ताराया सववलं मुख्यमिति भावः सतदभ्युपेत्य दूषति अस्तु किं त्विति तारकाका
र्थिणी अस्तु तर्हि किंतु सा तारा अन्यथा प्रकारान्तरेण पतिप्रतीयतां भर्तुं रभिप्रेता है परीत्यं घटयितुं न पटीयसी न समथा
तिशयेन पदुः पटीयसी सा स्वयं कर्त्री भवतु परंतु भर्तृप्रतिकूलकार्येन समेत्यर्थः अतः कृष्णपक्षे चंद्रवलाभावे तारावलं

सिद्धं
९॥

राम
३५

अथ अतिकृष्णपक्षेन चंद्र इत्युच्यते तद्विषयमाह सचंद्रमाः बहुले कृष्णपक्षे केवलं कौर्यमेति अमां वसन् स नैव न
श्यति तमां क्रूरस्य भावः कौर्यं अतिशयेन नश्यति तमां आख्याता तमद् आमे च तदंतमव्ययं कृष्णपक्षे चंद्रः क्रूर
त्वमेव प्राप्नोति सीरात्वात् दर्शे तु वर्तमानश्चंद्रो नातितरां नश्यति किंतु अद्गोचरे सव अतो नष्ट इत्युच्यते यद्वा
अमां वसन्निति पाठः तत्र अमेत्यव्ययं सहाय्यं अमां साकं समं सहेत्यभिधानात् सूर्येण सह वसन्नित्यर्थः स च
द्रः तत्र अमायां अमां समीपे च यदि नास्ति अतितरां नष्टो भवति तत्रेदाज विषुजन्मकोलेषु तत्कृता तेन चंद्रेण कृता

कौर्यमेति बहुले स केवलं नैव नश्यति तमां वसन् नास्ति चैष यदि तत्र तत्कथं तत्कृता जनिषुरि

ष्टरौ द्रता १० पार्श्वगे निजपतौ कुटुं विनी दुर्वले पितदभीष्ट कार्यं कृत् तारका पिशशिनो नुकूलता

रिष्टरौ द्रता कथं स्यात् रिष्टस्य रौ द्रता उग्रत्वं रिष्टस्य अतिशयिता यदि संभवे भवति पक्षपाति नी ११ ॥ ॥

तत्र चंद्रस्य सर्वथा अभावस्तदा तज्जनितमत्युग्रमरिष्टं कथं स्यात् अतोऽमायां नैव नश्यतीति किंतु प्रकाशहीन
स्तिष्ठतीति ग्रहगणिते प्रत्यक्षमप्यस्ति यदि स नष्टो भवति तदा तत्कृतं सूर्यग्रहणं कथं स्यादित्यादि १० अथेसि
द्धान्तमाह दुर्वले पिनिजपतौ स्वभर्तृ रिपार्थं गे समीपवर्तिनिसति कुटुं विनी कुटुं वनिर्वाह कात्यत्नी तदभीष्ट का
र्यं कृत्यात् तस्य भर्तु र्य दभीष्टं कार्यं तदेव करोति ननु तत्प्रतिकूलं एवं तारका पिशशिनश्चंद्रस्यानुकू

वि. दं.
टी.
३६

लतासंभवेनुकूलत्वालाभे सति पक्षपातिनी अनुकूलत्वं विलोक्यमित्यर्थः अनः कृष्णपक्षेऽपि चंद्रवलसद्भावेनाराबलंग्राह्यमिति सिद्धं तथा चाहः चंद्रस्य सर्वदावलमसितेनाराबलंग्राह्यमिति ११ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्ये श्रीकेशवसांवत्सराम् जगणेशविरचितायां विवाहचंद्रावनेदीकायां विवाहदीपिकायां चंद्रवलाध्यायः षष्ठोऽध्यायः ६ अथ केचिद्ब्रह्मत्वेराहो न मन्यंते तदर्थं स्वकौशलं दर्शयन् नराहुसतां ध्यायं वदति तन्नादीवराहोक्तमार्गमग्रामाप्येनदूषयति सतदारभ्य त्रयोदशस्थो दूतवृत्तानि यद्वराहमिहिरोनराहु रित्याह राहुर्नास्तीति ब्रूते कथं भूते उच्चैर्वा उच्चैः अव्ययसर्वनाम्नामकच प्राक्टे रित्येकच तांडवं नृत्यविशेषः तांडवं जातं ययोस्तौ तांडवितौ तौ वाहू यस्यासौ तथा उच्चैर्नर्तितवाहुः

अ.
७

इति विवाहचंद्रावने चंद्रवलाध्यायः षष्ठः ६ अथ राहुसताध्यायः यद्वाराहमिहिरोनराहुरित्याह तांडवितौ सोपहासमिदं विशेषणं अत्रास्मिन् विषये तत्प्रत्ययविमाथिनी संहिता स्मृतिसहायिनी श्रुतिर्वहति तस्य पंथास्त न्यथः अर्कपूरब्धुः पथामानस इत्यप्रत्ययः तं विमथ्याति तथा तस्य वराहस्य यो मार्गस्तस्य भंगं कर्त्री संहिताश्च तयश्च ताः सहायाः संति अस्यासौ तथा संहिता स्मृतिसंहिता श्रुतिर्वहति प्रसिद्धास्तीति यावत् राहुर्नास्तीति वराहेण यदुक्तं तत्संहिता स्मृतिश्रुतिभिरागमेर्विरुद्धमिति भावः तद्यथा वराहेण वसस्य स्वच्छायेत्यादिना एवमुपरागकारिणमुक्तमिदं दिव्यदग्भिराचार्यैः राहुरकारणस्मिन्नित्युक्तः शास्त्रसद्भावादितियो सावसुरो राहुरित्यादिना च ग्रहणो राहुर्नकारणमिति प्रतिपादितं तद्विरुद्धाः संहिताजिह्मव

राम.
३६

लेदिपरितःस्तिमिरतुदोमंडलंयदिसलेहमिति अशनिभयसंप्रदायीपाटलिकुसुमोपमोराहुरित्यादयः स्मृतयश्चसर्वभू-
मिसमंदानेसर्वेष्वहसमाहिजाःसर्वगंगासमेतोयंराहुप्रस्तेनिशाकर इतिसर्वेषामेववर्णानांस्मृतकंराहुदर्शनमित्यादयः श्रुतयश्चतत्र
माध्यंदिनीश्रुतिःस्वर्भानुर्हतोआसुरिःसूर्यंतमसाविन्याधेति अथर्वश्रुतौहंसोपनिषदिचसोहं घनमितिघनमिति किलिकिलिले
स्यराहोःशिरमाकादयनिभाकिन्नयाप्यावेकाधारजनीरूपापाप्यानकरीदुराधर्षयतिकर्षयतिघणीविरश्मिविरेचयति पृथ्वी
माकादयनिदीप्तिमाकादयनिद्युनिमाकादयतीत्यादयः सतत्त्वकौशलदर्शनायग्रंथकृतः पांडित्यमात्रंयतोराहुर्नस्तीति वरा-

संहितास्मृतिसहायिनीवहत्यन्नतत्यथविमाथिनीश्रुतिः १ नैर्ऋतीदिगियमस्यदिकपतेर्ध्यानदानवलिभिः

फलासये वेश्मन्चास्यशश भृद्धिमंडलक्रांतिमंडलंमिथश्चतुष्यथं २ ॥८८॥ होनब्रूतेकिंतु ग्रहणोत्तौनकारणमिति न

कादकइत्यर्थः अस्यस्मृत्यादिविरोधोपि नैवपरिहृतः योसावसुरोराहुस्तस्यवरोब्रह्मणापुरातनसः आप्यायनमुपरागेदत्तहुताशे
नतेनभवितातस्मिन्कालेसान्निध्यमस्यतेनोपचर्यतेराहोरित्यादिनाचअथवराहोक्तिःसम्यगेव १ अथराहोरस्तित्ये प्रमाणा
तराण्याह अस्यराहोर्दिकपतेर्दिशाधिपतेरियंप्रसिद्धानैर्ऋतीदिक अस्ति प्राच्यादिशारविसितेत्यादिनाराहोर्नैर्ऋतीदिक प्र
सिद्धाकिंच अयं ध्यानदानवलिभिः फलासये अभीष्टफलसिद्धये भवति तत्र ध्यानं घृक्षयामलादौ करालवदनः खड्गचर्ममा
लीवरप्रदहन्यादि दानंगोमेदादिवलयः पूजाकृष्णपुष्पोपहाराद्यैस्तैः फलासये भवति सभिः प्रसारोराहुरस्तीति भावः ननु

वि. दृ.
टी.
३७

यथान्येषां ग्रहाणां क्रान्तिवृत्तेषां दिग्रहेषु भ्रमणमस्ति तद्दस्य नास्तीति चेन्न ब्राह्मोः वेश्मचेति अस्य राहोः शशभृदि मंडलक्रान्ति
मंडलमिथश्चतुष्यर्थं वेश्मचास्ति चत्वरः यंथानः समाहृता इति चतुष्यर्थं हि गोः क्लीबत्वं पूर्ववदप्रत्ययः विमंलं विक्षेप
मंडलं नामैकदेशेन नामग्रहाणां शशभृतः विमंडलं चक्रान्तिमंडलं चेतयोर्मिथः परस्परचतुष्यर्थं शशभृदि मंडलमिथश्चतुष्य
र्थं चंद्रस्य शरत्तृत्तक्रान्तिवृत्तेनोयः संपातश्चतुष्यर्थरूपस्तदेवास्य स्थानमित्यर्थः तच्चलनेन अस्यापि चलनं सिद्धं तदेव चंद्र
स्य शरपातस्थानं ग्रहगणिते प्रसिद्धं ननु दिक्देशकालावरणादिभेदान्न छादको राहु रिति ब्रुवंतीति ग्रहगणिते प्रत्यक्षं त
द्विरुद्धाः स्मृत्यादयः सन्ति २ अतस्तत्समाधानमाह सराहुरंधकारचरतां वहन्मही छायाया सह सोममंडलं विशति अंध

सोऽंधकारचरतां वहन्मही छायाया विशति सोममंडलं दीपिता परदलं दुमंडल छायाया सह च सूर्यमंडलं ३॥

कारे चरतीति अंधकारचरस्तस्य भावस्तथा भूछाया किलांधकाररूपिणी सोऽप्यंधकारचरः अतस्तत्साहित्येन चंद्रमंडलं विशति
आच्छादयतीत्यर्थः दीपितेति अंधकारचरतां वहन्सं दीपिता परदलं दुमंडल छायाया सह सूर्यमंडलं च विशति दीपि तमय
रदलं उपरिस्थितदलं यस्य तत् दीपिता परदलं तच्च तद्दिग्दुमंडलं च तस्य छायाया तथा दर्शकिलचंद्रस्योर्ध्वदलं प्रकाशं अतो
ंधकाररूपस्य चंद्रमंडलांधो भागस्य छायाया सह सोऽप्यंधकाररूपः सूर्यमंडलं प्रविश्य छादयतीति अनेन गोलगणितस्य
स्मृत्यादीनां च विरोधः परिहृतः तथा चोक्तं गोलो ध्यायः राहुः कुंभमंडलगः शशांकशशांकगः छादयतीति विंविमिति ३॥

अ.
७

राम.
३७

ननुशरवृत्तक्रांतिवृत्तयोः संपातो कथं राहुरस्तीति तत्राह पतनं पातः वृत्तयोः शरवृत्तक्रांतिवृत्तयोः पतनमेव पात इत्याहुर्गालविदः य
तो वृत्तयोः संपातस्ततः पात इत्युच्यते अत्र पाते स्थितो राहुः आपतंतं आगच्छंतं अमृतद्युतिं चंद्रमसमीक्षते गृहीतुमवलोकयते किलेत्प्रा
मेतमेवागमं विशेषणद्वारेणाह सुधेति सुधा अमृतं सुधा च स्नानदानहवनंच तेषामंशो विभागस्तत्र लालसस्तन्यरः अत्र संपाते स्थितो
राहुरमृतांशो ग्रहणानिमित्तस्नानादीनां मंत्राश्च ब्रह्मवरप्रदानान्मम भविष्यतीति चिंतयन्मृतद्युतिं गृहीतुमीक्षत इति भावः ।
चंद्रो हि अमृतद्युतिः राहुश्च सुधालालसः अतस्तं गृहीतुमीक्षत इति युक्तं रविग्रहेऽपि चंद्रकायासां निध्यमस्त्येव ब्रह्मवरप्रदा

वृत्तयोः पतनमेव पात इत्याहुर्न किल राहुरीक्षते आपतंतं ममृतद्युतिं सुधास्नानदानहवनां शलालसः ४
सैहिकेयगृहतामुपेयुषोर्दूरगो वियतिवृत्तपातयोः ग्रासमेति न रविर्न चंद्रमा गृह्यते सत्त्वलुपार्धगस्तयोः ५ ॥

नादिकं ब्रह्मपुराणादौ प्रसिद्धं अत आगमात्तत्र संपाते राहुरस्तीति भावः एतदेवोक्तं वराहेण यो सावसुरो राहुस्तत्र वरो ब्रह्मणो पुराज्ञसः
आप्यायनमुपरागे दत्तं हुतांशेन तेन भवितेत्यादि ४ एवं चेत्तर्हि प्रतियर्षणिग्रहाणां कथं न स्यात्तत्राह सिंहिकाया अपत्यं सैहिकेयोराम्
हस्तस्य गृहं तस्य भावः तां सैहिकेयगृहतां उपेयुषोः प्राप्तयोः उपेयतुरित्युपेयिवांसौ तयोरुपेयुषोः दूरागतौ उपेयिवा ननाश्वा
नै नूचानश्चेति क्लृप्तं तो निपातः वृत्तपातयोः शरवृत्तक्रांतिवृत्तसंपाते योर्दूरगोरविर्वियति आकाशे स्थितः ग्रासं नैति न प्राप्नोति न च
चंद्रमा ग्रासं गति तयोर्वृत्तपातयोः पार्श्वगः समीपवर्ती सरविश्चंद्रश्च खलु निश्चितं गृह्यते राहुणेति शेषः यद्वा कर्मकर्तारिरूप

वि. वृ. रतदुक्तं भवति शरवृत्तक्रांतिवृत्तयोर्द्वौ किल संपातौ एकश्चंद्रपातस्थानं द्वितीयस्तत्समं चेति ते द्वे अपि राहुस्थाने एकं राहो अ-
टी. रपरं केतोश्चेति तयोर्दूरगोरविश्चंद्रो वाग्रासं नैति शरवाहुल्यात् शरो हिराहुचंद्रविंशमध्ययोरंतरं अतो मानेक्या धीदूने।
३८ शरे सत्येव ग्रहणं न त्वधिके एतद्ग्रहगणिते प्रसिद्धं ५ एवं गणितेन राहुसंज्ञा वं प्रतिपाद्य अधुना संहिता जातकाभ्यामप्या।
ह सराहुः सूर्यवद्भावगोचरफलेन हीयते यतो सो राशिवृत्तवसतिः राशिवृत्ते क्रांतिवृत्ते वसतिः स्थानं यस्य सन्यासूर्यो हिका
तवृत्ते स्ति तत्र राहुरपि चंद्रपातत्वात् अतः संहितासु सूर्यस्य दशानि भावफलानि तादृशानि राहोरप्युक्तानि अतो रा

राशिवृत्तवसतिः ससूर्यवद्भावगोचरफलेन हीयते रिष्टभंगजननैकनायको हौरिकैरपि सकेन की-
र्त्यते ६ एष शेषखगयाततुल्यतां नैति चंद्रविपर्वगर्वितः जातकादिषु यथेदुमं हिरात्किंतथानफलम

होर्भावगोचरफलसंज्ञावाद्वाहुरस्तीति भावः एवं जातकेपि रिष्टभंगे निराहुः रिष्टभंगजननैकनायको भं॥ न्यराशितः ७
गश्च जननं च भंगजनने रिष्टस्य भंगजनने तयोरेकश्चासौ नायकश्च स तथा होरां विदंति ते हौरिकाः तैः कैः कीर्तितः अपितुरा राम
हुः सर्वैर्जातकविद्धिः रिष्टभंगस्य रिष्टजननस्य च एकस्यैव कर्ता कीर्तितः स व तद्यथा राहुश्चतुष्टयस्थो मरणाय निरीक्षितो ३८
भवति पापैरित्यादीनां रिष्टजननानां अजवृषभक किलनेरस्ति राहुः समस्तपीडाभ्यः इत्यादीनां च कर्ता ग्रहांतरानपे-
क्षसकस्यैव कीर्तितः अतो सावपि जातके नापि स्वीकृत इति भावः ६ नन्वसौ किल चंद्रपातस्तस्य चेद्ग्रहत्वं तर्हि भौमादिषु।

तानामपि कथं न ग्रहत्वमिति तत्राह सषचंद्रपातः शेषरवगानां भौमादीनां ये पातास्तजुल्यतां नैति न प्राप्नोति यतो यंचंद्रविष्य
 र्वगर्वितः चंद्रविषयवर्णागर्वितः चंद्रविषयहराकर्तृत्वेन गर्वप्राप्तः यतस्तस्य संनिहितावेव चंद्रार्कौ ग्रासं प्राप्नुतः नृचि
 तरेषां अतो सावन्यपातसाम्यं न प्राप्नोतीत्यर्थः किंच जातकादिषु जातकसंहितास्वरशास्त्रयामलादिषु यथाह
 मंदिराच्चंद्रराशेः फलनेषां भौमादीनां राशितः फलनास्ति अतो यथा सर्वत्र फलानि चंद्रराशेस्तथा तत्पातराशेऽपि
 अतश्चासौ शेषपातसाम्यं नैति ७ एवं प्रथमे संपाते राहुस्थितिमुक्त्वा द्वितीयेऽपि तन्स्थितिमाह चंद्रस्य शरवृत्तकोति
 वृत्तयोः संपात एव चंद्रपातस्तद्वाहो स्थानमिति किलोक्तं तस्मात्पृष्ठभांतरे द्वितीयः संपातस्तमपरं वृत्तपातं राहुरेति गच्छ

वृत्तपातमपरं स्वपातनो राहुरेति समयात्स्वयं भुवः मंदिरं तदपि तस्य तद्गतस्य ज्यते जगति दिव्यरिषु वत्
 नि तत्राप्यस्ति तल्लोके केतुरुच्यते तदपिराहोः स्थानं कस्मात्स्वयं भुवो ब्रह्मणः समयात् वरस्य संकेतात् समयाः शथथा चार
 रकालसिद्धांतसंविद् इत्यमरः संपातद्वयस्यासमीवर्तिनोश्चंद्रार्कयोर्ग्रहणसंभवः अतो ब्रह्मवरप्रदानात् संपातद्वयेऽपिराहो
 वस्थिति रागमसिद्धा तद्गतस्तस्मिन् द्वितीयसंपाते गतो राहुर्जगति इह लोके दिव्यरिषु वत्यज्यते दिवि भवं दिव्यं तच्च तद्रिषु च
 तद्गतदिव्यान्यरिषु निनसन्नजानितेषु मुख्यदिव्यं केतुः अतो न दिव्यरिषु शब्देन केतुर्गृह्यते हि तापसंपाते गतो राहुरेव लो
 के केतुना म्नात्यज्यत इति भावः यतो ब्रह्मपुराणादिषु विष्णुना सुदर्शनच्छिन्नराहोः शिरैराहुरपरं केतुरित्युक्तं अत एकमे

वि. ३
टी. ३५

वशरीरं हि धाभूतं राहुकेतुसंज्ञमिति न ननु राशेशेषखगेत्यादिना यदुक्तं सर्वग्रहेषु मध्ये फलदातृत्वे चंद्रस्य मुख्यत्वात् तस्यापि
फलदातृत्वं न हि तदुच्चस्यापि तत्कथं न भवेदित्यनूद्य परिहरति शीतगोः उच्चफलदं किलास्तु किं वत्पातवत् केन हेतुना
गतिवशेन यथा प्रागुक्तं चंद्रस्य फलदातृत्वमुख्यत्वात् तस्यातस्य फलदातृत्वगति सद्भावात् तद्वत्तदुच्चस्यापि गति सद्भावा
त्फलदातृत्वं किलास्त्विति भावः इति चेदस्तु न हि किंतु हियस्मात्कारणात् तदुच्चं विरिंचिना व्रह्मणा ग्रहपदे च ग्रहपंतो न निवेशि
तं न स्थापितं उच्चस्य व्रह्मवराभावान्न फलदातृत्वमिति भावः ५ एवं चंद्रोच्चस्य फलदातृत्वमागमाभावान्निरस्य गोलयुक्त्यापि

अ. ७

पातवद्गतिवशेन शीतगोरुच्चमस्तु फलदं किलेति चेत् अस्तु किंतु न हित निवेशितं राहुवद्ग्रहपदे विरिंचि
ना ५ किंच गोलगणितानि यन्मही मध्यकेंद्रमधिकृत्य ते निरे ॥ ५ ॥ दूषयति किंच युज्यं तरेणापि दूषणमस्ति
यत्तु गोलगणितादीनि कक्षावृत्तादीनि मही मध्यकेंद्रमही मध्ये वृत्तस्य मध्यं किल केंद्रमुक्तमिति सिद्धं तोक्तेः तत् अधिकृत्य
प्राथम्येन धृत्वा ते निरे विस्तृतानि कर्मकर्तारिरूपं यतः सर्वेषां कक्षावृत्तनाडिकावृत्तादीनां मध्यं भूगर्भस्य सततं तत्तस्मि
न् भूगर्भस्थितो नरः पातवर्त्मनि पातमार्गं स्थितं स्फुटं शिनिनं व्युच्चहेतुमीक्षते पश्यति अपिरेवार्थं विगतः उच्चहेतुर्द
सौ तथा उच्चस्य हेतुं विना पीत्यर्थः सतदुक्तं भवति फलभंग्या कक्षावृत्तस्य भूगर्भमध्यं प्रतिवृत्तस्य मध्यं भूगर्भादित्यफल
ज्यांतरे तत्र प्रतिवृत्ते मध्यमचंद्रस्तदुच्चं च तन्मध्ये चंद्रकेंद्रं कक्षावृत्ते तु स्फुटं चंद्रः तत्रैव तत्पाताः श्रुतं च चंद्रस्य कक्षा

राम. ३५

वलेयेहि पातइति अतो भूगर्भस्थो दृष्टा कक्षावृत्ते स्फुटचंद्रे पश्यति तत्रैव तस्यातश्च अतो नयोरेकवृत्तचारित्वाच्चंद्रवशेन तस्यातस्यापि
फलदातृत्वं ननु च स्य अत उक्तं व्युच्चहेतुमिति सततग्रंथकृतोक्तं जमाना व्यामोहनमात्रं वास्तवं तु नैतत् तथा हि यद्यपि प्रतिवृ
त्तस्य नीचोच्चवृत्तस्य वा यदुच्चस्थानं तदेवोच्चमित्यस्ति तथाप्युच्चहेतुं विना कक्षावृत्ते स्फुटचंद्रदर्शनं कथं स्यात् स्फुटचंद्रस्य क
रणमुच्चं भवत्येव उक्तं च सूर्यसिद्धान्ते अदृश्यरूपाः कालस्य मूर्तयो भगवता श्रिताः शोधं मंदो न पाताच्च ग्रहाणां गतिहेतव इत्यादि
अतो व्युच्चहेतुमिति यदुक्तं तन्न चतुरस्रमिति प्रतिभाति अतएव युक्तं तरेव स्याति अर्कमर्कजेत्यादि १० अथ पदुक्तं गतिवशेन

तद्गतः शशिनमीक्षते स्फुटे व्युच्चहेतुमपि पातवर्त्मनि १० अत्र येन विकलादलार्धमप्यन्हियांति फ

लमस्तु किंततः तावदेव फलगौरवं गतिर्यावतीत्यधिफलः कलानिधिः ११ ॥ नृदृढयन अन्यपातानां फलदानृ
त्वासंभवं प्रतिपादयन् चंद्रस्य फलगौरवं दृढयति अत्र ये भौमादीनां पाताः विकलादलार्धं विकलायादलं न दध्मपि अन्हिदिवसेन
यांति न गच्छन्ति तेभ्यः फलं किमस्तु अपि तु नास्तु न हिते वर्षशतेनापि कलामात्रं चलंति अतो यावती गतिस्तावदेव फलगौरवं यथा
यथा गतिरधिकान्ता तथा फलगौरवं अल्पकालेनैव फलवैफल्ये चिन्त्यात् इति हेतोः कलानिधिश्चंद्रमाः सर्वग्रहेभ्योधिफ
लः अधिअधिकं फलं पस्यासावधिफलः अन्यग्रहाणां गतियोगोपि चंद्रगति समो न स्यादतो सावधिकफल इति भावः तथा
चोक्तं एकतस्तु ग्रहाः सर्वे एकतः शशलांकुनः ततो धिकतरश्चंद्रस्तस्माच्चंद्रपरीक्षयेदिति ११ अत्रयः संपातः सरवरा

वि. वं. हरित्यर्थे प्रमाणान्तरफलमाह किंच प्रमाणांतरमप्यस्ति जिष्णुजो ब्रह्मगुप्तः सोमः प्रसिद्धः सोमको मुनिः मयो मया सुरः आदिश
टी. न्दन पिता महवसिष्ठादीनां ग्रहणां ननु सने तां त्रिकाः शास्त्रप्रणेताः राहुपातयोर्नामनी पर्यायेणैव विदधुः पातपर्याये राहुश
४० वं प्रयुजते घटकलशब्दतथा चोक्तं कुमुदिनीपतिपातो राहुमाहुरिह कैपितमेवेति अतो यः पातः स एव राहुरिति सोमरोमकादीनां
मुनेर्वृतसंपातस्य च राहुरित्यर्थः १२ ननु पातस्य च राहुर्भवतु उच्चस्य फलदा तृत्वाभा किमायातं तत्र ह्युच्चहेतुमिणिकारणमुपत्यक्तं
तदपि स ह्यस्मदृष्टा विचार्यमाणे संदिग्धमित्याशंकां मनसि धृत्वा तन्निरासे युक्त्यंतरमाह ननु उच्चयदि पृथग्भवेत्फलदा तृत्वे स्वतंत्रं

किंच गोलगणितेषु जिष्णुजः सोमरोमकमयादयोपि च पर्यायेण ननु राहुपातयोर्नामनी विदधुरेव तां त्रि

काः १२ अर्कमर्कजकुजार्थतुंगतां किं नयंति यदि तत्पृथग्भवेत् ॥ ११ ॥ भवेत्तर्हि सोमरोमकादयः अर्कजकुजार्थतुंगता अर्कं ।

किं नयंति आर्यो गुरुः अर्कजकुजार्थाणां तुंगतस्य भावस्तथा शनिभौमवृहस्पतीनां शीघ्राच्च सूर्यस्येति कथं वदंतीति यद्येषां सूर्य
स्य च शीघ्राच्च तदा तस्य फलदा तृत्वे पृथक् न स्यात् ततस्मात्कारणादियं कल्पना उच्चहिकल्पना मात्रं मंदफलानि साधनायेति राम.
उक्तं च गोलाध्याये यः स्यात्प्रदेशः प्रतिमंडलस्य दूरे भवस्तस्य कृतोच्चं संज्ञा सोपि प्रदेशश्च लनीति तस्मात्प्रकल्पितानुगगतिं ४०
तिज्ञैरिति अत उच्चस्य कल्पना मात्रत्वात् न फलदा तृत्वं तर्हि पातोपि शरसाधनाय कल्पना मात्रं कथं तस्यापि फलदा तृत्वं भवेदित्या
शंकायामाह उच्चमुच्चरन्निति उच्चरोपि न फलमुच्चरन् कथयन् कोपि न मृतः शिपितं फलं यस्मिन् तत्रथा उच्चस्य फलं कुत्रा

पिनश्रुतं तस्यफलप्रवणाभावात्कल्पनामात्रत्वमितिभावः अतःपातस्यग्रहत्वंयुक्तं उच्चस्यफलदातृत्वाभावेग्रंथकृताकिंमं
र्थमेतावत्प्रपंचितंपर्यवसानंन आगमस्यवन्नतः प्रथमतस्तत्तत्रागमाभावः कारणंकथंनवक्तव्यमिति १३ ननुदिनादेराधि
पत्यंतस्यपातस्यकथंनस्तीति नत्राह शालिनीवृत्तंअहोराहोरात्रवर्षाधिपत्यंनस्ति अहोरात्रवारःवर्षवत्सरःनौना
सहोरादीनामुपलक्षणंतेषांस्वामित्वेराहोर्नास्तीतिसत्यंसत्यमेवेति व्यंग्योक्तिःतथापिसर्वव्योमगानां अधीशोपुष्यवंतौ
चंद्राकौ यस्यराहोः क्वायापिनष्टिचूर्णयति पिषपेष्णेनस्यराहोः स्वामितायाविनष्टिःविनाशःकास्तेनकुत्रापीति सकयो

कल्पनातदियमुच्चमुच्चरनकोपिरोपितफलंनचश्रुतः १३ राहोर्नाहोरात्रवर्षाधिपत्यंसत्यंसर्वव्योमगानाम
धीशो यस्यक्वायापुष्यवंतौपिनष्टिक्वास्तेनस्यस्वामितायाविनष्टिः १४ प्रतिदिनंरवचरःप्रचरनफलंकिम

त्पापुष्यवंतौदिवाकरनिशाकरावित्यमरःग्रहाधीशोचंद्राकौ यस्यक्वायामात्रंविह्वलयति न ॥ पियकृतिचारफलोहिसः
स्यस्वामित्वंनस्तीतिवक्तुंनशक्यतेअतःपारंपर्येरादिनवर्षादीनामप्याधिपत्यंतस्यास्येवेतिभावः १४ अथगतियशात्फलमिति
प्रतिपादयन् राहोर्गतिमुद्गाविप्रमाणमाह द्रुतविलंबितंरवचरःप्रतिदिनंप्रचरनसन् किमपिफलंयच्छति हियस्मात्कारणा
त्सरवचरः चारफलचारेणागत्याफलंयस्यासौतथायस्मात्प्रचरः चारफलइत्युच्यते तस्माद्यथायथायोग्रहः किंचिच्चलति
तथाफलंयच्छतीत्यर्थः सराहुःग्रहणक्रसगएवास्तिग्रहो नसन्नेस्थितएवास्तिःक्रत्यकइतिप्रकृतिकत्वं विपक्षेप्रत्यक्षबाध

वि. वं. माहसचेदिनिसराहुः चेद्ग्रहणसंगोनास्तीति हि उपपन्नवः किंचित् किंचलति उपपन्नवोग्रहणं सतदुक्तं भवति ग्रहणोराहुसान्निध्यमस्त्ये अ.
 टी. वेति प्राकप्रतिपादितं ग्रहणे हि किंचित्प्रतिमासं सार्धं कभागप्रमाणेति षण्मासे न वभागैः पृष्ठतश्चलत्येव तत् सकं ग्रहणं यस्मिन् स
 ४९ त्रेहसंतत्परं तत्पृष्ठनसन्नेतत्परमपि तत्पृष्ठनसन्नेदिति प्रत्यक्षं दृश्यते अतो ग्रहणचलनसैव राहुगतिः ग्रहणे च श्यत
 त्सां निध्यात् अतश्च राहोर्गतिः सिद्धावात् ग्रहत्वं फलदातृत्वं च सिद्धं १५ एवं राहोर्ग्रहत्वादि कं संस्थाप्या नयेत् यत्प्रकेतो रपि ग्र
 हत्वं संस्थापयति दुत विलंबितं यदादिवि आकाशे तत्परं तस्य राहोः परं पश्चिमकायः उदयं सति तदा केतुरपि प्रतिवासरं चरतीति

ग्रहणक्रसगएवसचेन्न किंचलति किंचिदुपपन्नवएवतत् १५ उदयमेतियदादिवितत्परंचरति
 केतुरपिप्रतिवासरं भवनिनग्रहएवगतिं विनाजगति कर्मविपाकवदावदः ॥ १६ ॥ ६॥

स्यात् सतदुक्तं भवति तृत्तपातमपरमित्यादि नाराहोः षड्भांतेरेयो द्वितीयः संपातस्तस्य ग्रहं सकेतुरिति प्रतिपादितं तत्संनिधावपियह
 हणतदपि प्राग्वच्चलति अतः केतो रपि गतिः सिद्धा गतिः सिद्धौ सत्यां ग्रहत्वं फलदातृत्वं च साधयति भवतीति गतिं विना ग्रह एव न भ
 वति कथं भूतः जगति इह जने कर्मविपाकवदावदः कर्मणो विपाकस्तं वदतीति कर्मविपाकवदावदः पचादित्वादच्च चरिचलि
 पतिवदीनां वादित्वमन्याक्काभ्यासस्येति हित्वमभ्यासस्यात्वं च यस्य हि गतिरस्ति स एव ग्रहो भवति अतो सौ पूर्वकर्मविपाकजनि
 तस्य शुभाशुभस्य सूचको भवेत् तस्मात् केतो रपि ग्रहत्वं फलदातृत्वं च सिद्धं १६ ननु ग्रहणो तम एव प्रत्यक्षं दृश्यते सकथं ग्रहो भवे

शम.
४९

दितिपरमताशंकाभोजराजेनदूषितेत्याह द्रुतविलंबवितं उपरागेग्रहणेपरागतं प्राप्तं तमउपप्लवोरिष्टमेवेति परिहरंतित्यजंति सकिं
ग्रहः सग्रहसवनभवतीति तथाहि चंद्रार्केयोग्रहणे स्वाभाविकदीप्तेरवरोधकं प्रत्यसंयत्तमोदृश्यते तदुत्पातस्यैव प्रकृतेरन्यत्वं
मुत्पात इत्युक्तत्वात् परिवेषादिवत् अतस्तत्तमउत्पातस्येति परिहरंति आचार्या इति यन्मतं तत्तमणि स्थवचांसि विवृण्वता
मणि स्थवचाक्यानां विवरणं कुर्वता भोजमहीभुजा भोजराजेन अतस्तत् अक्षिद्युत तसूतनुकरणो कर्मणिलङ्घनतन्मतं मणि स्थ
वाक्यविवरणे भोजराजेन निराकृतमित्यर्थः तद्यथा उत्पातो हि गणितागतान् नोपलभ्यते ग्रहणं हि सम्यग्गुणलभ्यते अतो नोत्पातः

परिहरं स्युपरागपरागतं तमउपप्लवसवसकिं ग्रहः इति मणिल्यवचांसि विवृण्वता मतमतसूतभोजमहीभु
जा १७ अथाप्यसौ केवलवासनायां नायानि सिद्धिं तदपि प्रियं नः अवासनं किं न सुरद्युरात्रमर्कायनाभ्यां भव

किंच उत्पातो हि दोषविशेषेण यत्र च न दृश्यते चंद्रग्रहणं तु सर्वदेशे अतश्च नोत्पात इति गणितागतप्रत्यक्षं ॥ तैव भेजे १८ ॥
आगमश्च ब्रह्मणो वरप्रदानादिग्रहचारे तत्फलकथनं च लोकप्रसिद्धिश्च राहुकृतं ग्रहणं स्यादा गोपालांगनादिसिद्धमिदमिति ब्रह्म
गुप्तः अन्यापि पुरस्तादुक्ता युक्तयश्च इत्यादि प्रमाणैस्तन्मतं भोजराजेन निराकृतमिति भावः १७ नन्वागमप्रामाण्येन राहोः सिद्धिर
स्ति परंतु दिग्देशकालावरणादिभेदैर्गोलवासनायां सिद्धिर्नास्तीति तत्राह उपजातिका अथापि यद्यपि असौ राहुः केवलायां स
कस्यामेव गोलवासनायां सिद्धिर्नायानि तदपि नोस्माकं प्रियं मास्तु गोलवासनायां सिद्धिः तत्कथं अर्कायनाभ्यां सूर्यस्योत्तर

अ.
७

राम.
४२

वि. ८ दक्षिणायनाभ्यासुराणां देवानां द्युरात्रमहोरात्रं । अवासनं वासनाबाह्यं भवता त्वयैव किं न भेजे किं न स्वीकृतं अपि तु स्वीकृतमेव द्यु-
दी- इत्यव्ययं दिनवाचकमिति क्षीरस्वाम्यादयः सतदुक्तं भवति मेरुगतानां देवानां नाडिका मंडलं स्थितिजंतस्मादुपरिस्थिताः क्रांति-
४२ चक्रं मेघादयः षट् राशयो दृश्याः तुलादयः षट् अधः स्थिताः अदृश्याः अतो मेघादिषट् राशिस्थितेर्के देवानां दिनं तुलादिस्थिते-
रात्रिरिति द्युरात्रं गोलवासनासिद्धं शिशिरपूर्वमृतुत्रयमुत्तरं ह्ययनमाहुरहश्चतदापरमित्यादिना पुराणदिषु उत्तरायणं
दिनं दक्षिणायनं रात्रिरित्यागमस्य विरोधभयादि देवासनाबाह्यमपि द्युरात्रं त्वयापि स्वीकृतमतोऽस्माभिरप्येकमिदं अ-

सिद्धान्तपक्षस्तु परं दिनार्धान्निशानि शार्धत्परतो दिनश्रीः एवं पुराणोगणिते च साम्यमकार्यनाभ्यां स

दसत्फलेषु १९ कर्क गते कर्के हि सुरायराहः फलं पुरा रात्रिचदाहुरस्य ९९ वासनमागतभयात् स्वीकृतमिति भावः

॥ १८ ॥ अथानयोर्विरोधं परिहरति उपजातिका सिद्धान्तपक्षस्त्वयं सिद्धान्तस्यायमाशय इति दिनार्धात्परं निशानि शार्धात्परतो दिन-
श्रीर्दिनलक्ष्मीर्दिनमेवेति यावत् एवं सत्यकार्यनाभ्यां सकाशात्सदसत्फलेषु विषये पुराणोगणिते च साम्यस्यात् सतदुक्तं भवति
गणिते किल कर्क संक्रमेदिनार्धतत्परं रात्र्युत्तरवत्त्वाद्वात्रिरित्युच्यते एवं मकरसंक्रमं निशार्धतत्परं दिनोत्तरवत्त्वादिनमेवेति त-
था च सिद्धान्ते विरोधपरिहारः दिनं सुराणामयनं यदुत्तरं निशेतरत्वात् साहितिकैः प्रकीर्तितं दिनोत्तरवत्कर्कदिनमेव तन्मतेन निशात्
था तत्फलकीर्तनाय तदिति १९ अथैतदेव स्पष्टयति उपजातिका व्याख्यातप्रायमेतत् हियस्मात्कारणात् कर्क गते अर्के

सन्निभुराणां देवानां अपराहः स्यात् अहः अपरं अपराहः दिनोत्तरार्द्धं अस्य फलपुनः फलं नुरात्रिवदाहुः नक्रं मकरं गते अर्के
सन्निभुराणां देवानां अपररात्रे स्मरं निरात्रेः अपरं अपररात्रः अहः सर्वकदेशेत्यच रात्रान्हाः पुंसीति पुरुषे सतत्परं सतस्मात्परं वास
रवत्स्मरंति संहिताकारादयः अस्य दृष्टीकरणार्थं सतदृष्टान्तमन्यत्राप्याह २० उपजाति का किलेन्यहंतर्के अतश्च हेतोः दशमीष्व
पि प्राक् पूर्वकापालिको वेधविधि रूक्तः निशार्धादिनार्धपर्यंतं प्राक्पाले दिनार्धनिशार्धपर्यंतं पश्चिमकपालं ग्रहगणिते प्रसिद्धं
तयोः कपालयोर्भवः कापालिकः अयं भावः दशमीशेषसंयुक्तो यदि स्यादरुणोदयः वैष्णवैस्तनकर्तव्यं तद्दिनैकादशीव्रतमित्यादि

नक्रगते चापररात्रमेषामेतत्परं वासरवत्स्मरंति २० अतश्च कैश्चिद्दशमीष्वपि प्राक्कापालिको वे
धविधिः किलोक्तः मासोन्यसवननियमव्रतादौ पितृभ्यो निशार्धे सति पूर्णिमास्या २१ ॥ ७ ॥

वाक्यैररुणोदये दशम्याविद्धैकादशीयथा वैष्णवैस्तनज्यते तद्वत्कैश्चिन्निवादिन्यसंप्रदायिभिरर्धरात्रे दशम्याविद्धैकादशीत्य
ज्यते अर्धरात्रादुपरि उत्तरदिनप्राप्तेः तद्वाक्यच अर्द्धरात्रे पिकेषां चिद्दशमीवेधदृश्यते अर्धमशारूपापि न्याशौ चार्तवा
दिषु केचिदर्धरात्रादुपर्युत्तरदिनमिच्छन्ति अतश्च विष्टिरंगारकश्चैव व्यतीपातश्च वैधृतिः प्रत्यरिर्जन्मनस्य व्रतं मध्याह्ना
त्परतः शुभमित्यादि वाक्यानामवकाशः अपि च मासोन्यद्वयं सवनमनेनैव हेतुना पूर्णिमास्यापि न्ये निशार्धे सति निय
मव्रतादावन्यो मासः स्यात् पितृणामिदं पितुर्यत्नं नियमाः चातुर्मास्येशाकदधित्यागादयः व्रतानि कार्तिकव्रतादी

वि. चं.
टी.
४३

नितेषामारंभः पूर्वमासस्य पूर्णमासीमारभ्यैव यतस्तत्र पितृणां निशां धीतथा हि चंद्रस्योर्ध्वभागे वसंतः पितरः स्वमस्तकोपरि द
शे सूर्योपश्येति अतस्तत्र दिनां धीं सर्वं पूर्णमास्यां सूर्यस्य अधोर्ध्वस्थितत्वादर्धरात्रः कृष्णपक्षाद्देशे सूर्योदयः शुक्लपक्षार्धस्तमय
इति पित्र्यमानस्य वासनायां सिद्धान्ते प्रसिद्धं २१ अथ राहुसद्भावे प्रमाणांतरमाह द्रुतविलंबितं तत्र स्मादिति हेतोः सराहुर्विद्यतस्य व
परैरन्यैर्हेतुभिः किं अन्ये हेतवस्तिष्ठन्तु तमेव हेतुमाह रुधिरैति रुधिरविंदुवपुर्येथा तथा येतामसकीलककेतवो विलसन्ति ते स्व
पितृराहुसमर्थनहेतवः स्युः रुधिरस्य विंदवो यस्मिन्तद्रुधिरविंदुतच्च तद्रूपं श्रुतं तथा वपुः शरीरंतामसकीलका श्रुते केतवश्च

तदिति विद्यत एव स किंपरैरुधिरविंदुवपुर्विलसन्तिये तद्रुतामसकीलककेतवः स्वपितृराहुसमर्थनहेतवः २२
यः पर्वगस्तस्य गतिर्न दृष्टास्यैव ग्रहत्वेपिमहत्प्रमाणं विलोमगामी विधुपातसवनस्माद्गोराहुरिति प्रतीतः २३

तेन तथा स्वश्चासौ पिता च स्वपिता तस्य समर्थनं संस्थापनं तत्र हेतवस्तेन तथा तामसकीलकारख्याये केतवस्ते राहुसुता इत्युक्तत्वात्तेषां
केतूनां पिता राहुरस्तीत्यर्थः तथा चोक्तं वराहसंहितायां सप्तजानलानुरूपाः त्रिभूलताराः कुजात्मजाः षष्ठिः नाम्ना च कोकुमारस्ते
सौम्याशा संस्थिताः पापाः त्रिंशत्त्रिधिकाराहोस्ते तामसकीलका इति रव्याताः रविशशिगादृश्यंते तेषां फलमर्कवच्चोक्तमिति
॥ २२ ॥ राहोर्ग्रहत्वं प्रागुक्तप्रमाणेन भंग्यंतरेण दृढयति उपजाति कायः पर्वगो ग्रहणगोराहुस्तस्य गतिः साक्षान्न दृष्टा किं
त्वनुमानेन ग्रहणक्रद्गगएवेत्यादिना अतोगतिरस्तीत्यनुमानसिद्धं सैव गतिर्ग्रहत्वे महत्प्रमाणं हियस्मात्कारणादेव विधुपा

अ.
७

राम.
४३

तोराहर्विलोमगोमीसदावक्रचारीअस्ति यथा चंद्राकौसदानुलोमगामिनौ तथैवायंसदाविलोमगामीति तथाचभूपालः राहुकैतं
सदावक्रौशीघ्रगौशशिभास्कराविति तस्माद्द्वोराहुरितिप्रतीतः प्रत्ययप्राप्तः सतदाकंप्रथमरुतो नभवतीतिप्रतिभाति प्रतिदिने
स्वचरइत्यादिनायोनरुक्त्वापत्तिः नदिति विद्यतइत्यनेनाध्यासमाप्तिप्रतीतेश्च २३ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवस्त
त्सरात्मजगणेशदेवज्ञविरचितायां विवाहवृंदावनटीकायां विवाहदीपिकायां राहुसत्ताध्यायः सप्तमः ७ अथषडुर्गादिफल
नि विवशुस्तावत्तन्वादिभावानयनं जातकेशास्त्रीयमप्यत्रसौकर्यार्थमाह नवशालिनीवृत्तानि लग्नादर्कवद्रात्रिखंडं

इति श्रीविवाहवृंदावनेराहुसत्ताः ध्यायः सप्तमः ७ अथषडुर्गाध्यायः कृत्वालग्नादर्कवद्रात्रिखंडं भू
योव्यक्षैस्तद्वृत्तिभिर्विलग्नं चक्रार्धेनेतेचतत्कालसंवजाये यातामस्तमध्यान्हलग्ने १ ॥ ६ ॥

त्वानस्यघटीभिर्भूयः पुनर्व्यक्षैर्लग्नं कार्यं तद्यथा लग्नमेवसूर्यप्रकल्प्य अयनांशान्दत्वा तस्माच्चरं कृत्वा रात्रिदलं कार्यं
तमिष्टकालं प्रकल्प्य तस्मात्सायनांशलग्नात् लंकोदयेर्भोग्यादिकं कृत्वा लग्नं कार्यमिति अर्थात् चतुर्थे लग्ने स्यात् तेहलग्नेच
क्रार्धेनेषडान्युनेकार्ये एवंतेतत्काले अस्तमध्यान्हलग्नेक्रमेण जायेयाता उत्पन्ने भवेतां १ लग्नं तु र्याच्चतुर्थलग्नाच्छोध्यं
तुर्यमस्तात्समेललग्नाच्छोध्यं अस्तमध्याह्नमलग्नाच्छोध्यं मध्यमैंद्रीविलग्नच्छोध्यं इंद्रस्येयमैंद्रीपूर्वादिक् तत्रवि
लग्नं तदेवलग्नमित्युच्यते तस्मान्मध्यं शोध्यं शेषाणां चतुर्णामपि पृथक् पृथक् न्यशान् आद्येषु लग्नादिषु हि द्विवारं दद्यात्

वि. हं. एवमुना प्रकारेण भावाः स्युः तद्यथा लग्नं चतुर्थोद्दिशो ध्यतस्य त्र्यंशं लग्ने दत्त्वा द्वितीयभावो भवेत् पुनरपि तमेव त्र्यंशं द्विती-
 टी. यभावे दत्त्वा तृतीयभावो भवेत् सवंतुर्यमस्ताद्वि शो ध्यत त्र्यंशे तुर्योद्दिशो पंचमषष्ठौ भावौ स्तः सवं मष्टमनवमा-
 ४४ दयः सतयोः दलैकं संधिः स्यात् तद्यथा द्वादशभाव लग्नयोरैकं दलं तन्मध्यवर्ती संधिः स्यात् सवं लग्नं द्वितीययोर्द्वितीयनृती-
 ययोरित्यादि २ अथ ग्रहफलानां भावकल्पनवशात् नारतम्यमाह संधौ स्थितो ग्रहो निःफलः शुभफलोऽथ शुभफलोऽपि भा-
 वभागैस्तुल्यखेटः सम्यक् परिपूर्णा भावपंक्तिं भावफलं व्यनक्ति प्रकटयति ददातीति यावत् संधेः सकाशाद्नाधिक्यमाप्तः

लग्नं तुर्योत्तुर्यमस्ताद्वि शो ध्यं मध्यादस्तं मध्यमैर्द्वी विलग्नान् शेषत्र्यंशान् द्विर्द्विराद्येषु दद्यादेवं भावाः संधिरे-
 तदलैकं २ संधौ खेटो निःफलो भावभागैस्तुल्यः सम्यक् भावपंक्तिं व्यनक्ति संधेरूनाधिक्यमाप्नोति गतैष्यवाधी।

नां संदधाति स्वपाकं ३ नां गीकारो भावजानां गुणानां तद्दोषाणां तत्त्वतस्त्यागस्य वा प्राप्तास्वेदगतेष्वभावाधीनां स्व-
 पाकं संदधाति संधेरूनाग्रहोगतभावजं फलं अधिकस्त्वेव भावजं फलं ददातीत्यर्थः तत्पदं पादोर्ध्वमिति त्रैराशिकेन कल्प्य-
 मनेन विधिना यत्र भावे स्थितो ग्रहस्तत्फलं भावजं लग्नराशेः सकाशाद्यावति राशौ स्थितो ग्रहस्तत्फलं स्वाभाविकं ३ अन्तर्गतं
 भेदे सति निर्णयमाह भावेन भावकल्पनायां ये जाना गुणास्तेषां गुणानां गीकारः न स्वाकारतस्माद्भावकल्पनवशाद्येदोषादेषां
 दोषाणां तत्त्वतः सा कल्पेन त्यागस्य वा अत्र प्रथमस्योदाहरणं भावेति स्वाभाविके लग्नान्समः सप्तसप्तः सूर्यो भावव्यक्तौ स।

त्याभावकल्पनया अष्टमंगतोपित्याज्यसव सप्तसप्तयोश्चाः यस्यासौ तथा सतदुक्तं भवति सूर्यः किल सप्तमोदृष्टः अशुभः
 शुभः स्वाभाविकेन सप्तमः सूर्यः यदि भाववशादष्टमो भवेत्तदा सौ शुभोपित्याज्यसव ४ अथ सयुक्तिकं द्वितीयोदाहरणमाह ।
 यस्मात्कारणादोषः पाक्षिकोपि प्रत्याख्येयस्या गुणस्तु यः सम्यग्व्यापी सोऽनुगम्यः अनुसरणीयः सम्यग्व्याप्नोतीति सम्यग्ज्यः
 पी सर्वसंमतः पक्षांतरगतोपि दोषस्त्याज्यो गुणस्तु सर्वसंमत एव ग्राह्य इत्यर्थः तस्मात्कारणात्पंचमोपि भार्गवः अंशे भार्गवेर्गृह
 भावाद्गृह भावभागेभ्यः अधिकः सन् भूत्यै शुभाय न स्यात् अयं भावः पंचमः शुक्रः किल शुभः षष्ठो शुभः भावादुभयतोऽपि संघोत

भावव्यक्तावष्टमत्वं गतोपित्याज्यो लग्नात्सप्तमः सप्तसप्तिः ४ प्रत्याख्येयः पाक्षिकोपीह दोषः सम्यग्व्या
 पी योगुणः सोऽनुगम्यः यस्मादंशेर्गृह भावाधिकः सन् न स्याद्भूत्यै भार्गवः पंचमोपि ५ ॥ ७ ॥ ॥ ॥

दंतवर्तिनोऽंशस्तेतद्भावस्य अतः पूर्वसंधेः सकाशादंशे रधिको ग्रह उत्तरभावस्थितो भवेत् अतः स्वाभाविकेन पंचमः शुक्रो य
 दि भाववशेन षष्ठो भवेत्तथापित्याज्य सवेति अथ लग्नात् द्वितीयाज्ञानं विवक्षुस्तदर्थं तावत्संक्रांतिज्ञानमात्रेण सूर्यज्ञानं लग्ना
 शाज्ञानं चाह ५ अंतर्मध्ये वासराः अंतर्मध्ये वासराः संक्रांत्यो रंतर्वा रास्ते तथा तैर्द्युर्द्युदादिनगणाद्यद्वादि राश्यां दिलब्धं त
 त् मेषादि राशिभिर्भिर्युक्तं भानुः स्यात् तद्यथा संक्रांतिमारभ्य दृष्टदिनपर्यंतं योगतो दिनगणः स पूर्वसंक्रांति मार
 भ्य उत्तरसंक्रांति पर्यंतं ये मध्यवर्तिनो दिवसास्ते र्भक्तः तस्माद्राश्यादियल्लब्धं तत्संक्रांतिवशेन गतराशिभिर्युक्तं रा

वि. चं
टी.
४५अ.
८

श्यादिको भानुः स्यात् अथ लग्नां शतानं भक्ता इति लग्नस्य भुक्ता येन वांशास्ते दिग्भिर्निघ्नारा मर्भक्तास्त्रिंशदंशाभागा भवेयुः तद्यथा
यथोक्तविधिना लग्नशुद्धिं न वांशशुद्धिं च विचार्य अजमृगाननतौलीत्यादिवक्ष्यमाणोक्त्या लग्नादिमंशमारभ्य दृष्टनवांशात्पूर्वं
नवांशाभुक्तास्ते दशघ्नास्त्रिभक्तास्तत्लग्नराश्याधोभागाः स्युरिति राश्यादिलग्नं स्यात् ई अथाभ्यां कालमाह रात्रौ भानुर्भाधयुक्
षड्वाशियुक्तः दिवानु यथा स्थित एव सायनाशः अथ नांशसहितो वारात्रौ च अर्था लग्नं च सायनांशं कार्यं तत्त्वर्कोशाः क्रमेण भुक्त
भोग्याः एथक्स्वोदयघ्नाः त्रिंशद्भक्ताः फलादि स्यात् अथार्द्धितं भोग्यं च तद्यथा तनोर्लग्नस्य भुक्तभागालग्नोदयेन गुणिताः त्रिंशद्

संक्रान्त्यंतर्वासुरैर्यद्युचंदात्त्रयं भानुर्भादिमेषादिमिश्रं भक्तारामैर्लग्नभुक्तानवांशादिग्भिर्निघ्नारास्त्रिंशदं
शा भवेयुः ई रात्रौ भानुर्भाधयुक् सायनांशस्तत्त्वर्कोशाः स्वोदयघ्नाः एथक्ते त्रिंशद्भक्ता भुक्तभोग्याः फलादि
तादृक्कालो मध्यगः स्वोदयादुपः ७ तत्कालार्कन्यूनलग्नांशपिंडो भक्तः पंचशोणिभिर्भुक्तहोराः ॥ ६ ॥

क्ताः फलादिभुक्तं स्यात् एवमर्कस्य भोग्यभागाः अर्कोदयेन गुणितास्त्रिंशद्भक्ताः फलादिकं भोग्यं स्यादिति तादृक्कालः स्वोदयादुपः ७
मध्यगः स्यात् तदिदं दृश्यते सौतादृक् सचासौ कालश्च तादृक्कालः फलादिभुक्तभोग्यकालः स्वोदयेर्मध्यवर्तिभिरुदयैरादृक् ॥ ७ ॥
मध्यगः लग्नार्कयोर्मध्यवर्ती कालः स्यात् ७ अथ लग्नकालमुत्कालग्नान्कालहोरा माह सचासौ कालश्च तत्कालः तत्कालिकः
तेन न्यूनतच्च तत्लग्नं च तस्य अंशाः तेषां पिंडः समूहः पंचशोणिभिः पंचदशभिर्युक्तः भुक्तहोराः स्युः तदीशाः तासां होराणां मी

रान
४५

शाभास्वदादयोचरमारभ्यसंख्यायेरन्गणयेरन् कर्मरिगलिङ्. भास्वानसूर्यः शुक्रः प्रसिद्धः सोमः धः दृष्टश्चन्द्रः शौरः शनिः आर्यो गु-
रुः भौमः प्रसिद्धः ८ अथ पापहोराभंगमाह सौम्यग्रहहोराशुभोपापहोराशुभेति स्पष्टमर्थमिदं च सौम्यवर्गैः अधिकतस्मिन्नेषु
वर्गाधिके लग्ने सति क्रूराः पापहोरामोघाः फलाः स्युः गृहादीन् यद्गुणान्वक्ष्यति तत्र चतुरधिकाः सौम्यवर्गाश्चेत्युक्तदासौम्यवर्ग-
कर्ममिति स्पष्टं किंच वारे रात्र्यां च क्रूराहोरा मोघाः स्युः सौम्यवारे सदा रात्रौ क्रूरवारे सत्यपीत्यर्थः तथा च गर्गः क्रूरवारे क्रूरहोरा-
शस्ता इह मंगले नातिदुष्टाशुभे वारे रात्रौ खल्वप्यफलामतेति वैद्यनाथः न लग्नं सच्चतुर्वर्गदुष्यते कालहोरयेति एतत्संगेन

भास्वच्छुक्रज्ञेदुसौरार्यभौमाः संख्यायेरन्वारतस्तेतदीशाः ८ होराः क्रूराः सौम्यवर्गाधिके सुल्गेने मोघाः
सौम्यवारे च रात्र्या पापारिष्टं निःफलं शक्तिभाजा स्यात् षड्गुणं लग्नं गेसद्गहाणां ९ ॥ ६ ॥

अन्यस्य पापजनितस्याशुभफलस्य भंगमाह पापारिष्टमिति पापारिष्टं पापग्रहजनितमरिष्टं अशुभं निःफलं स्यात् कस्मिन्सति
शक्तिभाजा वलिना सद्गहाणां सौम्यग्रहाणां षड्गुणं लग्नं गेसति ९ एवं कालहोराणां मन्तान्तरमुक्त्वा सर्वसंमतं वक्ष्यन् वदर्थं तावद्वा-
रप्रवृत्तिमाह उपजातिका चरार्धदेशान्तरं च ग्रहगणिते प्रसिद्धं तत्र चरार्धमेव चरमुच्यते देशान्तरयोजनानि स्वचतुर्थ्यां शोमि-
नानित्यलानि स्युः तेषां चरार्धपलानां देशान्तरपलानां च क्रमेण युगवियोगौ कार्यौ कस्मिन्सति याम्योत्तरगोलगे अर्के सति या-
म्यगोले योगः उत्तरगोलगो वियोग इत्यर्थः तत्र योगे सति तैः पलैर्दिनवारकर्तुः प्रवृत्तिरव्युदयात्परापूर्वस्यात् वियोगे सति प-

वि. च. अद्भवेत् अतोदक्षिणगोले सदा पूर्ववार प्रवृत्ति उत्तरगोले पश्चादिति दिनस्य दिवसस्य वारस्य कर्त्ता वारस्येति यावत् इय
 दी. मुक्तावार प्रवृत्तिर संगता वासना वा ह्यत्वात् सप्तर्षि वाराहादिव च न विरोधाच्च तथा हिलं कायां सूर्योदयात् सर्व देशे किल वार
 ४६ प्रवृत्तिः लंकायां यत् क्षितिजं तदन्य देशे उन्मंडलं उत्तरगोले स्वक्षितिजादूर्ध्वमुन्मंडलं दक्षिणे त्वधः तदंतरं चरमेव अत उत्त
 रगोले मध्यरेखायां स्वादयादुपरि चर पलैर्वार प्रवृत्तिः दक्षिणे तु पूर्वमध्यरेखां वदे देशोदययोरंतरं देशांतर पलामितैः पलैः रेखा
 याः पश्चिम देशे ऊर्ध्वमुदयः पूर्व देशे त्वधः अतोनेन विधिना चर देशांतरयोः संस्कारवशादूर्ध्वमधो वा वार प्रवृत्तिरिति अतए
 चरार्ध देशांतर युग्वियोगो क्रमेण यास्योत्तरगोलगे कौ योगे पुरार व्युदयादियोगे पश्चात्प्रवृत्तिर्दिनवारकर्तुः १०

कोक्तं सिद्धांते अर्कोदयादूर्ध्वमधश्चेत्यादि तथा च संहितायां सप्तर्षिभिश्च उत्तरदक्षिण चरदलहीनयुतानाङ्गिकारवे रूदयात् प्राक्पश्चा
 नरं देशांतर योजनस्वाष्टांशके नापीत्यादि अन्यैश्च सौम्ये गोले सवितुरुदयादित्यादि अत उक्तमनेन न होलत्वासेना विरुद्धं सप्त
 र्षिप्रमुखवचनैर्विरुद्धं अथ वक्तव्यमस्य पाठांतरमस्तीति चेन्न यतः सर्वत्राप्ययमेव पाठः अथ च वक्तव्यमस्यार्थांतरमस्तीति चेन्न
 तिचेत्तदपि न उक्तानार्थत्वे सत्यर्थीत संसंभवात् अर्थान्तरं भविष्यति चेद्दिचारयंतु नास्त्येवार्थांतरं अथ वक्तव्यमसौम्य
 रेखायाः पश्चिम देशे निवासी भविष्यति अतस्तेन स्वदेशाभिप्रायेणोदमुक्तमिति तदपि न उत्तरगोले देशांतर पलैर्भ्यो
 नैचरे सति व्यभिचारात् तथा हिनदावयोः संस्कारे क्रियमाणे पश्चिम देशांतरस्यावशेषत्वात्तत्तुल्यैः पलैः पूर्वमेव वार प्र

तृतिर्भाष्या असौ तु वदति वियोगे पश्चादिति अतः कुत्रापि नालं वने सती दं वक्तव्यं अनेन पश्चिमदेशे निवासित्वा स्वदेशा-
भिप्राये रोदमुक्तं यत्र ते रगोले अल्पचरे सति व्यभिचर्यते तत्कदाचित्कृत्वा तेनोपेक्षितमिति मंतव्यं १० अथ होरा नयनं
इह वज्रा वारप्रवेशो द्वारप्रवेश मारभ्य द्विघ्राश्च ता इष्टना ड्यश्च ताभ्यः शरैः पंचभि यल्लब्धं तेन तुल्याः कालहो-
रेशाः स्युः अपि सतां तूद्योतने प्रागुक्तहोराः स्युरता अपि भवन्तीत्यर्थः नासु होरासु संख्यागणना उक्तवत्स्यात् भास्वच्छ-
कज्ञेत्यादिना अनयोर्मतयोः फलितमाह यदीति यद्युभाभ्यां प्रकाराभ्यां क्रूरा होरा भवेत् कुवर्गः पापवर्गाधिक्यच-

द्विघ्रेष्टनाडीशरलब्धतुल्या वारप्रदेशादपि कालहोराः संख्यातवता स्वथयद्युभाभ्यां क्रूरा कुवर्ग-
श्च तदातिदोषः ११ गंडांतेष्वपि वैधृतावुभयतः संक्रांतियामहयेयामार्धव्यतिपातविष्टिकुलि-

तदातिदोषो महादोषो भवेत् तदा तल्लग्नं सर्वथा त्याज्यमेवेत्यर्थः ११ अथैतत्प्रसंगेन ॥ कैर्भगं विलग्नं जगुः ॥
न्याश्च महादोषानाह शादूलविक्रीडितं गंडांतानि त्रिविधानि शूलवैधृतवरीयसामित्यादिना बह्व्यमाणानि वैधृतः स-
सविंशो योगः संक्रांतेः सकाशाद्यामहये उभयतः संक्रांति कालात्प्राक्पश्चाच्च षोडशघटिकास्वित्यर्थः यामार्धं अर्धया-
मः स तु शास्त्रांतरोक्तः मनीषिणोर्ध्वप्रहराद्वितीयादित्यादिना व्यतिपातः सप्तदशो योगः विष्टिर्भद्राससमंकरां कुलि-
को नंतरमेवोक्तः स तैर्गंडांतादिदोषैर्भगं विलग्नं जगुर्मुनयः सध्वन्यतमे दोषे सतिलग्नभंगः स्यादित्यर्थः अत्र कुलिक-

श्रु-
८

रामे-
४७

वि-वृ-माहृदि द्यूना इति द्वाभ्यां द्वाभ्यामूनादि द्यूनाः मनवश्चतुर्दश अर्कतः सूर्यमारभ्य कुलिकिनो मुहूर्ता भवंति कुलिको स्तियेषां
टी-ते कुलिकिनः रवौ चतुर्दश मुहूर्ते कुलिकश्च द्वादशे भौमे दशमे इत्यादि निश्चिते ये काः रवौ त्रयोदश च द्वादशे द्वादशे इत्यादि
४७ दिनस्य रात्रेर्वापंचदशांशो मुहूर्तः प्रसिद्धः अथैनत्संगेन अन्येषां वारादिदोषाणां विषयमाह न्याज्या इति ये मयान्न उक्ता
दोषाः तेभ्यः परे ये तिथ्युद्वारजा दोषाः रवशादीन् विना न्याज्याः आदिशब्देन हूणवंगानाग्रहणं तिथिश्च उडुश्च वारश्च तेभ्यो
जातास्ते तथा तत्र तिथिजादग्ध तिथ्यादयः नक्षत्रजा उपग्रहादयः वारजाः कंदेक कालवेलादयः ते रवशादिष्वेव वर्जनीयाना

दि द्यूना मनवोर्कतः कुलिकिनो ये कामुहूर्ता निश्चित्या ज्यास्तिथ्युद्वारजाश्च न परे दोषाः रवशादीन् विना
१२। राश्यंशाः राशिभूगुणेषु हतास्तिथ्यभ्रभूदिकृशरैर्भक्ता भार्धदकाणेन ददिन कङ्गा गगृहं

न्यत्रेत्यतो न्नोक्ता इति ये त्वत्रोक्तास्ते सर्वदेशे न्याज्या इत्यर्थः उक्तं च तिथ्युदुदिनपतिजाता योगाग्राह्यास्तु हूण रवशां यस्य यत्
गद न्यादियद्वा तिथिश्च उडु च तिथ्युदु तिथ्युदु च वारश्च तिथ्युदु वाराः तेभ्यो जातास्ते तथा तिथिवारजा नक्षत्रवारजाश्चेत्यर्थः उ
क्तं चे श्रीपतिना विरुद्धयोगास्तिथिचारजाता इत्यादि तिथिचारजाः संवर्तकादयः उडुवारजाः मृत्युयोगकालदंडादयः तत्र के मृत्यु
योगं सर्वदेशे त्यजेति तद्वाक्यं च सर्वदा सर्वदेशेषु मृत्युयोगं विवर्जयेदिति १२ अथ लघुषड्वर्ग शुद्धिमाह शादूलविक्रीडितं रा
शेः अंशाः राश्यंशाः राशिभुक्तांशाः राशीन्सत्यज्य अंशाग्राह्या इत्यर्थः ते चतुर्षु स्थानेषु क्रमेण राशीभूगुणेषु हताः १।१।३।

ई सणेहौशेषास्यशः निष्यभभूदिकुशैर्भक्ताः १५। १०। १०। ५॥ अभ्रभुवोदशशेषाः प्रसिद्धाः लब्धानिभार्धादयोवर्गाः स्युः
 भाधं होरादृक्काणोद्रेष्काणः नंददिनकृद्भागो नवांशद्वादशांशौ सचंचत्वारोवर्गाः यस्य गृहस्य यद्गृहं तत्तस्यैव अयमेको गृहा
 रव्यः अथ त्रिंशोशः समराशौ सितो दीनां पंचादयस्त्रिंशोशः त्रिंशतः पूरणास्त्रिंशः शतं तं विंशतेऽतिष्ठति डप्रत्ययः त्रिंशाश्चतै
 अंशाश्च त्रिंशाशः तद्यथा समराशावाद्याः पंचभागाः शुक्रस्य ततः सप्तबुधस्य ततोष्टौ गुरोः ततः पंचशनेः ततः पंचभौमस्येति ओ
 जर्क्षेषु विषमराशिषु व्युत्क्रमात् भागानामधिपतीनां च तद्यथा आद्याः पंचभौमस्येति ओजर्क्षेषु विषराशिषु व्युत्क्रमात्

त्रिंशोशः सितसौम्यजीवरविज ह्माजन्मनां व्युत्क्रमादोजर्क्षेषु शराश्च संयमरुतः पंचेति षड्गुणिका १३॥

कुजकवीदुजचंद्रवीदुजाः सितकुजे ज्ययमार्के जसूरयः भवनपालवपाश्च तदादयस्त्वजमृगाननतौलि

भागानामधिपतीनां च तद्यथा आद्याः पंचभौमस्य ततः पंचशनेः ततोष्टौ गुरोः ततः सप्तबुधस्य ततः पंचशु
 क्रस्येति अत्र सितो दीनामेवोत्क्रम इति न व्याख्येयं गर्गादिव च न विरोधात् इतीयं षड्गुणिका स्यात् षण्णां वर्गाणां समाहारः
 षड्गुणिका सैव षड्गुणिका १३ अथ सौम्यपापवर्गज्ञानाय राश्यधिपानाह द्रुतविलंबितं कुजादयो भवनपाराश्यधिपाः स्युः मेषादी
 नां द्वादशराशीनां कुजादयो द्वादशक्रमेणाधिपाः स्युरित्यर्थः सवंगृहीधीशाः अथ नवांशस्य सते लवपानवांशपतयश्च स्युः
 नवांशराशेरप्यधिपाः स्युरित्यर्थः तमेव नवांशराशिमाह तदादय इति तस्य नवांशस्योदयः प्रथमाः अजमृगाननतौलि

वि. सं.
टी.
४८

कुलीरकाःस्युःमेषराशौप्रथमनवांशोमेषएववृषेमकरःमिथुनेतौलीःकर्केकर्कटएवएवंपुनःसिंहेमेषःकन्यायांमकरइ
त्यादि एवंप्रथमनवांशंज्ञात्वातमारभ्यप्रागानीतभुक्तनवांशान्गणयित्वावर्तमानोनवांशराशिःस्यात्तदधिपोनवां
शाधिपतिरिति १४ अथहोरादीनाह वसंततिलका समेसमराशौअङ्गरवगयोर्होरेस्तःअङ्गश्चंद्रःरवगःसूर्यःरवगःपूषा
गभस्तिमानित्यभिधानात् विषमेषराशौक्रमेराहोरेरतःप्रागानीतलब्धवशात्समेराशौप्रथमा होराचंद्रस्यद्वितीयासूर्यस्य
विषमेप्रथमासूर्यस्यद्वितीयेदोरित्यर्थः अथद्रेक्काणाधीशाःद्रेक्काणांकाइतिस्वगृहात्प्रथमपंचनवेष्वराणांद्रेक्काणाःस्युः

अ.
८

राम.
४८

होरेसमेङ्गरवगयोर्विषमेरवीहोर्द्रेक्काणकाःप्रथमपंचनवेष्वराणां स्युर्द्वादशांशपतयःस्वगृहा
च्छुभानिभानिग्रहाश्चनिजमित्रशुभांशभाजः १५ भजेतभुक्त्यंतरभुक्तियोगैः ॥ ॥

नद्यथायदाभूत्यलब्धतदाप्रथमोवर्तमानःयदासकंतदाद्वितीयइत्यादि अनेनविधिनाप्रथमोद्रेक्काणोराश्याधिपस्यैव।
द्वितीयस्तस्माद्राशेःपंचमाधिपस्यतृतीयोनवमराश्याधिपस्येति अथद्वादशांशःस्वगृहात्द्वादशांशपतयःस्युःस्वीयलब्धव
शातद्रेक्काणवत् त्रिंशांशानांस्वामिनएवोक्ताःसंवषडुर्गाधीशाउक्ताःअथेषांशुभत्वमाह शुभानीतिशुभानांसौम्यग्रहाराणां
भानिराशयःशुभानिस्युःयदुर्गस्यराशेरधिपःशुभःसर्वगःशुभःस्यादित्यर्थःनकेवलंराशिःकिंतुग्रहाश्चनिजमित्रशुभांश
जःशुभःनिजश्चमित्रचशुभश्चतेषामंशोनवांशःतंभजंतिनेतथास्वसुहृच्छुभानांनवांशस्थिताइत्यर्थःवर्गराशेरप्यधि

पः एवंविधस्तदैववर्गः शुभरतिभावः १५ अथनिष्ठ्यादीनांसंधिकालमाह उपजातिकाषष्टिगुणान्गुणाग्नीन् पृथक्पृथक्
भुक्त्यन्तरभुक्तियोगैः भजेत्क्रमेणतिथीभयोगांतरनाड्यः स्युः भुक्त्यन्तरं च भुक्तिश्चभुक्तियोगश्चेततथा चंद्रार्कयोर्भुक्त्यन्तरभु
क्तिश्चंद्रस्यवयोगश्चंद्रार्कभुक्तियोगः तद्यथात्रयस्त्रिंशत्तंषष्ठासंगुण्यत्रिधासंस्थाप्यक्रमेणचंद्रार्कभुक्त्यन्तरेणचंद्रभुक्त्याच
ंद्रार्कभुक्तियोगेनचविभज्यति थिनसत्रयोगानांसंधिनाड्यः स्युरित्यर्थः तिथिशब्दस्य स्त्रीलिंगेपिसत्त्वात्कृदिकारात् डीषिकृतेति
थीतिसिद्धं उक्तंचसिद्धंते शशितनुविकलाभ्यदति एताएवमध्यगत्या आनीयवक्ष्यति नक्षत्रयोगेत्यादिना चंद्रार्कयोः संक्र

पृथक्पृथक्षष्टिगुणान्गुणाग्नीन् तिथीभयोगांतरनाड्यद्वंदोः पुण्यारवेः पुण्यतमास्त्विमास्युः १६

कुजादिकानामपि विंवल्लिमाः खषड्गुणाः स्वस्वजवेन भाज्याः

मणकालमाह इंदोरितिद्विमान्यनेनैवप्रकारेणसाधिता
अंतरनाड्यः इंदोः पुण्यारवेस्तुपुण्यतमाः स्युः सतदुक्तं भवतिरवे चंद्रस्यापि विंवल्लिमाः अतो नयैवरीत्यात्रयस्त्रिंशत्तंषष्ठा
संगुण्यस्वस्वगत्याविभज्य अंतरकालः स्यात् सचंद्रस्यपुण्यः रवेस्त्वतिशशितपुण्यः अयंकालो नक्षत्रयोगाशयोर्वा अंतराले भवेत्
संक्रमेणकाल इत्यर्थः १६ अथभौमादीनामपिसंक्रमणकालमाह उपजातिकाकुजादिकानां भौमादीनामपि प्रागुक्ता विंवल्लि
माः खषड्गुणाः स्वस्वजवेन स्वस्वगत्या भाज्याः संक्रमणांतराल कालो नाड्यादिको भवेत् अत्र विंवल्लिमा मध्यान्येवोक्तानितेभ्यः
कृतोयंसंक्रमणकालः सोपि मध्यो भवेत् तत्स्फुट भुक्तिविं वैः स्फुटः स्यात् तेषां भौमादीनां ग्रहगणितोक्त्या स्फुटभुक्तिभिः स्फुटविं

श्रु.

राम.
४९

वि. चैश्चस्फुटकालः स्यात् राधासंधिकालादीनामर्धतदन्तादभयत्रेत्यर्थसिद्धं १७ अथक्रत्वादिसंधीन्विबधुः क्रत्वानयनं तावदा
दी. ४ उपजातिका एकगृहाधिकस्य एकराशियुक्तस्य सायनांशस्य अयमांश सहितस्य रवेर्यदंशं दंभामसमूहो भवेत् तदा
४९ शिद्वयभागैः षष्ठिभिस्तृभक्तयल्लब्धतेव संतादसंतमारभ्य क्रतवो भवन्ति मृगादि राशिद्वयभोगादित्युक्त्यामीनादौ वसं
तारंभः अत उक्तं एकगृहाधिकस्येति यावद्भिरंशैरयनं च्युतिः स्यादित्युक्तत्वात् सायनस्येत्युक्तं एवं केचिद्वत्त्वनादीनि सा
यनादीदिच्छन्ति तदभिप्रायेणोदमुक्तं केचित्तु केवलं देव उभयादपि केचित्कालनिर्णयकारादयः १८ अथक्रत्वादीनां संधिः

नाड्यादिकः संक्रमणान्तरालं कालः स्फुटस्तत्स्फुटभुक्तिर्विवैः १७ रवेर्भवेदेकगृहाधिकस्य यदंशं
दंखलुसायमस्य यदत्र राशिद्वयभागतश्च लब्धं वसंतादतवो भवन्ति १८ तत्संध्ययोर्गांगघटीसमाः
स्युद्धि संगुणाश्च द्विषुवायनीयाः ससंधिसंधिः खलुयत्र शेषः शून्यं भवेदेषविशेषपुण्यः ॥ १९ ॥

कालमाह तेषां क्रतूनां संधयः अंगंगघटीसमाः षट्षष्टिघटिका तुल्याः स्युः तदन्तास्त्रयस्त्रिंशद्घटिकाः पूर्वपश्चाच्चेत्यर्थः च
द्विषुवायनीयास्तु द्विसंगुणाः द्वात्रिंशदधिकशतघटिका इत्यर्थः विषुवं च अयनं च विषुवायने तयोरिमा विषुवायनीयाः वि
षुवं मेषतुलासंक्रमौ अयनं कर्कटमकरसंक्रमौ तत्पूर्वपश्चाच्च षष्टिघटिका इत्यर्थः यत्र काले शेषशून्यं भवेत् राशिद्वयभाग
तदभिहितक्रियमारोयदाशून्यं शेषं भवेत् एकस्यानोन्यस्यादिरित्यर्थः ससंधिसंधिर्भवेत् संधेरपिसंधिः संधिसंधिः सषका

लोविशेषपुण्यः अतिशयितपुण्यः अत्रसंधिसंधिः पुण्योविशेषग्रहणात्संधिकालेसाधारणपुण्यमस्तीति सूचितं १९ अथैषां संधीनां
फलमाह उपजातिकासंधौ निधिनस्रत्रादिसंधिकाले पुरंध्रीस्त्रीशोकं सति प्राप्नोति यदिसंधिसंधिस्तदा पुरंध्रीवध्यामृतप्रजावा भवे
त् अथैतत्प्रसंगेन मध्यरात्रसंधिकालयोः फलमाह वदन्तीति निशीथमध्यंदिनसंधिषु ऊढा विवाहितां क्रतुनाविमूढां आर्तव
हितां वा तस्यामुनयो वदन्ति वत्सस्यापत्यानि वा तस्याः निशीथोर्द्धरात्रः मध्यंदिनस्येति मध्यंदिने तेषां संधयः न त्वयि मरणं मुक्तं ग्रंथांत
रे मूर्तेः कालो निवसति महानिशायां च दिनदले यस्मात् दशपूर्वं दशपरतस्तस्माद्द्वयं निचपलानीति २० अथ मूलादियो

संधौ पुरंध्रीश्च मेति वंध्यामृतप्रजावायदिसंधिः संधिः वदन्ति वा तस्यां क्रतुनाविमूढां निशीथमध्यंदि
नसंधिमूढां २० मूलवैधृतवरीयसां च यत्पंचमेषु च तिथिष्ववांतरे रेवतींद्रफणिभोद्रवंतदप्यागताहि

गसंधीनां विशेषमाह रथोद्धतं मूलश्च वैधृतश्च वरीयांश्च एषां योगानां यत्प्रागागतं अवांतरं ॥ गणमुत्सृजेत्संधीः २१
यच्च पंचमेषु तिथिषु पंचमी दशमी पंचदशीषु यच्च रेवतींद्रफणिभोद्रवंतरे वतीज्येष्ठाश्लेषोद्रवंतदपि आगतां देवांतराहि गणं सु
धीः उत्सृजेत्पृजेत् सतेषां मनादेतत्तुल्यं पूर्वः पश्चाच्चेत्यर्थः सतद्गंडांतसंतं २१ अथ तिथ्यादीनां संधिव्यवहारार्थं मध्या
गत्यानीय पठति वसंततिलका नक्षत्रयोगतिथीनां संधिषु एकानाडिका क्रमेण तिथ्यष्टविंशति पलैः सहिता उभयत्र पू
र्वं पश्चाच्चत्याज्या एकानाडिका पंचदश पलैः सहिता उभयत्र पूर्वं पश्चाच्चत्याज्या एकानाडिका पंचदश पलैः सहिता

वि. चं. नक्षत्रसंधिः अष्टपलैः सहितायोगसंधिः विंशतिपलैः सहितानिथिसंधिरित्यर्थः लग्नसंधिमाह कर्कोलीति कर्कोलिमी अ-
 टी. नतनूनो कर्कचुष्टिकमी नलग्नानां संधिषु दिक्पलानि दशपलानि उभयत्रत्याज्यानि एषां अंतात्पूर्वपश्चाच्चेति शेषाणां
 ५० वृषादेर्लग्नानां विचारेषु संधिषु पंचपंचपलानि उभयत्रत्याज्यानि एष संधिरंशानामपि ज्ञेयः लग्नोपलक्षणात् २२ अथा-
 माससंधिमाह उपजातिका अमावास्या तिथिः पार्श्वयोस्तिथिद्वयेन समंसहसार्द्धं साकं समंसहेत्यमरः चतुर्दशी प्रतिपत्सहि-
 तेत्यर्थः मांगल्येन उपादधाति न धारयति अत्र हेतुमाह लोकमिति यस्मात्कारणात् तत्र तस्मिन् तिथि त्रये लोके पृणश्चंद्रमाः

नक्षत्रयोगतिथिसंधिषु नाडिकैकानिथ्यष्टविंशतिपलैः सहितोभयत्र कर्कोलिमी नतनूनं संधिषु दिक्प-
 लानित्याज्यानि शेषविचारेष्वपि पंचपंच २२ अमातिथिः पार्श्वतिथिद्वयेन समं न मांगल्यमुपादधा-
 तिलोके पृणस्तत्र तिथेः प्रणेता यस्मान् पीयूषवपुर्वपुष्मान् २३

रणयोः कर्त्तरि शः शित्वात् नाल्लोकस्य पृणे इति मुस् तिथेः प्रणेता प्रवर्तकः पीयूषवपुर्मृतशरीरः वपुष्मान् अशस्तं वपुर्य-
 स्यासौ वपुष्मान् नास्ति चतुर्दश्यादिषु कृष्णपक्षे सवंधि स्य चंद्रस्य अस्तंगतत्वादित्यर्थः चंद्रो ह्यमृतकिरणो लोकाप्याय-
 कस्तिथिप्रवर्तक इति अन्ये चंद्रवाल्पत्वात् द्वितीयानिषिद्धा २३ तन्मतं निषेधयन् किंचिदिदं शेषमाह उपजातिका-
 अयं चंद्रमा प्रतिपत्समासौ प्रतिपदं ते उदेति च सामीप्ये ससमी प्रतिपदं ते तत्समीपे धेत्यर्थः दृक्कर्मादि संस्कारवशात्

अ-
 ८
 राम-
 ५०

सउदितश्चंद्रः कशोपिवर्धिष्णुतयाहेतुनाप्रशस्तः वर्धनशीलोवर्धिष्णुः तस्यभावस्तथा यथाशिष्यवर्धमानतयाप्रशस्त
 तेतद्वच्चंद्रोपीत्यर्थः अतोस्यवालत्वदोषोनास्तीतिसूचितं तस्यापि विशेषमाह हीयेति द्विर्गता आपोयस्मिन् तद्दी
 पं तस्मादन्यद्दीपं हीयांतरं तन्नतिष्ठतीति हीयांतरस्थः देशांतरदृष्ट इत्यर्थः देशांतरदृष्टश्चंद्रस्तावद्विफलः तावत्क
 थंयावत्पृथ्वीनयनाध्वनीनोनास्ति पृथ्वी शब्देन तत्रस्थजनालक्ष्यंते तेषांनयनानि पृथ्वीनयनानि देवामध्वामाग
 स्तस्मिन्नलंगच्छतीति पृथ्वीनयनाध्वनीनः अध्वनोयत्वावित्यलंगाम्यर्थे खः आत्मा ध्वानोखेदिति अतः प्रकृतित्वं य

उदेतिचांयंप्रतिपत्समाप्तौकशोपिवर्धिष्णुतयाप्रशस्तः हीयांतरस्थोविफलोपितावद्यावन्नपृथ्वी
 नयनाध्वनीनः २४ नोजन्ममासतिथिभेषुनचाधिकोनेमासेतिथौचपृथुमंगलमामनंतियज्ये
 षुगर्भजमपत्यमुपेतमेतज्येष्ठे महोत्सवभवश्यमियान्नवृद्धिम २५॥

॥ हापृथ्वीनयनाध्वनिर्देनसम
 र्थः पृथ्वीनयनमार्गे समइति एतदुक्तं भवति शास्त्रेणादृष्टश्चंद्रो देशांतरदृष्टदलंकापुरेर्कस्ययदोदयः स्फुटदादिना
 धंयमकोटिपूर्यामित्यादिगोलवासनयाप्रसिद्धं अतः स्वदेशभूमिस्थितैर्यावन्नदृष्टस्तावद्विफल इत्यर्थः अत्रा
 दिनातु अदर्शनेन दोषइति प्रसिद्धमेव २४ अथजन्ममासादीनां निषेधमाह वसंततिलकाजन्मनिमासतिथिभा
 नितेषुजन्ममासिजन्मतिथौजन्मनक्षत्रेवेति पृथुमंगलचौलोपनयनविवाहदिक्केनो आमनंतिनकथयंति नचअ

वि. टी. ५१
धिकोमेमासे अधिमासे सयमासे चेति अधिकोनेति थौचदिनरद्वौदिनस्येवेति ज्येष्ठमासस्य विशेषमाह यज्ज्येष्ठेति यज्ज्येष्ठगर्भज
मपत्यपुत्रः कन्यावातज्ज्येष्ठमासे महोत्सवं चैलोपनयनविवाहादिकं उपेतं प्राप्तं तदवश्यं च द्विर्नर्ह्यात्तन्प्राप्नुयात् ज्येष्ठायत्यस्य ज्ये
ष्ठमासे मंगलं शुभं नैत्यर्थः २५ अथैषां गुणदोषाणां विवेककर्तुः प्रशंसा माह रथोद्धतं इति यदुक्तं गुणा गुणमयं गुणाश्च अगुणा
अगुणा गुणाः तैः प्रचुरं गुणा गुणमयं अतींद्रियदृशो दिव्यद्रष्टारो मुनीश्वराः निरुचिरे निजगदुः विदितजन्मतन्मतः लग्नलग्न
धीः देवविन्कीर्तिभागभवति तच्च तन्मतं अस्य तच्छब्दस्य पूर्वण्यच्छब्देनान्वयः जन्मतन्मतं च जन्मतन्मते येनासौ तथा स

इत्यतींद्रियदृशो निरुचिरे यद्गुणा गुणमयं मुनीश्वराः देवविद्विदितजन्मतन्मतः कीर्तिभागभवतिल
ग्नलग्नधीः २६ इति विवाहवृंदावनलग्नषडुर्माध्यायोऽष्टमः ८ ॥ अथ गोधूलिकाध्यायः प्राचीं कु
कुंमचर्चितामिव दिशं मुक्ताफलस्रग्विणीकौसुभांशुकभासिनीमिव दिशं प्राचेनेसीं दर्शयन् ॥ १ ॥

वैविध्यगुणदोषविचारचतुरोलग्ननिहितैकबुद्धिः कीर्तिमान्भवतीत्यर्थः २६ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेश्वरसोमवत्सरात्मज
गणेशदेवज्ञविरचितायां विवाहवृंदावनदीकायां विवाहदीपिकायां लग्नषडुर्गादिशुद्धधिकारोष्टमोऽध्यायः ८ सवे सर्वलग्ना
नोऽशुद्धिमभिधायेदानीं गोधूलिकलग्नविशेषशुद्धिरारभ्यते तत्र तावत्तस्य कालं दर्शयन् स्वकविताकौशलं दर्शयति शार्दूलविक्री
डिते तावत्पर्यंतं मंगलग्नसुरभीरेणोः कुमार्याः करं पाणिगृह्णतः स्वीकर्तुः पुरुषस्य मंगलं भवति सुरभीणां धेनूनां रेणुः धूलिः

सुरभीरेणुः अंगेषु लग्नाः संसक्ताः सुरभीरेणवो यस्य सा तथा धेनु धूलिधुसराया इत्यर्थः तावत्कथं यावदविः सूर्यः संध्याकुरंगी
दशासहकरग्रहं याति कुरंग्यादगिबदग्यस्याः सा तथा मृगलोचना संध्येव कुरंगीदृक् संध्याकुरंगीदृक् तथा अत्र संध्यासायं संध्येव तत्र
सुरभीरेणुनां संभवात् किं कुर्वन्सन कुंकुमचर्चितामिव प्राचीं दिशं प्रति आत्मानं दर्शयन् इवोत्प्रेष्यायां कुंकुमेन चर्चितामंडितां तां दशैरिषि
जंतव्या हि कर्मकत्वं सायंकाले प्राच्यां कुंकुमसदृशः स्वाभाविकः संध्यारागः स कुंकुममिवैत्युत्प्रेष्या कथं भूतां प्राचीं मुक्ताफल
ग्विणीं मुक्ताफलानां स्तब्धमुक्ताफलहारः सोऽस्ति यस्य सा मुक्ताफलस्रग्विणीतां मत्वर्थी यो विनिः अर्थान्नक्षत्रमालेव मुक्ताफल
स्तब्धकामिव दर्शयन् प्राचेतसीं दिशं मिव प्रचेतसो वरुणस्येयं प्राचेतसीतां प्रतीचीं इव यथार्थे यथा प्राचीतथा प्राचेतसीमि

यावद्यानिकरग्रहं सहरविः संध्याकुरंगीदृशा तावन्मंगलमंगलग्नसुरभीरेणोः करंगुह्यतः १ उत्कर्षा
तर्णकविलोकनवत्सुवल्गात्पीनस्तनोद्धृषितदुर्धरधेनुधूलिः ॥ ९९ ॥ तितेन प्राचीं दिशं प्राचेतसीं च दिशं दर्शयन्नि
तिभावः कथं भूतां प्राचेतसीं कौसुमां शुक्रमासिनीं कुसुंभ्याः पुष्याणिकुसुंभानि तैरतं कौसुंभं तच्च तदंशुकं च तेन भासते सा दृष्ट्या अर्थ
संध्यारागस्य कौसुमांशुकमिति यद्वा कौसुमांशुकमिव भासते सा तथा यावत्सायं संध्याकाले सतादृशः संध्यारागः सुरभीरेणव
श्च दृश्यन्ते तावत्काले करग्रहकर्तुर्मंगलं स्यादिति तात्पर्यार्थः १ अथ गोधूलिकप्रशंसां तदधिकारिणश्चाह वसंततिलका पंच
श्लोकाः उद्धूर्वाकरो येष्वांते उत्कर्षाः ते च ते तर्णकाश्च तर्णकावत्साः तेषां विलोकनं तेन वल्गावः शोभमानाः वल्गातिता वल्गात्यः

अ-
८

वि. ८. बलानंगतिविशेषः पीनामां सलास्तनायासां ता पीनस्तनाः उदुत्कर्षणहृषिताः संतुष्टा उदुषिताः हृषेर्निष्ठायां वेदुत्वेदुःखेन ध-
टी. ५२. र्नुं शक्यं तेनाः दुर्धराः उत्कर्षणार्णक विलोकनेन बलावश्रता वलान्यः पीनस्तना उदुषिताः दुर्धराश्च ता धेनवश्च ता सोधूलय-
स्तास्तथाताः कर्मगोधूलिकं लग्नं कर्तुं गोप एथ गजनानां सृजत्युत्पादयति ददातीत्यर्थः गवां धूलयस्तत्र भवंत दूषलक्षितका-
ले जातं लग्नं तद्गोधूलिकं गोपाः पशुपालकाः एथ गजाहीनवर्णाः गोपादीनां गोधूलिकलगेन सविविधधेन वै भवंतीति भा-
वः अस्य प्राशस्त्यमाह दोषैरितिकथं भूतलग्नं अन्यैर्महद्भिर्दोषैः अनूनं सहितमपि अयं भावः गोधूलिकलग्ने सदा सस-

गोधूलिकं सृजति गोप एथ गजनानां दोषैर्महद्भिर्पिलग्नमनूनमन्यैः २ गोधूलिकेऽपि विधुमष्टमष

ष्टमूर्तिर्यस्मोचयंति तदयं स्वरुचिप्रपंचः ॥ ९९ मः सूर्योऽस्येव अयं महादोषः मदनमूर्तिशयद्रुतत्वात् एतदन्त्ये

महादोषैरष्टमभौमादिभिः सहितमपिलग्नं शुभं भवेदिति यद्येवं तर्हि केचित्पञ्चाष्टमचंद्रे सतिलग्नस्य भंगमाहुस्तन्निरस्य-
ति २ ॥ गोधूलिकेऽपि अष्टमषष्टमूर्तिविधुं यत्केचिन्मोचयंति त्याजयंति तन्नस्मात्कारणादयं स्वरुचिप्रपंचः अष्टमं च द-
च अष्टमषष्ठतयोर्मूर्तिर्देहोयस्यासौ तथा अष्टमषष्ठस्थित इत्यर्थः तद्वा कंच जामित्रं न विचिंतयेद्ब्रह्मयुतमित्यादि हित्वा
चंद्रमसं षडष्टमगते गोधूलिकं शस्यते इति अयं स्वरुचिः स्वस्याभिरुचिः प्रपंचो विस्तारः यद्वा स्वरुच्या कृत्वा प्रपंचो व्य-
मोहनं जनानां तस्मात्कुतः यस्मादिदं गोधूलिकं विवाहधिष्ण्यैः सह पंचांगशुद्धिमयमेव पंचांगशुद्धा प्रधानं पंचांगम्

ग-
५२

शुद्धिमयंगो धूलिके विवाहनसूत्रेषु सत्सु पंचांगशुद्धिरेव मुख्यं न त्वन्यत् लग्नशुद्ध्यादिकमिति पंचांगादीनि तिथ्यादीनि प्रसि-
 द्धानि तेषां शुद्धिः स्वाभाविकदोषविरहः यथारोहिण्यादिषु विवाहे हितत्वात् तर्हि विवाहधिष्यैरितियौ नरुत्तं तन्न सूत्रस्य प्राधा-
 न्यात् उक्तधिष्यमधिकृत्य पंचांगशुद्धिर्विलोक्येत्यर्थः सतदग्रे प्रपंचयिष्यामः सतत्कथं यस्मात्कारणादिदंगो धूलिकं सतते नि-
 त्यं अस्तगते सप्तमगते पतंगे सूर्ये सति भवेत् सतादृशे महादोषे गृहीते सति किं त्वन्येषां चंद्रादय इति भावः ३ नैवेद्यं भूषणं
 भौमादयोऽपि निराकृताः किंच ३ इहास्मिन् गोधूलिके अंशे नवांशः स्वभर्त्रा स्वस्वामिना दृष्टयुतो नास्तु लग्नं च स्वभर्त्रा दृष्टयुतमा

पंचांगशुद्धिमयमेव विवाहधिष्यैर्यस्मादिदं सततमस्तगते पतंगे ३ नांशे न लग्नमिह दृष्टयुतं स्वभर्त्रा
 नाकारसौरतमसामपि संगमंगः किंच द्रचारभयमेकमिहास्तु किंचिन्नान्नप्रमाणवचनं किमपि श्रुतं

अकारसौरतमसामपि संगमंगः सोऽपि नास्तु एवं सत्येकं चंद्रचारभयं किमस्तु चंद्रस्य चारस्तस्मा-
 द्द्रूपं हित्वा चंद्रमसं षष्ठाष्टमगतमिति सतदेकं कथमस्त्विति अपितु तदपि नास्तु न त्वन्नागमस्य प्रमाणमिति चेत्तत्राह किंचे-
 ति किंच अन्यच्च अत्रास्मिन् चंद्रचारविषये वोयुष्माकं प्रमाणवचनं किमपि न श्रुतं अस्मिन् विषये यद्वाक्यं प्रमाणीकर्तव्यं
 तादृशं महर्षि संमतं वा कं नास्तीति भावः ४ तर्हि न किं विलोक्यमिति आह तद्गोधूलिकं शनौ शनिवारे सार्कं कार्यं दृश्ये रवौ
 सतीति चित्रशिरवंडिनः सूनौ गुरुवारे विरविकार्यं विगतोरविर्यस्मिन् न हिरवि अस्तगते रवे सतीति कस्मात् कुलिकयाम

वि. वृ. ५३. दलोपलंभात् कुलिकश्च यामदलं च तयोरूपलंभः प्राप्तिः शनौ हिरत्रौ प्रथममुहूर्ते कुलिकः अतः सार्कं गुरौ तु अष्टमयामार्धं
 अतो विरवीतिकेवलमिदमेव पंचांगमध्ये वारदोषसद्भावात् न त्वन्यदिति सतत् किं तत्राह प्रायेणेति संकरेण जाति संकरेण भ
 वंतिते संकरभुवः ते पांहीनवर्णानां करपीडनं प्रायेण बाहुल्येन अशुभस्यैव सत्कूरक्षणेषु शुभकृत्यात् ऋक्षं च पक्षश्वं ऋ
 क्षपक्षौ अशुभौ च तौ ऋक्षपक्षौ च तौ तथा क्रूरश्चासौ क्षणश्च तथा अशुभस्यैव सत्क्रूरक्षणश्चेतथा सतदुपलक्षणा
 दृष्टवारयोगादिष्वपि एष्वपि विहीनवर्णानां पाणिपीडनं शुभं किंपुनः पंचांगमुद्धाविति भावः तथा च शैलकः अंत्या
 नामशुभस्यैव इत्यादि ५ यदुक्तं सार्कं मित्यादितत्परिमाणमाह अत्रास्मिन् गोधूलिके यस्मात्कारणादुभयत्र अर्धास्त

सार्कं शनौ विरविचित्रशिरं वडिसूनो तत्केवलं कुलिकयामदलोपलंभात् प्रायेण संकरभुवामशुभस्यैव

मया आगपश्चाच्च घटिकादलमिष्टमाहुः तत्र स्मात्कारणादं वरमणेः ॥ सत्क्रूरक्षणेषु शुभकृत्यं करपीडनं स्यात्
 सूर्यस्य अर्धविंवोपिकालो न ग्राह्यः अर्धविंवकाले यस्मिन् स तथा तर्हि तद्वाचकवाक्यानां अधोदिते धीस्ते निःसूर्ये विवेद
 शंगत इत्यादीनां गतिमाह कालार्गलेति इयंतपनार्धविंववेलाव्यवस्थितिः कालार्गलानियतये मुनिभिः रचयौ वभूवे अ
 रचिणिजंताद्रचतेः कर्मणिलिटि भुवोनु प्रयोगः तपनस्य अर्धविंवतस्य वेलाकालः तस्य व्यवस्थिति रवस्थानं काल
 स्य अर्गलात् तस्या नियतिर्नियमः इयमर्धविंवात्मिका वेलाव्यवस्थितिः कालमध्यनियमा यरचिता किंतु तत्पूर्वत

त्वश्चाच्च कालान्तरमस्ति अर्धघटिकात्मवाक्यान्तरदर्शनादिति भावः तथाचाहुः दिनांते सूर्यविंवार्य पूर्वपश्चाद्दृष्टं कालार्गलेखे
 लायां धात्रोद्वाहाय निर्मितेति अत्र गोधूलिकेपिविधुमष्टमषष्ठेत्यादियदुक्तं ग्रंथे कृतातत्सम्यग्विचारपदवीनाधिरोहति तथाहियदु
 कोत्रहेतुः पंचांगशुद्धिमयमेव विवाधिष्ण्ये रित्यादिना तत्र पृच्छते केयं पंचांगशुद्धिरिति पंचांगानि तिथ्यादीनि प्रसिद्धानि नारद
 सिद्धादिभिः पंचांगशुद्धिविरहदोषस्त्वाद्यः इत्यादिना महादोषप्रकरणेभिहितानि तेषां शुद्धिर्दोषविरहः दोषोद्दिष्टः प्रकृतितः
 गंतुकश्चेति यस्मिन्कर्मणि यदभिहितं न तिथ्यादिकं तस्मिन्प्राकृतिको दोषः यथा विवाहे दर्शयति पातभरण्यादौ आगंतुको
 हाधिजनितः यथा तिथौ दग्धत्वं नक्षत्रे पापवेधादिकमिति अतः पंचांगानां प्राकृतिकदोषस्य वा त्रशुद्धिः नत्वा गंतुकदोषावर

अत्रोभयत्र घटिकादलमिष्टमाहुर्ग्राह्यस्तदं वरमणोरपि नार्धविंशः ॥

हः तस्य योगकरणायोरनभिधानात् अपि च शुद्धिशब्देन आगंतुकदोषविरहे उच्यमाने वारदोषः खार्जूरिकसमांघ्रिभमित्या
 दिनारदादिपठितेषु दोषेषु यौनरुक्त्यापत्तिः एकविंशतिपरिगणनाया असंभवश्च तस्मात्पंचांगानां प्राकृतिकदोषविरहस्य
 शुद्धिरिति स्थितं अतएव विधाया पंचांगशुद्धिस्तन्मयमेव गोधूलिकं इत्युक्तं भवति उत यदीदृशं ब्रूषे पंचांगशुद्धिमयमेव विवा
 ह धिष्ण्ये रिति वदतो यमाशयः विवाहविहितं नक्षत्रे सति पंचांगानां ग्रहादिजनितदोषाभावलक्षणा शुद्धिर्विवक्षिता तद
 पिनयोगकरणायोस्तस्यासंभवात् यथा संभवमिति चेन्न दपिन पंचपदस्यैव यथ्यात् अतः शुद्धिशब्देन प्राकृतिकदोषाभावः

वि. ८. स्वीकर्तव्यस्तर्हि पंचांगमुद्धिवाह्यैः सार्धं शनावित्यादिना कुलिका ध्यामौक्यं त्यज्येते वारदोषादिति चेत्तत्र नारदवसिष्ठा- अ-
 दी. दिभिः पंचांगमुद्धि विरह इत्यादि पठित दोषेषु वारदोषस्य पृथग्ग्रहणात् तर्हि कुलिकं क्रांतिसाम्यं चेत्त्यागमबलात् कुलिका ९
 ५५ ध्यामौक्यं त्यजेते यद्येवं षष्ठाष्टमचंद्रेण किमपराद्धं सोऽप्यागमबलात् त्यज्यते नात्र प्रमाणवचनं किमपि श्रुतमपि चेत्तदपि न य-
 त आगमप्रमाणवाक्यानि संत्येव षष्ठेष्टमे मूर्तिगते च चंद्रेण गोधूलिके मृत्युमुपैतिकन्या कुजेष्टमे मूर्तिगते श्वारस्य नाश-
 प्रवदंति गर्गाः धिष्यं क्रूरपुतं न्याज्यमूर्तौ षष्ठाष्टमे चंद्रं कुजं रंध्रास्तलग्रगं विनारंध्रं शुभैर्भुक्तं गोधूलं शुभदं भवेदित्यादीनि एता-
 न्येव बहुसंमतानीति चेत्तदपि न प्रत्याख्येयः पाक्षिकोऽपि ह दोष इत्युक्तत्वात् किमुत बहुक्तेः अतः षष्ठाष्टमचंद्रादयो गोधूलिके।

कालार्गलानियतयेन पनार्धविंशवेलाव्यवस्थितिरियं रचयां वभूव ई इति विवाहचंदावने गोधूलिका
 उक्तदोषास्ते पित्याज्या इति सिद्धं ई इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशदेव ॥ ध्यायोनवमः ॥
 ॥ विरचितायां विवाहचंदावनदीकायां विवाहपिकायां गोधूलिका ध्यायोनवमः ॥ अथ विवाहे मासगोचरे निष्पत्तयः ॥
 ख्यायते तत्रादौ सौरचंद्रमासयोर्विचारमाह मंदाक्रांतायस्मात्कारणाच्चैत्रे मासि शुक्लप्रतिपदिति शौरवेर्वासे सर्वे गगना- राम-
 गतिभिः ख्यादिग्रहैः मेषादौ स्थितैर्भूभुवः स्वः प्रवृत्तिः आसीत् भूभुवः स्वरित्यव्ययानि क्रमेण लोकत्रयवाचकानि तथा ५५
 चोक्तं भूलीकारख्योदशिरोव्यस्य देशात्तस्मात्सौम्योयं भुवः स्वश्च मेरुः इति अतः पृथिवी सप्तलोकत्रयाधिष्ठिता सप्तलोका

नां प्रवृत्तिः प्रथमनिर्माणं सृष्ट्वा भवक्रं क मलोद्भवेनेतिलंकानगर्यामुदयाच्चभानोरिति चयदुक्तं तत्तयोषमासेमृगमुख
गते मकरादिस्थिते भास्वति भास्करे नासीत् तस्मात्कारणात्परिराय विधौ द्वादशमासश्चाद्रमासः श्रेयान् श्रेष्ठ उक्तः अप
भावः लंकायां स्थितिजगतयोर्मेषादिस्थितिचंद्रार्कयोः किल लोकत्रयस्य युगपत्प्रवृत्तिः तत्र चंद्रार्कयोः समतलत्वाच्चा
सादिः स एव मेषगतार्कत्वात्सा एव चैत्रमासः तदानीमादिन्यस्यैव होरा अर्तोर्कवारः इत्यादिसर्वेषामकरादिस्थिते क
टते येनः सौरवर्षमासादेः प्रवृत्तिः संहिताकारैर्मकरादेरेव स्वीकृता उक्तं च मृगादि राशिद्वयभानुभोगादिति अतेश्चंद्रमास

अथ मासगोचरविचाराध्यायः चैत्रे मासि प्रतियदिति थो वासरेर्कस्य सर्वैर्मेषादिस्थेर्गगनगतिभिर्भूम्भु
वः स्वः प्रवृत्तिः एवं यौषेमृगमुखगते भास्वति स्यान् न चासायुक्तः श्रेयान्परिराय विधौ विदुमासो स्तितस्मा

रव्य इति ग्रंथकारोक्तिः नैतच्चतुरस्रं प्रवृत्तिकाले मेषादिगतार्कत्वात्सौरमासस्यापि प्रवृत्तेः साफलकीर्तनायैव वास्तवं तु मेषा
देरेव ग्रहगणिते प्रसिद्धं तथा चोक्तं दिनं सुराणामयनं यदुत्तरमित्यादि किंच प्रवृत्तिकाले चांद्रदिनं वर्षादेरपि प्रवृत्तेस्तस्यापि
मुख्यत्वं कथन्नवक्तव्यं तस्मादनया युक्त्या चांद्रमासस्य श्रेष्ठत्वं वक्तुमनुचितं किंतु युक्त्यंतरसंहितागमवलात् तदुच्यते न सत्रे
ण युक्तः कालः सास्मिन्योर्णमासीतिसंज्ञायामिति च याणि नेरनुशासनात्पौषीत्यादिसंज्ञासौरादौ नोपपद्यते तस्माच्चांद्रमास
एव मुख्य इति अतएवाहनारदोपि यस्मिन्मासे योर्णमासीयेन धिष्येयेन संयुता तन्न सत्राहूयो मासः पौर्णमासी तदाहूया

वि. सं. ५५ तत्पक्षौ शुक्लकृष्णारव्योदेवपि त्र्योचतावुभाविति अभिधानं च पक्षौ पूर्वोपरौ शुक्लकृष्णो मासस्तु तावुभाविति अतएव सि-
 ५५ द्धान्तेषु मासास्तथाचतिथयस्तु हिनाशमाना तद्वि-अतः सौरादौ मासप्रयोगौ गौरावृत्या योजनीय इत्यस्माकं सिद्धान्तः
 तर्हि रवेरवैसारणमुत्तरायणमिति विवाहे सौरमासाः कथमुक्ताः नाषाढप्रभृतिचतुष्टये विवाह इत्यनेन चांद्रमासाग्रंथान्
 रे उक्ताः १ अनयोर्विरोधे सति सयुक्तिकं निर्णयं वक्तुं पूर्वपक्षमाह मंदाक्रांता सुंदरीणामुपयामे विवाहे मृगपुजिमकर
 गते रवौ पौषोनेष्टः मकरगतार्कस्य शुभत्वपि अशुभपौषयोगात्संनष्ट इति भावः ननु विपरीतं कुतो न स्यादित्यत्राह आह

नेष्टः पौषो मृगपुजिरवा वा दतश्चेत्प्रवीणैश्चारुश्चेन्नोप्यजसहचरे भास्करे सुंदरीणां मांडव्याद्यैः
 स्मृतशुभफलस्यास्य किं नोपयामे मीनोपि स्यादविकृतफलः फाल्गुनस्य प्रसंगात् २ ॥ ॥

तद्विप्रवीणैः पंडितं मन्यैः मृगपुजिरवौ पौषश्चेदादतः स्वीकृतः मकरार्कस्य शुभत्वात् तदा चैन्नोपि अजसहचरे नेष्टे
 ते भास्करे सति चारु शुभं स्यात् न चैवमस्ति किंच अस्य प्रसिद्धस्य फाल्गुनस्य मांडव्याद्यैः स्मृतशुभफलस्य प्रसंगात्
 न मीनो मीनगतार्कोपि अविकृतफलः किं न स्यात् अपितु अविकृतफलस्यैव विकृतं फलं यस्यासौ तेषां यथावत्
 लस्येति त्वर्थः शुभस्यापि फाल्गुनस्य योगात् दुष्टोपि मीनो दुष्टफलस्येति भावः न चाप्येवमस्ति एवं सौरप्राधान्यं स्वीकृतं
 रनिष्टद्वयं २ एवं सति सिद्धान्तमाह उपजाति कायदि फाल्गुने शुभो मीनगतार्कस्तदाननिष्ठः चांद्रस्य मुख्यत्वात् सतः

असंगेन व्रतवंधेऽपि निर्णयमाह मेष इति मेषो मेषगता र्कस्तु यदि वैशाखगतस्तदा न निंद्यः मेषे केचन तं न हीत्युत्तरे शुभ
स्यापि मेषस्य शुभवैशाखयोगाच्छुभत्वमिति भावः प्रकृतमाह मध्याश्रितेति मध्याश्रितौ चैत्रमासगतौ हौमीन मेषग
तार्को वपिवर्जनीयो चैत्रस्य दुष्टत्वात् मीनस्तु स्वरूपतएवां शुभः मेषस्तु चैत्रयोगादिति चांद्रस्य मुख्यत्वादिति सर्वत्र
हेतुः इत्यादिवाचां चंद्रादिवक्षिणां युक्तिरियमेव इत्यादिकमुक्तवतां युक्तिरियमुक्तैवेत्यर्थः ३ यदि हि चैत्रे मुख्यत्वं न
दोषयत्कसौ रमाने कथमुक्तमित्याशंकाह शालिनी यदि प्रायोवाहुल्येन सौरमानं विवाहे स्वीकृतं तत्र तदा फलेन न चंद्र

द्वयो न निंद्यो यदि फाल्गुने स्यादजस्तु वैशाखगतो न निंद्यः मध्याश्रितौ द्वावपि वर्जनीयावित्यादि
वाचामियमेव मुक्तिः ३ प्रायः सौरमानमिष्टं विवाहे तत्किं चांद्रे मासमाहुः फलेन यस्मात्सम्यक्
तत्फलाप्तिस्तदैको सौरमासः केवलः किंचिदूनः ४॥ ११ मासं किमाहुः शौनकादयः धनमानपरिभ्रष्टा चै

त्रे चातृसमैथुनात् वसतीत्यादिना यस्मादेतौ सौरचांद्रमासौ विवाहेऽतौ तस्मात्तदैको तयोः सौरचांद्रमासयोरेकत्वे सति फ
लाप्तिः सम्यक् परिपूर्णा स्यात् केवलः सौरमासः चांद्रावेषया किंचिदूनः चांद्रस्य मुख्यत्वादित्यर्थः ४ एवं सौरचांद्रयोर्व
लावलमुक्ता गोचराष्टकवर्गयोर्वलावलमाह रथोद्धतानि ३ योषितो स्त्रीणां गुरुपतंगयोः गुरुसूर्ययो गोचरे शोभने स
ति गोचरविधिना गुरुवलै रविवले च सतीत्यर्थः करग्रहः शुभकरः स्यात् तदत्यये तस्य गोचरवलस्यात्यये अलाभे स

वि. तं. नि अष्टवर्गविधिनागुरुपतंगवले सति मतांतरमाह सूर्यशुद्धि मिति अपरे नृणां पुरुषाणां सूर्यशुद्धिं जगुः न तु गुरुशुद्धिं गोचर
 दी. ५६ विधिना तदलाभे अष्टवर्गविधिनेति उक्तं च प्राक् भानुरप्युपचयेति पुरुषाणां गुरुशुद्धिस्तु व्रतबंधस्य अतो न विवाहे शुद्ध
 दीनां तु व्रतबंधाभावाद् विवाहस्य गुरुशुद्धिः सूर्यशुद्धिश्चेति ५ नन्वन्न गोचरस्य कथं मुख्यत्वं तत्राह जातके अष्टवर्गफल
 मेवास्ति तत्र यच्चंद्राशिफलं तदेव गोचरफलं संहितामुपवितं अतो स्य अष्टवर्गफलस्य परिणयेति मुख्यता किं न स्यात्
 गोचरफलं ह्येकस्माच्चंद्राशौरेव अष्टवर्गफलं त्वष्टराशिभ्यः अतो स्याधिक्यात् परिणयेपित त्वाधान्यं कथं न स्यादिति
 योषितां गुरुपतंगगोचरे शोभने शुभकरः करग्रहः अष्टवर्गविधिना तदत्यये सूर्यशुद्धि मपरे नृणां ज
 गुः ५ अष्टवर्गफलमेव जातके नास्य किं परिणयेपि मुख्यता सत्यमुद्धहमजन्मशास्त्रयोरन्यता मुनि
 भिरेव संस्मरे ईकूरमष्टममरिष्टमिष्टदंससमं शुभमुशंति जन्मनि नेयमुद्धहनरीतिरित्यसावन्नगान्
 भावः सतदधीगीकारेण परिहरति सत्यमिति जातके अष्टवर्गफलं मुख्यमिति मन्यामहे यरि ॥ रपथोरथोद्धतः ॥
 रायेपि मुख्यतेति न सहामहदति कथं उद्धहनजन्मशास्त्रयोः विवाहशास्त्रजन्मशास्त्रयोरन्यता अन्यत्वे मुनिभिरेव सं
 स्मरे स्मृता विवाहशास्त्रस्य जन्मशास्त्रस्य च भेदो मुनिभिरेव स्मृता इति ई अत्रोदाहरणमाह जन्मनि जन्मकाले अष्टमं
 कूरमरिष्टमशुभमुशंति ससमं शुभं शुभग्रहं दृष्टं शुभप्रदमुशंति कांस्तंति मुभयः द्वयमुद्धहनरीतिर्विवाहमार्गे न भवति

अ. १०

राम. ५६

तथाहि जन्मकालेष्टमः क्रूरग्रहो शुभः विवाहे शुभः जन्मकाले सप्तमः शुभग्रहः शुभः विवाहे त्वशुभः अतो न योः शा
स्त्रयोरन्यथात्वं इति हेतोरत्र विवाहे गोचरपथो गोचरमार्गः रथोद्धतरथैरुद्धतः अतिघृष्टः अस्य मार्गो श्लेषः गोचरमा
र्गः पारंपर्यगतः स्फुट इत्यर्थः रथोद्धतं इति छंदसोपि नाम सूचितं ७ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसावन्त
रात्मजगणेशदेवज्ञविरेचितायां विवाहवृंदावने टीकायां विवाहदीपिकायां मासगोचरविचाराध्यायो दशमः ९०
अथ प्रातिस्विकं भावफलमुक्त्वा योगजमाह शालिनीचक्रस्य प्राचि अर्द्धं पश्चादर्द्धं क्रमेण क्रूरक्रूरैः कृत्वा चक्रमि

इति विवाहवृंदावने मासगोचरविचाराध्यायो दशमः १० अथ ग्रहयोगाध्यायः चक्रस्यार्धं प्राचि
पश्चात्क्रमेण क्रूरक्रूरैश्चक्रमित्यामनेति अत्रोढायाः सुभ्रुवः स्वेरिणीत्वे भ्राम्यसुचैश्चक्रवच्चि

तियोगमामनेति मुनयः एतदुक्तं भवति दशमभावभागानारभ्य चतुर्थभावभागपर्यंतं चक्रस्य पूर्वं ॥ तद्वृत्तिः १
र्द्धं चतुर्थभावभागानारभ्य दशमभावभागपर्यंतं पश्चिमाद्धं तत्र चक्रस्य पूर्वार्धं यदा क्रूरग्रहाः पश्चिमार्धे सौम्यास्तदा
चक्रं नाम योगः स्यादिति अस्य फलमाह अत्रेति अत्रयोगोऽुढायाः परिणीतायाः सुभ्रुवः सुष्टुभ्रुवौ यस्याः सा सुभ्रूः त
स्यायोषितश्च तद्वृत्तिः मनोवृत्तिः स्वेरिणीत्वे यौश्चल्यविषये चक्रवदुच्चैर्भा यति चतुर्थे स्वेरिणीप्रोक्ता पंचमं वध
कीस्मृतेति स्मृतिः चतुर्थे चतुर्थे पुरुषोपभोगे यौश्चल्यविषये तस्या मनोवृत्तिरिति तत्र चक्रवद्भूमतीत्यर्थः अयं

सर्वग्रहकृतोयोगः द्रुतविलंबितानि तनुर्लघुनिमीलनमष्टमं तत्रगतैः क्रमेण शुभाशुभैः लग्नस्थैः शुभैरष्टमस्थैः पापग्रहे
रित्यर्थः अयं ध्वज इति योगः इहास्मिन्योगे कृतो हहनावधूः सगुणलाभवतीभवती कृतमुद्धहनेयस्याः सा तथा गुणैः सहव
र्तमानः सगुणः सचासौ लाभश्च सोऽस्यास्तीति सगुणलाभवती पुनः कथं भूतादंगितैः स्वच्छित्तैः हावभावादिति प्रियमनोयमनो
मुखविभ्रमाप्रियस्य भर्तुर्मनः प्रियमनः तस्य यमनमाकर्षणं तत्रोन्मुखः विभ्रमो विलासो यस्य सा तथा विभ्रमो भ्रांतिस्तत्रयेति
विश्वः २ अखिलानि चतानि केन्द्राणि च तेषां सखायस्ते तथा च चतुर्ध्वपिकेन्द्रेषु गतैः खलखेचरैः पापग्रहैः वापि नो मयोगोभा

तनुनिमीलनगैश्च शुभाशुभैर्ध्वज इतीह कृतो हहनावधूः सगुणलाभवतीभवती गतैः प्रियमनोयमनो
मुखविभ्रमा २ अखिलकेन्द्रसखैः खलखेचरैर्भवति वापि रिहायितपुंस्क रा युवतिरुद्भितकांतगृहा

वति इहास्मिन्योगे अपरितपुंस्करा अपरितो दत्तः पुंसेवराय करोययासा ॥ गृहे जनयितुः कुरुते कुरुतोऽसवान् ३ ॥
परिणीतेत्यर्थः युवतिः स्त्री उद्भितकांतगृहासती उद्भितंत्यक्तं कांतगृहं भर्तुर्गृहं ययासा तथा जतयितुः पितुर्गृहे कुरुतोऽसवान्
कुरुते कुत्सितानि कृतानि कुरुतानि कुशब्दाः तेषां मुत्सवा आनंदाः ३ गगनं दशमं तोयं चतुर्थं तपो नवमं तेषु यथा तथं स्थितैः शुभग्र
हैः शंखसंज्ञयोगं भृगुमुनिर्गदति असौ योगः अशममुखं स्वलयति प्रंतिव धातिनिगकरातीत्यर्थः केन परिणयेन कासाय योरुह
च सुखाय योरुहं कमलं न हृच्च सुर्या सा तास्तथा तासां स्त्रीणां कथं भूतानां धनयशोनयशोभितनृश्रियां धनं च यशश्च नयश्च तैः शो

भतेसाधनयशोनयशोभिनी तनोर्वपुषः श्रीः कांतिः तनुश्रीर्धनादिशोभिनी तनुश्रीर्यासांतास्तथा ४ वसंततिलका एकादशे
 कुजरवीसपत्नेशत्रोषष्टेरविजः शनिः विन्नेधनेविधुः तपसिनवमेशेषनभश्चराः कुजरविशनिचंद्रव्यतिरिक्ताश्रेत्सुः तदा
 श्रीवत्सोनामयोगाः सष्ययोगः रूपेणारिक्तारूपरिक्तासौंदर्यहीना तामपि स्त्रियं सुखयतिकथं भूनासौ भाग्येति सौ भाग्यस्य
 भोगः तस्य भरोभारः तस्य भंगिः रचनातयातरंगितानितरंगा जाताः येषु नानितरंगितानितानि अंगानियस्याः सातथा ५ शालि
 नीमूर्तीलगे सौम्याः स्वांत्यराश्योर्दिनीयद्वादशयोर्यथा तथा असौम्याः पापाः कार्मुकनामयोगंकुर्युः अस्मिन् योगे परिणीता कन्य

गगनतोयतयस्सुष्मैर्भृगुर्गदतिशंखमशंसवल्यन्यसौ धनयशोनयशोभितनुश्रियां परिपायेनप
 योरुहचक्षुषां ४ एकादशे कुजरवीरविजः सपत्नेविन्नेविधुस्तपसि शेषनभश्चराश्चेत् श्रीवत्सर
 षसुखयत्यपिरूपरिक्तासौ भाग्यभोगभरभंगितरंगिता गौ ५ सौम्यामूर्ती स्वांत्यराश्योरसौम्याः कुर्युर्योगं
 कार्मुकंकन्यकास्मिन् हत्वाकांतं कांतवेषाविषाद्यैर्वेश्यारामं रं रमीति स्वरत्या ६ ॥९९ कांकांतवेषासतीवे
 श्यारामं रं रमीति अतिशयेन रमतइति रं रमीतियदोलुकवेष्याः रमयंतीति वेश्यारामः वेश्योपभोगीतमप्येषा अतिशयेन र
 मयतीति कयास्वरत्यानि जोपभोगकौशलेन किं कृत्वा विषाद्यैः विषशस्त्रोद्धधनादिभिः कांतं भर्तारहत्वा ६ सूनौपचमेषु
 क्रः दुश्चिक्तेतृतीये सांगिराः सगुरुः गौररश्मिश्चंद्रस्तदांगनाभ्युद्गमश्चेत्स्यात् अंगनाया अभ्युद्गमोभ्युदयः विवाहइति

वि. रं.
टी.
५८
ध

यावत् यद्वा अंगनाभ्युद्गमः कन्यालग्नतदायं आनंदो नामयोगः तेनयोगेन सुंदरी सांद्रसौख्यासांद्रनिविडं सौख्यं यस्याः
 सातथावंशयोः पितृभर्तृवंशयोरा नंदं विस्तृणाति विस्तारयति णिजंतर्भावः ७ पुच्छिताग्राणि ३ व्ययोद्वाटशरिपुः षष्ठं
 हिवुकंचतुर्थं सषुवक्रोभौमः शुक्रः प्रसिद्धः द्युमणिसुतः शनिः सभिः क्रमशः स्थितैः सषकुठारो नामयोगः स्यात् इहा
 स्मिन्कुठारेयोगे परिणीता विटपटले भंडसमूहं विहरति क्रीडते कथं भूता संहतो मारितः स्ववंशो यया सातथा पटव
 रत्नांचले लेखितः अभिसारो यस्याः सातथा असंशमनिसारिणीत्यर्थः कान्तार्थिनी नुयायाति संकेतं साभिसारिकेति

सूक्तौ शुक्रः सांगिरागौररश्मिर्दुश्चिके स्यादंगनाभ्युद्गमश्चेत् आनंदो यं सुंदरी सांद्रसौख्यातेनानंदं वं
 शयोर्विस्तृणाति ७ व्ययारिपु हिवुकेषु वक्रशुक्रद्युमणिसुतैः क्रमशः कुठारसषः इह विहरति संह
 तस्ववंशा विटपटले पटले खिताभिसारा ८ रविकविरविजेंदुभिः क्रमेण व्ययधनषण्णिधनेषु कूर्म

अभिधानात् यद्वा अभिचारेति पाठः अभिचारो व्यभिचारो तत्पाठे व्यभिचारिणीत्यर्थः ८ रविः सूर्यः कविः शु
 क्रः रविजः शनिरिदुश्चंद्रः सभिर्ग्रहैः व्ययोद्वाटशं धनं द्वितीयं षट्षष्ठं निधनमष्टमं सषु यथाक्रमं स्थितैः सषः कूर्मो
 नामयोगः इहा स्मिन्योगे विहितः कृतः करग्रहो यस्याः सातथा परः शतानि गृहाणि भ्रमति शतेभ्यः पराणि परः शता
 नि पारस्करादित्वात्सुट् यद्वा परः शब्दो निपातइति भोजराजः शतेभ्योधिकानीत्यर्थः कया हेतुभूतया भुजिष्य

तया दोषत्वेन भुजिष्याथाभावो भुजिष्यता त्वतलोर्गुणवचनस्येति पुंवद्भावः नियोज्य किं करिष्य भुजिष्य परिचारका इत्यमरः
भवः स कादशं परिभवः षष्ठं विक्रमस्तृतीयं रुभिः स्थानैः शुभणिः सूर्यः मही सुतो भौमः सूर्यस्यापत्यं सौरिः शनिः तैर्यथाक्रमं सनाथै
र्युक्तः कृत्वा दलैंदुर्ध्वं चंद्रो नामयोगः परिणमति परिपाकं प्राप्नोति किं करिष्यन् इंदु मुख्याश्चंद्रवदनायाः स्त्रियः कुलयुगलोद्
निधूर्यतां विधास्यन् करिष्यन् कुलयुगलेपित् कुलं भर्तुं कुलं चेति तस्योद्भूतिरुद्धरणं धुरं वहतीत्यर्थः औपकुंद सिकं १० व्य

इह विहित करग्रहा गृहाणि भ्रमति भुजिष्यतया परः शतानि ९ भवयं परिभवविक्रमैः क्रमेण शुभ
णि मही सुत सौरिभिः सनाथैः परिणमति दलैंदु रिंदु मुख्याः कुलयुगलोद् निधूर्यतां विधास्यन् १०
व्ययनिधनतनूषु मंदचंद्रा रुणकिरणैर्मुसले जगु मुनी द्राः इह वृष्णि कुलांत के कुमारी कुलमारी नच
कापिकार्यसिद्धिः ११

यो हादशं निधनमष्टमं तनूलेगं स्त्रियां मूर्तिस्तनूस्तनुरित्यमरः तेषु यथाक्रमं मंदः शनिः चंद्रः प्रसिद्धः
द्रुः अरुणकिरणः सूर्यः तैः स्थितैः कृत्वा मुसले तैनामयोगं मुनी द्रा जगुः इह स्मिन् वृष्णि कुलांत के योगेः वृष्णा यो यद्वाः तेषां
कुलं तस्यांतकं संहारकं मुशलमित्यर्थः क्रीडद्विर्यादवैः शां वजठरैर्यदेषु ते मुसले तेन मुसलेन यादवा विनष्टा इति भागवत
तादौ प्रसिद्धे अस्मिन् मुसले योगे कुमारी कुलनाशिनी भवति नच कापिकार्यसिद्धिर्भवति केवल कुलनाशिन्येवेत्यर्थः
॥ ११ पुष्यिताग्रं तनूलेगं नवनवमं भवस कादशं तेषु गतैः यथाक्रमं बुधः प्रसिद्धः विबुधार्चितो गुरुः यंगुः शनिः रुभिः

कृत्यागजो नामयोगः स्यात् इहस्मिन्योगेयुवतिः स्त्री अहंकृताहंकारं प्राप्ता सती कृतानिष्पादिताश्च ते अर्थाश्च तान्वितर
तिददति वा इत्यथ वायुवतिः दैवतदैवतत्परा स्यात् दैवतानि च दैवं च दैवतदैवानि तेषु तत्परा देवार्चनरता भाग्यरता चेत्य
र्थः भाग्यवती नित्यावत् १२ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशवदैवज्ञसुतगणेशविरचितायां विवाहवृंदावनदी
कायां विवाहदीपिकायां ग्रहयोगाध्याय सकादशः ११ पूर्वमरिपराक्रमेत्यादिना साधारण्येन ग्रहफलान्युक्तानि अ
धुना प्रतिस्थानं तानि सविशेषाण्याह तत्रादौ लग्नस्थग्रहाणां फलानि शिखरिणीमूर्तौ लग्नस्थितो जीवः मृगदशं स्त्रि

तनुनवभवगैः क्रमेण योगो बुधविवुधार्चितपंगुभिर्गजः स्यात् इह युवतिरहंकृता कृतार्थान्वितरति
दैवतदैवतत्परा वा १२ इति विवाहवृंदावनेग्रहयोगाध्याय सकादशः ११ अथ ग्रहाणां भावकुंड
लिकाध्यायः चिरं जीवां जीवः कविरविरत्नानंगसुभगां शशांकोर्वीपुत्रो यमयुवति पार्श्वप्रणयिनी

यं चिरं जीवां सृजति चिरं जीवतीति चिरं जीवा चिरमित्यव्ययं विभक्तिप्रतिरूपकं कविः शुक्रः अविरत्नानंगसुभगां सृज
ति अविरलो निविडश्चासौ अनंगश्च अनंगो मदनेन सुभगासौ भाग्यवती शशांकश्च उर्वीपुत्रो भौमस्तौ यमयुवति
पार्श्वप्रणयिनी सृजतः यमस्य युवतिः तस्याः पार्श्वसामीप्यं तत्र प्रणयः प्रीतिरस्ति अस्याः सा तथा तां यमलोकका
क्षिणीमित्यर्थः बुधो भर्तुः भक्तां सृजति शनिरपि अशीला दुष्टशीला नयी मूर्तिः सूर्यः शिखरिणीः शस्त्रप्रसिद्धते

आदिर्येषां तानि शिखि शस्त्रादीनि तेभ्यो निधनं यस्याः सा तथा तां १ अथ धनभावस्य एव श्वो वृत्तं धने द्वितीयभावे स्थि-
ताः सितसितांशु जीवेंदुजाः नितान्तधनिनी जनयन्ति सितः शुक्रः सितांशुश्चंद्रः जीवो गुरुः इंदु जीवधः नितान्तः धनं
तदस्य स्याः सा तथा धरानंदनो भौमः रुजादहनदस्युभिर्विधुरितां जनयन्ति रुजारोगः टायं चैव हलतानामिति टाप-
दहनोऽपि र्दस्य वश्चाराः सर्पादयो वा विधुरा वियुक्तो भार्जु हीना न स्या भावो विधुरता वै धन्यं पुंस्त्वं पूर्ववत् अर्का-
त्मजः शनिः सुतेषु पुत्रेष्वपि विषये मितं पंचां मलिनमूर्तिं जनयति मितं पचतीति मितं पचा कृषणामितेन विशखि

बुधो भर्तुर्भक्तां मृगदृशमशीलां शनिरपि त्रयीमूर्तिं मूर्तेः स जति शिखि शस्त्रादिनिधने १ नितान्तं
तधनिनी धने सितसितांशु जीवेंदुजारुजादहनदस्युभिर्विधुरितां धरानंदनः स्युः तेष्वपि मि-
तं पंचां मलिनमूर्तिं मर्कात्मजः स्त्रियं सहजदुर्भगां जनयति द्युतीनां यतिः २ ॥ त्वान्मुम् मलिना

मूर्तिर्यस्याः सा तथा द्युतीनां यतिः सूर्यः सहजदुर्भगां जनयति सहजातं सहजं स्वाभाविकं दुर्भगं अदैवं यस्याः सा तथा
यद्वा सहजै सोदरविषये दुर्भगो यस्याः सा तथा २ अथ तृतीयस्येदुत विलं वितं सहजेतृतीयभावेदुत शनीरविश-
नीवधूं सधनां धनं सहितां कुरुतः सचिवः शक्रसचिवो बृहस्पतिः तनुधनो करोति तनुकृशं धनं यस्याः सा तथा श-
शीचंद्रः सुभगां सुषुभगां भोग्यं यस्याः सा तथा कुजसोमजौ भौमबुधौ सुकृतिनी कुरुतः सुकृतं पुण्यं तदस्य स्याः सा

वि. वृ.
दी.
६०

तथादेवरि पूषनीः शुक्राः देवरिदेवरेनयति प्रापयति देवरगामिनीत्यर्थः देवानोरिषवोदेत्याः तानुपनयते सौदेवरिपूषनीः
दैत्यगुरुः देव इति क्रकारात् समौतुदेवदेवरावित्यभिधानात् ३ अथ चतुर्थस्य प्रहर्षिणी सुखे चतुर्थभावे रविः दारि
द्ये सृजति अवनी सुतो भौमः वरांगव्याघाते वरांगशिरः तस्य व्याघातो भंगः गुरुभृगुजैदुजाः प्रभुत्वं सृजति गुरु
र्वहस्यतिः भृगुजः शुक्रः इंद्रजोबुधः प्रभुत्वं स्वामित्वं अत्राश्रमाः वाल्ये वालत्वे प्रियवियुतिं भर्तुं वियोगं शनिः
स्तनोभः शून्यत्वं स्तनयोर्भः स्तनोभः स्तन्यदुग्धं तस्य शून्यत्वं अभावे सृजति कासां सुवासिनीनां पांठांगमानां चि

अ.
१२

दूनशनीसहजे सधनावधूतनुधना सचिवः सुभगांशशी सुकृतिनीं कुरुतः कुजसोमजौन
यतिदेवरिदेवरिपूषनिः ३ दारिद्य्रविरवनी सुतो वरांगव्याघातं गुरुभृगुजैदुजाः प्रभुत्वं वाल्ये
भ्रुः प्रियवियुतिं शनिं स्तनोभः शून्यत्वं सृजति सुखे सुवासिनीनां ४ सत्युत्रामसुरसुरेज्यसोमपु ॐ
नारिरविरसुत प्रजादिजैद्रः शोकार्तामवनि सुतः सुतस्थरेनिः संताने सततरुजै सृजेत्कुमारीं

रंहीतु सुवासिनीत्यमरः ४ अथ पंचमस्य प्रहर्षिणी असुराश्च सुगश्च असुरसुराः तेषामिज्यौ शुक्रगुरुसोमपुत्रोबुधः
सतेषु तत्स्थाः पंचमभावस्थिताः कुमरीं सत्युत्रां सृजेयुः कुर्युः रविः पुत्रारिं सृजेत् पुत्राणामरिः पुत्रघातिनी हि जैद्र
श्चंद्रो सुत प्रजा सुतेभ्यो न्या असुता सा प्रजायस्याः सा तथा कन्या प्रसूः अवनि सुतो भौमः शोकार्ता शोकेन क्रतायी

राम.
६०

द्वितां रोनिः दूनस्यापत्यं रोनिः संज्ञाने संतति विषये सतत रुजं सततं नित्यं रुकुरोगो यस्यः सा तथा तां सृजेत् ५ अथ
ष्टेष्ट्यो वृत्तं वैरिगः षष्ठभावगः विधुः चारुभुवां चारुवोभुवोयासां ताः तां सो स्त्रीणां निधनं व्यनक्ति प्रकटयति दहा
नीत्यर्थः इंदुजो बुधः परभयं शत्रुभयं भानुमानुमानुवोरश्मयः सन्त्यस्या सौ तथा सूर्यः जयं कुजो भौमः कुशलं स
मश्रुकाद्वैतीत्यर्थः भूः शनिर्विगतवैरतां विगतं वैरयस्याः सा विगतवैरातस्या भावो विगतवैरता प्राग्वत्पुस्त
उशनाश्रुकः सहचरेण मर्त्रा समं साह रिपुत्वं शत्रुत्वं सहचरतीति सहचरः वचसां पतिर्वहस्यतिः भर्त्रारं अजा

विधुर्निधनमिंदुजः परभयं जयं भानुमानुजः कुशलं मर्कभूर्विगतवैरतां वैरगः रिपुत्वमुशनासहं
सहचरेण चारुभुवा व्यनक्ति वचसां पतिः पतिमजातशत्रुश्रुतिं ई बुधो वैध्यामिंदुः प रिचितसं
पत्नी परिभवां गलद्वर्भापंगुः परनरतां दानवगुरुः अवीरामस्तेको गुरुरमरसे वा व्यसनिनीं विवा

तशत्रुश्रुतिं व्यनक्ति शत्रूणां श्रुतिः श्रवणं अजाता शत्रुश्रुतिं हे माहेयः स्त्रियमतिरजस्कां जनयति ७ ॥
यस्या सौ तथा शत्रुरिति श्रवणमपि नास्तीत्यर्थः ई अथ सप्तमेशिस्वरिणी विवाहे विवाहकाले अस्ते सप्तमभावे स्थि
तो बुधः स्त्रियं वैध्यां जनयति इंदुश्चंद्रः परिचितसपत्नी परिभवां सपत्न्याः संवंधी परिभवः पराभवः सपत्नी परिभवः
परिचितः परिरुद्धः सपत्नी परिभवो यस्यः सा तथा पंगुः शनिः गलद्वर्भा गलतश्चरन्तः गर्भा यस्यः सा तथा दान

वि. चं. वगुरुः शुक्रः परनरतां परपुरुषगामिनीं अर्कः सूर्यः अनीरां नास्ति वीरो भर्ता यस्याः सा तथा गुरुः अमरसेवा व्यसनिनीं अम-
 टी. रसेवायां व्यसनं विद्यते यस्याः सा तथा माहेयो भौमः अतिरजस्कां जनयति अतिशयितं रजो यस्याः सा तथा प्रदरव्याधियुक्ता।
 ६१ मित्यर्थः ७ अथाष्टमे मालिनी मृत्युवेषमनि अष्टमभावे सितसितकिरणे ज्याः दुहिणगृहमुखीनास्त्रीणां मरणाय भवन्ति
 सितशुक्रः सितकिरणश्चंद्रः इज्योगुरुः दुहिणो ब्रह्मा तस्य गृहं पद्मं तद्दत्तं सुखं यासां तास्तथा सूर्यसौरी रविशनी अन-
 वरतसुखायुः संपदे भवतः सुखं च आयुश्च संपच्च सुखायुः संपत् द्वे द्वे कत्वं क्रीवत्वं च अनवरतमखंडं तंच तत्सु।

सितसितकिरणे ज्या मृत्युवेषमन्यनवरतसुखायुः संपदे सूर्यसौरी भवन्ति पतिशरीरदोहकद्वेहिणे यो दुहि-
 णगृहमुखीनां यस्मिन् सोऽणिजन्मा ८ शशिसुतगुरुशुक्राः सांद्रसौभाग्यलीलां सरलहसितकांतस्वांतके।

स्वायुः संपत्तसौरोहिण्या अपत्यं रोहिणे यो बुधः पतिशरीरदोहकतस्यात् पत्युः शरीरंतस्य दोहः अयं ॥ लिंकुमारीं ॥
 घातः तं करोतीति तथा सोऽणिजन्मा भौमः यस्मिन् व्याधये भवेत् ८ अथ नवमे मालिनी तपसि नवमभावेशशिसुतगुरुशु-
 क्रः कुमारी सांद्रसौभाग्यलीलां सरलहसितकांतस्वांतके लिंकुर्वेति शशिसुतो बुधः गुरुशुक्रौ प्रसिद्धौ सांद्रं निविडं वत-
 त्सौभाग्यं च तस्य लीला यस्याः सा तथा सरलं कजुतञ्च तद्दत्तं सितं च तत्र तथा कांतस्य भर्तुः स्वांतं मनः कांतस्वांतं सरलहरितं
 नकांतस्वांतके लिः कीडा यस्य संवंधेन सा तथा रविः सुतवक्राः कैतवा कांतशीलां कुर्वन्ति रविः सूर्यः रविसुतः शनिः

वक्रोभौमः कैतवं कपटं तेन आक्रांते युक्तं शीलं यस्याः सा तथा तु हि न रश्मिश्चंद्रः स्त्री सवित्रीं करोति सूते सा सवित्री स्त्रीणां
सवित्री कन्या प्रसूः ९ अथ दशमे मालिनी व्योम्नि दशमभावे शनिः कन्यकां अनियमशौचां रचयति करोति नियमेन रहितं शौ
चं पस्याः सा तथा शुचित्वहीना मित्यर्थः विधुश्चंद्र अन्यकार्यैः परकर्मभिः अतिविधुरांगीं रचयति अतिशयितं विधुराणि विक
लानि अंगानि यस्याः सा तथा वक्रोभौमः शाकिनी डाकिनी सुदृदेवता विशेषः शाकिनी वशाकिनी मांसभक्षिकेत्यर्थः रविः सूर्य
उग्रां अशीलां कोविदो बुधः कर्मणस्तं कर्मणं सुतकर्म विशेषः तज्ज्ञानातीति तथा आर्यशुक्रौ गुरुशुक्रौ अविकृतसुक

रविरविसुतवक्राः कैतवाक्रांतशीलांतपसितुहि न रश्मिः स्त्री सवित्रीं करोति ९ शनिरनियमशौचां कन्यकां
मन्यकार्यै विधुरति विधुरांगीं शाकिनीं व्योम्नि वक्रः रचयति रविरुग्रां कोविदः कर्मणा ज्ञामविकृत सुकृतश्री
मालिनी मार्यशुक्रौ १० सकादशे दशशतां शुमुखाः सुखानिरत्नां वरद्विणभोगभरोन्मुखानि ॥ ६ ॥

त श्रीमालिनीं रचयतः सुकृतं च श्रीश्च सुकृतश्रियौ पुण्यलक्ष्यौ अविकृते पूर्णे च ते सुकृतश्रियौ च ताभ्यां मालते शोभते
सा तथा अत्र मालिनी ति छंदसोपि नाम सूचितं १० वसंततिलकादी घोदग्लोचनयासां तास्तासां स्त्रीणां पाणिग्र
हे सकादशे स्थाने दशशतां शुमुखा दशशतानि अंशवः किरणायस्यासौ तथा समुखमादियेष्वांते सूर्यादयो ग्रहेन्द्राः
रत्नावरद्विणभोगभरोन्मुखानि सुखानि दत्तानि रत्नानि च अंचराणि च द्रविणं च तेष्वां भोगः तस्याभरोभारः तस्मादुन्मु

वि. वं. खानि उदितानि अथ श्लोकावशेषेति अत्रैव ग्रहाणां भावफलेषु बलप्राशस्त्यमाह सर्वेपीति सर्वेपि ग्रहा अवल- अ-
टी- स्थानादिवलहीनाः संतः सर्वं भवनेषु लग्नादि सर्वभावेष्वपि किंचिच्छुभमशुभं वा न दद्युः अर्थो देतत्फलमुक्तं तत्स १२
६२ वलानामेवेति ११ अथ व्यये रुचिरावृत्तं व्ययेद्वा दशे स्थिताः शुभाः बुध गुरुशुक्राः स्त्रियं सहायक कर्षितां रचयंतिकु
र्वेति संश्रया सौव्ययश्च तेन कर्षितां कुशत्वं प्राप्तां शनिः सुरारुचिं सुरायां रुचिर्यस्याः सा तथा दुष्टा विधायं स्यात्तां विधु
श्चंद्रः दुर्विधां विधानं विधादुर्विधां दुष्टकर्म कुजो भौमः अदक्षिणा वयवरुजं अदक्षिणाश्चासाववयवश्च तस्य रुग्णो

पाणिग्रहे ददति दीर्घदशां गृहेन्द्राः सर्वेपि सर्वं भवनेष्ववलानां किंचित् ११ व्यये शुभाः सहायक कर्षितां
शनिः सुरारुचिं रचयति दुर्विधां विधुश्च अदक्षिणा वयवरुजं कुजो रविर्विरूपयत्यतिरुचिरासपि
स्त्रियं १२ इति मुनिजनमतमतनुवितकं प्रतिग्रहचरखेचरोद्दुर्दकं परि विगणय्य विशेषमशेषं

गोयस्याः सा तथा चामांगव्याधितां रविरतिरुचिरा अति सुंदरा मपि स्त्रियं ॥ फलमिदमशेषमनुज्ञितरेखं १३
विरूपयति विरूपां करोति रुचिरेति छंदसोपि नाम १२ अथैषां भावफलानां प्राशस्त्यमाह इत्यनंतरोक्तं इदं
लग्नादि भावस्थितग्रहाणां फलमशेषं समस्तमनुज्ञितरेखं भवेत् न उद्दिता अनुज्ञितारेखा येन तत्रेया अत्यक्तमया
दं यथावद्भवतीत्यर्थः कथं भूतं मुनिजनमतं मुनिजनानां समतं अननुः एषुः वितर्कयस्य तत्रेया यद्यप्युक्तानां र्थमे

बह्वृश्यते तथापि ग्रहवलादिविचारवशाद्बह्वितर्कमित्यर्थः पुनः कथं भूतं प्रतिगृहेति गृहं गृहं प्रति प्रतिगृहं प्रति
 गृहं चरति ते प्रतिगृहचराः ते च ते खचराश्च तेभ्य उदेति उज्ज्वतोति प्रतिगृहचरखेचरोद्यन् स उदकः उत्तरकाली
 न शुभाशुभफलं यस्मिन् ततथा किं कृत्वा अशेषपरिविगणाय्य प्रागुक्तं समस्तं विशेषवलावलरूपं विचार्य
 न्यर्थः ९१ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहवृंदावनटीकायां
 विवाहदीपिकायां ग्रहाणां भावकुंडलिकाध्यायोद्वादशः ९२ ॥ अथोक्तभावफलानां व्यवहारार्थमुपसंहराम

इति विवाहवृंदावने ग्रहाणां भावकुंडलिकाध्यायोद्वादशः ९२ अहग्रहयोगादिवलावलाध्यायः
 षट्त्रयायेष्वशुभाः शुभायनिधनं द्यूनां न्यवर्ज्य परे न्यायार्थेषु शशीमृतौ शनिरवीभगायतत्रापर

रादिकंतथान्यदं पिशुभाशुभयोगादिकं वलादिकं च निरूपयन् ग्रहवलाध्यायमारभ्यते तत्रादौ भावफलोप
 संहारादि शार्दूलविक्रीडितं षट्षष्टं त्रयस्तृतीयं आयं सकादशं सष्वशुभाः पापग्रहाः शुभाय भवंति शेषे
 ष्वशुभायनिधनं मष्टमद्युनंससमे अंत्यं द्वादशं सतानि वर्जयित्वा न्येषु नवसुस्थानेषु परे सौम्यग्रहावुधगुरुशु
 क्राः शुभाय भवंति शेषेषु निधनद्यूनां न्येषु अशुभाय शशीचंद्रः न्यायार्थेषु तृतीयेकादशद्वितीयेषु शुभाय भ
 वेत् शेषेष्वशुभाय तत्राष्टमे सर्वेषां विशेषमाह मृताविति मृतौ अष्टमेशनिरवीशुभाय भवतः नन्वशुभाय अ

वि. वं. नरवेरुपलक्षणाद्वाहुरप्यष्टमसुभः तत्स्वरूपांतरं वेत्तु श्वराह फलस्परवेरतिदेशोक्तेः तत्राष्टमे स्थाने परेन्ये चंद्रभौमवधग। अ.
टी. रुमुक्ताभंगायभवन्तिलग्नभंगकर्तारित्यर्थः अन्यानपिलग्नभंगानाह कूरद्युनेति शशितनूकूरद्युनवतान्विते भंगायभव १३
६३ तः द्युनवतमावृत्तं ययोस्ते द्युनवते द्युनवते अन्विते च द्युनवतान्विते कूरगाद्युनवतान्विते ते तथा चंद्रस्य लग्नस्य वाससमं
कूरगाक्रांतं भवेत् यद्वा चंद्रो लग्नं वा कूरगान्वितं भवेत्तदा लग्नभंगः स्यादित्यर्थः अंसे ससमेलनाद्वा चंद्राद्वा सितज्ञौ शुक्रवधौ
वासोपि भंगाय लग्ने विधुश्चंद्रः भंगाय हि विषये सोमसिताधिपाः भंगायस्यः सोमश्चंद्रः सितः शुक्रः अधिपाः स्वामिनः लग्ना

कूरद्युनवतान्वितेशशितनू असे सितज्ञौ विधुर्लग्ने सोमसिताधिपा हि सितः सेंदुर्विनष्टोऽप्यः १॥

अतूर्यकायकेन्द्रगः सुहृत्स्वसौम्यवर्गयुक् सुहृच्छुभेक्षितः शुभः शशीमयूरवमांसलः २॥ ६॥

शद्रेष्काणानां अत्रषष्टं लग्नादेव न तु चंद्रात् सोमग्रहणान् सितः शुक्रः सेंदुः सचंद्रः भंगाय शुक्रयुक्तं चंद्रद्वयार्थः अंश
योनवांशाधीशो विनष्टोऽस्तंगतो भंगाय स्यात् १ अथ ससमदशमचंद्रस्य विशेषमाह प्रमाणाकानुर्यचतुर्थे कायो लग्नं ता
भ्यामन्यानि अतूर्यकायानि तानि च तानि केन्द्राणि च तत्र गतः ससमदशमग्रहद्वयार्थः शशी शुभः स्यात् कथं भूतः सुहृदित्यादि
सुहृच्चरवश्च सौम्यश्च तेषां वर्गः तेन पुनर्कीर्तितथा सुहृद्वर्गगः स्ववर्गगः सौम्यवर्गगो वेत्यर्थः सुहृच्छुभश्च ताभ्यामीक्षि
तः सुहृद्वर्गः शुभदृष्टश्चेति बहुमांसमस्त्यसौमांसलः सिध्वादिभ्यश्चेति मत्वर्थी योलः मयूरवैः किरणैर्मांसलः रश्मि

अ.
१३

राम.
६३

भिः पुष्ट इत्यर्थः सप्तमदशमोपचंद्रसर्वविधः शुभः स्यादिति भावः अत्रापि अकायकोणकेंद्रे निपाठः तत्र अकायकोणकेंद्रेणि
चतुर्थसप्तमदशमनवमपंचमानि तथा च शौनकः त्रिकोणसप्तमांवरव्ययोपगोविलग्नतोहिमद्युतिः शुभसर्गः शुभेक्षितश्च
शोभन इति अत्र व्ययस्थोपि गृहीतः सनुनारदेन महादोषेषु यदितोः तोसौ ग्रंथकृतान्यक्तः २ अथ शुभयोगानाह गालिनी तव
पात इति प्रत्येकं संवध्यते शशितनयोवधः सितः शुक्रस्ताभ्यामनुगताभ्यां क्रमेण नंदभद्रौ योगौ स्तुः बुधेन लग्नगतेन नंदः शुक्रे
ण भद्र इति उभाभ्यां लग्नगताभ्यां जय इति योगः जीवे गुरो तनुयाते जीव इति योगः असुरसुराणां गुरु शुक्रगुरुताभ्यां वनया

शशितनयसिताभ्यां नंदभद्रावुभाभ्यां जय इति तनुयाते जीव इत्येष जीवे असुरसुरगुरुभ्यां स्या
वरो ज्ञेयश्चक्रैर्विजय इति विशुक्रं ते च जीमूतमाहुः ३ इति शुभफलयोगाः सप्तसप्तर्षिमुखैर्मूर्ध्निभिर्भि

ताभ्यां स्यावर इति योगः ज्ञेयश्चक्रैः बुधगुरुशुक्रैस्तनुयाते विजय इति योगः तमेव योगं विशुक्रं हितास्ते जन्मयात्रा स्वपिस्युः
शुक्रवर्जितं बुधगुरुभ्यां लग्नगताभ्यामित्यर्थः जीमूतं नाम योगमाहुर्मनयः ३ अथैवां फलमाह मोक्षिणी इति सप्तशुभफलयोगाः
सप्तर्षिमुखैर्मूर्ध्नि द्वैर्भिर्हितास्ते योगाः जन्मयात्रा स्वपिस्युः न केवलं विवाहे किंतु जन्मकाले यात्राकाले च शुभफलदा इत्यर्थः त
त्किं शुभफलं इत्याह भजतीति सभिर्योगैर्युवतिः भूयसी मंतिनी त्वं भजति भूयस्य सी मंतिनी तस्याभावस्तथा नारी सी मंतिनी च
धूरित्यमरः राजपत्नी भवतीत्ययमर्थः अस्मिन् शुभफले ग्रहयुतिवलयोगादुत्तरार्धे स्यात् ग्रहाणां युतियोगः तत्र बलयोगः

वि. सं.
टी.
६४

सबलत्वं तस्मात् उत्तरं च अधरं च उत्तराधरे तयोर्भावः उत्तराधर्ये योगकर्तृग्राहाणां वलवशाच्च भूफलस्याधिकं न्यूनत्वं
च कल्प्यमिति भावः ४ अथाप्युभययोगानाह गालिनीतनोर्गृहं तनुगृहं तेन युनक्तीति तनुगृहं युक् तस्मिन् लग्नगतेन
त्यर्थः सतत्प्रत्येकं संबध्यते दिनकररुधिराभ्यां लग्नगताभ्यां क्रमेण व्यालपातालवक्रौ योगौ सतः रविणालग्नगतेन
व्यालोभौ मेनपातालवत्क्रदतिरविपुत्रेशनौ लग्नगते स्यदतियोगः संहिके ये राहौ लग्नगते ममस्कमिति योगः केतौ लग्नग
ते अंतक इति योगः सर्वपंचतेषु योगेषु पंचकजासीनारीशोकव्यसननिधनताभिः तथैतेषां दत्तरिरूपं निधनताभिरिति करणं

अ.
९३

भजतियुवतिरेभिर्भूयसीमंतिनीत्वं ग्रहयुतिवलयोगादुत्तराधर्यमस्मिन् ४ दिनकररुधिराभ्यां व्यालपाता
लवत्क्रौ स्यदतिरविपुत्रेशं संहिके ये तमस्कं तनुगृहयुजिके तावंतकस्तेषु शोकव्यसननिधनताभिस्तथ

यद्वा कर्मणि रूपं तदनिधनताभिरिति कर्त्ता सतत्प्रत्येकं फलं ५ अथान्यदृष्टयोगद्वयमाह मा ॥ नैपंचकजासी
लिनीतनुर्लग्नं तु हिनमरीचिश्चंद्रः तयोर्लग्नचंद्रयोः चरगृहगतयोश्च रेराशिस्थितयोः आधारे ससमी अंगनाखेटः
शुक्रः तस्य दृष्टौ सत्यां चरराशिस्थौ लग्नचंद्रौ शुक्रेणादृष्टावित्यर्थः चेद्यापि नो गृहा अविदिशि स्थिताः संतो वलिनः
स्युः तदा कुमार्याः कांतयुग्मं भर्तृद्वयं स्यात् सतदुक्तं भवति जातके प्राच्यादिषु जीवबुधावित्यादिना दिग्बलाभ्यां सैल
गं प्राच्यां भवति चतुर्थसुदीच्यां ससमे प्रतीच्यां दशमं दक्षिणादिति शिष्टान्येष्टौ तन्मध्यवर्तिषु चेतस्युविदिशुभ

राम.
६४

र्थ २

वंति कौणगतादिग्विदिगित्युच्यते तस्या अन्या अविदिक्सादि गोच प्राच्यादि कान्तस्यां स्थिताः यायिनो ग्रहाः लग्ने चतुर्थे
सप्तमे दशमे चैत्यर्थः यातुं शीलं येषां ते यायिनः स्थानं शीलं येषां ते स्थापिनस्तस्य च पौराः उभयत्रिलक्षण आक्रंदः ते व
राहे णोक्ताः रविराक्रंदो मध्ये पौरः पूर्व परे स्थितो यायी पौरा बुधगुरु रविजानित्यं शीतां पुराक्रंदः केतुर्जराहस्य
क्रायापिन इति अयं योगः शौनकेन स्य एमुक्तः लग्ने द्वाचराशे केन्द्रस्था यायिनो यदा वलिनः योषिद्वहसं दृष्ट्या पति
द्वयंगच्छते नारीति अथ द्वितीयं योगमाह युग्मद्वंद्वितियुग्मे समराशौ स्थिते द्वादशे अशुभदशयापदं ह्यस्येने

तनुतुहिनमरी च्योरंगनारवेददष्टौ चरग्रहगतयोः स्यात्कान्तयुग्मं कुमार्याः अविदिशि चालि मश्रेद्यायि
नो युग्मद्वंद्वं यदा वशुभदशमुपेतं कन्यका त्वन्यकाम्या ई नरः प्रियो नीरजलोचनां प्रहृष्टां प्रहृष्टां कान्तिवी

प्राप्ते पापग्रहदष्टद्वयार्थः तदा कन्यका अन्यकाम्या स्यात् काम्यतेतत्काम्यं अन्यस्य नृपतये दद्याः सा तथा परपुरुषकांश्चि
णान्यर्थः तथा च शौनकः क्रूरग्रहसंहृष्टे समर्प गेशशिनि भजति पतिमन्य स्त्रीणामन्यत्र गते सौ म्येदं प्रभं भवतीति ई अ
थग्रहविशेषेण फलवशात्फलान्तराण्याह उपजातिका नरग्रहैः पुरुषग्रहैः उत्कटकांतिवीर्यैः कानिश्चवीर्यं च उत्कटकां
तिवीर्यं येषां ते तथा अनिशयित प्रकाशे रतिवले प्रिययोः तदा नीरजलोचनां स्त्रीणां नरो भर्ता भियः स्यात् नारीन भोगैः स्त्री
ग्रहैर्वलशालिभिः चलेन शालं तेशो भंते तवलशालिनः तदा नारी नृणां चित्तहरा प्रिया स्यात्कैः स्वभोगैः निजभोग कौशलैः

अ- १३

वि. वं. पुरुषस्य नारी प्रियास्यादित्यर्थः वधूः सूर्यसुतो नृपसुकाख्यो शशिः शुक्रो युवती नरः शशौ इति स्त्री प्रहृष्टित्वे सति नारी नमो
टी. गौरिति बहुत्वकथमुपपद्यते उच्यते शौनकीयेऽपि हरेरिति बहुत्वमस्ति अतोऽस्य पूज्यार्थेनादित्यादिगतिश्चिन्त्या किंच ७
६५ वैताल्यं सुदृग्ग्यासाताः सुदृशः तासां स्त्रीणां पतिः अस्तपतिः स समाधीशः स्यात् विराचनः सूर्यः श्वशुरः मदग्रहः शुक्रस्तस्य
श्वशुरस्य प्रमदोऽस्त्रीश्वशुरित्यर्थः अमीपत्यादयः खचराः अवलानिर्वलाः वलिनः सवलाः नृमां सुदृशां स्त्रीणां तेषु पत्यादि
श्वशुभं शुभं दिशंति ददति किंच ८ वैताल्यं करग्रहे पाणिग्रहसमये शशिसूर्यसुतोऽस्ती सुतैः चंद्रशनिभौ मैः यथात
नारि नृणां चित्रहरास्वभोगे नारी नभोगैर्वलशालिभिस्तु ७ पतिरस्तपतिर्विराचनः स समाधीशः स्यात् तत्प्रम
दामदग्रहः अवला वलिनो दिशंत्यमी सुदृशां तेषु शुभं शुभे क्रमात् ८ शशिसूर्यसुतोऽस्ती सुतैः
रिनी चास्तगतैः करग्रहे अपितन्वधिपेन तप्यते निरपत्या नियतं नितं विनी ९ ॥ ॥

यावस्थितैरिनी चास्तगतैः तैः श्वरिः शत्रुग्रहं नीचग्रहं अस्तमस्तमयः तत्र गतैः अपिः समुच्चये तन्वधिपेनापि अरि
नीचास्तगतेन एवं योगे नितं विनी स्त्री निरपत्या अयत्परहिता सती नियतं निश्चितं तप्यते तापं प्राप्नोति अत्र सप्तमं
भवने निर्वले सतीति प्रक्षेपकं तथा च शौनकः लग्नपत्नोरियं भवने नीचे वारवि सुतारजनी करैः बलरहिते च द्यूने
स्त्रीणां न भवंत्यपत्यानि अथ शास्त्रविरुद्धं किंचिल्लोके स्ति न दुपहसति ९ उपजाति कान्तो यस्य कवेः शुक्रस्य

राम. ६५

वि. नं. ६६ सोमयुत्रः सितो वा उदयदिवसः धर्मो मयुत्रा जयस्यो यदि च सकलदृष्ट्या लोके ये च्छेत्तु रश्मिमिति ११ तत्र परिपूर्णं
 दो. १३ जामित्रदोषे अभंगत्वमाह वैतालीयं यदि हि हिमरश्मिनवांशकाच्च द्रस्थितनवांशकात्तलखेटः शरसायकांशके
 ६६ पंचपंचाशत्तमेन नवमांशे भवति अयमुपसर्गद्वयः दोषाद्वयः निविडेः परिपूर्णं यमन्यगुरौर्नहन्यते चेज्जामि
 न्नगोपिपायः यदि षड्जातरे भवति तदा यं दोषः केनापि गुणेन न भज्यत इत्यर्थः १२ अथैकं शीघ्रानां विचारगम्यत्वम
 स्तोत्याह वैतालीयं केपिकेचनशरीरधारिणः संपूर्णा प्रत्यक्षदृश्यमाना ये माहिः फलाः स्युः किं वत् शिखिदः

हिमरश्मिनवांशकात्तलोयदिखेटः शरसायकांशके अयमन्यगुरौर्नहन्यते निविडेः अयमुपस
 र्गद्वयः १२ मोघाः शिखिदग्धवीजवद्योगाः केपिशरीरधारिणः दृढगूढफलोदयाः परंपर्याकी

ग्धवीजवत् शिखिनावन्निनादग्धं यद्दीजंत हत् यथा वह्निदग्धं वीजं प्रत्यक्षसंपूर्णं ॥ र्णहुताशराशिश्च १३ ॥
 वयवमपि कार्यसमं न भवेत्तद्वत्केचिद्योगाः संपूर्णाः प्रत्यक्षदृश्यमाना अपिमोघाः स्युरित्यर्थः निर्वलानां ग्रहाणां संपूर्णा अ
 पियोगाः मोघाः स्युरिति भावः परे केचन योगाः दृढगूढफलोदयाः संतः दृढगूढः आकुलः फलोदयः फलप्राप्तये चातेत
 या किं वत् पर्याकीर्णहुताशराशिश्च तद्दत्त यथा पर्याकुलनोवन्तिः
 प्रत्यक्षमदृश्यमानोपि स्वकार्यसमो स्येव तथा केचन योगा अपीत्यर्थः सवलानां ग्रहाणां अत्ययोगोपि परिपूर्णफल

अ.
१३

राम.
६६

स्यात्तदित्यर्थः १३ एवंविधविचारवतोदैवज्ञस्य जगत्सु पूज्यत्वं स्यादित्याह वेतालीयं सदैववित्सतां विदुषां भवतंसनां
प्राप्नोति भवतंसः कर्णपूरः तस्य भावस्तथा सतामपि वंद्यः किमु नान्येषामिति सकः यदित्युक्तप्रकारेण प्रतिकूलकार
रकग्रह भावांशनिवेशदृष्टिभिः कृत्वा तन्वादिफलेषु दत्तदृक् प्रतिकूलदुष्टं कुर्वति ते प्रतिकूलकारकाः ते च ते ग्राहा
श्च भावांशं प्राप्नुयुः प्रतिकूलकारकग्रह भावांशस्तेषां निवेशः स्थानं तत्र दृष्टव्यः ताभिः तन्वादीनां फलानि तेषु दत्ता
दृग्येन सतथा दुष्टकारका ये ग्रहा भावाश्च अंशाश्च तेषां यानि स्थानानि तेषु दृष्टिं दत्वा तन्वादिफलेषु च दृष्टिं द

इतियः प्रतिकूलकारकग्रह भावांशनिवेशदृष्टिभिः तन्वादिफलेषु दत्तदृक् स प्राप्नोत्यवतंसतां
सतां १४ इति विवाहचंदावनग्रहयोगादिवलावलाध्यायस्त्रयोदशः १३ अथ मिश्राध्यायः उल्लि
ख्य सामुद्रिकलक्षणानिवारः कुमारीं वृणुयान्निमित्तैः एवं कुमारीवरसम्पदको न हो कधारनिरधा

त्वा तद्वलावलं विचार्य यदादिष्टं तदन्यथानस्यादिति कृत्वा सदैववित्सतां वां चः स्यादित्यर्थः १४ इति श्री «रिधीरेः १
सकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहचंदावनटीकायां विवाह दीपिकायां ग्रहयो
गादिवलावलाध्यायस्त्रयोदशः १३ अथ स्त्रीसंयोगः सामुद्रिकलक्षणपूर्वकैः मिश्राध्याय आरभ्यते तत्रादौ तन्कारणा
माह उपजातिकावरः कुमारीं वृणुयात् कैनिमित्तैः यल्लिंगिवालकेत्यादिना वक्ष्यमाणैः किं कृत्वा सामुद्रिकलक्षणा

वि. वं निउल्लिख्य प्रकटीकृत्य समुद्रेण प्रणीतानि सामुद्रिकाणि तानि लक्षणानि सामुद्रिकलक्षणानि सामुद्रिकानि स्त्रीपुंसयोः शुभा-
 टी. शुभलक्षणानां मुख्यप्रवर्तकः समुद्रस्य यथाश्च्यकरणस्य पाणिनिः छंदसश्च विंगलः अतस्तानि सामुद्रिकलक्षणानि तु च्य-
 ६७ ते कुम्भीयैः सामुद्रिकलक्षणैः प्रश्नकाले निमित्तादिभिश्च शुभं ज्ञात्वा तां वरयेदित्यर्थः एवं वरमपि कुमारी वरयेत् वरस्यापि शु-
 भं ज्ञात्वा तां वरं कुमारी वरयेदित्यर्थः एवं चेन्न हि प्रागुक्तेन फलसंदर्भेण किमित्याशंका यामाह उदकं इति हि यस्मात्कारणा-
 दुदकं उत्तरकालीनं फलं धीरेर्गर्गादिभिरेकधा सकप्रकारं अरं निश्चितं न निरधारितं निर्धारितं भावि फलमनेनैव प्रका-
 रैराज्ञेयमिति न निश्चितमिति भावः १ न देवसंप्रपंचमाह इन्द्रवज्रा एवं स्वप्नादिक फलाद्या फलमार्गः विविधो

स्वप्नो निमित्तं शकुनाः स्वकर्मशरीरमांगंतुकमद्भुतानि दोषाभिचारग्रहचारकालकाम्यानि चैवं विवि-
 नेकप्रकारेण स्वप्नो निद्रा विशेषजं ज्ञानं ननु स्यान्निद्राशयनं स्वापः स्वप्नः संवेश इत्यभिधाने ॥ ५ ॥ फलाध्या र
 निद्रा स्वप्नयोरुभे दोस्ति सत्यं तथाप्य वान्तरविशेषाद्दे दोस्ते वचन गहनवत् तथा हि जागृति स्वप्न सुषुप्ति नुरीया इत्यव-
 स्था चतुष्टयं योगशास्त्रे प्रसिद्धं तत्र जगतः प्रसिद्धा मनसो निरिन्द्रिय प्रदेशावस्थानं निद्रा सा हि धा स्वप्नः सुषु-
 प्तिरिति यत्र दुष्टांतः करणजं ज्ञानमस्ति सा स्वप्न इत्युच्यते यन्नत एतन्नास्ति सा सुषुप्तिः एतन्निद्रा यं सर्वजनानुभव-
 सिद्धं तिसृभ्यो पितृलक्षणा सा नुरीया सा च योगिनामेव स्वप्नावस्था यां तद्भूतं ज्ञानमपि स्वप्नशब्देनोपचर्यते यथा

श्रीमद्भागवते स्वप्नोनिद्रोनुगोयथेति नैषधकाव्येपिनसानिशिस्वप्रगतंददर्शनमिति अतस्तल्लक्षणमाहुर्नैय्यायि
काःयोगजधर्मोननुगृहीतस्यमनसोनिरिन्द्रियप्रदेशावस्थानंनिद्रा तत्रदुष्टांतःकरणजंज्ञानंस्वप्नइति सचमत्रस्व
प्रशब्देननिद्राविशेषजंज्ञानमुच्यते तस्मात्फलादेशःअयमेकमार्गःनिमित्तानिस्तदुर्वचैनादीनिशकुनाःपूर्ण
कुंभादयःस्यकर्मनिजलाचैनकर्मविधाकःशारीरसामुद्रिकलक्षणादि आगंतुकंभविष्यत्सूचकंजातकादिभु
तानिउत्पाताःदिव्यभौमांतरिक्षाःदोषावानपित्तश्लेष्मादयःस्थाभोविकाःशरीरस्थानेषामभिचारःप्रचारःस्वरविधा
नादिग्रहचारागोचरवक्रमार्गास्तौदयादयःकालसंबन्सरमासलग्नादिःकाम्यकांक्षितंसेहिकंपुरुषचेषादिन

प्राक्कर्मबीजंसलिलानलोर्वीसंस्कारवत्कर्मविधीयमानंशोषायपोषायचतस्यतस्मात्सदासदाचा
याचशौनकःमिथिकरणास्निशाकरविलग्नपरिकल्पनामयंगर्गःपाणिग्रहणेषुफलंवदंति॥रवैतानंहानिः३
यवनावसिष्ठश्चग्रहराशिगोचरभवंजातकविहितंचदेवलःप्राहशकुनरुतज्ञाःशकुनैर्निमित्तकुशंलानिमित्तैश्चक
र्मसमुत्पत्त्यान्येकुलदेशस्त्रीस्वभावमपरेतुदृक्त्यन्येमुनयःकालविशेषादिशेषफलमिति एवंस्वप्नादिःफलमार्गोनाना
विधोस्ति अतोवरवध्वौःसामुद्रिकलक्षणास्वस्थारिष्टादिकमप्यस्माभिरप्युच्यतइतिभावःतथाचाहुःजातकनिमि
तशुद्धांशुभलक्षणस्थितांकुलोद्भूतांवरयेत्सुतदौख्यार्थीयवीयसींकन्यकामितियवीयसींन्यूनांवयसांप्रमाणाणतश्च

वि. दं.
टी.
६८

अ.
९४

एवंफलमार्गेष्वनेकेषु सत्सु तत्समाधानमाह उच्यते जातिका सतत्प्रागेव व्याख्यातं प्राये पूर्वजन्मनियतं यार्जितं सदसत्कर्म
प्राक्कर्म न्युच्यते तदेव देवं यदेहिकं कर्म तत्प्रयत्नः पौरुषं चोच्यते यत्प्राक्कर्म तस्य शोषाय स्यापयोषापयुष्मे च अधुना
विधीयमानं क्रियमाणं कर्म भवतीत्यन्वयः किं वत् वीजं सलिलानलोर्वी संस्कारवत् सलिलं जलमनलो ग्निः उर्वी भू
मिः आसां संस्कारः तद्वत्तथा सद्बीजं सद्भिः सलिलादि संस्कारैः संस्कृतं सदुदेति वर्धते च अन्यथा सीयते तद्वत्स प्राक्कर्म
देहिकेन सत्प्रयत्नेन वर्धते अन्यथा सीयते इति तस्मात्कारणान्सदाचारवतां श्रुतिस्मृत्यादिषु यः विहितः सदाचारस्त
द्धनां पुरुषाणां सदा कदाचिदपि न हानिः स्यात् अशुभमपि कर्म फलं सत्प्रयत्नेन निवार्य तद्वत्प्राक्कर्म प्रपंचितं प्राक्कर्म

फलेद्यदि प्राक्तनमेव तत्किं कृष्याद्युपायेषु परः प्रयत्नः श्रुतिः स्मृतिश्चापि नृणां निषेधविध्यात्मके
स्मान्त्वप्रतिमित्रशकुनसामुद्रिकलक्षणादयोपि प्रयत्नलक्षणा आवश्यं विलोकनीयं कर्मणि किं निषयणा ४॥
यादिति सिद्धं सतदस्माभिः सप्रपंचं प्रथममेव निरूपितं अथ केचित्प्राक्कर्मैव फलनीति मन्यमानास्तन्मतं निरस्यति
विपरीतारव्यानकी प्राग्भवं प्राक्तनं कर्म यदि प्राक्तनं कर्मैव फलेत् न तु प्रयत्ने सदा कृषिवाणिज्यादिषु पायेषु आगम
प्रकारेषु परः प्रयत्नः किं कथमेतेषु कृष्यादिषु प्रयत्नः कर्तव्यः यदवश्यं भावितव्यं न कृत्वा सर्वजनेन कृष्यादि
पुनः प्रवर्तितं स च प्रवर्तते अतः प्रत्यस् विरुद्धं तदित्यर्थः न केवलं प्रत्यस् विरुद्धं किंच आगमविरुद्धमपीति

त्याह श्रुतिरिति नृणां निषेधविध्यात्मको निषेधविधिरूपे कर्मणि श्रुतिः स्मृतिश्च किं निषण्णाकथं प्रवृत्ता आत्मानं सत-
 तं गोपायेत्यादि श्रुतिः न वृक्षमारोहे न्न कूपमवेक्षेत न वाहुभ्यां न दीनतरे न संशवमभ्यापयेतेत्यादि आश्रयायनादिकल्या-
 नां श्रीकामः पुष्टिकामो वाग्रहयज्ञं समोचरेदित्यादि याज्ञवल्कादि स्मृतीनां चिकित्सादिशास्त्रस्य च वैयर्थ्यप्रसंगः
 स्यादित्यर्थः सतदपि सप्रसंगं प्रथममेव निरूपितं अतो यदुक्तं तत्सम्यक् अथ प्रकृते तत्र तावत्स्वस्थारिषान्या-
 ह श्लोकसप्तकेन ४ उपजातिका अमुं वरं न वृणीरन्नित्युत्तरेण सर्वत्र संबंधः अमुं वयः विधौः क्वायां कलं

क्वायां विधौ न ध्रुवमृक्षमालामालोकयेद्यो न च मातृचक्रं खंडं पदं यस्य च कर्दमादौ कफश्च
 तौ मज्जति चोचुर्वी ५ उरः पुरः शुष्यति यस्य चाद्रं न माति निस्त्रौ गुलयश्च वक्त्रे ॥ ॥

कं न आलोकयेन्न च ध्रुवं न क्षत्रमालां न क्षत्रमंडलं न च मातृचक्रमालोकयेत्मातृसंज्ञाः ताराविशेषास्तारा चक्रं
 मंडलं यस्य च कर्दमादौ खंडं पदं भवति कर्दमधूलिप्रभृतिषु स पदस्य प्रतिरूपं खंडं भवतीत्यर्थः यस्य कफः
 श्लेष्मा उदके च्युतः निष्पूतः स न अं वुचुर्वी मज्जति अं वुचुर्वीतीत्युचुर्वी जलमाकृष्य बुडतीत्यर्थः ५ यस्य
 च उरः उरस्थल उदकं च दनादिना आद्रं क्रिन्न सद न्यस्माच्छरीरस्थानात् पुरः पूर्वमेव शुष्यति शुष्कं भव-
 तियस्य च वक्त्रे मुखे के निष्त्रौ गुणौ विहाय मध्यमास्ति स्त्रौ गुलयः परस्परकुक्षि संलग्नाः न माति न समां वि

वि.रुं. शंतिअपिः वार्थेयस्यवाउदकेनस्नानस्यमूर्धनिमस्तकेधूमवल्लीधूमशिरवास्यात् यस्यवामूर्धनिफलधान्यादि
 दो. नारिक्तमुखः रिक्तचंचुः स्वगः पसीनिलीयतेनिविशति ईयश्चागुल्यादिनाग्राकीर्णकर्णः आचूतकर्णरंधः स
 ६९ न अंतर्वर्तिनस्वाभाविकंघोषनश्रुणुयात् योवासुभुक्तोपि अतिशयितंभुक्तोपि धृतिनधने अतिभुक्तः सन्नपि
 नृसिनप्राप्नोतीत्यर्थः यश्चसुश्रीरप्यकस्मात्सुतरंनिश्रीर्भवति यश्चनिश्रीरप्यकस्मात्सुतरासुश्रीर्भवतिअपिः।

स्नानस्यमूर्धन्यपिधूमवल्लीनिलीयतेरिक्तमुखः स्वगोवा ई नाकीर्णकर्णः श्रुणुयाच्चघोषनोवासुभुक्तो
 पिधृतिनधने निश्रीरकस्मात्सुतरांचसुश्रीः कृशः स्थवीयानपियोप्यकस्मात् १ अर्तावतुकं बहुचा
 न्यहेतोर्तीतसात्म्यः सदसत्प्रवृत्तौ अप्यंगुलिक्रान्तविलोचनांतोनमेचकंज्वाद्रकमीक्षतेयः ८॥

वार्थेनिर्गताश्रीः शोभायस्यासौतथा यश्चकृशोप्यकस्मात्स्थवीयान्भवतियश्चस्थवीयामकस्मान्कृशांभवतिअ
 तिशयितस्थूलः स्थवीयान्स्थूलदूरेतिस्थवादेशः ७ यश्चाहेतोः ज्वरादिहेतुंविना अतीव अतिशयितंनु म
 ल्यं अतिभक्षयेतियश्चभस्मकोदिव्योध्यादिहेतुंविना अर्ताववदुभूरि अत्रियश्चसदसः सत्प्रवृत्तौ विषये अतीतसा
 त्म्यः सच्च अस्मच्चसदसतीतप्रवृत्तिः तस्यां अतीतंन्यक्तं सात्म्यं स्वाभाविकं येन सतथायः स्वभावेन सत्प्रवृत्तिः सन्
 सचेदसत्प्रवृत्तिरित्यर्थः अपिर्वाथेयोवा अंगुलिक्रान्तविलोचनांतः सन्चंद्रकं मेचकं नेक्षते अंगुलीभिः क्रान्तौ आ

क्रमितीलोचनांतौनेत्रप्रांतौयेनसनथामेचकवर्णो मयूरपत्रनिभः चंद्रकंखद्योत इवद्योतमानंस्वानुभवसिद्धं ८ मध्येलला
 दस्येतिमध्येललाटं पारेमध्येषष्ठ्यावेत्यव्ययीभावः मणिवंधं धारयतीतिमणिवंधधारी योललाटमध्येमणिवंधंधृत्वाअ
 ल्यिकांशकलावीनपश्यति तलहस्ताधस्तसंधिर्मणिवंधः तदधोहस्तभागः कलावीस्त्रीरंभकरभूषणस्थानंयश्च
 अहेतुकंअकारणंशवगंधिगात्रः शवस्यगंधद्वगंधोयेषांतानि शवगंधीनिता निगात्राणियस्यासौतथा योवांसर्व
 त्रसीमंतिनमूर्धजः सीमंताः संजातायेषांतेसीमंतिताः तेमूर्धजाः केशायस्यासौतथा सीसंतः स्त्रीरंभलाटदूर्ध्वेवो

मध्येललाटंमणिवंधधारीनच्चा ल्यिकांयश्यतियः कलावीं अहेतुकंयः शवगंधिगात्रः सर्वत्रसी
 मंतिनमूर्धजोवा ९ अपिस्तरदोमनखः शरीरात्सद्यः स्त्रवहामविलोचनोवा निरीक्षतेसीवममानुषंवावि

शवेशविशेषः प्रसिद्धः ९ अपिर्वीर्थेयोवाशरीरात्स्तरदोमनखः स्तरंति गलंतिरोमाणि १० स्त्रस्तनासानयनश्रुतिर्वा १०
 नखानिचयस्यासौतथायोवाअमानुषंमानुषादन्यंसत्वंप्राणिंनपिशाचादिकं निरीक्षितोयोवाविस्त्रस्तनासानयनश्रुतिः
 नासानासिकानयनेनेत्रे श्रुतीकर्तौविस्त्रस्ताः शिथिलीभूताः नासानयनश्रुतयोयस्यासौतथा १० इंद्रवज्रायोवास्वप्रमध्ये
 खरादौगर्दभादौयानेः धिक्कृतः आरुहोदक्षिरास्यादिशि आक्षिप्यमाराः प्रेर्यमाराः सन्जागर्तिप्रबुध्यतिअमुंवर
 आर्याज्ञानारः कुमार्याः प्रदानायनदृशीरन् तत्रकारणमाहनेदिष्टेतिनेदिष्टः अनिसमीयः दिष्टांतः प्रलयोयस्या

गंभीरः प्रकृत्यादिभ्यश्चेति तृतीया निमगंभीरं गंभीरमित्यमरः धीरानिः संदेहा उन्नता वर्धमाना आरंभेषु कार्यारंभेषु रुचिः
प्रीतिर्यस्यासौ तथा प्रशस्तयशोरूपस्यासौ यशस्वी प्रशंसायां मत्वर्थे च निः ९३ आख्यानकीर्तुः क्षणेनेत्रे स्निग्धाः
सस्नेहाः ईक्षरो च त्वकचनरवाश्च दंताश्च केशाश्च यस्यासौ तथा युवामध्यमवयस्कः सुष्ठुवागो यस्यासौ तथा अमा-
लिनवस्त्रः परिवीता अतिसंवृता च घाशरीरं गितं यस्यासौ तथा व्यञ्जसंवरणे स्त्रियाः मुखमिव मुखयस्यासौ स्त्री मु-
खः न च स्त्री मुखः नितरां प्रभायस्यासौ निप्रभः शांता मूर्तिर्यस्यासौ तथा अनिकृष्णो ह्यणतारको वा ९४ ओमित्यचारी सु

नात्यस्य पाष्णिर्मनसा गंभीरो धीरो न्नतारं भरु चिर्यशः स्वी ९३ स्निग्धे क्षणत्वद्वयदंतकेशो युवासु
वासाः परिवीतचेष्टः न स्त्री मुखो निः प्रभशत मूर्तिर्न चानिकृष्णो ह्यणतारको वा ९४ ओमित्यचारी सु
चिरिं गितज्ञो विशालहस्ताननवाहुवक्षाः ॥ ९५ पोर्नेत्रयोस्तारके ईक्षणतारके अनिकृष्णो ईक्षणतारके य-
स्यासौ तथा ९४ उपजातिका उचितयोग्यतस्य भावः औचित्यं तच्चरति आचरतीति तथा शुचिरनिर्दिष्टः चारुदं गितं प-
रस्य चेष्टितं तज्ज्ञानातीति तथा विशालं विस्तीर्णं हस्तौ च आननं वाहुचवक्षश्च यस्यासौ तथा मुखलक्षणान्याह सर्वो-
पीति सर्वोपि सभिः सर्वलक्षणैः संपन्नोपिनरः सत्वाकृतिमानकुलीनः नरोगी स्यात् सत्त्वस्य आकृतियस्यासौ तथा सा-
त्विकमकृतिरित्यर्थः कुलीनो न्निरव्यातसत्कुलप्रसूतः नरोगी अव्याधितः किमर्थं कन्याप्रदानाय ९५ सवंचरलक्ष

वि. सं.
टी.
७१

पान्युक्तावधूलक्षणान्याह स्मग्धराश्मश्रुभिः श्यामौ श्मश्रुश्यामौतौ उन्नतौ उच्चौ ओष्ठौ यस्याः सा तथा नासिको
दरेति डीपकरी च चरणौ च करचरणं पृथुकरणं यस्याः सा तथा पृथुहस्ता पृथुचरणा चेति रुक्षाणि अस्निग्धा
नि अग्राणियेषां ते रुक्षा ग्राहस्वारुक्षा ग्राकेशा यस्याः सा तथा अन्नडी वै विकल्पान्नडी पृथुचेर्भावः शौचे निःशौचो
चहीनारोमाणि सति येषु तानि रोमशानि रोमादेः शब्दमि मनुवर्धेशः रोमशानि अंगानियस्याः सा तथा अगंगा
चेति डीप कृशालघुः कुटिलावक्राचरंती अस्थिरा क्रूर उग्रा सक्छासक यदा उपधिः कृद्रकैतव इत्यमरः स

अ.
१४

सर्वोपि सान्द्रा कतिमान्कुलीनः कन्याप्रदानाय वरो न रोगी १५ श्मश्रुश्यामोन्नतोष्ठी पृथुकरचरणा
हस्वरुग्राग्रकेशानिः शौचा रोमशंगी कृशकुटिलचलक्रूरसक्छद्रष्टिः वामान्तौ विशालोन्नतवि
कटनटड्रूललाटास्पृशंती नैर्वीमंन्या गुलिभ्यामनियतवह भुगेहिनी देहिनी रुक् ३६१ ॥ १॥

वैविध्यादृष्टिर्यस्याः सा कृशकुटिलचलक्रूरसक्छद्रष्टिः वामान्प्रदक्षिणा आवर्ती रोमा यस्याः सा तथा विकटं वि
सदृशं नटतः नृत्यतः ते विकटनटंती तेभ्यो वीर्यस्मिन्नतद्विकटनटड्रु विशालं विस्तीर्णं उन्नतं मुञ्च विकटनटड्रु
ललाटा यस्याः सा तथा बहुचत्वान्नडीषु विशालोन्नतललाटा विकटनटड्रु अन्यर्थः अन्त्या गुलिभ्यां कनि
ष्ठिकां पकनिष्ठिकाभ्यां उर्वी भूमिं न स्पृशंती अर्थाच्चरणास्य यस्याश्चरणागतकं निष्ठिके भूमिं न स्पृशत इत्यर्थः

राम
७१

अनियतमसंख्यातं बहुभूरिभुनक्तीति अनियतबहुभुक्त्वं विधागेहिनीगहिणीदेहिनीरुक्त्वात् देहोस्ति यस्य
सादेहिनीस्त्रीरुग्जाचोपतापइत्यमरः सास्त्रीमूर्तिमानरोगसवेत्यर्थः १६ उपजातिः यानि विनीस्त्रीस्फिग्लला
टोदरलंविमीसाक्रमेणकांतकांतानुजनातहंत्रीस्यात् स्त्रियांस्फिजोकरिप्रोथावित्यमरः स्फिजोचललाटं च
उदरं च तैलं च तेसा तथा दीर्घस्फिक् दीर्घललाटा दीर्घौदरीत्यर्थः कांतश्च कांतानुजनां च ते तथा कांता भ
र्ता कांतानुजो भर्तृ कनीयान् कांततातः श्वशुरस्तेषां क्रमेण नाशयतीति यास्वल्यनितं वर्णं स्त्रीसापोतद्व्या
यास्फिग्ललाटोदरलंविनीसास्यात्कांतकांतानुजनातहंत्री नितंविनीस्वल्यनितं पश्याद्द्वयात्प

तिं दीर्घगलाकुलघ्नी १७ निःस्वातिह्रस्वाधमनौपुं धी प्रायेणान्त्रापिपृथुः प्रचंडाकपोलकूपाह
न विरोधयति पश्चान्नितं वः स्त्रीकत्या इत्यमरः गुह्यं योनिः सितेप्यशीलाकूर्मोदरीदुःखदरीदुरात्मा १८॥
स्वल्यनितं वास्वल्यगद्याचेति यादीर्घगलासाकुलघ्नीभर्तृकुलनाशिनी १७ उपजातिः यास्त्रीधमनौशिरायां अति
ह्रस्वाअतिकृशासापुं धीनिः स्वानिर्धनाभवतियस्या अतिकृशाः शिरा इत्यर्थः तादीनुधमनिः शिरेत्यमरः दा
याः स्यात्तु कुरु विनीं पुं धीत्यमरः तत्र तस्यां धमनौया अतिपृथुः सा प्रचंडा अत्युग्रा स्यात्तयस्याः शिरा अति
स्थूला इत्यर्थः याह सितेहास्ये सति कपोलकूपाकपोलयोगंडयोः कूपौगर्तौयस्याः सा तथा सा अशीलादुरा

वि. वृ.
टी.
७२

चाराभवति याकूमीदरीकूर्म सह शजठरासादुःखदरीदुरात्मा भवतिदुःखस्य दरीवदरीदुःखदरीदुःखगुहादुरात्मादुष्ट।
स्वभावाद्भावभाभ्यामन्यतरस्यामितिङाय १८ एवंवरवध्वोः सर्वशरीरलक्षणमुक्त्वा विशिष्टहस्तचरणगतेरेखा
लक्षणमाह श्लोकससकेनद्वेद्वज्रा अंगुष्ठतलेहस्तांगुष्ठतलेहस्तांगुष्ठमूलाधः स्थिताभीरेखाभिः विपुलाल्पिकाभिः
क्रमेणपुंस्त्रीप्रसूतिर्विच्ययावन्त्योविपुलरेखास्तावंतः पुत्रायावन्त्यः कृशास्तावंत्यः कन्याद्वयर्थः अमूभिः रेखाभिः अ
च्छिन्नभिन्नाभिः अच्छिन्नाभिः अभिन्नाभिश्च अस्याः पुंस्त्रीप्रसूतेः आयुरायुष्यं अखंडं परिपूर्णं वा न्येतदन्याभिस्तद्वि

अ.
१४

रेखाभिरंगुष्ठतलेगनानां पुंस्त्रीप्रसूतिर्विपुलाल्पिकाभिः अच्छिन्नभिन्नाभिरखंडमायुः खंडं नद
न्याभिरमूमिरस्याः १९ सकातिर्यकृतर्जनीयातिरेखातर्जन्यंगुष्ठातरालेतदन्या भेदे स्यातामायुरे
श्वर्यरेखेतत्सौंदर्यसुंदरत्वं तयोः स्यात् २० ॥ १९ परीताभिः छिन्नभिन्नाभिः खंडमल्पमायुर्लक्ष्यं तासुरेखा
सुयायारेखा अच्छिन्ना भिन्नातदपत्यं पूर्णायुः याच्छिन्नभिन्नातदल्पायुरित्यर्थः १९ शालिनीसकारेखातर्जनीप्रदेशि
नीं प्रतिनिर्यग्याति तदन्यारेखातर्जन्यंगुष्ठयोरंतराले स्थिता द्वे क्रमेण आयुरेश्वर्यरेखे स्यातां प्रथमा आयुष्यरेखा द्विती
या श्वर्यरेखेत्यर्थः तयोरेखयोः सौंदर्यं सति अरुक्षगंभीरेति वक्ष्यमाणसौंदर्यं सति तयोः आयुरेश्वर्यरेखयोः सुंदरत्वं
चाकृत्वं स्यात् २० उपजानिः या रेखा मूलान्याणि मूलानिर्गता सन्त्ये श्वर्यरेखायाः शिखरं अग्रं तेन साद्वयुनक्ति योर्गं प्राप्ति

रामः
७२

निसापितृवंशरेखा भवति तादृशः पितृवंशो ज्ञेय इत्यर्थः सारेखा नीरंध्रबंधानिः क्लृप्ता बंधरहिता च गृहबंधनाय भव-
ति गृहं गृहिणी तस्या बंधन मति प्रीतिः सा च रेखा बह्वीयसी अति शयेन बहुला बह्वीयसी च विवर्धनाय भवति प्र-
यस्थिरत्यादिना बहुलस्य बंधादेशः २१ उपजातिः जीवितरेखा आयुष्यरेखा कनिष्ठिका जीवितयोर्मध्ये करभ-
प्रदेशे स्थिताः मिथः परस्परं कांतकलनरेखाः स्युः पुरुषहस्तेता वन्यस्तस्य भायाः स्त्रीहस्तेता वनस्तस्याः कांता इ-
त्यर्थः मणिबंधादा कनिष्ठकरस्य करभो वहिरित्यमरः परे उर्वरिते अस्मिन्करभे स्थिताः सांमानुरवर्गरेखाः अ-

रो भ्रूयरेखा शिखरेणामूलाद्युनक्तियासौ पितृवंशरेखा नीरंध्रबंधा गृहबंधनाय बह्वीयसी वंश-
विवर्धनाय २१ कनिष्ठिका जीवितरेखाः स्यान्मध्ये मिथः कांतकलनरेखाः अपत्यरीत्या करभे प-

पत्यरीत्या ज्ञेयाः संमानुरपत्यानि सांमानुराः सोदराः मातुरुत्तरा ॥ रस्मिन्मवंति सांमानुरवर्गरेखाः २२ ॥
संभद्रपूर्वाया इत्यणु उच्चैश्चांगुष्ठतले पुत्राः कन्याश्च लक्षितास्तेषामायुष्यं तद्वत्तस्मिन् जीवितरेखाया अधः स्थिते क-
रभे भ्रातरो भगिन्यश्चेतषामायुश्च लक्षणीयमिति भावः २२ अनामिकाया मूलं तस्य विभूषणमिव विभूषणं या रेखा
नित्यं न पुरा कत्वा त्स्त्री विशेषणत्वे पिक्लीवत्वं अनामिका मूले कृध्वं स्थिते इत्यर्थः सारेखा पुण्यस्य रेखा कथं भू-
ता तदवा सिद्धे तुः तस्य पुण्यस्य अवाप्तिः प्राप्तिः तस्य हेतुः नित्यं पुस्त्रिं गत्वा त्स्त्री विशेषणं पियुस्त्रिं गत्वं तस्या सत्या

वि.ट.
टी.
७३

पुण्यप्राप्तिरस्तीत्यर्थः निर्गतासीमायस्यासौ निःसीमः सीमन्तः संजातो यस्मिन्निति सीमन्तितः पंचशाखायस्यासौ
पंचशाखायाणि निःसीमः सीमन्तितः पंचशाखाययासातथा सा ऊर्ध्वरेखा कस्य राज्यं न करोति अपि तु सर्व
स्यापि राज्यं करोतीत्यर्थः पंचशाखाः शयः पाणिरित्यमरः ययोर्ध्वरेखा द्विधा कृतमिव पाणिनलं भवति सा
वश्यं राज्यं प्रदेत्यर्थः २३ इत्यादीनां सर्वा सामपि शुभाणामेखाणां साधारणेन अतिशयितत्वं माह विपरीता
ख्यानकी अरुहाः स्निग्धाः गंभीरा निम्ना मनोहराः सुदराः अंतः अभ्यन्तरे मधुवर्णि गलाः न च अतिवर्द्धाः

अनामिका मूलविभूषणाया पुण्यस्य रेखा तदवाप्तिहेतुः निःसीमसीमन्तितः पंचशाखा करोर्ध्वरे
खान करोति राज्यं २३ अरुहगंभीरमनोहराभीरेखा भिरंतर्मधुपिंगलाभिः न च अतिवर्द्धीभिर
वामेष्वंगेषु पुंस्त्रीफलयोः स्फुटत्वं २४ सरोजश्रीवृक्षध्वजगजनिमिस्तंभकलशस्त्रजादर्शक
अमृतिसंकीर्णाः सप्तदशाभिरुक्ताभीरेखाभिः पुंस्त्रीफलयोः स्फुटत्वं २५ कुशकुलिशभृंगारगिरिभिः
त्वं शुभफलाधिक्यं स्यात् केषु अचामवामेषु अंगेषु पुरुषस्य दक्षिणहस्तचरणादिषु स्त्रियावामेष्वित्यर्थः
२४॥ अथ करे चरणावाराज्यचिह्नान्याह शिखरिणी सरोजकमलं श्रीवृक्षो विल्ववृक्षः ध्वजः केतुर्गजो
हस्तीति मिर्मित्यः स्तंभकलशो प्रसिद्धौ स्त्रकमाला आदर्शो मुकुरः छत्रमात्रपत्रं अंकुशः प्रसिद्धः कुलिशः

अ.
१४

साम.
७३

शंवज्जंभृगारः करकः गिरिः पर्वतः रथः प्रसिद्धः अश्वस्तुरगः श्रीवत्सो विष्णुवत्ससिरोम्यामदक्षिणावर्तः तदुपजाय
तदक्षिणावर्तमात्रं गृह्यते व्यजनं तालं यवो धान्यविशेषः यूयो यज्ञस्तंभः प्रभृतिभिरित्यादिभिश्चिन्तैः पदपाणिप्र
णयिभिः चरणगतैः पाणिगतैर्वा नराः पुरुषाः नार्यः स्त्रियः राज्यं दधति धारयन्ति समित् लक्ष्मणो राज्यमाप्तिरित्य
र्थः २५ अथ मुख्यलक्षणान्याहरथोद्धतं यदिवचनं भाषणं अर्चितं पूजितं स्यात् मनोहरमित्यर्थः मनमानसं
न्नतं पृथुलं नाल्यविषये मनः प्रवृत्तिरित्यर्थः वपुः शरीरं दृशानेनाराणां निर्विशेषसुखदं निर्विशेषं अधिकं सु

रथाश्च श्रीवत्सव्यजनयवयूपप्रभृतिभिर्नरानार्यो राज्यं दधति पदपाणिप्रणयिभिः २५ अ
र्चितं वचनमुन्नतं मुनानिर्विशेषसुखदं वपुर्दृशं अस्ति चेदघपराङ्मुखी मतिर्लक्ष्मणोः किं
परैर्नृपोपिता २६ वरस्य कन्यावरणो वरेण्यो दुर्गे वयोदक्षिणा चेष्टिते श्व ॥ ॥ एवं तत्प्रदहातीत्यर्थः

मतिर्बुद्धिः अघपराङ्मुखी यान् कान्यरा च ज्ञातदाचृपो वितो पुरुषाणां स्त्रीणां वा परैर्लक्ष्मणोः किं स सुचतुर्थः
लक्षणे युक्तसु अन्येषां शुभलक्षणानां किं मयि न प्रयोजनमिति भावः इति सामुद्रिकलक्षणानि २६ अथानि
मित्तानि तत्र वरणा काले पक्षिचेष्टितमाह उपजातिः वरस्य कन्यावरणा समये दावरः कन्यावरीने मित्तानि
तस्मिन्कालेयः कश्चन पुल्लिंगः पक्षी दक्षिणा चेष्टितः दक्षिणां गे कं डूयन् कं पनादिभिश्चिन्तैर्भवति सवर

वि. वृ.
टी.
७४

अतिशुभः स्यात्काद्वदुर्गाद्वदुर्गारुण्यस्त्रीलिंगयस्त्रिभुमध्येदुर्गापिदक्षिराचेष्टिताशुभेत्यर्थः अर्था
दनयोर्वामचेष्टितमशुभमिति कुमारीनरचेष्टणुयात्तस्मिन्कालेनयोः पुल्लिंगयस्त्रिदुर्गयोः अदक्षिरां वामांगचेष्टि
तद्वृष्टशुभमाहुः २७ अथ शुनश्चेष्टितमाहुः अनुषुपयत्रकुमारीकाक्षिरां वरवरातुमिच्छति तत्र शुनः शुनकस्या
दक्षिराभोगतिरिच्छाशुभा यत्रवरः सतां कुमारी वुवूष्यति वरीतुमिच्छति तत्र शुनो गतिरदक्षिरास्वस्य वामभा
गे चेत्तदाशुभा २८ अथोपशुनिशकुनमाहुः शादूलविक्रीडितं असत्तदुल्लेः परिपूरिते प्रस्थादिपात्रे मस्थकदयादीनां

अ.
१४

अदक्षिरां चेष्टितमिष्टमाहुस्तयोः कुमारी वरुणयाद्वरचेत् २७ शुनो गतिरदक्षिरां शकुमारी यत्र का
क्षिरा अदक्षिरा यत्र तत्र वरसतां वुवूष्यति २८ आरोप्यास्तपूरिते गराय निप्रस्थादियात्रेशनैः
संमार्जन्यववेष्टितेषु वतयस्त्रिभुमः सकन्यानिशि ॥ मानपात्रे संमार्जन्या अववेष्टिते आकादिने गरोशप्र
तिमामारोप्यप्रक्षिप्य सकन्याः सकया कुमारी सहितास्त्रिभुमयुवतयः सुवासिन्यः निशिरात्रोरजकादीनां वरुणनिर्वाज
कमघकारादीनां वेश्मसुगृहसमीपे शनैर्निर्याताः किं कृत्वा सर्वविधं गरायति गंधपुष्पादिभिरर्चितं पूजितं करेदुस्ते
कृत्वा तस्मिन् गृहे स्थितानां मनुजानां यावाचय हवनं प्रणयुः आकर्षयेयुः तस्यार्थः अभिप्रायः तेन सदृशी सिद्धिः
चिंतितकार्यस्य सिद्धिर्ज्ञेया किलेति निश्चये अत्राधिवासनमंत्रादिकं विधानमालाद्युक्तं ज्ञेयं इत्यादिलक्षणीः

राम.
७४

क्षितांकन्यावरोवरयेत्कन्यापिवर्मित्युक्तं २९ तत्रकन्यावरणानसत्राणिकुलधर्मानतिक्रमरां चाह उपजातिः श्रुतिः प्र
वरणः त्रिपूर्वाः पूर्वोन्नितयवसुबोधनिष्ठावन्तिः कृतिकामित्रोन्नराधा विश्वेउतराषाढान्निलः स्वाती राशुत सत्रेषु
कुमार्यावरणस्यात् अथकुलधर्मः यत्त्रायाः वृद्धतमाः स्वकुलोक्तस्वकुलपरंपरागतां आचरेयुः तच्चेतसापिनोवम
न्यत तस्यावज्ञामनसापिनकार्या किंपुनः साक्षात् अतस्तेकुलधर्मा अवश्यं कर्तव्या इत्यर्थः तत्राप्यागमविरुद्धाः
नकार्या देशाचाराः कुलाचारायेतु विध्यविरोधिन इति स्मरणान् ३० अथवेदिकानिर्माणतत्प्रभृतीनां कालंचा

निर्याता रजका दिवेश्मसुकरेकृत्वा तमभ्यर्चितं यां वाचं शृणुयस्तदर्थं सदृशीं सिद्धिं किलोप
श्रुतौ २९ श्रुतित्रिपूर्वावसुबद्धिमित्रविश्वानिलसर्ववरणं कुमार्याः तच्चावमन्येत न चेतसापि
पदाचरेयुः स्वकुलोक्तमार्याः ३० वेदिकां विरचयेद्यथा तथास्यादियं प्रविशतश्च दक्षिणो

हरथोद्धता ३ वेदिकां तथा रचयेत् तथा कथं यथा इयं वेदिका गृहं प्रविशतः पुरुषस्य दक्षिणो भागे भवति तस्याः लक्ष
राभूषणदिकं नारदादिभिरुक्तं ज्ञेयं इत्यादीनां विवाहकृत्यानां मारं भकालमाहस्युरिति जनाश्रयो मंडपः मंडयो
स्त्रीजनाश्रय इत्यमरः यवो सिर्यवायः अंक्राय रा मितियावत् तत्प्रकारः शौनकस्मृत्यादिषूक्तः वर्णकालोक्त
प्रसिद्धाः अपूपविशेषाः यद्वा वर्णकारंगवल्यादयः सतदुपलक्षणेन दलनकंडनवारकादिगृह्यते सतानि

वि. ७५ अग्रतः पूर्वलग्नदिनमारभ्य षण्वर्षवत्तृतीयनवमेष्टदिवसेषु नस्यः पश्चादपि तदुद्वासनादिकं च तेयं केचि-
 टी. तु नवमदिनं शुभमाहुः देशाचारतो व्यवस्था ३१ अथेन्द्राणी पूजनादिकं माहयुवतिभिः सुवासिनीभिः सहितास-
 ७५ युवतिः कन्यका उक्त विधिवत् सुभगामथेन्द्रपत्नी घटकारम् दौसुलक्षणा वयवामित्या दिनाशौनकाद्युक्ते वि-
 धिना पुलोमोजाता पुलोमजा इन्द्राणी तस्याः पूजनं समाचरेत् अथ मातृकादिपूजां घृतेति मातरो द्विवि-
 धा देव्यो मानुष्यश्चेति तत्र देव्यो गौरी पद्मेत्यादयो ब्रह्मी माहेश्वरीत्यादयश्च मानुष्यः मातृमाता महादयश्च तु वि-

स्युर्जनाश्रययवोसिवर्षिकाः षण्वर्षवन्निदिवसेषु नाग्रतः ३१ कन्यकोक्त विधिवत् पुलोमजा पूज-
 ने स युवतिः समाचरेत् घृतिचा शुभमविघ्नमातरो मातृयज्ञकुलकर्मशान्तयेत् ३२ इति विवाहे

शान्तिमनोक्ताः तासां यज्ञः पूजादिकं कुलकर्मशान्तयः कुलोक्ताचारवशातो या ॥ चंदावनेमिश्राध्यायश्चतुर्दशः १४
 शान्तयः कुलदेवताराधनादयः ता अविघ्नमातरः तनुविस्तारे निर्विघ्नं निष्यादिताः अशुभं घृतिना शयंति चः समु-
 चये पुलोमजा पूजनं च अशुभं हन्तीत्यर्थः अतः शचीमातृका पूजादिकं मवश्यं कर्तव्यमिति भावः ३२ इति श्री
 सकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसावत्सरात्मजगणेश विरचितायां विवाहचंदावनदीकायां विवाहदीपिका
 यामिश्राध्यायश्चतुर्दशः १४ अथ वधूवरप्रश्राध्याय आरभ्यते तत्रादौ वधूप्रश्राग्रहाहं न संततिलका जलम्

कमस्याः कन्यायान्नाभो भविष्यति न वेत्यस्मिन् प्रश्नकाले यत्नं तस्मात्तन्नाद्यदि कर्मायसूनुसहजस्मरगः दशमैकादश
पंचमत्तनीयससमीमृगांकश्चंद्रो जीवेन गुरुणा दृष्टदास्त्रीपुंससंगमयिता स्यात् स्त्रीपुंसेति चतुसदिन्यासः
तयोः संगमसमागमं करोतीति स्त्रीपुंससंगमयिता कन्यालाभं करोतीत्यर्थः अयं योगः कन्यायावरलाभप्रतिपिन्ना
विशेषात् योगांतरमाह स्वर्शरीणीति शुक्रशशिभ्यां दृष्टानियुतानि वा स्वर्शरीणालग्नं गतानि स्वराशयश्चंद्रशुक्रराश
यः कर्कितुलौ वृषभाः कन्यालब्धये कन्यालाभाय भवन्ति योगांतरमाह बधूगृहेति बधुसेज्ञाः समराशयो वृषका

अथ बधुवरप्रश्नाध्यायः कर्मायसूनुसहजस्मरगोमृगांकः स्त्रीपुंससंगमयिता यदि जीवदृष्टः
स्वर्शरीणशुक्रशशिदृष्टयुतानि कन्यालब्धौ बधूगृहदकारानवांशकावा १ युग्मशरीणौ शशिसि
तौ द्विपदांगनां शस्यातां तदा सिपिपुनौ तनुमीक्ष्मा रौ ॥

॥ कर्कदादयस्तेषां गृहाणि दकाराणां नवांशकावा
लग्नगताः शुक्रशशिदृष्टयुताः कन्यालब्धये भवन्ति १ योगांतरमाह युग्मशरीणौ समराशिस्थितौ शशिसितौ द्विपदांगनां
शे स्थितौ द्विपदश्चासावेगनां शश्च कन्यां शयव तत्र स्थितौ तनुं लग्नं दृष्ट्वा रौ पश्यतौ तदा तौ तदा सिपिपुनौ स्तः तस्याः
कन्याया आसिस्तस्याः पिपुनौ सूचकौ कन्यालाभसूचका वित्यर्थः अत्र बलिनाविति शौनकीये विशेषोऽस्ति योगांतर
माह नारीति उदितमुदयं प्रास लग्नगतमित्यर्थः उदितं नारीनवांशस्त्रीनवांशवृषकर्कादिकं शशिसितावीक्ष्मा

वि. ७. णोतदाक्षिपिषु नावित्यनुवृत्तिः योगान्तरमाह खचरा इति परेपि शुक्रशतैश्चरव्यतिरिक्ता अपि खचरास्त्रैराक्षगाः सप्त
 टी. राशिस्थिताः स्त्रीणां मिमानि स्त्रीणानि स्त्रीपुंसाभ्यां नञ्स्त्वयाविति नञ् विलसंतः स्निग्धाः उज्ज्वलाः प्रकाशमानाः वीर्य-
 भाजः सवलाः उदितं नारीनवांशमीक्ष्यमाणाः कन्याप्राप्ति सूचका इत्यनुवृत्तिः २ अथ कन्यायावरोपलब्धिप्रश्नमाह स
 वमनेन स्वर्शाणि शुक्रशशीत्यादिविधिना नराः पुरुषानितं विनीनो स्त्रीणां मुपनमंति समागच्छन्ति लब्धे भवन्तीति यावत्
 कैः नरदकारानवांशदृग्भिः पुंस्वेचरैः नराविषमराशयो मेघमिथुनादयस्तैश्च नरदकारानवांशाश्च नरदेः कारणाः नर-

नारीनवांशमुदितं खचराः परेपि स्त्रैराक्षगाविलसदुज्ज्वलवीर्यभाजः २ सवनेन नरानरदकारानवां
 शदृग्भिः पुंस्वेचरैरुपनमंति नितं विनीनां यस्मिं गिवालकयश्च प्रभृती गितं स्यात्प्रश्नस्योत्तरं

नवांशा इति तान्यश्व्यं निते नरदकारानवांशदृग्भिः तैः पुंस्वेचरैः पुरुषग्रहै रविभौमगुरुभिः सन् नथैव वधूवर
 दुक्तं भवति स्त्रीग्रहौ किल शशिसितौ यत्र शशिसिता वृत्तौ तत्र पुंग्रहाग्राह्याः यत्र स्त्रीदकारास्तत्र नरदकाराः यत्र स्त्री
 नवांशस्तत्र नरनवांशः यत्र स्त्रीराशिस्तत्र नराशिरिति सवमनेन विधिना उक्तयोगैरेव कन्यायावरोपलब्धिर्ज्ञेयेति अ. राम.
 यनिमित्तानि यस्मिं गीति प्रश्नस्योत्तरं प्रश्नकाले लिङ्गिनः कापालिकाः बालकाः प्रसिद्धाः पशवः कागदपतुरगादयः
 प्रभृतिग्रहणाद्भिः सुकोन्मत्तादीनां ग्रहणं तेषां यद्दिं गितं चेष्टितं तद् धूवरस्य नथैव भवति उरित्येव निश्चये तिष्ठति

पुनर्वस्वोर्नक्षत्रद्वन्द्वस्य त्रद्वन्द्वतरेतयोर्गद्वन्द्वेष्वेकत्वज्ञापकात्सर्वोपि द्वन्द्वो विभाषया एकवन्स्यात् अतो वधूवरस्येन्येक
 त्व ३ अथ वधूवरमश्रुकाले शुभाशुभयोगानाह प्रश्रुकाले उदयः प्रश्रोदयः प्रश्रोदयः प्रश्रुलग्नतस्मात् प्रश्रोदयः
 दमृतरोचिषि चन्द्रमसि षण्मृतिस्थेषु अष्टमस्थे वासति अयमेकश्चन्द्रकृतो योगः तत्र तस्मिन् चन्द्रमसि मूर्तौ लज्ज
 सति अवन्या अपत्यमावनेयः भौमः कुटिकारादिति डीषिकृते स्त्रीभ्यो ढकृतस्मिन् भौमे मदुनस्य शिशुसमस्थे च स
 ति चः समुच्चये अयंचन्द्रभौमद्वन्द्वे द्वितीयो योगः तन्वस्तयोरलग्नसममयोः अशुभसंगतयोः यापग्रहयुक्तयोः स

प्रश्रोदयादमृतरोचिषि षण्मृतिस्थे मूर्तौ च तत्र मदुनस्य शिशुवावनेये तन्वस्तयोरशुभसंगतयो च
 रस्य नाशः क्रमाद्दसुमही मुनिसंमिते दे ४ जामित्रगौ विधुसितौ विधवामसाध्वौ सौरिः ॥

तोः अयं पायहयकृतस्तृतीयो योगः सप्तयोगेषु क्रमाद्दसुमही मुनिसंमिते देवरस्य नाशः स्यात् प्रथमे योगे अ
 ष्टमे वर्षे द्वितीये एकवर्षे तृतीये सप्तमे वर्षे द्वयर्थः ४ जामित्रगौ सप्तमस्थे विधुसितौ चन्द्रशुक्रौ वधू विधवां कु
 रूतः सौरिः शनिः कुजौ भौमः जामित्रगः असाध्वौ दुराचारां करोति शौनकीये तु शनिर्मृतप्रजां भौमो मरणयुक्ता
 मिति तथापि फलं दुष्टमेव महाश्रासौ इज्यश्च महज्यः असुराणां महज्यः शुक्रः वधः प्रसिद्धः तौ जामित्रगौ ध
 नादं कुरुतः वपुषि लग्ने स्थितौ दीर्घायुषं कुरुतः प्रसूतौ पचमे स्थितौ सुप्रसवां शुभसंततिकुरुतः कुत्रचि

वि. वं. सुरमहेज्येति पाठः तदसत्यत आह शोनकः यदि एककलग्नस्थो भृगुसौम्यो जीविनीं कुरुतः पंचमसंस्थो पुत्रान
 दी. जातिमंगतो विपुलं धनमिति अस्मिन् वधूवरप्रश्ने काले स्त्री जातकोक्तमखिलं शुभाशुभं चित्यं ५ एवं कन्यावरोप
 ७७ लब्धिमुक्त्वा तत्प्राप्ते सति दलनकंडनादि विवाहकृत्येषु शुभकालमाह द्रुतविलंबवितं दलनकंडनादिषु सकलक
 र्मसु शुभमिति थिवारफलानि न सत्रादिफलानि परैरन्यैः पदे पदे विरचितानि पदे पदे इति लौकिकमभिप्रायेणाक्तं अ
 ल्पकृत्येषु अपि पृथक् फलानि विशेषाभावेऽप्युक्तानीत्यर्थः तानि पृथक् फलानीति कारणादस्माभिर्नोचिरे नोक्ता

कुजो सुरमहेज्यवुधौ धनाढ्यादीर्घायुषं वयुषिसुप्रसवां प्रसूतौ स्त्री जातकोक्तमखिलं खलुचिं

त्यमत्र ५ भति थिवारफलानि पदे पदे विरचितानि परैरिति नोचिरे ॥८८॥ निकेचित्यरोक्षामावेधि भूत

मात्रे लिटमिच्छति तथा च सुगंधबोधे भवद्वतभवेऽप्युक्त्वा दयस्त्रयस्त्रिंशदिति अतएव वरादादिप्रयोगाः होराचरा
 ह मिहिरोरुचिरांचकारेति उदयनस्यापि व्यानेनेकिरणवलीमिति इतीति कथं हियस्मान्कारणात्तदुपक्रमस्त
 षां सकलकर्मणां दलनकंडनादीनां उपक्रमः आरभः सविवाहमे विवाहनसत्रे सवशुभे दिने स्यात् शुभे
 ति यात विष्णादिमहादोषरहितेषु नवत्रिदिवसेषु नाग्रत इति निषिद्धादन्यदिने च तथा च श्रीपतिः थिवाह
 कृत्यं निखिलं विवाहमे विलोकयेन्मात्रवलं हि मद्युतेः न च त्रिषष्ठोपि चवारकः शुभ इति १८९ यनिजकृतस्यावि

वाहपटलस्यपूर्वेभ्योवैशिष्ट्यमाह वसंततिलका प्रायोवाह ल्येनविवाहपटलंविवाहफलसमूहः नयेनतर्केन
लनानिनसहतेहेत्वादिनाचालयितुंनशक्यतेआगमसिद्धत्वादितिभावःअत्रविशेषणद्वारेणादृष्टातःतदेति तदेना
दीतहेलंवमानःप्रशिथिलमूलोयस्तंब स्तुरास्तंबःतेनोपमीयतेतत्रथायथातदस्थोलवमानस्तुरास्तंबोनवालनं
सहतेचालितेत्वधःयतनमेवतद्वद्विवाहपटलमपीत्यर्थःअतद्वहमयोक्तेचंदावनेनास्मिपटलसन्मतिश्रीःसतां
विदुषांमतिःबुद्धिःतस्याःश्रीःसंपद्रमतांमुखेनक्रीडतांअत्रहेतुःकथंभूतेपरमतेतिपरेषामतानितदेवातपं

सकलकर्मसुयस्तदुषक्रमःसहि विवाहभरणवशुभेदिने ६ प्रायोविवाहपटलंतदलंवमानस्तं
वोयमंनसहतेनयचालनानिचंदावनेपरमतातपपीड्यमानचंदावनेनुरमतामिहंसन्मतिश्रीः

॥७॥ इतिविवाहचंदावनेबधूवरप्रश्नाध्यायःपंचदशः १५॥॥उष्णंतेनपीड्यमानस्तैषांचंदंतदव

तिभीरायतीतथाअयंभावःयथाकश्चनआतपेपीड्यमानोचनेगत्वासुखेनरमतेतद्वत्परमतेःपीड्यमानोस्मि
नूचंदावनेसुखेनरमतामितिअथाने श्रीप्रयोगःसमाप्त्यलंकारेयथान्नग्रंथारंभे७इतिश्रीसकलागमाचा
र्यचर्यश्रीकेशवसावत्सरात्मजगणेशविरचितायांविवाहचंदावनेदीकायांबधूवरप्रश्नाध्यायःपंचदशः१५
अथस्वर्गशवरीनपूर्वकंग्रंथालंकारमाहउपजातिःभरद्वाजश्चासौमहर्षिश्चतस्यवंशेभरद्वाजगोत्रेवि

वि. वृ. श्वावतं सः अवतं सः कर्णपूरः विश्वस्य अवतं सद्वावतं सः तस्मिन् विश्ववन्द्य इत्यर्थः जनार्दनो नामा भूत कथं भूतः अ.
 टी. श्रुतीति श्रुतीनां वेदानां तत्त्वयाथाथ्यं तद्देतीति तथा औदीच्या औदीच्यजातीयजनाः तस्मिन् देशे ज्ञानेनैकवि १६
 ७८ धाः प्रसिद्धाः तेषां चारित्र्यं प्रचारस्तस्यापथोः मार्गस्तं प्रवर्तयतीति तथा औदीच्याचारमार्गप्रवर्तक इत्यर्थः अने
 न स्वधर्मोपासक इति सूचिनं याज्ञिकेषु चक्रवर्ती वचक्रवर्ती श्रेष्ठतम इत्यर्थः १ तस्य जनार्दनस्य द्वितीयः सू
 नुः श्रियादित्य इत्यस्ति स्म आसीत् इति अनेन सूर्यनामेत्याह क इव श्रियोदीप्त्या आदित्य इव प्रस्य श्रियादित्य

अथ विवाह वृंदावने स्ववंशवर्तीनं अभूद्ररत्नाजमहर्षिवंशे विश्वावतं से श्रुति तत्त्ववेदी औदी
 च्यचारित्र्यपथप्रवर्ती जनार्दनो याज्ञिकचक्रवर्ती १ अस्ति श्रियादित्य इति स्मृतस्य सूनु श्रिया
 दित्य इति द्वितीयः त्रिस्कंधपारंगतरंगमल्लस्तदात्मजो राणा ग इत्युदीर्यैः २ ॥ ॐ ॥

स्य आत्मजः उदीर्यैराणा ग इत्यासीत् उदीर्येते तदुदीर्यं कथनीयं तस्मिन्नाम्नीति यावत् राणा ग नामेत्यर्थः कथं भूतः त्रिस्कं
 धेति त्रिस्कंधाः होरागणितसंहितारख्याः तेषां पारंगता अशेषज्ञानारः तेषां रंगे युद्धभूमौ मल्ल इव मल्लः मल्लो वाहुयु
 द्धकुशलः त्रिस्कंधज्योतिः शास्त्रविदां पराभवक इत्यर्थः २ वसंततिलका अस्य देवस्य राणा गस्य सुतः श्रीकै
 शवः सुकविः शोभनकविरस्मिन् वृंदावने सुतपः श्रये मुनिगवी निवहं दुदोहमुनयो गव इव मुनिगव्यः उपाम

राम.
७८

नव्यायेति तत्पुरुषः गोरनद्वितलुकीति च दिव्यात्तदीयं तासां निवहः समूहस्तदुदोहदुग्धवान् किमर्थं अध्ययनाध्वनी
नव्यूहान् अर्थपयः प्रवाहैः प्रतर्पयितुं अध्ययनस्य अध्वा अध्ययनाध्वान् मल्लगामिन इत्यध्ययनाध्वनीनां अध्यय
नमार्गज्ञानशीलाः अध्वनो यत्वा वित्यलं गामीत्यर्थः स्वः आत्मा ध्वानो ह्येदति अनः प्रकृति त्वंतेषां व्यूहाः समूहाः तान् अ
र्थपय इव अर्थपयः तस्य प्रवाहाभोधाः तैः सुष्ठु तपोयेषां ते सुतपसः सुपुण्याः तैः श्रीयते सेव्यते तत्रेया अत्रायं शेषः
सुतपोनिः सेव्यमाने वने अध्वगमनेन निवन्नात्ययः प्रवाहैस्तर्पयितुं गावा दुह्यन्ते तद्वत्सुपुण्यैः सेव्यमाने स्मिन् वृद्धावने

श्रीकेशवः सुकविरध्ययनाध्वनी नव्यूहान् प्रतर्पयितुं मर्थपयः प्रवाहैः देवज्ञारागसुतः सु
तपः श्रये स्मिन् वृद्धावने मुनिगवीनिवहदुदोह ३ अवहृदृष्टिधियः कियदप्यदः पदः पदग
नाम्नि ग्रंथे अन्यग्रंथा ध्यनेन स्विन्नानर्थप्रवाहैस्तर्पयितुं मुनयो मया दुग्धा इति तद्वत् ॥ भीरमधीरभिरस्यते
नेभ्यः सारं संगृहीतमित्यर्थः ३ अतस्तत्सुज्ञेभ्यस्वरोचयिष्यति कथमज्ञेभ्य इत्याशंकायामाह दत्त विलुं वितं नवहु
दृष्टं यया सा अवहृदृष्टा सा धीर्यस्यासौ अवहृदृष्टा धीः तस्य अल्पदृष्टशास्त्रस्य अदः सतदपि किं रत्नं किं परिमारा म
स्येति कियत् विशिष्टगुणामप्येतत्तस्य न किं चिदिति भावः अधीरबुद्धिः अभिरस्यते अभिरामं प्राप्स्यति अत्र विशेष
षट्कारहेतुः पदेति यदैः गभीरं गभीरपदं अतिमंदबुद्धिस्तु अर्थं जानातु न वा पदं गभीरत्वादेवाह्लादयिष्यतीति

वि. सं. टी. ७९ न्यर्थः विशदशास्त्रधियां नुतुर्विशेषे विशदा अन्यधिका शास्त्रे धीर्येषां ते तथा तेषां नुतुदमेकवारमेव श्रुतिगतं कर्णप्राप्तं सतरसनासु जिह्वासु विवृत्यते विवृद्धि प्राप्स्यति गोप्यरसनागतं सद्यस्य कस्यापि नोच्यते इदं कर्णपथगतं सतरसनासु विवृत्यत इति रुच्यति शयोक्तिः उक्तं हि भर्तृहरिणा अज्ञः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते विशेषतः ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापितं नरं नरं जयति इति ४ इति ग्रंथालंकारः ॥ अग्रंथं कृत्वा युक्तिममलां व्याख्याय सम्यक्तत्तत्तत्कुत्रापि महद्दोषो धिक्कुहचिद्वर्थवृथे बोद्धिं तसद्युक्त्या नुतिरस्य सारमुदितं तत्सम्यक्तां सज्जनास्तद्विश्वासेवतां प्रतीतिः

अ. १७

विषदशास्त्रधियां त्विदमेकदा श्रुतिगतं रसनासु विवृत्यति ४ ध्रुवानुराधामृगमूलरेवती करं मघा स्वातिरदूषणोगराः रवेरमीनामकरादिषड्भूहीकरग्रहे मंगलकृन्मृगीदृशां ॥ १ ॥ ६ ॥

रिहनस्यान्तं निरासं विना १ यश्चात्सागरपूर्वं वर्जितदगेग्रामेन्न नद्यादिमेरं भायूगरसालशीर्षनिचुलकाया विताने वसतः ना नाशास्त्रकला कलायचतुरः श्रीकेशवस्यात्मज श्रीकायुक्तिमती गणेशविवेधो वृंदावनस्या करोत् २ रसनगमनु १४७६ तुल्येशाक आनंदवर्षे विवृतिमकृतशस्ता दीपिकाख्यागणेशः यदि ह लिखितमल्पानल्पकवासादोषतद निविमलधीभिः शोध्यमित्यर्थयेतान् ३ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशवसावन्सरात्मज गणेशदेव विरचिते नायां विवाहवृंदावनटीकायां विवाहदीपिकायां स्ववंशवर्णनः षोडशोऽध्यायः १६ विवाहोपपदं वृंदावनं व्याख्यायके

राम. ७९

तत्कृतांलग्नशुद्धिचगणेशो व्याचिकीर्षति १ तत्रादौविहितनक्षत्रादिकमाह ध्रुवादिः करं तोयमेकादशनक्षत्रात्मकोग
राश्चेददृष्टा वक्ष्यमाणपापवेधादिदोषरहितस्तदा मृगीदशास्त्रीराणां करग्रहे मंगलकृतस्यात् १ अथ शशिभोग
सूत्रम् द्विमाह क्रूरेणपापग्रहेण उद्भित्तन्यक्तभनसूत्रेन शुभं स्यात् तदाप्यंतेन क्रूरग्रहेण आप्यप्राप्यभोग्यं आ
द्युक्तं च अथलज्जोव्यष्टेति कुजो भौमः अर्किः शनिः भानुः रविः स्वर्भानुः राहुः तेभ्यः सुकोशाङ्गमेणान्यष्टा र्कवि
शतृतीयमष्टममंदादशं विंशं च सत्रिविधाद्भुतं त्रिविधं दिव्यभौमांत रिक्षे रदु नैरुन्यातैः सहितं च द्विः शशिभोग

क्रूरोद्भित्तद्विः शशिभोगतोर्वाकृतदाप्यमाद्यं च शुभं न भं स्यात् अथार्कविंशं च कुजार्किभानुः स्वर्भा
नुतः सत्रिविधाद्भुतं च २ वैसाहगं शूल्यसमासिसाग्रं संक्रांतिसाम्यं खलवेधवच्च स्वाशश्रमोभा
न्वभिरोपुनर्मूर्ध्नि रमृहाराणां त्रिभिरुत्तरैः स्यात् ३ ॥ ११ ॥ तोर्वाकृतं शुभं स्यादिति प्रत्येकं संवध्यते द्विवारं द्विः स
भिर्दीर्घैस्त्यक्तमपिनसूत्रं द्विधा चंद्रभोगादर्वाकृतं शुभं द्वितीये चंद्रभोगे शुभं भवतीत्यर्थः न शुभमित्यप्येव नुवर्तनी
यम् २ अथ चंद्रायुधोदिवैवैधुतः सासाध्यः हृहर्षराः गंगडः शूलः व्यव्यतीयातः तेषां समासिरवसानं तत्र साग्रं स
शेषयत् तेषां यागावामं ते वर्तमानमित्यर्थः यच्च संक्रांतिसाम्यं क्रान्तिसाम्यं चंद्रार्कयोस्तेन सहितं यस्मिन् नक्षत्रे महा
पातइत्यर्थः यच्च खलवेधवत् पापग्रहवेधयुक्तं तमेव वेधमाह स्वाशश्रमोभाद्यैराद्यक्षरैरुपलक्षित

वि. रं न सत्राणां क्रमेण ह्योर्हयोर्मिथः स्यात् सयथा स्वा स्वाती शशततारका अनयोर्मिथो वेधः स्वाति स्थेन ग्रहेण शततारका अ-
 टी. विद्वा शततारका स्थेन स्वातीति एवमुत्तरत्रापि अत्रावराः मम धा अनयोर्मिथो वेधः भभरणी अन भनुराधा अनयोर्मि
 ८० थे विधुः अभि अभिजित् रोरहिणी अनयोर्मिथो वेधः पुनः पुनर्वसुः मूर्मूलं अनयोर्मिथो वेधः रे मृहाणां वेधः क्रमेण वि-
 भिरुतरैः स्यात् रेवसुत्तरा फल्गुन्योः मृगोत्तराषाढयोः हस्तोत्तराभाद्रपदयोरित्यर्थः ३ अत्रैका गलादिक माह अशुभा
 ब्रह्मेषु दुष्टनामयोगेषु सत्सु इंदुतः इंदुन सत्रात् अर्कः सूर्यः साभिजिति समेकः स भवति तदा एका गलोस्ति एतदुक्तं

एका गलः साभिजितींदु तोर्कः समेस्ति योगेष्वशुभा ब्रह्मेषु चतुर्दशं चंद्र भमर्क धिष्यया द्वितीय
 मुक्तो दहनर्श शुद्धिः ४ षट्श्रया येष्वशुभाः शुभाय निधन द्यूनां त्यवर्ज्य परे श्रया यार्थेषु शशी मृतोश
 भवति व्याघात शूलपरिघव्यतिपात विष्कुं भगंडांति गंडवज्रवे धृताः अशुभनामयोगाः नितमः सूर्याः परे भंगदाः
 एष्वन्यतमे योगे सति चंद्र न सत्रमारभ्य अभिजिता सह अर्क न सत्रंगणयित्वा यदि युग्मा संख्या भवति तदैका गलः
 स्यात् तद्वन शुभमित्यनुवृत्तिः अथ संध्योदितं अर्क धिष्यया चतुर्दशमिंदु भं चंद्र न सत्रं च अशुद्ध अशुभं स्यात् इती
 यं उदहनर्शस्य विवाहन सत्रस्य शुद्धिरुक्ता ४ अथ लग्न शुद्धि माह षट्षष्ट्रयस्ते तीय आं यस्ते न दहं एष्व
 शुभाः पाप प्रहाः शुभाय भवति शेषेष्वशुभाये निधन मष्टमं द्यूने सप्तमं अंत्यं द्वादशं एतानि वर्जयित्वा अन्येषु न

अ- १७
 राम. ८०

वसुस्थानेषु परे सौम्यग्रहावधगुरुशुक्राः शुभायस्यः शेषेषु निधनद्युनांत्येष्वशुभाय शशीचंद्ररुद्रायायार्थेषु तृतीयेकादश
द्वितीयेषु शुभाय भवेत् शेषेष्वशुभाय तत्राष्टमे सर्वेषां विशेषमाह मृताविति मृतावष्टमेशानितः सूर्यः शुभायस्य
नन्वेव शुभाय अत्र राहुग्रहणात् तत्त्वरूपांतरं केतुश्च परे अन्ये चंद्रभौमवधगुरुशुक्राः मृतौ स्थिता भंगदोः लग्न भंगाय
स्यः अन्यान् पितृलग्नं भंगो नाह क्रूरद्युनेति शशितनू क्रूरद्युनवृत्तान्विते भंगाय भवतः द्युनवृत्तमादजं ययोस्तद्युन
वृत्ते ते च ते अन्विते च द्युनवृत्तान्विते क्रमेण द्युनवृत्तान्विते तथा लग्नस्य चंद्रस्य वा सप्तमं क्रूरान्वितं भवेत् यद्वा

क्रूरद्युनवृत्तान्विते शशितनू अस्ते सितज्ञौ विधुर्लग्ने सोमसिन्नाधिपाद्विषितः सेंदुर्विनष्टौ शपः ५
अंशाः षड्विंशति नवाद्रयस्तदधिपे लग्नाशयो द्वादशद्विन्यष्टासु न लग्नमस्तलवपतत्स समाभ्यां तथा
चंद्रो लग्ने वा क्रूरान्वितं भवेत् तदा लग्नभंगः स्यादित्यर्थः अस्ते सप्तमे लग्नाच्चंद्राह सितज्ञौ शुक्रो बुधो वा सोपि भंगाय ।
लग्ने विधुश्चंद्रो मंगाय द्विषिषे सोमसुताधिपाः भंगायस्यः सोमश्चंद्रः सितः शुक्रः अधिपाः स्वामिनः लग्नाशद्वे
ष्काराणां अत्र षष्ठं लग्नादेवन चंद्रात् सोमग्रहणात् सितः शुक्रः सेंदुः सचंद्रः भंगाय शुक्रयुक्तश्चंद्र इति भावः
अंशयो नवांशाधीशो विनष्टौ संगतः भंगाय स्यात् ५ अथ नवांशशुद्धादिकमाह अंशालग्ननवांशाः षड्विंशति नवा
द्रयः कन्यामिथुनधनुस्तुलाः शुभाः तस्य नवांशस्योधिपे स्वाभिलग्ननवांशाः षड्विंशति नवांशा द्वादशद्वि

वि. च.
टी.
८९

अथ सुहृद्दशदिनीयतृतीयाष्टमेषु स्थिते सति लग्नं कार्यं अस्तलग्नये अस्तांशाधिपे तत्समाभ्यां लग्नादंशाच्च समाभ्या
सकाशात्तथा तद्दहादशदिन्यष्टासु स्थिते सति लग्नं न कार्यं एषु स्थाने तस्य दृष्टिर्नास्तीत्यभिप्रायः अथान्ये महादोषाः गंडांते
स्थिति त्रिविधेषु गंडांतेषु शूलवैधनवरीयसामित्युक्तेषु वैधनौ सप्तविंशयोगे च संक्रांतेः सकाशादुभयतः पूर्वपश्चा
च्च यामद्वयेषां दशघटीषु च यामार्धमर्धयामः शास्त्रात्तरोक्तः व्यतिपातः सप्तदशयोगः विष्टिर्भद्रासप्तमं करणं कुलिकः दि
हूनामनवद्व्यादिनोक्तः तस्मिन् ऊनाधिके मासि सप्तमासेधिः मासे चेति ऊनाधिके हि दिनस्ये दिनद्वौ चेति लग्नं

गंडांतेषु च वैधनौ उभयतः संक्रांतियामद्वये यामार्धव्यतिपातविष्टिकुलिके मासे हि चोनाधिके ई
जन्मर्षाज्जन्मलग्नानि धनविधने अष्टमहादशाभ्यां लग्ने तत्स्वामितत्स्थे रपि वपुषि खगैस्तद्दहांशै
कार्यमिति प्रत्येकं संबंधः ६ अथाष्टमलग्नादिदोषानाह जन्मर्षाज्जन्मलग्नाच्च अष्टमहादशाभ्यां लग्ने ॥ ८ ॥ स्थितस्तः
स्थिताभ्यां क्रमेण निधनविधने स्तः जन्मराशेर्जन्मलग्नाद्वाष्टमराशौ लग्नगते सति निधनं दहादशविधनं स्यादित्यर्थः तत्स्व
मितत्स्थेः तयोरष्टमहादशराश्योः स्वामिनौ तत्स्वामिनौ तयोरष्टमहादशराश्योः स्थितान्स्थानैः खगैरपि वपुषि लग्ने
स्थितैः क्रमेण निधनविधने स्तः अष्टमस्थानाधीश्वरमस्थे वाग्रहे लग्नगते सति निधनं दहादशस्थानां जीर्णदहादशस्थे
वाग्रहे लग्नगते सति विधनतास्यादित्यर्थः तद्दहांशैः तेषां ग्रहाणां या निग्रहाणि तेषां मशानवांशास्तेष्वपि विधनेः ॥

अ.
१७

राम.
८९

तेनिधनविधनतेक्रमेणस्तः अष्टमराशेरष्टमस्थग्रहस्वराशेर्वीनवांशेलग्नगतेसतिनिधनेच्छादशराशेर्वीनवांशेलग्नगतेविधनतास्यादित्यर्थः अस्तेशारे अंशादस्तसप्तमनस्येशः स्वामीतेस्यारिः शत्रुस्तस्यनवांशेलग्नगतेसतिव्यसनंस्यात् अथमेलकः असुभयंइति रुद्रायमेइत्यादिनानारीनरनक्षत्रयोर्नाडीवेधेसति असुभयंअरंस्यात् षडष्टसेत्रेशानास्त्रीनरराशयोर्मिथः षडष्टकराश्याधिपानां असख्येवैरेसति असुभयंस्यात् त्रियुग्मीत्यादिनादनुजनरगणोराशसमनुष्यगणौच असुभयंस्यात् अर्कजीवेद्वष्टुद्वौच गोचरमार्गगतदपत्न्योः सूर्यगुरुचंद्राणां

अस्तेशारेर्नवांशेव्यसनमसुभयंनाडिवेधेषडष्टसेत्रेशानामसख्येदनुजनरगणोर्वाकजीवेद्वष्टुद्वौ ७ चेदाद्भाव्ययद्वयंकिलनार्मदीभातद्वंगुलंद्रसतिपुष्यतियोजनेनयाम्योत्तरेपथिहता

वलालाभेसतिमरंस्यादित्यर्थः ७ सवलंग्नांश ८ दशनागदिग्भिरंत्यापुनंर्दहनहचरखंडकानि ८॥ शुद्धिज्ञात्वातस्मात्कालज्ञानार्थं पलभाचरोदयादीनाहवेदाश्चत्वार्यंगुलानिद्भाव्ययोष्टचत्वारिंशद्वंगुलानिद्वयंकिलसर्वत्रनर्मदातीरेपलभास्यात् तस्माद्याम्योत्तरेपथि एकयोजनेनव्यंगुलयेस्याः पलभायाः द्रुसतिपुष्यतिचस्वदे शनर्मदयोयाम्योत्तरोत्तरेयावंतियोजनानीतनुल्यव्यंगुलैः सानार्मदीपलभा ४।४८ याम्यदेशेरहिताउत्तरेसहितास्वदे शपलभाभवेदित्यर्थः सान्निविधादशनागदिग्भिर्हता अंत्यापुनः अंतिमातुदहनहचि ३ हताचरखंडकानिस्युः अथो

वि. वं. कृष्णगतयवन्दयः शेषाः प्रसिद्धाः सनेत्रयोर्लंकोदयाः स्युः तैश्चरखंडैः कैस्त्रिभिर्क्रमेण हीनाः विलोमविहिताः उत्क्रम
 टी. स्थाः विलोमैश्चरखंडकैः क्रमेण सहिताः सर्वमेषादीनां घण्णा जाताः ते पुनर्व्यस्ताः सर्वदा दशस्वदे शोदय जाविना
 ८२ उपः स्युः ९ अथ संक्रान्तेरर्कज्ञानमाह अत्यष्टिः सप्तदश धूर्जटयो रुद्राः मूर्च्छा सक विंशतिः अथोः पंचकासां कुशाः
 नखाः शेषाः गुणा हराश्च प्रसिद्धाः लग्नेष्टवारा नलग्नकालपर्यंतं संक्रान्तिमारभ्यष्टदिवसान् धनुषः धनुः संक्रान्तिमा
 रभ्य वेदिभिर्द्वादशगुणैर्यथा प्राप्तैः नामेणानिहत्य तिथ्यादिभिर्द्वादशभिर्विभजेत् फलं लिप्ताः मीनादिषु कन्यानां
 लंकोदया भुजगभानिनवां कदस्त्रावन्ति हि कृष्णगतयश्चरखंडकैः स्वैः हीनाविलोमविहिताः सहि
 ता विलोमैर्व्यस्ताः पुनस्वविषयोदय जाविना उपः ९ वेदात्यष्टिगुणाग्निधूर्जटि गजत्र्यत्यष्टिहृग्विष्व
 भूमूर्च्छाभिर्धनुषा निहत्य विभजेत् लग्नेष्टवारांस्त्रिभिः मीनादिष्वधनं तुलादिषु धनं लिप्ताः स्फुटो भास्क
 सुगतेर्के अथ नंतुलादिकं कुंभां तासु धनं कृत्वा स्फुटो भास्करः स्यात् एतदुक्तं भवति संक्रमवशादर्कराशौ चत्वारो संक्र
 ममारभ्यष्टदिनपर्यंतं वेदादिदिवसास्ते न दधौ शाः स्युः तैर्दिवसाः पृथक् धनुरारभ्य यथाक्रमं प्राप्तैर्गुणैर्केने सप्त
 यथा प्राप्तं हरेण विभज्य कलादियल्लब्धं तन्नस्मिन्नरवौ मीनादिषु सप्तसु गते क्रमां तुलादियं च सुगते धनं कार्यं सप्त
 दिने स्फुटः सूर्यः स्यादिति १० अथ कालज्ञानं स्यष्टार्थं ११ अथेष्टकाला लग्नज्ञानमाह रवेर्भौम्यकालमुदयः सहदृष्ट

अ. १७

सम. ८२

घरापलेभ्यस्त्यक्त्वा भोग्यं तदग्नौ दयां श्रुत्य त्केत्यर्थः तदुद्धृतानि तदुर्वरितानि यानि पलानि तानि त्रिंशद्दशानि च गलि-
तोदयेन भाजितानि भागादियं लब्धं तदजादिगृहशेखरितं तन्न लङ्गं स्यात् शेखरो मुकुटः शेखरो जातो स्मिन् न च्छे-
खरितं अजादिगृहैः शेखरितं अजादिगृहशेखरितं मूर्धनि मेखादिराशिसहितमित्यर्थः ९२ अथ षड्वर्गहोरादि-
माह कलानां द्विशती नवांशमानं स्यात् दशंशात्पूर्वोऽंशो द्विशतगुणलङ्गनकलाः स्युरिति भावः तस्मात्

रात्रौ भानुर्भार्धयुक्त्वा यनांशस्तन्वर्कोऽंशः स्वोदयघ्नाः पृथक् त्रिंशद्भक्ता भुक्त भोग्याः पलादिस्ता-
दृक्कालो मध्यगस्वोदयात्पुः ९१ भोग्यं रवेः समयमिष्टघटीयलेभ्यस्त्यक्त्वा दयेः सहफलानि =
तदुद्धृतानि त्रिंशद्दशान्यगलितोदयभाजितानि भागाद्यजादिगृहशेखरितं तन्नः स्यात् ९२ नवांश-
मानो द्विशती कलानां सूर्यो नलङ्गनस्य शरदुभागे वारादिहोरा विगता शरद्वे षड्वर्गचिन्ता तु विनायनांशः

वर्गचिन्ता अयनांशे विना स्यात् षड्वर्गचिन्तायां अयनांशान् देया इत्यर्थः षड्वर्गान्वसति अथुहोरा वारादीति वारा-
देवार्मारभ्य विगता होरा स्यात् कस्मिन् सति सूर्यो नलङ्गनस्य शरदुभागे शरद्वे सति सूर्यो नलङ्गनस्य शानां यच्च
दशंशे शेषे विरहितं यच्च घृत्वा तं वारमारभ्य वारक्रमेण गणायित्वा गता होरा स्यात् तत्परस्य वर्तमाना स्यादित्यर्थः ९३
अथ होरायाः प्रकारांतरार्थं देशांतरचरे आह अवंति रुज्जयिनी सामध्यरेखोपलक्षणं तस्याः सकाशात्पूर्वोपरपू-

वि. वं. वैपश्चिमे वा स्वदेशपर्यंतं यानि योजनानि तानि स्वपादहीनानि स्वचतुर्थ्यं शो नितानि देशांतरयोः पलानि स्युः तानि क्रमे-
 टी. राक्रणानुरोक्तः पूर्वैः क्रणसंज्ञानि पश्चिमे धनसंज्ञानीत्यर्थः अथ चरार्धमिति त्रिंशद्युमानांतरमर्धितं चरार्धं स्या-
 ८३ त. अथात्र दृष्टिकोत्सुकमतः षष्ठिगुणं पलानि स्युरिति अथवारप्रवृत्तिमाह नरार्धदेशोत्तरेयुग्वियोगोकार्यो-
 याम्यगोले योगोत्तरगोलवियोग इत्यर्थः योगे सति तत्रुत्पदेः रव्युदयात्परापूर्ववियोगे पश्चादनंतरं दिनवारक-
 र्जुः दिनाधीशस्य प्रवृत्तिः स्यात् वारप्रवृत्तिरित्यावत् इयं वारप्रवृत्तिः अर्को देयादूर्ध्वमधश्च ताभिः इत्यादिगो-

अवन्ति पूर्वापरयोजनानि स्वपादहीनानि क्रणानुरोक्तः पलानि देशांतरयोश्चरार्धं त्रिंशद्यु-
 मानांतरमर्धितं स्यात् १४ द्विघ्नेष्टनाडीशरलब्धिर्नोवास्यः कालहोरादिनयप्रवेशात् ॥ ॥

लवासनयासंहितावचनैश्च क्वचिद्विरुध्यते अतोत्रेत्यंगनिश्चितनीया ग्रंथाकारस्तु अवन्त्याः पश्चिमतदेशे आसीत् अ-
 तस्तेन स्वदेशाभिप्रायेणोदमुक्तं तथाप्युत्तरगोले देशांतरपलेभ्योत्पन्नचरार्धं सति वियोगे पश्चादन्यथात्वमभवत्
 तत्र वियोगेऽपि पूर्वमिति द्रष्टव्यं एवं व्यभिचारः परितर्हन्त्यः १४ अथ प्रकारांतरा कालहोराभादे दिनप्रवेशा-
 द्विघ्नेष्टनाडीशरलब्धिनाः कालहोरास्यः वारप्रवेशमारस्य दृष्टघटिका द्विघ्नाः शरभक्ताः लघ्वं कोलादीनाः स्यु-
 रित्यर्थः ताः शरघ्नाः प्राग्वद्गणयेत् नद्यथा तत्प्रमारां निरवयवे वारादितोगरायित्वा गतानालहोरा स्यात्

अ-
१७

राम-
८३

त्वरस्यवर्तमानादित्यर्थः सर्वप्रकारद्वयेनापि कूरायापहोरापि अनिद्या अदुष्टास्यात् कस्मिन्सति लग्नशुभवेदवर्गेसतिशु
 भा वेदाश्चत्वारोवर्गायस्मिन्सतथा सौम्यवर्गाधिकत्वेसतीतिभावः अथषड्वर्गानाह राशेशः राश्यंशः राशिभुक्ताः भक्ताः राशिभुक्ताः
 भक्ताः राशीनसंत्यज्य अंशग्राह्यादित्यर्थः तेचतुषु स्थानेषुक्रमेण राशिभूगुरो स्तः १९।१९।३।२। हतास्तिथ्यभभूदिकशरै ॥
 १५।१०।१०।५ भक्ता अभभूवोदशशेषाः सिद्धाः स्वध्यानिभा र्धादयोवर्गाः स्युः भार्धहोरादकाराणोद्रेष्काराः ज्ञेददिमन्त्र
 झागोनवाशद्वादशांशौ सर्वचत्वारोवर्गाः यस्यगृहस्ययद्गृहंततस्यैवअयमेकोगृहारव्यः अथत्रिंशांशः त्रिंशांशोदनिम

प्राम्वच्छरघ्रागणयेदनिद्याकूरापिलगनेशुभवेदवर्गे १५ राश्यंशः राशिभूगुरो स्तः हतास्तिथ्यभभू
 दिकशरैर्भक्ता भार्धहकारानंददिनकृद्वागागृहयस्ययत् त्रिंशांशः शनि सौम्यजीवरविजस्माजन्मनां
 व्युत्क्रमादोजर्षेषुशरेषुसमसमरुतः पंचेतिषड्वर्गिकाः १६ महोदयेसायनसूर्यभोग्यंसषड्भुक्तंचयुतंचुमान
 समराशौ सितादीनांपंचादयस्त्रिंशांशः स्युः त्रिंशतः पूरणास्त्रिंशाः तेचतेअंशाश्च त्रिंशांशः तद्यथासमराशौ आद्याः पंचभा
 गाः शुक्लस्यततः सप्तबुधस्येत्यादि ओजर्षेषुविषमराशिषुव्युत्क्रमात् भागानामधियतीनांचतद्यथा आद्याः पंचभौम
 स्यततः पंचशनेरित्यादि इतीयंषड्वर्गिका स्यात् षण्णां वर्गाणां समाहारः षड्वर्गिसैवषड्वर्गिका १६ अथग्रहगणितोक्तम
 पियुमानानयनंसुगमोक्त्याह सायनसूर्यस्ययत्त्राग्यद्भोग्यंसायनसूर्यस्यस षड्वर्गस्ययच्चभुक्तंततमध्योदयेतदंतर्वर्ति

वि. चं.
टी.
८४

सुमध्योदयेषु युक्तं द्युमानं स्यात् अर्थो लंकारः इतीयं विलग्नस्य विवाहलग्नस्य शुद्धिः शिशुवो धनाय वालाचवो धाय श्री
केशवा केशरास्मृता सै सिष्यकथिता १७ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशदेवज्ञविरचिता के
शवाकोदिता लग्नशुद्धेर्विवृतिः समाप्ता अत्र समूलाग्रथं संख्या १७५ पादोनद्विशतो समस्तग्रंथसंख्या ३३७५ हाय
नार्कलवनुस्यमायनंतद्युतीरसयुता युतिर्भवेत् सापिसागरयुतो दुषोदुकंतन्निनेत्रलवणवपक्षकः पक्षः सपक्षो यदिवा

अ.
१७

इति स्मृतं यं शिशुवो धनाय श्रीकेशवा केशरा विलग्नशुद्धिः १७ ॥ इति विवाहचंदावने लग्नशुद्धिः सप्तदशो

सरः स्यात्तदीयरा मांशसमस्तिथिः स्यात् यच्चाखिलैकं कुपमाहृतं तन्नंदादिकं मङ्गकवत्सराः स्युः ॥ १७ ॥ ध्यायः १७ समाप्तः ॥
दयनतिथिपक्षास्तुल्यतायां नितस्मिन्ना रुचरचरणालंबरोलवकृत्सः गणकवरगणेशोक्तटीकामशेषामखिं
लदखिलसारैर्मौलिनीं वा ग्विशेषैः ॥ मीः अधीक भाद्रपदकृत्स ३० आमावस्यामूरविवासे संभवत् १९ ४७ शुभम्

राम.
८४

वि.
५६

॥ इति श्रीविवाहचंदावनसटीकसमाप्तः शुभमस्तु ॥

राम.
८५

IGNCA RAH
R-241
ACC. No.